

PROGRAM STUDIÓW
KIERUNEK *PSYCHOLOGIA*

JEDNOLITE STUDIA MAGISTERSKIE
PROFIL PRAKTYCZNY

2026

Spis treści

1. Ogólna charakterystyka studiów	3
2. Tabela efektów uczenia się z odniesieniem do charakterystyk drugiego stopnia PRK 4	
3. Plan studiów	11
4. Sylabusy	27
5. Praktyki zawodowe	439
6. Opis kwalifikacji uzyskiwanych lub możliwych do uzyskania po ukończeniu studiów oraz możliwości zatrudnienia	443

1. Ogólna charakterystyka studiów

Forma studiów	studia stacjonarne
Liczba semestrów	X
Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów	300
Język studiów/egzaminów	Polski
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	Magister
Łączna liczba godzin zajęć na studiach	4155
Wymiar praktyk zawodowych (miesiąc/godziny)	840
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana praktykom zawodowym	37
Łączną liczbę punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	163
Liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych, nie mniejszą niż 5 punktów ECTS – w przypadku kierunków studiów przyporządkowanych do dyscyplin w ramach dziedzin innych niż odpowiednio nauki humanistyczne lub nauki społeczne	7
Ilość punktów ECTS przypisana zajęciom do wyboru przez studenta	117
Określenie dyscyplin oraz procentowego udziału liczby punktów ECTS dla każdej z dyscyplin przyporządkowanej dla kierunku	Psychologia - 100%
Liczba punktów ECTS przyporządkowanych do zajęć kształcących umiejętności praktyczne	179
W przypadku studiów I stopnia – łączna liczba godzin zajęć z wychowania fizycznego – studia stacjonarne	60

2. Tabela efektów uczenia się z odniesieniem do charakterystyk drugiego stopnia PRK

Symbol kierunkowych efektów uczenia się	Kierunkowe efekty uczenia się	Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia PRK
Wiedza: absolwent zna i rozumie		
K_W1	w pogłębionym stopniu język naukowy psychologii, jego aparat pojęciowy jako nauki empirycznej oraz terminologię używaną w różnych jej działach; rozumie charakter psychologii jako nauki, jej relacje i znaczenie dla innych nauk ze szczególnym uwzględnieniem filozofii, socjologii, pedagogiki, biologii i medycyny	P7S_WG P7S_WK
K_W2	w stopniu pogłębionym historię psychologii oraz ewolucji i rozwoju myśli psychologicznej do czasów współczesnych, klasyczne i współczesne teorie naukowe w zakresie psychologii oraz kierunki ich rozwoju, rozumie procesy zachodzące w toku rozwoju psychologii jako dyscypliny naukowej	P7S_WG
K_W3	w stopniu pogłębionym rozwój myśli filozoficznej oraz główne kierunki filozofii współczesnej, posiada wiedzę o filozoficznych podstawach psychologii	P7S_WG
K_W4	w stopniu pogłębionym rozwój myśli socjologicznej oraz, posiada wiedzę o powiązaniach i wzajemnych zastosowaniach socjologii i psychologii	P7S_WG
K_W5	w stopniu pogłębionym cechy poznania naukowego w psychologii, metodologię naukowych badań psychologicznych, zasady planowania badań empirycznych, analizy statystycznej zebranych danych, konstruowania tekstów naukowych, prezentowania wyników badań i ich publikowania z uwzględnieniem praw autorskich	P7S_WG P7S_WK
K_W6	w pogłębionym stopniu biologiczne mechanizmy zachowania, funkcjonowanie układu nerwowego, rozumie związki między psychologią i biologią jako naukami	P7S_WG
K_W7	w stopniu pogłębionym zagadnienia psychologii poznawczej, zna główne kierunki badań i rozwiązania teoretyczne w tej dziedzinie, rozumie powiązanie psychologii poznawczej z neuronauką i kognitywistyką	P7S_WG
K_W8	w stopniu pogłębionym psychologię emocji i motywacji, teorie i badania empiryczne wyjaśniające procesy emocjonalne, motywacyjne ich uwarunkowania oraz związek z procesami poznawczymi	P7S_WG
K_W9	w pogłębionym stopniu teorie i modele opisujące i wyjaśniające przebieg rozwoju człowieka w toku całego życia; zna specyfikę zmian rozwojowych kolejnych okresów życia uwzględniając przy tym czynniki sprzyjające i zakłócające rozwój w wymiarze indywidualnym i społecznym; zna współczesne metody wspierania rozwoju człowieka oraz praktyczne zastosowania związane z tymi obszarami	P7S_WG

Symbol kierunkowych efektów uczenia się	Kierunkowe efekty uczenia się	Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia PRK
K_W10	w pogłębionym stopniu wiedzę z dziedziny psychologii osobowości, zna główne koncepcje osobowości, ich współczesne modele oraz aktualne kierunki badań w tym obszarze	P7S_WG
K_W11	w pogłębionym stopniu wiedzę z obszaru psychologii różnic indywidualnych, rozumie genezę i przejawy różnic międzyludzkich dotyczących inteligencji i osobowości, ich znaczenie funkcjonalne	P7S_WG
K_W12	w pogłębionym stopniu wiedzę z wybranych subdyscyplin i działów psychologii, zna główne teorie i badania prowadzone w ich obszarze, rozumie różnice i zależności pomiędzy nimi oraz możliwości aplikacyjne prowadzonych w nich badań	P7S_WG
K_W13	pogłębioną wiedzę z zakresu psychometrii, zna podstawy teoretyczne pomiaru zmiennych psychologicznych, konstruowania i stosowania testów psychologicznych a także ich adaptacji językowej i kulturowej, zna zasady korzystania z metod standaryzowanych, analizy i interpretacji ich wyników oraz postępowania diagnostycznego z wykorzystaniem danych testowych; rozumie konieczność pomiaru własności psychometrycznych testu; zna podstawowe metody statystyczne analiz	P7S_WG
K_W14	w pogłębionym stopniu wiedzę z zakresu diagnozy psychologicznej, zna jej specyfikę, różnicuje ją z diagnozą medyczną, rozumie złożoność diagnozy psychologicznej jej procesualny charakter, zna metody diagnozy psychologicznej ze szczególnym uwzględnieniem wywiadu i obserwacji, pomiaru testowego, swobodnych technik diagnostycznych, technik projekcyjnych oraz elementów eksperymentu klinicznego	P7S_WG
K_W15	w pogłębionym stopniu wiedzę dotyczącą zdrowia psychicznego i zaburzeń psychicznych, kryteria rozpoznawania zaburzeń psychicznych i ich uwarunkowania zgodnie z obowiązującymi klasyfikacjami chorób i zaburzeń; posiada wiedzę o biologicznych, społecznych i kulturowych uwarunkowaniach zaburzeń psychicznych oraz czynnikach wspierających zdrowie psychiczne	P7S_WG
K_W16	w stopniu pogłębionym wiedzę dotyczącą pomocy psychologicznej, psychoterapii, psychoprofilaktyki i psychoedukacji oraz ich aktualne uwarunkowania prawne	P7S_WG, P7S_WK
K_W17	w pogłębionym stopniu cele, sposoby organizacji i funkcjonowania instytucji pomocowych, terapeutycznych, psychoprofilaktycznych, psychoedukacyjnych, pogłębione w wybranych zakresach	P7S_WG,
K_W18	w pogłębionym stopniu funkcjonowanie uczestników działalności psychoedukacyjnej, psychoprofilaktycznej, pomocowej i terapeutycznej, pogłębione w wybranych zakresach	P7S_WG,
K_W19	w stopniu pogłębionym zasady aplikacji psychologii w problemach szkolno-wychowawczych, funkcjonowaniu instytucji szkolnych i wychowawczych; poznaje w sposób pogłębiony wybrane metody i narzędzia pomiaru oraz opisu odpowiednie dla psychologii wychowawczej	P7S_WG,

Symbol kierunkowych efektów uczenia się	Kierunkowe efekty uczenia się	Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia PRK
K_W20	na poziomie rozszerzonym zastosowania psychologii w instytucjach, organizacjach i przedsiębiorstwach	P7S_WK,
K_W21	w pogłębionym stopniu funkcjonowanie wybranych instytucji życia społecznego i szczegółowe reguły ich funkcjonowania (system ochrony zdrowia, wymiar sprawiedliwości, system edukacyjny i inne)	P7S_WK,
K_W22	w stopniu pogłębionym rodzaje struktur społecznych i instytucji życia społecznego (kulturowe, prawne, ekonomiczne, polityczne) oraz zachodzące między nimi relacje istotne z punktu widzenia psychologii	P7S_WK,
K_W23	w stopniu pogłębionym szczegółowe zagadnienia z zakresu wybranego modułu	P7S_WG,
K_W24	język obcy nowożytny w stopniu odpowiadającym poziomowi B2+ według Europejskiego Opisu Kształcenia Językowego, zna terminologię psychologiczną w języku obcym	P7S_WG
K_W25	w pogłębionym stopniu tematykę zasad i norm etycznych oraz etyki zawodowej psychologa; etyczne uwarunkowania w praktycznej działalności psychologa; zna zasady zarządzania zasobami własności intelektualnej i formy rozwoju indywidualnej przedsiębiorczości w zakresie działalności psychologicznej	P7S_WG, P7S_WK
K_W26	w pogłębionym stopniu tematykę komunikacji interpersonalnej, przekazu medialnego i komunikacji społecznej oraz technik i narzędzi technologii informacyjnej niezbędnych w pracy psychologa	P7S_WG,
K_W27	posiada pogłębioną wiedzę na temat metod statystycznych mających zastosowanie we współczesnych badaniach psychologicznych oraz dostępnego w uczelni pakietu statystycznego służącego do wykonywania obliczeń	
Umiejętności: absolwent potrafi		
K_U1	analizować treści i posługiwać się językiem naukowym psychologii, prawidłowo korzystać z aparatu pojęciowego oraz terminologii używanej w różnych jej działach; potrafi wskazać i uzasadnić znaczenie psychologii dla innych nauk ze szczególnym uwzględnieniem filozofii, socjologii, pedagogiki, biologii i medycyny	P7S_UW,
K_U2	samodzielnie analizować literaturę przedmiotu, wykorzystać posiadaną wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii, filozofii i socjologii, w sposób refleksyjny i krytyczny poprawnie formułować rozbudowane wypowiedzi ustne i pisemne dotyczące zachowania człowieka i zjawisk psychologicznych	P7S_UW
K_U3	wymienić cechy poznania naukowego w psychologii, stosować metodologię naukowych badań psychologicznych do planowania badań empirycznych, analizy statystycznej zebranych danych, konstruowania tekstów naukowych, prezentowania wyników badań, posługuje się odpowiednimi metodami statystycznymi w prowadzonych badaniach	P7S_UW

Symbol kierunkowych efektów uczenia się	Kierunkowe efekty uczenia się	Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia PRK
	psychologicznych z wykorzystaniem dostępnego w uczelni pakietu statystycznego służącego do wykonywania obliczeń	
K_U4	opisać biologiczne mechanizmy zachowania, powiązać funkcjonowanie układu nerwowego z procesami psychicznymi, dostrzega i wyjaśnia związki między psychologią i biologią jako naukami, uwzględnia czynniki biologiczne wyjaśniając zachowanie człowieka	P7S_UW
K_U5	opisać główne kierunki badań i rozwiązania teoretyczne w psychologii poznawczej ze wskazaniem specyficznych dla niej metod badawczych, w tym z obszaru neuronauk, sprawnie posługuje się terminologią poznawczą, potrafi sformułować problem diagnostyczny w tej dziedzinie i zaproponować rozwiązanie;	P7S_UW
K_U6	sprawnie posługiwać się terminologią z zakresu psychologii emocji i motywacji, zaplanować i przeprowadzić badanie empiryczne wyjaśniające procesy emocjonalne, motywacyjne ich uwarunkowania oraz związek z procesami poznawczymi	P7S_UW
K_U7	wskazać osiągnięcia i zadania rozwojowe człowieka w poszczególnych okresach życia, zidentyfikować czynniki wspierające i zagrażające rozwojowi, sprawnie posługuje się terminologią z zakresu psychologii rozwojowej; potrafi odnieść swoją wiedzę do wyjaśniania zachowania człowieka w życiu codziennym, przeprowadzić diagnozę prawidłowości rozwoju oraz wskazać kierunki możliwych oddziaływań optymalizujących	P7S_UW
K_U8	sprawnie posługiwać się terminologią z zakresu psychologii osobowości; potrafi przeprowadzić diagnozę osobowości, wyjaśniać zachowania człowieka i zjawiska społeczne odnosząc się do konkretnych ujęć teoretycznych	P7S_UW
K_U9	diagnozować, wyjaśniać i interpretować zachowania osób i zjawiska społeczne odwołując się do teorii różnic indywidualnych, sprawnie posługując się terminologią używaną w psychologii różnic indywidualnych,	P7S_UW
K_U10	interpretować zachowania człowieka i zjawiska w kontekście osiągnięć poszczególnych subdyscyplin psychologii, sprawnie posługiwać się terminologią specjalistyczną naukową z zakresu różnych subdyscyplin psychologii, potrafi zaplanować badania empiryczne oraz wskazać potencjał aplikacyjny ich wyników	P7S_UW
K_U11	dokonać oceny poprawności psychometrycznej narzędzia, odróżnić testy psychologiczne od swobodnych technik diagnostycznych; potrafi dokonać pomiaru zmiennych psychologicznych, skonstruować narzędzie do ich pomiaru i/lub zastosować odpowiednie testy psychologiczne; w sposób kompetentny wykorzystuje testy psychologiczne dla celów diagnostycznych i badawczych; potrafi dokonać rzetelnej analizy ilościowej i jakościowej wyników testów	P7S_UW
K_U12	zaplanować i przeprowadzić kompletną diagnozę psychologiczną z zachowaniem jej specyfiki i dbałości o każdy etap poczynawszy od nawiązania kontaktu, po wydanie opinii lub ekspertyzy psychologicznej, właściwie dobierać i korzystać	P7S_UW P7S_UK

Symbol kierunkowych efektów uczenia się	Kierunkowe efekty uczenia się	Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia PRK
	z narzędzi diagnostycznych; biegle posługiwać się wywiadem i obserwacją psychologiczną, jest zdolny do interpretacji wyników badań diagnostycznych z zastosowaniem dostępnej wiedzy psychologicznej jak również podejmowania odpowiednich decyzji, formułowania opinii, ekspertyz psychologicznych i raportów z badań	
K_U13	wskazać czynniki biologiczne, psychologiczne i społeczno-kulturowe związane ze zdrowiem, wyjaśnia znaczenie czynników psychicznych, dla etiologii i przebiegu chorób psychosomatycznych; umie rozpoznać nieprawidłowości i zaburzenia procesów psychicznych: poznawczych, emocjonalnych i motywacyjnych, odnieść diagnozowane objawy do obowiązujących klasyfikacji chorób m.in. ICD, DSM i ICF; potrafi rozpoznawać potencjalne zagrożenia i udzielać wskazówek służących poprawie zdrowia psychicznego; w nagłych wypadkach potrafi udzielić pomocy psychologicznej	P7S_UW
K_U14	potrafi udzielać pomocy psychologicznej, projektować i prowadzić działania z zakresu psychoprofilaktyki i psychoedukacji dostosowując je do odbiorcy oraz uwarunkowań prawnych obowiązujących w instytucjach, w których podejmuje działania	P7S_UW P7S_UK
K_U15	biegle posługiwać się językiem obcym w sytuacjach społecznych zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; zinterpretować tekst specjalistyczny z zakresu tematyki psychologicznej, zastosować specjalistyczne słownictwo w odpowiednim zakresie, wypowiedzieć się w formie werbalnej i pisemnej na wybrane profesjonalne tematy oraz przygotować wystąpienie z dziedziny psychologii w różnorodnych obszarach posługując się poprawnie terminologią psychologiczną w języku obcym nowożytnym	P7S_UK
K_U16	dokonywać oceny i krytycznej analizy dylematów etycznych związanych z wykonywaniem zawodu psychologa oraz dokonywać oceny prac badawczych z punktu widzenia etyki zawodowej	P7S_KR
K_U17	samodzielnie planować i realizować własne uczenie się oraz wspierać i organizować uczenie innych, projektować ścieżkę rozwoju osobistego i zawodowego swojego i innych osób, podejmować autonomiczne działania zmierzające do kierowania własną karierą zawodową i rozwojem osobistym, rozwiązywać problemy zawodowe	P7S_UU
K_U18	kierować kreatywnie pracą zespołu, współdziałać z innymi osobami i podejmować wiodące role, komunikować się na tematy specjalistyczne z osobami z innych specjalności w instytucjach zatrudniających psychologów	P7S_UK P7S_UO
K_U19	zastosować zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w ramach organizowanych w różnych placówkach zajęć obejmujących różne formy aktywności psychoruchowej oraz udzielić pierwszej pomocy w nagłych przypadkach	P7S_UW

Symbol kierunkowych efektów uczenia się	Kierunkowe efekty uczenia się	Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia PRK
K_U20	samodzielnie tworzyć rozwiązania złożonych problemów psychospołecznych i prognozować ich przebieg przewidywać skutki planowanych działań w określonych obszarach praktycznych	P7S_UW
K_U21	identyfikować problemy i zaburzenia dotyczące sfery emocjonalno-motywacyjnej u dzieci i dorosłych, proponować ich rozwiązania, wdrażać oddziaływania profilaktyczne, pomocowe i terapeutyczne	P7S_UW
K_U22	zaplanować psychologiczną interwencję adekwatnie do indywidualnego przypadku z wykorzystaniem odpowiednich metod pomocy psychologicznej	P7S_UW
K_U23	generować oryginalne rozwiązania złożonych problemów psychologicznych, monitorować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań w określonych obszarach praktycznych	P7S_UW
K_U24	posługiwać się narzędziami przekazu medialnego, technologiami informacyjnymi, efektywnie wykorzystywać je w praktyce psychologicznej	P7S_UW
K_U25	sprawnie komunikować się z innymi, pracować z oporem w kontakcie, posługiwać się zgodnie z zasadami aparatem emisji głosu	P7S_UK
K_U26	posługiwać się specyficznymi metodami i narzędziami psychologicznymi umożliwiającymi diagnozę, planowanie i prowadzenie działalności pomocowej i profilaktycznej w zakresie studiowanej ścieżki	P7S_UW
Kompetencje społeczne: absolwent jest gotów do		
K_K1	krytycznej oceny posiadanej wiedzy, doceniania jej znaczenia dla rozwiązywania problemów zarówno teoretycznych jak i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemów	P7S_KK
K_K2	rzetelnego wypełniania obowiązków zawodowych psychologa, popularyzowania wiedzy w środowisku lokalnym oraz dbałości o kondycję psychiczną współpracowników	P7S_KR
K_K3	inicjowania działań psychoprofilaktycznych i psychoedukacyjnych, podejmowania działań projektowych i rozwoju przedsiębiorczości społecznej	P7S_KO
K_K4	rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i regionalnego oraz ich wpływu na funkcjonowanie dzieci lub uczniów, a także podejmowania współpracy na rzecz dobra dzieci lub uczniów i tych środowisk	P7S_KK
K_K5	budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami oddziaływań psychologicznych	P7S_KO
K_K6	pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy innymi członkami społeczności	P7S_KO

Symbol kierunkowych efektów uczenia się	Kierunkowe efekty uczenia się	Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia PRK
K_K7	porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji	P7S_KO
K_K8	projektowania działań zmierzających do rozwoju własnego oraz stymulowania poprawy jakości pracy instytucji	P7S_KR
K_K9	posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka	P7S_KR

3. Plan studiów

Kierunek: Psychologia

z modułami obieralnymi:

- Psychologia edukacyjna
 - Psychologia zdrowia
- od roku akademickiego 2026/2027
studia stacjonarne
jednolite studia magisterskie
profil praktyczny

Semestr I

Lp.	Kod przedmiotu	Nazwa przedmiotu	Typ	Typ zajęć i suma godzin					Forma zaliczenia	ECTS
				Wykłady (ilość godzin)	Ćwiczenia (ilość godzin)	Konwersatorium (ilość godzin)	Warsztaty (ilość godzin)	Ćwiczenia terenowe (ilość godzin)		
1.		Wprowadzenie do psychologii		30					Egzamin	3
2.		Historia myśli psychologicznej	HS			30			Ocena	3
3.		Elementy socjologii		15					Ocena	1
4.		Elementy socjologii			15				Ocena	1
5.		Kierunki filozoficzne	HS	30					Ocena	2
6.		Logika z metodologią nauk		30					Egzamin	2
7.		Biologiczne podstawy zachowania się człowieka		30					Egzamin	2
8.		Biologiczne podstawy zachowania się człowieka			30				Ocena	3
9.		Podstawy statystyki		30					Egzamin	2
10.		Podstawy statystyki			30				Ocena	3
11.		Etyka zawodu psychologa	HS			30			Ocena	2
12.		Trening adaptacyjny					30		Ocena	2
13.		Lektorat języka obcego I	OB		30				Ocena	2
14.		Wychowanie fizyczne			30				Ocena	
W sumie godzin				165	135	60	30	0		28
Razem godzin w semestrze				390						
Suma punktów ECTS				28						

Forma zaliczenia-sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się		Typ	
Ocena	student uzyskuje punkty kredytowe w oparciu o zaliczenie na ocenę	HS	Humanistyczno- społeczne
Egzamin	student uzyskuje punkty kredytowe w oparciu o egzamin końcowy	ob.	Obieralny
Zaliczenie	student uzyskuje punkty kredytowe w oparciu o zaliczenie		

Semestr II

Lp.	Kod przedmiotu	Nazwa przedmiotu	Typ	Typ zajęć i suma godzin					Forma zaliczenia	ECTS
				Wykłady (ilość godzin)	Ćwiczenia (ilość godzin)	Konwersatorium (ilość godzin)	Warsztaty (ilość godzin)	Ćwiczenia terenowe (ilość godzin)		
1.		Podstawy technologii informacyjnych dla psychologów			30				Ocena	2
2.		Neurofizjologiczne podstawy funkcji umysłowych		30					Egzamin	2
3.		Neurofizjologiczne podstawy funkcji umysłowych			30				Ocena	3
4.		Procesy poznawcze		30					Egzamin	2
5.		Procesy poznawcze			30				Ocena	3
6.		Emocje i motywacje		30					Egzamin	2
7.		Emocje i motywacje			30				Ocena	3
8.		Współczesne kierunki psychologii				30			Ocena	3
9.		Ochrona własności intelektualnej w praktyce psychologicznej		15					Ocena	1
10.		Prawne podstawy pracy psychologa				30			Ocena	3
11.		Pierwsza pomoc przedmedyczna w pracy psychologa					30		Ocena	2
12.		Lektorat języka obcego II	OB		30				Ocena	2
13.		Wychowanie fizyczne			30				Ocena	
W sumie godzin				105	180	60	30	0		28
Razem godzin w semestrze				375						
Suma punktów ECTS				28						

Semestr III

Lp.	Kod przedmiotu	Nazwa przedmiotu	Typ	Typ zajęć i suma godzin					Forma zaliczenia	ECTS
				Wykłady (ilość godzin)	Ćwiczenia (ilość godzin)	Konwersatorium (ilość godzin)	Laboratorium (ilość godzin)	Ćwiczenia terenowe (ilość godzin)		
1.		Psychologia osobowości		30					Egzamin	2
2.		Psychologia osobowości					30		Ocena	3
3.		Psychologia rozwoju dzieci i młodzieży		30					Egzamin	2
4.		Psychologia rozwoju dzieci i młodzieży			30				Ocena	2
5.		Psychologia rozwoju dzieci i młodzieży					15		Ocena	1
6.		Psychologia rozwoju dzieci i młodzieży						15	Ocena	1
7.		Psychologia różnic indywidualnych		30					Egzamin	2
8.		Psychologia różnic indywidualnych			30				Ocena	2
9.		Psychologia różnic indywidualnych					15		Ocena	1
10.		Metodologia badań psychologicznych		30					Egzamin	2
11.		Metodologia badań psychologicznych			30				Ocena	3
12.		Psychologia wychowawcza		30					Egzamin	2
13.		Psychologia wychowawcza			30				Ocena	3
14.		Podstawy psychometrii		30					Egzamin	2
15.		Podstawy psychometrii			30				Ocena	2
16.		Lektorat języka obcego III	OB		30				Ocena	2
W sumie godzin				180	180	0	60	15		32
Razem godzin w semestrze				435						
Suma punktów ECTS				32						

Semestr IV

Lp.	Kod przedmiotu	Nazwa przedmiotu	Typ	Typ zajęć i suma godzin					Forma zaliczenia	ECTS
				Wykłady (ilość godzin)	Ćwiczenia (ilość godzin)	Laboratorium (ilość godzin)	Warsztaty (ilość godzin)	Ćwiczenia terenowe (ilość godzin)		
1.		Psychologia rozwoju człowieka dorosłego		30					Egzamin	2
2.		Psychologia rozwoju człowieka dorosłego			30				Ocena	2
3.		Psychologia rozwoju człowieka dorosłego				15			Ocena	1
4.		Psychologia rozwoju człowieka dorosłego						15	Ocena	1
5.		Komunikacja interpersonalna		15					Ocena	1
6.		Komunikacja interpersonalna					30		Ocena	2
7.		Statystyka w naukach społecznych		30					Egzamin	2
8.		Statystyka w naukach społecznych			30				Ocena	2
9.		Metody diagnozy psychologicznej - wywiad i obserwacja		15					Ocena	1
10.		Metody diagnozy psychologicznej - wywiad i obserwacja					15		Ocena	2
11.		Bariery psychiczne i sposoby ich pokonywania					30		Ocena	2
12.		Warsztat asertywności					30		Ocena	2
13.		Psychologia twórczości/Psychologia twórczości wykład w języku angielskim	OB.	30					Egzamin	2
14.		Psychologia twórczości					30		Ocena	2
15.		Lektorat języka obcego IV	OB		30				Ocena	2
W sumie godzin				120	90	15	135	15		26
Razem godzin w semestrze				495 (375 + 120 praktyki)						
16.		Praktyka zawodowa I	OB.	120					Ocena	5
Suma punktów ECTS										31

Semestr V

Lp.	Kod przedmiotu	Nazwa przedmiotu	Typ	Typ zajęć i suma godzin					Forma zaliczenia	ECTS
				Wykłady (ilość godzin)	Ćwiczenia (ilość godzin)	Konwersatorium (ilość godzin)	Warsztaty (ilość godzin)	Ćwiczenia terenowe (ilość godzin)		
1.		Metody diagnozy psychologicznej - skale inteligencji dla dzieci i młodzieży					45		Ocena	3
2.		Metody diagnozy psychologicznej - narzędzia oceny neuropsychologicznej					30		Ocena	3
3.		Metody diagnozy psychologicznej - narzędzia oceny funkcji poznawczych					30		Ocena	3
4.		Psychologia kliniczna		30					Egzamin	2
5.		Psychologia kliniczna			30				Ocena	3
6.		Psychologia zdrowia		30					Egzamin	2
7.		Psychologia zdrowia			30				Ocena	3
8.		Psychologia społeczna/ Psychologia społeczna wykład w języku angielskim	OB.	30					Egzamin	2
9.		Psychologia społeczna			30				Ocena	2
10.		Psychologiczne aspekty rewalidacji		15					Ocena	1
11.		Psychologiczne aspekty rewalidacji					30		Ocena	3
12.		Lektorat języka obcego V	OB		30				Ocena	2
W sumie godzin				105	120	0	135	0		29
Razem godzin w semestrze				480 (360 + 120 praktyki)						
13.		Praktyka zawodowa II	OB.	120					Ocena	5
Suma punktów ECTS										34

Semestr VI

Lp.	Kod przedmiotu	Nazwa przedmiotu	Typ	Typ zajęć i suma godzin					Forma zaliczenia	ECTS
				Wykłady (ilość godzin)	Ćwiczenia (ilość godzin)	Konwersatorium (ilość godzin)	Warsztaty (ilość godzin)	Ćwiczenia terenowe (ilość godzin)		
1.		Metody diagnozy psychologicznej - techniki projekcyjne					30		Ocena	3
2.		Metody diagnozy psychologicznej - skale inteligencji dla dorosłych					30		Ocena	3
3.		Psychologia rodziny				30			Ocena	2
4.		Psychologia pracy/ Psychologia pracy konwersatorium w języku angielskim	OB.			30			Ocena	2
5.		Psychopatologia z elementami psychiatrii		30					Egzamin	2
6.		Psychopatologia z elementami psychiatrii			30				Ocena	2
7.		Proseminarium - tutoring naukowy	OB.		30				Ocena	3
8.		Podstawy klinicznej psychologii stosowanej						30	Ocena	3
9.		Pomoc psychologiczna				30			Ocena	2
10.		Lektorat języka obcego VI	OB		30				Egzamin	3
W sumie godzin				30	90	90	60	30		25
Razem godzin w semestrze				420 (300 + 60 praktyki + 60 obóz)						
11.		Obóz naukowy		60					Ocena	3
12.		Praktyka zawodowa III	OB.	60					Ocena	3
Suma punktów ECTS										31

Moduł obieralny: Psychologia edukacyjna

Semestr VII

Lp.	Kod przedmiotu	Nazwa przedmiotu	Typ	Typ zajęć i suma godzin					Forma zaliczenia	ECTS
				Wykłady (ilość godzin)	Ćwiczenia (ilość godzin)	Konwersatorium (ilość godzin)	Warsztaty (ilość godzin)	Ćwiczenia terenowe (ilość godzin)		
1.		Psychologia niedostosowania społecznego		15					Ocena	1
2.		Psychologia niedostosowania społecznego			15				Ocena	2
3.		Elementy psychologii sądowej		15					Egzamin	1
4.		Elementy psychologii sądowej			30				Ocena	2
5.		Mediacje i negocjacje					30		Ocena	2
6.		Seminarium magisterskie I	OB		30				Ocena	4
7.		Pedagogika	OB.			30			Ocena	2
8.		Podstawy dydaktyki	OB.	15					Egzamin	1
9.		Podstawy dydaktyki	OB.		30				Ocena	3
10.		Emisja głosu	OB.		30				Ocena	2
11.		Współczesne uzależnienia dzieci i młodzieży	OB.	15					Ocena	1
12.		Współczesne uzależnienia dzieci i młodzieży	OB.		30				Ocena	3
W sumie godzin				60	165	30	30	0		24
Razem godzin w semestrze				405 (285 + 120 praktyki)						
13.		Praktyka zawodowa IV	OB.	120					Ocena	5
Suma punktów ECTS										29

Semestr VIII

Lp.	Kod przedmiotu	Nazwa przedmiotu	Typ	Typ zajęć i suma godzin					Forma zaliczenia	ECTS
				Wykłady (ilość godzin)	Ćwiczenia (ilość godzin)	Konwersatorium (ilość godzin)	Warsztaty (ilość godzin)	Praktyka śródroczna (ilość godzin)		
1.		Psychologia uzależnień		15					Ocena	1
2.		Psychologia uzależnień			15				Ocena	2
3.		Zarządzanie stresem					30		Ocena	2
4.		Psychologia mediów i komunikacji społecznej			30				Ocena	2
5.		Podstawy psychoterapii		30					Egzamin	2
6.		Podstawy psychoterapii			30				Ocena	2
7.		Seminarium magisterskie II	OB		30				Ocena	4
8.		Paradygmaty i wyzwania współczesnej dydaktyki	OB.		45				Ocena	4
9.		Pedagogika przedszkolna i szkolna	OB.	15					Egzamin	2
10.		Pedagogika przedszkolna i szkolna	OB.		30				Ocena	3
11.		Praktyka zawodowa nauczycielska śródroczna	OB.					60	Ocena	3
W sumie godzin				60	180	0	30	60		27
Razem godzin w semestrze				450 (330 + 120 praktyki)						
12.		Praktyka zawodowa V	OB.	120					Ocena	5
Suma punktów ECTS										32

Semestr IX

Lp.	Kod przedmiotu	Nazwa przedmiotu	Typ	Typ zajęć i suma godzin					Forma zaliczenia	ECTS
				Wykłady (ilość godzin)	Ćwiczenia (ilość godzin)	Konwersatorium (ilość godzin)	Warsztaty (ilość godzin)	Praktyka śródroczna (ilość godzin)		
1.		Psychologia pozytywna		15					Egzamin	1
2.		Psychologia pozytywna			15				Ocena	2
3.		Praca z grupą					30		Ocena	2
4.		Techniki terapeutyczne w pracy psychologicznej			30				Ocena	2
5.		Seminarium magisterskie III	OB		30				Ocena	4
6.		Metodyka pracy psychologa w placówkach oświatowych	OB.	30					Egzamin	2
7.		Metodyka pracy psychologa w placówkach oświatowych	OB.		30				Ocena	3
8.		Metodyka pracy psychologa w placówkach oświatowych	OB.				15		Ocena	2
9.		Procesy grupowe w placówkach edukacyjnych	OB.		45				Ocena	3
10.		Praktyka zawodowa nauczycielska śródroczna	OB.					60	Ocena	3
W sumie godzin				45	150	0	45	60		
Razem godzin w semestrze				420 (300 + 120 praktyki)						24
11.		Praktyka zawodowa VI	OB.	120					Ocena	5
Suma punktów ECTS										29

Semestr X

Lp.	Kod przedmiotu	Nazwa przedmiotu	Typ	Typ zajęć i suma godzin					Forma zaliczenia	ECTS
				Wykłady (ilość godzin)	Ćwiczenia (ilość godzin)	Konwersatorium (ilość godzin)	Warsztaty (ilość godzin)	Ćwiczenia terenowe (ilość godzin)		
1.		Arteterapia, coaching i tutoring w pracy psychologa					30		Ocena	3
2.		Podstawy seksuologii		15					Ocena	2
3.		Podstawy seksuologii			30				Ocena	3
4.		Seminarium magisterskie IV	OB		30				Ocena	4
5.		Wspieranie rozwoju społeczno – emocjonalnego dzieci i młodzieży	OB.				30		Ocena	2
6.		Projektowanie programów wychowawczo – profilaktycznych	OB.	15					Egzamin	1
7.		Projektowanie programów wychowawczo – profilaktycznych	OB.		45				Ocena	3
8.		Specjalne potrzeby edukacyjne uczniów	OB.	15					Egzamin	1
9.		Specjalne potrzeby edukacyjne uczniów	OB.		30				Ocena	3
10.		Specjalne potrzeby edukacyjne uczniów	OB.				15		Ocena	2
11.		Poradnictwo zawodowe i zarządzanie karierą	OB.			30			Ocena	2
W sumie godzin				45	135	30	75	0		26
Razem godzin w semestrze				285						
Suma punktów ECTS				26						

[illegible]

Moduł obieralny: Psychologia zdrowia

Semestr VII

Lp.	Kod przedmiotu	Nazwa przedmiotu	Typ	Typ zajęć i suma godzin					Forma zaliczenia	ECTS
				Wykłady (ilość godzin)	Ćwiczenia (ilość godzin)	Konwersatorium (ilość godzin)	Warsztaty (ilość godzin)	Ćwiczenia terenowe (ilość godzin)		
1.		Psychologia niedostosowania społecznego		15					Ocena	1
2.		Psychologia niedostosowania społecznego			15				Ocena	2
3.		Elementy psychologii sądowej		15					Egzamin	1
4.		Elementy psychologii sądowej			30				Ocena	2
5.		Mediacje i negocjacje					30		Ocena	2
6.		Seminarium magisterskie I	OB		30				Ocena	4
7.		Zdrowie psychiczne – implikacje diagnostyczne	OB.			15			Ocena	2
8.		Psychosomatyka	OB.	15					Egzamin	1
9.		Psychosomatyka	OB.		30				Ocena	2
10.		Psychoedukacja i promocja zdrowia psychicznego	OB.	15					Egzamin	1
11.		Psychoedukacja i promocja zdrowia psychicznego	OB.		30				Ocena	3
12.		Emisja głosu w kontakcie pomocnym	OB.				30		Ocena	2
13.		Psychoprofilaktyka i promocja zdrowia	OB.				15		Ocena	1
W sumie godzin				60	135	15	75	0		24
Razem godzin w semestrze				405 (285 + 120 praktyki)						
14.		Praktyka zawodowa IV	OB	120					Ocena	5
Suma punktów ECTS										29

Semestr VIII

Lp.	Kod przedmiotu	Nazwa przedmiotu	Typ	Typ zajęć i suma godzin					Forma zaliczenia	ECTS
				Wykłady (ilość godzin)	Ćwiczenia (ilość godzin)	Konwersatorium (ilość godzin)	Warsztaty (ilość godzin)	Praktyka śródroczna (ilość godzin)		
1.		Psychologia uzależnień		15					Ocena	1
2.		Psychologia uzależnień			15				Ocena	2
3.		Zarządzanie stresem					30		Ocena	2
4.		Psychologia mediów i komunikacji społecznej			30				Ocena	2
5.		Podstawy psychoterapii		30					Egzamin	2
6.		Podstawy psychoterapii			30				Ocena	2
7.		Seminarium magisterskie II	OB		30				Ocena	4
8.		Psychotraumatologia	OB.			30			Ocena	3
9.		Interwencje psychologiczne w chorobach przewlekłych	OB.		30				Ocena	3
10.		Psychologiczne mechanizmy uczenia się w psychoedukacji	OB.			30			Ocena	3
11.		Praktyka zawodowa śródroczna	OB.					60	Ocena	3
W sumie godzin				45	135	60	30	60		27
Razem godzin w semestrze				450 (330 + 120 praktyki)						
13.		Praktyka zawodowa V	OB.	120					Ocena	5
Suma punktów ECTS										32

Semestr IX

Lp.	Kod przedmiotu	Nazwa przedmiotu	Typ	Typ zajęć i suma godzin					Forma Zaliczenia	ECTS
				Wykłady (ilość godzin)	Ćwiczenia (ilość godzin)	Konwersato- rium (ilość godzin)	Warsztaty (ilość godzin)	Praktyka śródroczna (ilość godzin)		
1.		Psychologia pozytywna		15					Egzamin	1
2.		Psychologia pozytywna			15				Ocena	2
3.		Praca z grupą					30		Ocena	2
4.		Techniki terapeutyczne w pracy psychologicznej			30				Ocena	2
5.		Seminarium magisterskie III	OB.		30				Ocena	4
6.		Warsztat pracy psychologa zdrowia	OB.	15					Egzamin	1
7.		Warsztat pracy psychologa zdrowia	OB.		30				Ocena	3
8.		Psychologiczne mechanizmy zaburzeń odżywiania	OB.			15			Ocena	1
9.		Strategie i nawyki prozdrowotne	OB.		30				Ocena	2
10.		Mechanizmy obronne, uwaga i empatia w terapii	OB.				30		Ocena	2
11.		Praktyka zawodowa śródroczna	OB.					60	Ocena	3
W sumie godzin				30	135	15	60	60		23
Razem godzin w semestrze				420 (300+120 praktyki)						
16.		Praktyka zawodowa VI	OB.	120					Ocena	5
Suma punktów ECTS										28

Semestr X

Lp.	Kod przedmiotu	Nazwa przedmiotu	Typ	Typ zajęć i suma godzin					Forma Zaliczenia	ECTS
				Wykłady (ilość godzin)	Ćwiczenia (ilość godzin)	Konwersato rium (ilość godzin)	Warsztaty (ilość godzin)	Ćwiczenia terenowe (ilość godzin))		
1.		Arteterapia, coaching i tutoring w pracy psychologa					30		Ocena	3
2.		Podstawy seksuologii		15					Ocena	2
3.		Podstawy seksuologii			30				Ocena	3
4.		Seminarium magisterskie IV	OB		30				Ocena	4
5.		Psychoonkologia	OB.			30			Ocena	3
6.		Zdrowie publiczne i projektowanie programów psychoedukacyjnych	OB.			30			Ocena	3
7.		Praca indywidualna i z grupą w procesie modyfikacji stylu życia	OB.				30		Ocena	2
8.		Strategie terapeutyczne w procesie modyfikacji nawyków zdrowotnych	OB.				30		Ocena	3
9.		Coaching zdrowia	OB.				30		Ocena	
10.		Planowanie i zarządzanie rozwojem zawodowym	OB.				30		Ocena	2
W sumie godzin				15	60	60	150	0		27
Razem godzin w semestrze				285						
Suma punktów ECTS				27						

[illegible]

SYLABUSY

Semestr I

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
WPROWADZENIE DO PSYCHOLOGII	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	INTRODUCTION TO PSYCHOLOGY

Typ przedmiotu	obowiązkowy	X	rok studiów	I
	obieralny		semestr studiów	I

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
wykład	30	3	0

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>wykład</i>	<i>Egzamin, wypowiedź oceniająca</i>

Wymagania wstępne

Cele przedmiotu	
C1	Zapoznanie z podstawową wiedzą psychologiczną w kontekście teoretycznym, przybliżenie podstawowych psychologicznych koncepcji człowieka.
C2	Przybliżenie statusu metodologicznego psychologii ogólnej, metod badań psychologicznych, głównych kierunków psychologicznych, podstawowych procesów psychologicznych, a także elementów psychologii osobowości.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Ma wiedzę o przedmiocie zainteresowania psychologii, zna język naukowy psychologii, jego aparat pojęciowy oraz terminologię używaną w różnych działach psychologii. Zna istotę metody naukowej oraz metody badań psychologicznych. Posiada wiedzę na temat sposobu opisu i metod klasyfikacji fundamentalnych zjawisk psychologicznych będących przedmiotem zainteresowania klasycznej psychologii. Ma wiedzę o historycznych i	K_W1

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
	współczesnych koncepcjach psychologicznych wyjaśniających zachowanie człowieka. Rozumie charakter psychologii jako nauki, jej relacje i znaczenie dla innych nauk ze szczególnym uwzględnieniem filozofii, socjologii, pedagogiki, biologii i medycyny.	
W zakresie umiejętności:		
U1	Analizuje treści psychologiczne, posługuje się językiem naukowym psychologii, prawidłowo korzysta z terminologii psychologicznej. Wyprowadza wnioski na podstawie fundamentalnych teorii, odkryć i eksperymentów w psychologii. Potrafi wskazać wzajemne zależności w obrębie dyscypliny, jak i pomiędzy psychologią a filozofią, socjologią, pedagogiką, biologią i medycyną.	K_U1
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Potrafi poddać krytycznej ocenie psychologiczne źródła wiedzy na temat ludzkiego zachowania i funkcji psychicznych. Potrafi wskazać zalety i wady dyscypliny w odniesieniu do innych nauk.	K_K1

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia	Forma zajęć dydaktycznych
W1	Egzamin pisemny	Wykład
U1, K1	Wypowiedź oceniająca	Wykład

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – wykład	
W1	Psychologia – przedmiot, cele i metody psychologii. Status metodologiczny psychologii. Schemat poznania naukowego i jego zastosowanie w psychologii. Przedmiot psychologii według różnych działów psychologii. Miejsce psychologii wśród innych nauk. Podstawowe działy psychologii.
W2	Metody badawcze w psychologii ilościowe i jakościowe (badania opisowe, korelacyjne, eksperymentalne). Opis, wyjaśnianie i rozumienie jako zadania poznawcze psychologii.
W3	Główne kierunki psychologiczne: Psychoanaliza. Neopsychoanaliza.
W4	Główne kierunki psychologiczne: Behawioryzm. Neobehawioryzm.
W5	Główne kierunki psychologiczne: Psychologia humanistyczna.
W6	Główne kierunki psychologiczne: Psychologia poznawcza.
W7	Biopsychologia. Biologiczne podstawy psychologii, mózg a zachowanie. Organizacja funkcjonalna podstawowych struktur CUN. Asymetria półkulowa, plastyczność mózgu.
W8	Podejście ewolucjonistyczne: Genetyka i ewolucjonizm w psychologii, dziedziczność vs wpływy środowiskowe.
W9	Procesy poznawcze: Spostrzeganie: Wrażenia, spostrzeżenie, wyobrażenie, procesy organizujące percepcję, pomyłki, złudzenia i zniekształcenia. Procesy uwagi: uwaga, cechy i funkcje uwagi, uwaga dowolna i mimowolna.
W10	Procesy poznawcze: Pamięć: Rodzaje pamięci, cechy pamięci, definicje pamięci, struktury mózgowe odpowiedzialne za procesy pamięci, rola postaw

	i nastawień w procesie zapamiętywania, zjawisko reminiscencji, interferencja retroaktywna i proaktywna, teorie zapominania, koncepcje przechowywania. Uczenie się i zapamiętywanie.
W11	Procesy poznawcze: Definicja myślenia, rodzaje transformacji umysłowych. Rodzaje sytuacji problemowych, fazy rozwiązywania problemów, zjawisko „olśnienia” i fiksacja funkcjonalna.
W12	Procesy psychologiczne: Definicja emocji i uczuć. Komponenty emocji. Definicja stresu biologicznego i psychologicznego. Typy konfliktów psychologicznych. Problematyka frustracji. Motywacja, motywy pierwotne i wtórne.
W13	Psychologia różnic indywidualnych. Zdolności i uzdolnienia. Podstawowe koncepcje inteligencji. Inteligencja emocjonalna vs inteligencja w kontekście funkcjonowania intelektualnego.
W14	Elementy psychologii osobowości. Osobowość. Temperament a osobowość. Osoba i osobowość. Kształtowanie się tożsamości i struktury osobowości. Podstawowe modele teoretyczne osobowości człowieka.
W15	Możliwości i ograniczenia psychologii w badaniach i praktyce psychologicznej.

Metody dydaktyczne

wykład konwencjonalny, dyskusja dydaktyczna, wykład konwersatoryjny, pokaz, prezentacja multimedialna

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych wykład – łączna liczba godzin w semestrze	30	-
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do egzaminu, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	45	-
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	75	
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	3	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		-

Literatura podstawowa i uzupełniająca

1.	Kalat J. Biologiczne podstawy psychologii, Warszawa 2020.
2.	Kozielecki J. Koncepcje psychologiczne człowieka, Warszawa 1996.
3.	McCann V., Johnson R., Zimbardo P.G., Psychologia. Kluczowe koncepcje, t. 1-2, Warszawa 2017.
4.	Maruszewski T., Psychologia poznania. Umysł i świat, Gdańsk 2016.
5.	Nęcka E., Orzechowski J., Psychologia poznawcza, Warszawa 2016.
6.	Strelau J., Psychologia, Gdańsk 2016.
7.	Szustrowa T. Swobodne techniki diagnostyczne. Wywiad i obserwacja, Warszawa 2005.

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
8.	White J.N., Ciccarelli S. K., Psychologia, Poznań 2021.
9.	Zimbardo P.G. Gerrig R.J. Psychologia i życie, Warszawa 2022.
10.	Brzeziński J.M., Oleś P.K. O psychologii i psychologach. Między uniwersytetem a praktyką społeczną, Warszawa 2021.

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
HISTORIA MYŚLI PSYCHOLOGICZNEJ	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	HISTORY OF PSYCHOLOGICAL THOUGHT

Typ przedmiotu	obowiązkowy	X	rok studiów	I
	obieralny		semestr studiów	I

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
Konwersatorium	30	3	-

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>konwersatorium</i>	<i>zaliczenie na ocenę</i>

Wymagania wstępne
Brak

Cele przedmiotu	
C1	Zapoznanie studentów z najważniejszymi kierunkami i szkołami psychologicznymi wraz z ich podstawowymi warstwami (metateoria, metodologia, zawartość).
C2	Zapoznanie studentów z charakterystyką głównych trendów i prawidłowości w dziejach myśli psychologicznej oraz ich związkiem z koncepcjami współczesnymi.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Zna historyczne koncepcje psychologiczne. Ma wiedzę o zmianach jakie zachodziły w psychologii na przestrzeni lat oraz o związkach koncepcji historycznych ze współczesnymi nurtami. Rozumie kierunek rozwoju teorii psychologicznych oraz procesy zachodzące w toku rozwoju psychologii jako dyscypliny.	K_W2
W zakresie umiejętności:		
U1	Potrafi przedstawić kontekst historyczny pojęć i koncepcji psychologicznych, wskazując na różnice między podejściami historycznymi a współczesnymi.	K_U1

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
U2	Potrafi samodzielnie analizować literaturę przedmiotu, w tym teksty psychologiczne i określić ich kontekst historyczny oraz nurt w jakim powstały. W sposób refleksyjny i krytyczny potrafi poprawnie formułować rozbudowane wypowiedzi ustne i pisemne dotyczące zachowania człowieka i zjawisk psychologicznych	K_U2
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Docenia wkład klasyków psychologii w rozwój tej dyscypliny i jej współczesny kształt.	K_K1

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się	Forma zajęć dydaktycznych
W1	kolokwium	Konwersatorium
U1, K1	wypowiedź oceniająca	Konwersatorium
U2	ćwiczenia praktyczne indywidualne i w grupie	Konwersatorium

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – konwersatorium	
Kw. 1	Historia myśli psychologicznej a historia psychologii. Myśl psychologiczna w praktykach wychowania i praktykach religijnych, związki z filozofią, teologią, pedagogiką, fizjologią. Różne możliwe sposoby uprawiania historii myśli psychologicznej - ujęcie mentalistyczne i fizykalistyczne – podstawowe perspektywy.
Kw. 2	Elementy myśli psychologicznej - okres helleńsko-romański: Sokrates. Platońska i arystotelesowska koncepcja duszy - charakterystyki duszy oraz jej związków z ciałem i światem w tych koncepcjach. Starożytny Rzym: Kwintylijan i Galen z Pergamonu.
Kw. 3	Elementy myśli psychologicznej - okres przejściowy: św. Augustyn. Średniowiecze: reforma oświatowa cesarza Karola Wielkiego i odpowiedź papieża Eugeniusza II i św. Leona IV. Szkoła i uniwersytet średniowieczny, scholastyka. Epistemologia Williama Ockhama. Empiryzm Rogera Bacona. Myśl św. Tomasza z Akwinu. Wkład świata arabskiego i perskiego.
Kw. 4	Czasy nowożytne od renesansu po barok – humanizm i pedagogika: Giovanni Pico della Mirandola, Juan Luis Vives, Erazm z Rotterdamu, św. Thomas More, wicehrabia Francis Bacon, Niccoló di Bernardo dei Machiavelli, Philip Melanchthon, Andrzej Frycz Modrzewski, Jan Ámos Komenský.
Kw. 5	Narodziny terminu psychologia. Kartezjanizm jedną z filozoficznych podstaw współczesnej psychologii - Kartezjański dualizm ontologiczny. John Locke - klasyczne ujęcie empiryzmu i liberalizmu.
Kw. 6	Oświecenie: Jean-Jacques Rousseau, Voltaire (François-Marie Arouet). Elementy myśli Georga Wilhelma F. Hegla oraz Immanuela Kanta - kantowski dualizm epistemologiczny. Fizjonomika Johanna Caspara Lavatera. Frenologia Franza Josefa Galla. Kariera Franza Friedricha A. Mesmera. Początki psychiatrii.
Kw. 7	Filozoficzne podstawy współczesnej psychologii naukowej - mechanicyzm, materializm, pozytywizm, empiryzm (I. M. Auguste F. X. Comte, biskup George Berkeley, David Hume, David Hartley, James Mill, John Stuart Mill).
Kw. 8	Początki naukowej psychologii – wpływy fizjologiczne (Hermann Ludwig F. von Helmholtz, Ernst Heinrich Weber, Gustav Theodor Fechner). Badania nad impulsami nerwowymi, widzeniem, słyszeniem. Podwaliny psychologii eksperymentalnej. Powstanie tzw. psychofizyki. Nienaukowy fenomen spirytyzmu. Postępy i problemy psychiatrii w XIX wieku. Odkrycia Pierre'a Paula Broki i Carla Wernickego. Zarys

	koncepcji Jeana-Martina Charcota oraz barona Richarda Fridolina J. Kraffta von Festenberg auf Frohnberg (R. Krafft-Ebinga).
Kw. 9	Wilhelm Maximilian Wundt i powstanie psychologii naukowej: różne oblicza wundtyzmu. Introspekcja. Etnopsychologia. Wpływy fenomenologii i neokantyzmu (Hermann Ebbinghaus, Franz Clemens H. H. Brentano, Carl Stumpf, Oswald Külpe).
Kw. 10	Edward Bradford Titchener i strukturalizm. Analityczna introspekcja Titchenera w opozycji do syntetycznej introspekcji Wundta. Początek systemu klasyfikacji zaburzeń psychicznych: Karl Ludwig Kahlbaum i Emil Wilhelm G. M. Kraepelin. Charles Robert Darwin i Alfred Russel Wallace, wpływ teorii ewolucji na psychologię. Francis Galton: pionier różnic indywidualnych, eugeniki, psychometrii, statystyki.
Kw. 11	Funkcjonalizm - Darwinizm społeczny Herberta Spencera. Wielki i oryginalny wkład Williama Jamesa. Tak zwana szkoła chicagowska: John Dewey i James Rowland Angell. Zwycięstwo funkcjonalizmu nad strukturalizmem. Rozróżnienie na psychologię teoretyczną i stosowaną. Granville Stanley Hall i teoria rekapitulacji. Testy zdolności umysłowych: Alfred Binet i James McKeen Cattell.
Kw. 12	Fundamenty behawioryzmu: wkład Edwarda Lee Thordnika'a i Iwana Pietrowicza Pawłowa. Rewolucyjny program naukowy Johna Broadusa Watsona – powstanie behawioryzmu. Behawioryzm w pełni rozwoju: neobehawioryzm Edwarda Chace'a Tolmana, Clarka Leonarda Hulla i myśl Burrhusa Frederica Skinnera (tzw. radykalny behawioryzm). Wkład Jerzego Konorskiego i Stefana Mieczysława Millera; socjoberawioryzm Alberta Bandury i Juliana Bernarda Rottera.
Kw. 13	Psychologia postaci i teoria pola. Max Wertheimer, Kurt Koffka i Wolfgang Köhler: koncepcja gestalt, organizacja spostrzeżeń i rozwiązywanie problemów wymagających wglądu. Kurt Lewin: idea przestrzeni życiowej (tzw. pola) i metaforyka topologiczna oraz pionierskie prace w zakresie psychologii społecznej. Psychoanalityczna wyrwa: Sigmund Freud i klasyczna psychoanaliza. Alfred Adler i psychologia indywidualna; Carl Gustav Jung i psychologia analityczna.
Kw. 14	Szkoła brytyjska, szkoła francuska (Jacques Marie É. Lacan) i szkoła amerykańska, w tym teorie relacji z obiektem (Margaret Mahler, Otto Friedmann Kernberg, Heinz Kohut). Psychologia ego Anny Freud. Neopsychoanaliza - Karen C. T. Horney oraz Erich Fromm. Psychologia humanistyczna: Abraham Harold Maslow, Carl Ransom Rogers. Antypsychiatria. Psychologia pozytywna Martina Eliasa P. Seligmana.
Kw. 15	Jean Piaget: psychologia (umysłu) dziecka, koncepcja rozwoju poznawczego; idee prekursorskie względem psychologii poznawczej. George Armitage Miller i Ulric Gustav Neisser twórcami psychologii poznawczej. Metafora komputerowa, podejście skupione na przetwarzaniu danych i eksperymentalne badanie procesów psychicznych.

Metody dydaktyczne

Wykład konwersatoryjny, ćwiczenia indywidualne oraz w grupach, analiza tekstów psychologicznych

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych konwersatorium – łączna liczba godzin w semestrze	30	-
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do kolokwium, wypowiedzi oceniającej, ćwiczeń indywidualnych i grupowych – łączna liczba godzin w semestrze	45	-

Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	75	
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	3	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Schultz D. P. i Schultz S. E. Historia współczesnej psychologii. Kraków, 2008.
2.	Rosińska Z. i Matusiewicz C. Kierunki współczesnej psychologii, ich geneza i rozwój. Warszawa, 1984.
3.	Rzepa T. i Dobroczyński B. Historia polskiej myśli psychologicznej. Warszawa, 2019.
4.	Shorter E. Historia psychiatrii. Od zakładu dla obłąkanych po erę Prozacu. Warszawa, 2005.
5.	Stachowski R., Dobroczyński B. Historia psychologii. Od Wundta do czasów najnowszych w: Strelau S. Doliński D. Psychologia akademicka T. 1 Warszawa, 2021.

Karta (syllabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
ELEMENTY SOCJOLOGII	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	ELEMENTS OF SOCIOLOGY

Typ przedmiotu	obowiązkowy	X	rok studiów	I
	obieralny		semestr studiów	I

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
<i>wykład</i>	15	1	0
<i>ćwiczenia</i>	15	1	-

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>wykład</i>	<i>zaliczenie z oceną</i>
	<i>ćwiczenia</i>	<i>zaliczenie z oceną</i>

Wymagania wstępne

Cele przedmiotu	
C1	Zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami, teoriami i metodami badawczymi stosowanymi w socjologii.
C2	Zachęcanie do refleksji nad aktualnymi problemami społecznymi i ich konsekwencjami dla jednostki i społeczeństwa.
C3	Kształtowanie umiejętności analizy zjawisk społecznych oraz krytycznej oceny procesów zachodzących w społeczeństwie.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Zna w stopniu pogłębionym historię socjologii, ewolucję i rozwój myśli socjologicznej do czasów współczesnych. Rozumie klasyczne i współczesne teorie naukowe w zakresie socjologii oraz	K_W2

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
	kierunki ich rozwoju. Zna procesy społeczne i mechanizmy rządzące strukturą społeczną.	
W2	Zna w stopniu pogłębionym współczesne koncepcje socjologiczne i filozoficzne oraz ich wpływ na rozumienie zjawisk społecznych. Posiada wiedzę o teoretycznych podstawach badań socjologicznych.	K_W3
W zakresie umiejętności:		
U1	Potrafi analizować treści naukowe z zakresu socjologii, posługiwać się jej językiem i terminologią oraz wskazać znaczenie socjologii dla innych nauk, w tym psychologii, filozofii, pedagogiki i nauk politycznych.	K_U1
U2	Samodzielnie analizuje literaturę socjologiczną, wykorzystuje posiadaną wiedzę teoretyczną do refleksji nad zjawiskami społecznymi, poprawnie formułuje wypowiedzi ustne i pisemne dotyczące problematyki społecznej.	K_U2
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Posiada zdolność krytycznej oceny posiadanej wiedzy, docenia jej znaczenie dla analizy zjawisk społecznych oraz potrafi korzystać z dorobku ekspertów w przypadku trudności w interpretacji problemów socjologicznych.	K_K1

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1, W2	Kolokwium	wykład
U1, U2	Wypowiedź argumentacyjna	ćwiczenia
K1	Ocena aktywności na zajęciach	ćwiczenia

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – wykład	
W1	Wprowadzenie do socjologii jako nauki. Podstawowe pojęcia i kategorie socjologiczne.
W2	Geneza i rozwój myśli socjologicznej. Klasyczne teorie socjologiczne.
W3	Struktura społeczna i nierówności społeczne.
W4	Instytucje społeczne: formalne i nieformalne.
W5	Społeczeństwo ponowoczesne i globalizacja.
Forma zajęć – ćwiczenia	
Ćw. 1	Analiza tekstów kluczowych dla rozwoju socjologii.
Ćw. 2	Analiza wybranych problemów społecznych we współczesnym świecie.
Ćw. 3	Metody i techniki badań socjologicznych.
Ćw. 4	Studium przypadku: rola instytucji społecznych w kształtowaniu zachowań jednostki.
Ćw. 5	Dyskusje na temat społecznych aspektów psychologii i filozofii.

Metody dydaktyczne
Wykład, dyskusja: metaplan, analiza tekstów źródłowych, analiza SWOT

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne
		Stacjonarne

Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (wykład i ćwiczenia) – łączna liczba godzin w semestrze	30	-
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do egzaminu, pisanie wypowiedzi argumentacyjnej, samokształcenie) .– łączna liczba godzin w semestrze	20	-
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	50	-
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	2	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		-

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Giddens A., Socjologia. Warszawa 2004.
2.	Szacka B., Wprowadzenie do socjologii. Warszawa 2003.
3.	Studia z socjologii emocji. Podręcznik akademicki. Red. A. Czerner, E. Nieroba. Opole 2011.
4.	Wojciszke B., Grzyb T., Psychologia społeczna. Wyd. Scholary 2024.
5.	Sztompka P., Socjologia. Analiza społeczeństwa. Kraków 2002.

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
KIERUNKI FILOZOFICZNE	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	PHILOSOPHICAL TRENDS

Typ przedmiotu	obowiązkowy	X	rok studiów	I
	obieralny		semestr studiów	I

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
wykład	30	2	0

Forma zaliczenia przedmiotu	wykład	zaliczenie z oceną

Wymagania wstępne

Cele przedmiotu	
C1	Zapoznanie studentów z głównymi kierunkami filozoficznymi oraz ich wpływem na rozwój psychologii.
C2	Rozwijanie umiejętności krytycznej analizy tekstów filozoficznych i stosowania pojęć filozoficznych w kontekście psychologii.
C3	Kształtowanie postawy refleksyjnej i zdolności do krytycznej oceny współczesnych problemów naukowych i społecznych.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Student zna i rozumie w stopniu pogłębionym główne kierunki filozofii współczesnej oraz ich znaczenie dla nauk humanistycznych i społecznych, w tym psychologii. Potrafi wyjaśnić filozoficzne podstawy psychologii i ich ewolucję.	K_W3
W zakresie umiejętności:		
U1	Student potrafi analizować teksty filozoficzne i posługiwać się językiem naukowym filozofii oraz psychologii. Umie poprawnie korzystać z	K_U1

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
	aparatu pojęciowego filozofii i wskazać jej znaczenie dla psychologii oraz innych nauk społecznych.	
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Student potrafi krytycznie oceniać posiadaną wiedzę, docenia jej znaczenie w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych. Jest gotów do konsultacji z ekspertami w przypadku trudności w interpretacji zagadnień filozoficznych i psychologicznych.	K_K1

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1	Egzamin pisemny	wykład
U1 K1	Esej na temat wybranego problemu filozoficznego związanego z psychologią	wykład

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – wykład	
W1	Wprowadzenie do filozofii: podstawowe pojęcia, klasyczne problemy filozoficzne.
W2	Filozofia starożytna i jej wpływ na psychologię (Platon, Arystoteles, stoicyzm, epikureizm, sceptycyzm).
W3	Filozofia nowożytna: racjonalizm, empiryzm, kantyzm i ich znaczenie dla rozwoju psychologii.
W4	Filozofia XIX wieku: pozytywizm, marksizm, fenomenologia i ich wpływ na nauki społeczne
W5	Współczesne kierunki filozofii: pragmatyzm, egzystencjalizm, hermeneutyka, postmodernizm.
W6	Filozofia umysłu: stanowiska w sporze umysł-ciało (dualizm, eliminatywizm, behawioryzm logiczny, redukcjonizm, antyredukcjonizm, funkcjonalizm, epifenomenalizm, emergentyzm).
W7	Problem determinizmu i wolnej woli w filozofii i psychologii.
W8	Etyka w psychologii: relacje między filozofią moralną a praktyką psychologiczną.
W9	Dyskusja nad aktualnymi problemami filozoficznymi w kontekście psychologii
W10	Idea filozofii jako sztuki życia/terapii

Metody dydaktyczne
wykład konwencjonalny, wykład z prezentacją multimedialną, analiza tekstów źródłowych

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne
		Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (wykład) – łączna liczba godzin w semestrze	30	0
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do kolokwium, pisanie eseju, samokształcenie.) – łączna liczba godzin w semestrze	20	0
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-

Suma godzin:	50	0
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	2	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		0

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Ajdukiewicz K., Zagadnienia i kierunki filozofii. Teoria poznania. Metafizyka. Wyd. Antyk 2003.
2.	Anzenbacher A., Wprowadzenie do filozofii. Wyd. WAM, 2008.
3.	Stanosz, B. (2005). Wprowadzenie do logiki formalnej. Warszawa: PWN, s. 25-70.
4.	John Locke, Rozważania dotyczące rozumu ludzkiego
5.	Sikora A., Spotkania z filozofią. Od Heraklita do Husserla, Warszawa 2009.

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
LOGIKA Z METODOLOGIĄ NAUK	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	LOGIC WITH THE METHODOLOGY OF SCIENCES

Typ przedmiotu	obowiązkowy	X	rok studiów	I
	obieralny		semestr studiów	I

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
wykład	30	2	0

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>wykład</i>	<i>Egzamin</i>

Wymagania wstępne
Brak

Cele przedmiotu	
C1	wprowadzenie studenta w specyfikę istoty nauki
C2	kształtowanie umiejętności poprawnego wnioskowania, wykrywania błędów w tworzeniu definicji
C3	nabycie wiedzy na temat kategoryzowania i opisywania danej rzeczywistości oraz budowy teorii naukowych

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	student zna i rozumie w pogłębionym stopniu cechy poznania naukowego oraz podstawowe systemy logiczne	K_W5
W zakresie umiejętności:		
U1	student potrafi w sposób precyzyjny formułować myśli, budować poprawne definicje, potrafi dokonywać trafnej analizy tekstów naukowych.	K_U3
W zakresie kompetencji społecznych:		

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
K1	student jest gotowy do krytycznej analizy własnej wypowiedzi, dostrzegania błędów, analizy ich i poprawy	K_K1

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1	egzamin pisemny	Wykład
U1	egzamin pisemny	Wykład
K1	egzamin pisemny, udział w dyskusji	Wykład

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – wykład	
W1	Przedmiot logiki i metodologii nauk. Czym jest nauka? Wieloznaczność terminu nauka. Założenia nauki jako metody badawczej. Rozróżnienia terminologiczne: logika, metodologia, filozofia nauki.
W2	Semiotyka, syntaktyka, semantyka, pragmatyka.
W3	Logika zdań i nazw.
W4	Błędy logiczne.
W5	Ogólna charakterystyka podziału nauk
W6	Struktura teorii naukowej. Czym jest teoria i jakiej wiedzy o rzeczywistości dostarcza? Rola modeli w nauce.
W7	Proces badawczy.
W8	Perspektywy teoretyczne w naukach społecznych
W9	Pytania badawcze, hipotezy, weryfikacja, falsyfikacja.
W10	Metody zbierania i analizowania danych.

Metody dydaktyczne
wykład z prezentacją, wykład konwersatoryjny, dyskusja związana z wykładem

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (wykład, ćwiczenia) – łączna liczba godzin w semestrze	30	0
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze		
Praca własna studenta: przygotowanie się do egzaminu, studiowanie literatury – łączna liczba godzin w semestrze	20	0
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze		
Suma godzin:	50	0
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	2	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		0

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Kisielewicz A., "Logika i argumentacja", Warszawa 2017.

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
2.	Lubańska M., "Logika", Warszawa 1997.
3.	Żegleń U., "Wprowadzenie do semiotyki teoretycznej i semiotyki kultury", Toruń 2000.
4.	Kamiński S., Nauka i metoda. Pojęcie nauki i klasyfikacja nauk, Lubin 1998.
5.	Ziemiński Z., Logika praktyczna, PWN, Warszawa 2007.

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
BIOLOGICZNE PODSTAWY ZACHOWANIA SIĘ CZŁOWIEKA	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	BIOLOGICAL BASES OF HUMAN BEHAVIOR

Typ przedmiotu	obowiązkowy	X	rok studiów	I
	obieralny		semestr studiów	I

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
Wykład	30	2	0
Ćwiczenia	30	3	2

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>wykład</i>	<i>Egzamin</i>
	<i>ćwiczenia</i>	<i>zaliczenie z oceną</i>

Wymagania wstępne
Przed rozpoczęciem zajęć studenci powinni posiadać podstawową wiedzę z zakresu biologii ogólnej i funkcjonowania organizmu człowieka.

Cele przedmiotu	
C1	Zapoznanie studentów z funkcjonowaniem układu nerwowego, jego strukturami oraz mechanizmami regulującymi procesy psychiczne i zachowanie człowieka.
C2	Uświadomienie studentom, jak biologia i psychologia wzajemnie się uzupełniają, umożliwiając wyjaśnianie procesów psychicznych i zachowań ludzkich.
C3	Rozwijanie umiejętności analizy, oceny i interpretacji biologicznych aspektów zachowania.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Student zna i rozumie w pogłębionym stopniu biologiczne mechanizmy zachowania człowieka.	K_W6
W2	Rozumie funkcjonowanie układu nerwowego oraz jego wpływ na procesy psychiczne.	K_W6

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
W3	Potrafi wyjaśnić powiązania między psychologią a biologią jako naukami.	K_W6
W zakresie umiejętności:		
U1	Potrafi opisać biologiczne mechanizmy zachowania człowieka.	K_U4
U2	Wyjaśnia, jak funkcjonowanie układu nerwowego wpływa na procesy psychiczne i zachowanie.	K_U4
U3	Identyfikuje czynniki biologiczne mające wpływ na różne aspekty ludzkiego zachowania.	K_U4
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Jest świadomy potrzeby krytycznej oceny swojej wiedzy i jej roli w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych.	K_K1
K2	Jest gotowy/a do komunikowania się ze specjalistami z różnych obszarów neuronauk	K_K1

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się	Forma zajęć dydaktycznych
W1, W2, W3	Zaliczenie pisemne (test i pytania otwarte)	wykład, ćwiczenia
U1, U2, U3	Pisemna praca zaliczeniowa (opis funkcjonowania osoby z dysfunkcją układu nerwowego lub endokrylnego)	wykład, ćwiczenia
K1, K2	Dyskusja na podstawie wskazanej literatury	wykład, ćwiczenia

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – wykład	
W1	Historyczne i współczesne poglądy na rolę układu nerwowego w interakcji organizm-środowisko.
W2	Budowa i funkcjonowanie układu nerwowego.
W3	Ośrodkowy i obwodowy układ nerwowy. Plastyczność neuronalna.
W4	Mózg a procesy poznawcze: mechanizmy percepcji, uwagi i pamięci oraz rola kory mózgowej.
W5	Mózgowe podstawy mowy: lokalizacja ośrodków mowy, różne systemy mowy i ich neuronalne podstawy, język a lateralizacja funkcji mózgu.
W6	Emocje i układ nerwowy: struktury mózgowe odpowiedzialne za emocje i regulacja reakcji stresowych.
W7	Układ nagrody i uzależnienia.
W8	Dziedziczenie cech psychicznych.
W9	Biologiczne podstawy zaburzeń psychicznych: depresja, schizofrenia, zaburzenia lękowe. Farmakologia i metody leczenia.
Forma zajęć – ćwiczenia	
Ćw. 1	Podstawowe techniki badawcze w neuropsychologii - interpretacja wyników.
Ćw. 2	Analiza przypadków uszkodzeń mózgu - budowa i funkcje mózgu
Ćw. 3	Wpływ substancji chemicznych na zachowanie.
Ćw. 4	Rola układu limbicznego w emocjach - dyskusja nad badaniami opisanymi w literaturze przedmiotu.
Ćw. 5	Mechanizmy hormonalne i ich wpływ na zachowanie.
Ćw. 6	Analiza przypadków zaburzeń psychicznych.

Ćw. 7	Wpływ czynników genetycznych i środowiskowych na zachowanie

Metody dydaktyczne
Wykład, dyskusja problemowa, analiza przypadków, prezentacje multimedialne, film, ćwiczenia praktyczne w oparciu o przygotowane opisy zaburzeń

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne
		Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (wykład, ćwiczenia) – łączna liczba godzin w semestrze	60	30
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do egzaminu i zaliczenia, kolokwium, samokształcenie, czytanie literatury, analiza przypadków, przygotowanie pracy pisemnej – łączna liczba godzin w semestrze	65	20
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	125	50
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	5	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Borkowska, A. R. (2006). Neuropsychologiczne mechanizmy powstawania zaburzeń rozwojowych. W: A. R. Borkowska, Ł. Domańska (red.), Neuropsychologia kliniczna dziecka (s. 13-30). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
2.	Borkowska, A. R., Domańska, Ł. (2009). Plastyczność mózgu. W: Ł. Domańska, A. R. Borkowska (red.), Podstawy neuropsychologii klinicznej (s. 113-125). Lublin: Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej.
3.	Gołąb, B. K. (2009). Anatomia czynnościowa ośrodkowego układu nerwowego. Warszawa: PZWL
4.	Grabowska, A., Jaśkowski, P., Seniów, J. (2008). Mózgowe mechanizmy funkcji psychicznych i ich zaburzeń z perspektywy neuropsychologii i neuronauki. W: J. Strelau, D. Doliński (red.), Psychologia. Podręcznik akademicki. Gdańsk: GWP.
5.	Kalat J. Biologiczne podstawy psychologii, Warszawa 2020.

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PODSTAWY STATYSTYKI	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	FOUNDATIONS OF STATISTICS

Typ przedmiotu	Obowiązkowy	X	rok studiów	I
	Obieralny		semestr studiów	I

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
Wykład	30	2	
Ćwiczenia	30	3	2

Forma zaliczenia przedmiotu	wykład	Egzamin
	ćwiczenia	zaliczenie na ocenę

Wymagania wstępne
Znajomość matematyki z zakresu szkoły ponadpodstawowej

Cele przedmiotu
C1 Przekazanie studentom podstaw wiedzy ze statystyki ogólnej w zakresie metod opisu.
C2 WYROBIEŃ U STUDENTÓW UMIEJĘTNOŚCI POSŁUGIWANIA SIĘ PODSTAWOWYMI METODAMI STATYSTYCZNYMI W BADAANIACH EMPIRYCZNYCH ZWIĄZANYCH Z PSYCHOLOGIĄ I W ZWIĄZKU Z TYM ANALIZOWANIA I INTERPRETOWANIA DANYCH STATYSTYCZNYCH.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Nazywa i definiuje podstawowe pojęcia oraz metody analizy stosowane w statystyce	K_W27
W2	Formułuje problem korzystając z pojęć statystycznych	K_W27
W zakresie umiejętności:		
U1	Porządkuje i prezentuje dane statystyczne tabelarycznie i graficznie oraz stosuje odpowiednie miary ich opisu statystycznego w tym przy użyciu odpowiedniego pakietu statystycznego	K_U3

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
U2	Określa zakres informacji statystycznych potrzebnych dla rozwiązania danego problemu oraz stosuje właściwe narzędzia i procedury analizy statystycznej	K_U3
U3	Stosuje rezultaty analiz statystycznych do podejmowania decyzji oraz rozwiązania problemu	K_U3
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Weryfikuje informacje dotyczące stosowania metod statystycznych w analizie problemów z obszaru psychologii i komunikuje to innym członkom zespołu, aktywnie i efektywnie pracując w zespole.	K_K1
K2	Wykazuje umiejętność logicznego myślenia i precyzyjnego wyrażania swoich myśli	K_K1

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1, W2, U1, U2, U3, K2	Kolokwium praktyczne (rozwiązanie zadania praktycznego w oparciu o instrukcje i dane przygotowane przez prowadzącego)	Ćwiczenia
K1	Obserwacja w trakcie zajęć; aktywność	Ćwiczenia
W1, W2	Egzamin pisemny	Wykład

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – wykład	
W1	Przedmiot statystyki. Podstawowe pojęcia. Źródła danych. Jakość danych, pomiar i rodzaje błędów. Przykłady zastosowań metod statystycznych.
W2	Populacja i próba, reprezentatywność próby. Dobór próby z populacji – metody losowe i nielosowe. Etapy procesu badawczego w psychologii
W3	Pojęcie zmiennej i zmienności. Wskaźniki i operacjonalizacja. Pomiar zmiennych i interpretacja pomiaru. Zmienne zależne, niezależne, uboczne, zakłócające. Klasyfikacje skal pomiarowych: jakościowe i ilościowe; dyskretne i ciągłe; klasyfikacja ze względu na liczbę kategorii.
W4	Operacje na zmiennych. Redukcja skal pomiarowych. Rangowanie, dychotomizowanie. Zasady zapisu zmiennych jako danych badawczych
W5	Statystyka opisowa a wnioskowanie statystyczne. Zasady tabelarycznej reprezentacji danych (szereg rozdzielczy). Przedziały klasowe i szeregi skumulowane. Zasady graficznej reprezentacji danych. Cechy rozkładów liczebności
W6	Metody opisowe w analizie struktury. Wizualizacja danych. Miary położenia, zróżnicowania i asymetrii. Standaryzacja cechy. Wartości nietypowe i odstające - zasady postępowania
W7	Charakterystyka zmiennych na podstawie statystyk opisowych. Interpretacja statystyk opisowych i wykresów rozkładu.
W8	Wnioskowanie psychometryczne. Test jako narzędzie diagnozy psychologicznej – definicja, rodzaje testów, zastosowanie, podstawowe kryteria dobroci testów psychologicznych: standaryzacja, obiektywność, rzetelność, trafność, znormalizowanie i adaptacja
W9	Rzetelność pomiaru testem - podstawowe pojęcia. Źródła błędów w pomiarze psychologicznym. Definicja pojęcia rzetelności pomiaru oraz metody szacowania rzetelności: zgodność wewnętrzną, stabilność względna i bezwzględna oraz metoda testów równoległych, rzetelność testów szybkości oraz testów zorientowanych na kryterium.
W10	Trafność pomiaru testem. Pojęcie trafności pomiaru. Trafność a rzetelność. Rodzaje trafności: trafność treściowa (oraz trafność fasadowa), trafność kryterialna (diagnostyczna i prognostyczna), trafność teoretyczna; metody oceny trafności: metoda różnic międzygrupowych, metoda zmian nieprzypadkowych, badanie procesu rozwiązywania testu oraz analiza macierzy korelacji testu z innymi testami (metoda badania wewnętrznej struktury testu, pojęcie trafności zbieżnej i różnicowej)
Forma zajęć – ćwiczenia	

Ćw. 1	Pomiar w psychologii i opis statystyczny zmiennych.
Ćw. 2	Podstawowe operacje na danych i przekształcenia danych.
Ćw. 3	Wskaźniki opisowe dla zmiennych i ich interpretacja
Ćw. 4	Zasady tabelarycznej reprezentacji danych (szereg rozdzielczy). Przedziały klasowe i szeregi skumulowane. Zasady graficznej reprezentacji danych. Cechy rozkładów liczebności
Ćw. 5	Metody opisowe w analizie struktury. Wizualizacja danych. Miary położenia, zróżnicowania i asymetrii. Standaryzacja cechy.
Ćw. 6	Charakterystyka zmiennych na podstawie statystyk opisowych. Interpretacja statystyk opisowych i wykresów rozkładu

Metody dydaktyczne

Wykład, wykład problemowy, pokaz, ćwiczenia praktyczne, metoda symulacji

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne
		Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, itp.) – łączna liczba godzin w semestrze	60	30
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do zajęć, kolokwium, analiza literatury, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	65	20
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	125	
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	5	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca

1.	Ferguson G. A., Takane Y. (1997). Analiza statystyczna w psychologii i pedagogice. Warszawa: PWN
2.	King B. M., Minium E. W. 2021. Statystyka dla psychologów i pedagogów. PWN. Warszawa.
3.	Szymczak W. Podstawy statystyki dla psychologów. Podręcznik akademicki. Wyd. 3, Wyd. Difin. Warszawa
4.	Hyk W., Stojek Z. 2019. Analiza statystyczna w laboratorium badawczym. PwN. Warszawa

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
ETYKA ZAWODU PSYCHOLOGA	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	ETHICS OF THE PSYCHOLOGIST PROFESSION

Typ przedmiotu	obowiązkowy	X	rok studiów	I
	obieralny		semestr studiów	I

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
Konwersatorium	30	2	1

Forma zaliczenia przedmiotu	konwersatorium	zaliczenie z oceną

Wymagania wstępne

Cele przedmiotu	
C1	Poznanie przez studenta wartości i norm etycznych, w które uwikłane jest wykonywanie zawodu psychologa – prywatność i intymność, tolerancja, godność, prawdomówność, wolność, odpowiedzialność.
C2	Kształtowanie zdolności do identyfikowania i analizy problemów etycznych w różnych obszarach działalności psychologa (klinicznej, organizacyjnej, badawczej).
C3	Wdrażanie postawy szacunku dla drugiego człowieka oraz umiejętności podejmowania decyzji zgodnych z zasadami etycznymi w codziennej praktyce zawodowej.
C4	Przekazanie studentom wiedzy o zasadach i normach etycznych obowiązujących w pracy psychologa, w tym Kodeksu Etyczno-Zawodowego Psychologa.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Student zna i rozumie w pogłębionym stopniu zasady i normy etyczne w zawodzie psychologa.	K_W 25
W2	Rozumie etyczne uwarunkowania praktycznej działalności psychologa.	K_W25

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W3	Zna etyczne wymagania wobec pracowników naukowych dotyczące prowadzenia, prezentowania i oceniania badań naukowych.	K_W25
W zakresie umiejętności:		
U1	Umie kierować się kodeksami etycznymi w zawodzie psychologa	K_U16
U2	Identyfikuje potencjalne zagrożenia etyczne w różnych obszarach działalności psychologa.	K_U16
U3	Potrafi przełożyć zalecenia i zakazy, sformułowane w kodeksach etycznych, na język profesjonalnych działań.	K_U16
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Kieruje się uniwersalnymi zasadami etycznymi w działalności zawodowej, szanując godność i prawa każdego człowieka.	K_K9
K2	Rozumie społeczną odpowiedzialność zawodu psychologa i konsekwencje nieetycznych zachowań.	K_K9

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się	Forma zajęć dydaktycznych
W1, W2, W3	Kolokwium ustne	konwersatorium
U1, U2, U3	Udział w dyskusji, ćwiczenia symulacyjne	konwersatorium
K1, K2	Esej, ćwiczenia symulacyjne	konwersatorium

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – konwersatorium	
Kw. 1	Podstawowe systemy etyczne. Człowiek jako wartość. Imperatyw kategoryczny. Dylemat etyczny. Etyka deontologiczna. Kodeksy a etyka. Uniwersalne wartości etyczne w pracy psychologa.
Kw. 2	Kodeks Etyczno-Zawodowy Psychologa - analiza zapisów kodeksu.
Kw. 3	Tajemnica zawodowa i ochrona danych osobowych.
Kw. 4	Etyka w psychologii klinicznej i psychoterapii. Granice interwencji psychologicznej
Kw. 5	Konflikty interesów w psychologii. Korporacje zawodowe i ich etyka. Opinia społeczna na temat zawodów zaufania publicznego. Cechy zawodu zaufania społecznego.
Kw. 6	Etyka badań psychologicznych. Zasady doboru technik diagnostycznych. Dostęp do narzędzi. Ograniczenia dystrybucji. Testy a prawo autorskie. Kompetencje do badania testami.
Kw. 7	Podstawowe zasady opracowywania opinii. Wpływ opinii wydawanych przez psychologów. Jawność opinii.
Kw. 8	Zasady prowadzenia badań z udziałem ludzi. Problemy etyczne w badaniach eksperymentalnych. Dziecko jako klient.
Kw. 9	Nadużycia etyczne w badaniach psychologicznych: plagiat, fałszowanie i zmyślanie wyników, konsekwencje nieuczciwości naukowej dla badacza i społeczeństwa.
Kw. 10	Psycholog-badacz jako członek zespołu naukowego: współpraca w interdyscyplinarnych projektach badawczych, podział ról i odpowiedzialności w zespołach badawczych.

Metody dydaktyczne
Analiza przypadków, dyskusja problemowa, refleksja pisemna, symulacja i odgrywanie ról.

Obciążenie pracą studenta
Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności

Forma aktywności	stacjonarne	w tym praktyczne
		Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładownicą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (konwersatorium) – łączna liczba godzin w semestrze	30	15
Godziny kontaktowe z wykładownicą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do egzaminu, samokształcenie, czytanie literatury, przygotowanie do dyskusji, pisanie prac – łączna liczba godzin w semestrze	20	10
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	50	25
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	2	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		1

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Brzeziński, J. (2017). Psycholog wobec osób uczestniczących w badaniach naukowych – między poprawnością metodologiczną a poprawnością etyczną. W: Brzeziński, J., Chyrowicz, B., Toeplitz, Z., Toeplitz-Winiewska, M. (red.). Etyka zawodu psychologa. Wydanie nowe. (169-206). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
2.	Chyrowicz, B. (2017). „Etyczna wrażliwość” psychologii i psychologów. W: Brzeziński, J., Chyrowicz, B., Toeplitz, Z., Toeplitz-Winiewska, M. (red.). Etyka zawodu psychologa. Wydanie nowe. (87-110). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
3.	Toeplitz-Winiewska, M. (2017). Podstawowe zasady, które powinny być respektowane przez psychologa. W: Brzeziński, J., Chyrowicz, B., Toeplitz, Z., Toeplitz-Winiewska, M. (red.). Etyka zawodu psychologa. Wydanie nowe. (125-148). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN
4.	Galewicz, W. (2009). O etyce badań naukowych. Diametros, 19, 48-57.

Karta (syllabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
TRENING ADAPTACYJNY	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	ADAPTIVE TRAINING

Typ przedmiotu	obowiązkowy	X	rok studiów	I
	obieralny		semestr studiów	I

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
Warsztaty	30	2	2

Forma zaliczenia przedmiotu	warsztaty	zaliczenie na ocenę

Wymagania wstępne
Brak

Cele przedmiotu	
C1	Poznanie siebie, swoich stanów psychicznych oraz właściwe rozpoznawanie ich u innych osób.
C2	Zwiększenie kompetencji społecznych i wrażliwości interpersonalnej oraz poszerzenie samoobserwacji i konstruktywnej koncentracji na osobach z otoczenia.
C3	Doskonalenie umiejętności interpersonalnych i wrażliwości społecznej oraz umiejętności dawania i odczytywania informacji zwrotnych nt. własnych/cudzych kompetencji społecznych.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	student posiada elementarną wiedzę na temat podstawowych mechanizmów psychologicznych zachodzących w kontakcie interpersonalnym	K_W26
W zakresie umiejętności:		

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
U1	student posiada wiedzę i poszerza umiejętności profesjonalne i osobiste oraz podejmuje samodzielne działania zmierzające do kierowania własną karierą zawodową i rozwojem osobistym.	K_U17
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy innymi członkami społeczności	K_K6

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się	Forma zajęć dydaktycznych
W1, U1	aktywność na zajęciach, wykonanie ćwiczeń praktycznych indywidualnych, w parze, zespołowych, zadanie wykonane przez grupę- sprawdzające umiejętności pracy zespołowej, autoprezentacja	Warsztaty
K1	Samoocena studenta dotycząca jego umiejętności pracy w zespole, stopnia zaangażowania, pełnienia w nim różnych ról, współpracy z członkami grupy, umiejętności interpersonalnych.	Warsztaty

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – warsztaty	
W-ty 1	Kontrakt. Zasady dotyczące funkcjonowania grupy treningowej. Budowanie zaufania grupowego.
W-ty 2	Rozwijanie wrażliwości na przejawy zachowań innych osób w grupie (aktywne słuchanie, współpraca, udzielanie informacji zwrotnych, asertywna komunikacja)
W-ty 3	Rozwijanie wrażliwości na przejawy zachowań innych osób w grupie (aktywne słuchanie, współpraca, udzielanie informacji zwrotnych, asertywna komunikacja)
W-ty 4	Rozwijanie wrażliwości na przejawy zachowań innych osób w grupie (aktywne słuchanie, współpraca, udzielanie informacji zwrotnych, asertywna komunikacja)
W-ty 5	Rozwijanie wrażliwości na przejawy zachowań innych osób w grupie (aktywne słuchanie, współpraca, udzielanie informacji zwrotnych, asertywna komunikacja)
W-ty 6	Ćwiczenie umiejętności interpersonalnych (wrażliwość interpersonalna, budowanie empatii na bazie NVC, umiejętność ekspresji, udzielanie informacji zwrotnych w relacjach z innymi osobami w grupie, analiza własnych zachowań w relacjach z innymi).
W-ty 7	Ćwiczenie umiejętności interpersonalnych (wrażliwość interpersonalna, budowanie empatii na bazie NVC, umiejętność ekspresji, udzielanie informacji zwrotnych w relacjach z innymi osobami w grupie, analiza własnych zachowań w relacjach z innymi).
W-ty 8	Ćwiczenie umiejętności interpersonalnych (wrażliwość interpersonalna, budowanie empatii na bazie NVC, umiejętność ekspresji, udzielanie informacji zwrotnych w relacjach z innymi osobami w grupie, analiza własnych zachowań w relacjach z innymi).
W-ty 9	Ćwiczenie umiejętności interpersonalnych (wrażliwość interpersonalna, budowanie empatii na bazie NVC, umiejętność ekspresji, udzielanie informacji zwrotnych w relacjach z innymi osobami w grupie, analiza własnych zachowań w relacjach z innymi).
W-ty 10	Poszerzenie samoobserwacji i konstruktywnej koncentracji na osobach z grupy (analiza zachowań i spostrzeżeń dotyczących relacji w grupie, akceptacja, poczucie własnej wartości, samoocena, autorefleksja).
W-ty 11	Ćwiczenie inteligencji emocjonalnej i społecznej. Rola i znaczenie inteligencji emocjonalnej i społecznej w życiu osobistym i zawodowym.
W-ty 12	Rozpoznawanie hierarchicznych stanów autonomicznych na bazie teorii poliwalnej. Neurocepcja i układ zaangażowania społecznego. Regulacja i koregulacja.

W-ty 13	Rozpoznawanie hierarchicznych stanów autonomicznych na bazie teorii poliwalnej. Neurocepcja i układ zaangażowania społecznego. Regulacja i koregulacja.
W-ty 14	Autoprezentacja – wywieranie wrażenia na innych, potencjał i atuty osobiste.
W-ty 15	Posumowanie nabytych umiejętności i zaplanowanie ich wykorzystania.

Metody dydaktyczne

dyskusja, burza mózgów, gry symulacyjne, plansze, karty pracy, karty potrzeb, karty metaforyczne, praktycznego działania, ćwiczenia ustne/pisemne na zajęciach indywidualne i grupowe

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych warsztaty – łączna liczba godzin w semestrze	30	30
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do ćwiczeń, autoprezentacji, samokształcenia – łączna liczba godzin w semestrze	20	20
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	50	50
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	2	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca

1.	Andrew A.F. Doskonałe umiejętności interpersonalne, Warszawa 2006.
2.	Dolna H., Doskonalenie kompetencji interpersonalnych, Toruń 2010.
3.	Kozak A., Proces grupowy. Poradnik dla trenerów, nauczycieli i wykładowców, Gliwice 2014.
4.	Lamri J., Kompetencje XXI wieku. Kreatywność, komunikacja, krytyczne myślenie, kooperacja, Warszawa 2020.
5.	Sikorski W., Niewerbalna komunikacja interpersonalna, Warszawa 2018.
6.	Alberti R., Emmons M. Asertywność. Sięgnij po to, czego chcesz nie raniąc innych, Gdańsk, 2018.
7.	Porges S. Teoria poliwalna, Kraków 2020.
8.	Dana D. Teoria poliwalna w praktyce, Kraków 2021.
9.	Rosenberg S. Terapeutyczna moc nerwu błędnego, Kraków 2020.
10.	Goleman D. Inteligencja emocjonalna, Poznań 2023
11.	Goleman D. Inteligencja emocjonalna w praktyce, Poznań 2023.
12.	Goleman D. Inteligencja społeczna, Poznań 2007

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
LEKTORAT JĘZYKA ANGIELSKIEGO I	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	ENGLISH LANGUAGE COURSE I

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	I
	obieralny	X	semestr studiów	I

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
ćwiczenia	30	2	2

Forma zaliczenia przedmiotu	ćwiczenia	zaliczenie z oceną

Wymagania wstępne
Posiada znajomość języka angielskiego na poziomie co najmniej B2 według ESOKJ. Ma podstawową umiejętność rozumienia tekstów akademickich w języku angielskim. Jest gotowy do aktywnego uczestnictwa w dyskusjach oraz wykonywania zadań pisemnych i ustnych.

Cele przedmiotu	
C1	Tworzenie poprawnych językowo wypowiedzi pisemnych i ustnych na tematy związane z psychologią.
C2	Rozwijanie sprawności językowych niezbędnych w środowisku akademickim na kierunkach humanistycznych
C3	Wspomaganie pracy własnej w zakresie języka specjalistycznego

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Posiada znajomość języka angielskiego na poziomie B2+ zgodnie z Europejskim Systemem Opisu Kształcenia Językowego (ESOKJ), zna specjalistyczną terminologię psychologiczną i potrafi poprawnie ją stosować w różnych kontekstach akademickich i zawodowych	K_W24
W zakresie umiejętności:		

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
U1	student komunikuje się w języku angielskim w sytuacjach społecznych i akademickich, zgodnie z wymaganiami poziomu B2+, potrafi czytać, interpretować i krytycznie analizować teksty specjalistyczne dotyczące psychologii, streszczać ich główne idee i omawiać je w kontekście naukowym, tworzy spójne i poprawne językowo wypowiedzi pisemne i ustne, przygotowuje i wygłasza prezentacje na temat zagadnień psychologicznych	K_U15
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	student komunikuje się z osobami z różnych środowisk kulturowych i społecznych, uwzględniając aspekty psychologiczne interakcji, potrafi prowadzić dialog i rozwiązywać konflikty w języku angielskim, stosując odpowiednie strategie komunikacyjne, tworzy atmosferę sprzyjającą otwartej komunikacji i aktywnemu słuchaniu, szczególnie w kontekstach psychologicznych, takich jak terapia, doradztwo czy mediacja.	K_K7

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1	Testy i kolokwia	Ćwiczenia
U1	Analiza tekstu specjalistycznego	Ćwiczenia
K1	Aktywność na zajęciach	Ćwiczenia

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – ćwiczenia	
Ćw. 1	Wprowadzenie do języka akademickiego w psychologii, struktura i specyfika tekstów naukowych w psychologii, słownictwo ogólne i specjalistyczne.
Ćw. 2	Rozwijanie umiejętności językowych: Wyrażanie opinii, argumentowanie.
Ćw. 3	Czasy Present Perfect Simple i Present Perfect Continuous w kontekście badań psychologicznych (np. "Research has shown that..."). Wykonywanie ćwiczeń gramatycznych, rozumienie tekstu słuchanego – wyszukiwanie określonych informacji rozmowa na temat czynników środowiskowych, które mają wpływ na to, kim jesteśmy rozumienie tekstu pisanego – wyszukiwanie określonych informacji.
Ćw. 4	Verb patterns w kontekście opisywania objawów (e.g., "He tends to avoid social situations"). Rozmowa na temat czynności przeszłych. Wykonywanie ćwiczeń gramatycznych, rozumienie tekstu pisanego – wyszukiwanie określonych informacji.
Ćw. 5	Ćwiczenia komunikacyjne: Opisywanie sytuacji wywołujących emocje, wyrażanie preferencji i opinii.
Ćw. 6	Ćwiczenia praktyczne: Symulacja rozmowy psychologa z pacjentem. Techniki zapamiętywania, ćwiczenie pamięci.
Ćw. 7	Rozumienie tekstu pisanego: Jak stres wpływa na zdrowie psychiczne i fizyczne?
Ćw. 8	Ćwiczenia praktyczne: Prezentacja krótkiego tematu psychologicznego i analiza błędów językowych.
Ćw. 9	Osobowość - opisywanie osobowości znajomych osób, rozumienie tekstu słuchanego – wyszukiwanie określonych informacji. Stosowanie strategii komunikacyjnych – domyślanie się znaczenia nieznanymi słów z kontekstu.
Ćw. 10	Prezentacje ustne: wykorzystanie slajdów, rozumienie treści kontrastujących, zawierających słowa typu: but, however, although, in spite of this.

Metody dydaktyczne		
praca z tekstem, prezentacja, praca na materiałach audio i video, praca w grupie, dyskusja, ćwiczenia i zadania gramatyczno-leksykalne, symulacja i odgrywanie ról		
Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (ćwiczenia)– łączna liczba godzin w semestrze	30	30
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do testów, kolokwii, prezentacji, czytanie artykułów w języku angielskim, przygotowywanie streszczeń.– łączna liczba godzin w semestrze	20	20
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	50	50
Summaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	2	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Speakout 3rd edition B2+ Antonia Clare, JJ Wilson, wyd. Pearson
2.	English for Psychology in Higher Education Studies Jane Short, wyd. Garnet Education
3.	English for Psychology Anna Treger, Bronisław Treger, wyd. Akademia Pedagogiki Specjalnej w Warszawie
4.	Materiały online: wykłady TED, artykuły APA, podcasty psychologiczne.

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
LEKTORAT JĘZYKA NIEMIECKIEGO I	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	GERMAN LANGUAGE COURSE I

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	I
	obieralny	X	semestr studiów	I

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
ćwiczenia	30	2	2

Forma zaliczenia przedmiotu	ćwiczenia	zaliczenie na ocenę

Wymagania wstępne	
1.	posiada wiedzę w zakresie słownictwa ogólnego na poziomie A1+
2.	posiada umiejętność rozumienia tekstów pisanych i mówionych na poziomie A1+
3.	posiada wiedzę z zakresu gramatyki języka obcego na poziomie A1+

Cele przedmiotu	
C1	Kształcenie kompetencji komunikacyjnych na poziomie A2 dla potrzeb akademickich w obszarze nauk humanistycznych
C2	Rozwijanie sprawności językowych A2 niezbędnych w środowisku akademickim na kierunkach humanistycznych
C3	Wspomaganie pracy własnej w zakresie języka specjalistycznego związanego z kierunkiem studiów: Psychologia

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
NIEM_W1	Student/-ka zna i rozumie język niemiecki w stopniu odpowiadającym poziomowi A2 według Europejskiego Opisu Kształcenia Językowego, zna terminologię psychologiczną w języku niemieckim;	P7S_WG

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
NIEM_W2	słucha i czyta ze zrozumieniem krótkie teksty w języku niemieckim z zakresu zdrowia i psychologii, funkcjonowania organizmu ludzkiego, w tym związane z podstawowymi jednostkami chorobowymi człowieka jak i dotyczące zagrożeń wynikających z działania czynników środowiskowych;	P7S_WG
NIEM_W3	zna i rozumie zasady gramatyki i składni j. niemieckiego oraz właściwe konteksty stosowania ich poszczególnych elementów na poziomie A2;	P7S_WG
NIEM_W4	zna słownictwo języka niemieckiego w zakresie umożliwiającym komunikację ogólną w różnych kontekstach sytuacyjnych.	P7S_WG
W zakresie umiejętności:		
NIEM_U1	Student/-ka potrafi posługiwać się językiem niemieckim w sytuacjach społecznych zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu A2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego;	P7S_UK
NIEM_U2	zinterpretować tekst z zakresu tematyki psychologicznej, zastosować specjalistyczne słownictwo w odpowiednim zakresie;	P7S_UK
NIEM_U3	wypowiedzieć się w formie werbalnej i pisemnej na wybrane tematy z zakresu zdrowia i psychologii;	P7S_UK
NIEM_U4	przygotować prezentację z dziedziny psychologii w różnorodnych obszarach posługując się poprawnie terminologią psychologiczną w języku niemieckim.	P7S_UK
W zakresie kompetencji społecznych:		
NIEM_K1	Student/-ka jest gotów do porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji;	P7S_KO
NIEM_K2	autorefleksji nad posiadanymi kompetencjami, podejmowania kształcenia i pracy w celu rozwoju umiejętności językowych	P7S_KR

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1, U1, K1 W2, W3 W2 W4, K2 U2 U3 U4	praca wykonana na zajęciach: praca indywidualna, w parach, w grupach, wykonywanie prac domowych, ćwiczenia w mówieniu; testy pisemne gramatyczno-leksykalne; test rozumienia tekstu słuchanego, prezentacje ustne; ćwiczenia dialogowe, mówienie na zadany temat; praca z tekstem czytany, analiza tekstu, czytanie ze zrozumieniem; wypowiedzi w formie pisemnej: esej, e-mail, notatka; prezentacje ustne, multimedialne.	Ćwiczenia

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – ćwiczenia	
Ćw. 1 - 3	Studia na uniwersytecie: - autoprezentacja z uwzględnieniem profilu studiów i zainteresowań zawodowych - etapy kształcenia, kierunki, przedmioty, formy zajęć

	- studiowanie na kierunku psychologia w krajach niemieckiego obszaru językowego
Ćw. 4 - 6	Przygotowanie do wypełniania ról społecznych i zawodowych: - nawiązywanie znajomości, wywiady, - prowadzenie rozmowy, negocjowanie, - sposób ubierania się (dress-code), moda.
Ćw. 7 - 9	Psychologia: - co to jest psychologia, podstawowe słownictwo związane z psychologią, - budowa mózgu i jego funkcje. - osobowość, cechy charakteru, sposoby interpretacji osobowości.
Ćw. 10 -12	Zdrowie: - choroby i kontuzje, - pierwsza pomoc, wizyta u lekarza, - zdrowie psychiczne.
Ćw. 13 -15	Wiek i starzenie się. Opieka i relacje z osobami starszymi. Komunikacja między-pokoleniowa.

Metody dydaktyczne

praca z tekstem, prezentacja ustna - multimedialna, praca na materiałach audio i video, praca w grupie, dyskusja, ćwiczenia i zadania gramatyczno-leksykalne, mówienie, ćwiczenia dialogowe.

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (ćwiczenia) – łączna liczba godzin w semestrze	30	30
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do ćwiczeń, kolokwium, prace domowe, egzamin – łączna liczba godzin w semestrze	20	20
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	50	50
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	2	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca

1.	Infos 1A, podręcznik + zeszyt ćwiczeń, Pearson
2.	Julia Herzberger i in., Treffpunkt International, Cornelsen, 2020.
3.	Praca zbiorowa, Mit Beruf auf Deutsch. Profil administracyjny. <i>Nowa Era</i> , 2013
4.	Słowniki tematyczne online
5.	Materiały własne prowadzącej – teksty związane z kierunkiem studiów dydaktyzowane przez lektora, ćwiczenia gramatyczno-leksykalne, teksty i wywiady o tematyce psychologicznej do tłumaczenia, fragmenty filmów.

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
WYCHOWANIE FIZYCZNE	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	PHYSICAL EDUCATION

Typ przedmiotu	obowiązkowy	X	rok studiów	I
	obieralny		semestr studiów	I

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
<i>ćwiczenia</i>	30	0	0

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>ćwiczenia</i>	<i>zaliczenie z oceną</i>

Wymagania wstępne
Student jest świadomy swojego stanu zdrowia, zwłaszcza układu krążeniowo-oddechowego i narządu ruchu. Zna przeciwwskazania do określonych form aktywności fizycznej. Posiada podstawową sprawność fizyczną i umiejętności ruchowe. Przestrzega zasad bezpieczeństwa oraz higieny ćwiczeń fizycznych.

Cele przedmiotu
C1 Podkreślenie roli aktywności fizycznej w zdrowiu psychicznym i dobrostanie.
C2 Zwiększenie wiedzy o ruchu jako narzędziu redukcji stresu, poprawy koncentracji i funkcji poznawczych.
C3 Poprawa koordynacji, siły, gibkości, wytrzymałości oraz ogólnej kondycji fizycznej.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
WF1_W01	Zna sposoby doskonalenia sprawności fizycznej w zakresie takich cech motorycznych jak: szybkość, siła, wytrzymałość, koordynacja ruchowa, zwinność, gibkość	
WF1_W02	Zna sposoby doskonalenia sprawności fizycznej wie jak samodzielnie doskonalić elementy danej dyscypliny sportu, zna ćwiczenia i elementy techniki które potrafi zastosować	

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
WF1_W03	Jest świadomy roli ruchu i ćwiczeń fizycznych w dbaniu o własne zdrowie	
WF1_W04	Zna przepisy i zasady wybranych gier zespołowych i potrafi je zastosować podczas gry	
W zakresie umiejętności:		
WF1_U01	Potrafi zastosować ćwiczenia fizyczne w doskonaleniu wybranych cech motorycznych	
WF1_U02	Potrafi zastosować ćwiczenia ogólnorozwojowe i specjalistyczne pozwalające na przygotowanie do uczestnictwa w grach zespołowych oraz innych dyscyplinach zgodnie z zainteresowaniami, przestrzega zasady fair play	
WF1_U03	Student potrafi wykorzystać, wiedzę teoretyczną, technikę i taktykę w grze (podania, chwyt, odbicie, poruszanie się po boisku) samodzielnie wykonać testy sprawności fizycznej (samooceny)	
W zakresie kompetencji społecznych:		
WF1_K01	Umiejętność współpracy w grupie- lojalność w podporządkowaniu się w celu realizacji określonych zadań, poczucie odpowiedzialności za wykonywanie powierzonych zadań	
WF1_K02	Umiejętność pracy indywidualnej i zespołowej, umiejętność przewodzenia w grupie, poczucie odpowiedzialności za zdrowie własne i innych w czasie wykonywania powierzonych zajęć	
WF1_K03	Celowość dążenia do sukcesu w sporcie i pracy ,umiejętność radzenia sobie z sukcesami i porażkami	

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
WF1_W01	Obserwacja aktywności na zajęciach, test wiedzy o wpływie ruchu na psychikę.	ćwiczenia
WF1_W02	Samodzielne przygotowanie i przeprowadzenie krótkiej sesji ćwiczeń relaksacyjnych.	ćwiczenia
WF1_W03	Test postawy ciała i ergonomii – praktyczna analiza i korekta błędów.	ćwiczenia
WF1_U01	Obserwacja doboru ćwiczeń do indywidualnych potrzeb, samoocena efektów.	ćwiczenia
WF1_U02	Demonstracja wybranych technik oddechowych i stretchingowych.	ćwiczenia
WF1_U03	test mobilności i sprawności funkcjonalnej.	ćwiczenia
WF1_K01	Obserwacja zaangażowania w zajęcia i aktywność dodatkową.	ćwiczenia
WF1_K02	Współpraca w grupowych zadaniach ruchowych.	ćwiczenia
WF1_K03	Udział w inicjatywach promujących zdrowy styl życia.	ćwiczenia

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – ćwiczenia	
Ćw. 1	Wprowadzenie do zajęć, regulamin, BHP, rola aktywności fizycznej w psychologii.
Ćw. 2	Ćwiczenia oddechowe i relaksacyjne – techniki redukcji stresu.
Ćw. 3	Stretching dynamiczny i statyczny – mobilność i ergonomia w codziennym funkcjonowaniu.
Ćw. 4	Trening równowagi i koordynacji – ćwiczenia sensoryczne i propriocepcja.

Ćw. 5	Ćwiczenia wzmacniające kręgosłup – profilaktyka przeciążeń u psychologów.
Ćw. 6	Aktywność na świeżym powietrzu – wpływ środowiska na zdrowie psychiczne.
Ćw. 7	Gry zespołowe i integracyjne – współpraca i relacje społeczne.
Ćw. 8	Elementy jogi i pilatesu – stabilizacja, oddech, mindfulness.
Ćw. 9	Trening siłowy dostosowany do indywidualnych możliwości.
Ćw. 10	Techniki automasażu i regeneracji mięśniowej.
Ćw. 11	Podstawy treningu interwałowego i jego wpływ na układ nerwowy.
Ćw. 12	Trening propriocepcji – ćwiczenia na świadomość ciała i napięcie mięśniowe.
Ćw. 13	Gry i zabawy ruchowe – forma aktywnego odpoczynku.
Ćw. 14	Podsumowanie zajęć, refleksja nad zmianami w samopoczuciu i kondycji.
Ćw. 15	Testy sprawności i mobilności, ocena efektów kształcenia.

Metody dydaktyczne

Pokaz i objaśnienie – instruktaż techniczny ćwiczeń. Metoda zadaniowa – samodzielne wykonywanie ćwiczeń według instrukcji. Metoda stacyjna – treningi w formie obwodu funkcjonalnego. Metoda zabawowa – ćwiczenia w formie gier i zadań grupowych. Metoda relaksacyjna – ćwiczenia oddechowe, stretchingowe i mindfulness.

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (ćwiczenia) – łączna liczba godzin w semestrze	30	30
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do ... (np. laboratorium, egzamin, kolokwium, samokształcenie) – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	30	30
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	0	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		0

Literatura podstawowa i uzupełniająca

1.	Naglak Z., Trening Sportowy, Teoria i praktyka, 1979.
2.	Przepisy gier: PZPN, PZPR, PZPS, PZP Kosz, PZTS.
3.	Grabowski H., Co koniecznie trzeba wiedzieć o wychowaniu fizycznym, Kraków 2000.
4.	Sozański H., Podstawy Teorii Treningu, 1993.

Semestr II

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PODSTAWY TECHNOLOGII INFORMACYJNEJ DLA PSYCHOLOGÓW	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	FUNDAMENTALS OF INFORMATION TECHNOLOGY FOR PSYCHOLOGISTS

Typ przedmiotu	obowiązkowy	X	rok studiów	I
	obieralny		semestr studiów	II

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
<i>ćwiczenia</i>	30	2	1

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>ćwiczenia</i>	<i>zaliczenie na ocenę</i>

Wymagania wstępne
Znajomość podstawowych aplikacji komputerowych oraz innych treści technologii informacyjnych objętych programem nauczania w szkole ponadpodstawowej w zakresie podstawowym.

Cele przedmiotu	
C1	Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami, zagadnieniami, technologiami i narzędziami stosowanymi w informatyce. Zapoznanie z oprogramowaniem dotyczącym tworzenia, przesyłania, prezentowania i zabezpieczania informacji.
C2	Dodatkowym celem zajęć jest wypracowanie umiejętności doboru odpowiednich narzędzi do realizacji własnych zadań, przygotowanie do świadomego uczestnictwa w tworzącym się społeczeństwie informacyjnym.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	student w pogłębionym stopniu zna tematykę komunikacji interpersonalnej, przekazu medialnego i komunikacji społecznej oraz technik i narzędzi technologii informacyjnej.	K_W26
W zakresie umiejętności:		

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
U1	Student potrafi posługiwać się narzędziami przekazu medialnego, technologiami informacyjnymi, efektywnie wykorzystywać je w praktyce psychologicznej.	K_U24
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Student projektuje działania zmierzające do rozwoju własnego w zakresie posługiwania się TIK.	K_K8

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się	Forma zajęć dydaktycznych
W1	kolokwia w formie dokumentów elektronicznych spełniających narzucone kryteria	Ćwiczenia
U1	prace wykonywane na zajęciach w formie dokumentów elektronicznych spełniających narzucone kryteria	Ćwiczenia
K1	projekt rozwoju własnego w zakresie TIK	ćwiczenia

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – ćwiczenia	
Ćw. 1	Praca z systemem operacyjnym Windows. Obsługa sprzętu multimedialnego. Korzystanie z dostępnych narzędzi Windows. Podstawowe programy użytkowe wykorzystywane w pracy psychologa.
Ćw. 2	Ogólna charakterystyka sieci komputerowych, Internet i jego podstawowe usługi. Zarządzanie informacją dostępną w Internecie (zapisywanie, odczytywanie, pobieranie serwisów), praca z archiwami. Komunikacja on-line.
Ćw. 3	Bezpieczeństwo w sieci i nie tylko. Zagrożenia. Sposoby licencjonowania programów. Prawa autorskie. Własność intelektualna. Bezpieczeństwo w Internecie. Rola szyfrowania danych.
Ćw. 4	Bezpieczeństwo w sieci i nie tylko. Zagrożenia. Sposoby licencjonowania programów. Prawa autorskie. Własność intelektualna. Bezpieczeństwo w Internecie. Rola szyfrowania danych.
Ćw. 5	Aplikacja - edytor tekstu. Operacje podstawowe (wpisywanie, poprawianie, korekta, autokorekta, formatowanie, justowanie, umieszczanie obiektów w tekście, listy, nagłówki, sekcje, numerowanie, podgląd wydruku).
Ćw. 6	Aplikacja - edytor tekstu. Operacje podstawowe (wpisywanie, poprawianie, korekta, autokorekta, formatowanie, justowanie, umieszczanie obiektów w tekście, listy, nagłówki, sekcje, numerowanie, podgląd wydruku).
Ćw. 7	Aplikacja - edytor tekstu. Operacje zaawansowane (tabele, tabulatory, kolumny, style szablonów). Praca z długimi dokumentami: spisy treści, bibliografia, przypisy, indeksy, spisy rysunków itd.
Ćw. 8	Aplikacja - edytor tekstu. Operacje zaawansowane (tabele, tabulatory, kolumny, style szablonów). Praca z długimi dokumentami: spisy treści, bibliografia, przypisy, indeksy, spisy rysunków itd.
Ćw. 9	Podstawy pracy w arkuszu kalkulacyjnym: typy danych, operatory, podstawowe funkcje, wyrażenia logiczne i tekstowe, formuły, tabele.
Ćw. 10	Podstawy pracy w arkuszu kalkulacyjnym: typy danych, operatory, podstawowe funkcje, wyrażenia logiczne i tekstowe, formuły, tabele.
Ćw. 11	Podstawy pracy w arkuszu kalkulacyjnym: typy danych, operatory, podstawowe funkcje, wyrażenia logiczne i tekstowe, formuły, tabele.

Ćw. 12	Tworzenie prezentacji multimedialnych za pomocą dedykowanej aplikacji: grafika, animacja elementów, dodawanie hiperłączy, diagramy i wykresy, wzorce dla prezentacji. Zapis prezentacji w różnych formatach.
Ćw. 13	Tworzenie prezentacji multimedialnych za pomocą dedykowanej aplikacji: grafika, animacja elementów, dodawanie hiperłączy, diagramy i wykresy, wzorce dla prezentacji. Zapis prezentacji w różnych formatach.
Ćw. 14	Tworzenie prezentacji multimedialnych za pomocą dedykowanej aplikacji: grafika, animacja elementów, dodawanie hiperłączy, diagramy i wykresy, wzorce dla prezentacji. Zapis prezentacji w różnych formatach.
Ćw. 15	Internetowe zasoby edukacyjne dla psychologów. Praktyczne wykorzystanie aplikacji edukacyjnych w pracy psychologa.

Metody dydaktyczne

pokaz z objaśnieniami, dyskusja dydaktyczna, zadania problemowe, zadania odtwórcze

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne
		Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych ćwiczenia – łączna liczba godzin w semestrze	30	18
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do przygotowanie się do zajęć, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	20	7
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	50	25
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	2	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		1

Literatura podstawowa i uzupełniająca

1.	Bowdur E., Usługi w sieciach informatycznych, Katowice 2007.
2.	Duch W., Fascynujący świat komputerów, Poznań 1997.
3.	Howil W., Po prostu OpenOffice.ux.pl 3.x, Gliwice 2013.
4.	Kurasiński A., Kucharska N., Kulesza R., Langa S., Leśniakiewicz D., Pełka P., Róża, a co chcesz wiedzieć? Komiks edukacyjny o technologiach dla dzieci, Gliwice 2019.
5.	Twenge J., iGen, Sopot 2019.
6.	Wrotek W., ABC Excel 2019 PL, Gliwice 2019.

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
NEUROFIZJOLOGICZNE PODSTAWY FUNKCJI UMYSŁOWYCH	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	NEUROPHYSIOLOGICAL BASIS OF MENTAL FUNCTIONS

Typ przedmiotu	obowiązkowy	x	rok studiów	I
	obieralny		semestr studiów	II

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
wykład	30	2	-
ćwiczenia	30	3	-

Forma zaliczenia przedmiotu	wykład	Egzamin
	ćwiczenia	zaliczenie na ocenę

Wymagania wstępne
Posiadanie wiedzy i umiejętności z przedmiotu <i>Biologiczne podstawy zachowania się człowieka</i> .

Cele przedmiotu	
C1	Zapoznanie studentów z anatomią i fizjologią człowieka ze szczególnym uwzględnieniem budowy i funkcji układu nerwowego.
C2	Zrozumienie przez studentów związków między funkcjonowaniem układów fizjologicznych a przebiegiem procesów psychicznych oraz organizmu jako całości strukturalnej i funkcjonalnej

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Student w pogłębionym stopniu zna biologiczne mechanizmy zachowania, funkcjonowanie układu nerwowego, rozumie związki między psychologią i biologią jako naukami	K_W6

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
W2	Student rozumie powiązanie psychologii poznawczej z neuronauką i kognitywistyką.	K_W7
W zakresie umiejętności:		
U1	Student potrafi opisać biologiczne mechanizmy zachowania, powiązać funkcjonowanie układu nerwowego z procesami psychicznymi, dostrzega i wyjaśnia związki między psychologią i biologią jako naukami, uwzględnia czynniki biologiczne wyjaśniając zachowanie człowieka.	K_U4
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Student ma kompetencje krytycznej oceny posiadanej wiedzy, doceniania jej znaczenia dla rozwiązywania problemów zarówno teoretycznych jak i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemów	K_K1

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się	Forma zajęć dydaktycznych
W1, W2	Egzamin pisemny	Wykład
U1	Kolokwium,, aktywność i zaangażowanie podczas ćwiczeń.	Ćwiczenia
K1	Samoocena studenta	Ćwiczenia

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – wykład	
W1	Neuroanatomia: wprowadzenie. Budowa neuronu, synapsy, neuroprzekaźniki. Budowa układu nerwowego: struktury ośrodkowego układu nerwowego. Budowa układu nerwowego: spoidła, drogi, szlaki, nerwy czaszkowe i rdzeniowe.
W2	Procesy mózgowe warunkujące percepcję: wprowadzenie. Neuronalna organizacja funkcji widzenia.
W3	Procesy warunkujące percepcję: rola struktur mózgowych w powstawaniu świadomych spostrzeżeń wzrokowych. Koncepcja dwóch dróg. Zaburzenia widzenia.
W4	Procesy warunkujące percepcję: Neuronalna organizacja funkcji słyszenia. Równowaga. Zaburzenia słyszenia. Zaburzenia równowagi.
W5	Procesy warunkujące percepcję: Neuronalna organizacja funkcji dotyku, węchu i smaku. Zaburzenia czucia, węchu i smaku.
W6	Mózgowe mechanizmy kontroli ruchowej. Układ piramidowy i pozapiramidowy. Zaburzenia kontroli ruchowej.
W7	Procesy mózgowe warunkujące selektywną uwagę: wprowadzenie. Mózgowy system selekcji informacji. Wpływ uwagi na struktury przetwarzające informację zmysłową. Struktury mózgowie kierujące uwagą. Zaburzenia uwagi i leżące u ich podstaw mechanizmy neuronalne.
W8	Neuronalne systemy pamięci: wprowadzenie. Mózgowe mechanizmy pamięci deklaratywnej. Zaburzenia pamięci - amnezja: utrata zdolności do nabywania nowej wiedzy następca) , utrat wspomnień (wsteczna).
W9	Rola płatów czołowych w pamięci deklaratywnej. Mózgowe mechanizmy pamięci niedeklaratywnej. Mózgowe mechanizmy pamięci krótkotrwałej.
W10	Język a mózg: wprowadzenie. Neuronalna architektura funkcji językowych. Rola półkul mózgowych w procesach językowych. Wybrane zaburzenia funkcji językowych po uszkodzeniach mózgu.

W11	Mózgowe mechanizmy procesów emocjonalnych: wprowadzenie. Neurobiologiczne podłoże emocji. Rola ciała migdałowatego i innych struktur mózgu w percepcji emocji. System nagrody. Układ limbiczny a emocje, sen, czuwanie, pamięć, uczenie się.
W12	Mózgowe mechanizmy zachowań społecznych – rola kory przedczołowej. System neuronów lustrzanych. Autonomiczny układ nerwowy. Oś jelitowo – mózgowa: Neurocepcja – system zaangażowania społecznego.
W13	Asymetria funkcjonalna mózgu. Funkcje wykonawcze. Znaczenie płatów czołowych.
W14	Koncepcja bloków funkcjonalnych A. Łurii.
W15	Plastyczność mózgu: wprowadzenie. Plastyczność wewnątrzmodalna i międzymodalna. Plastyczność mózgu po uszkodzeniach OUN. Plastyczność mózgu a starzenie się.
Forma zajęć – ćwiczenia	
Ćw. 1	Metody badania układu nerwowego. Badania neuroobrazowania.
Ćw. 2	Komórki nerwowe i przewodnictwo nerwowe. Neurony i komórki glejowe. Bariera krew – mózg. Impuls nerwowy: potencjał spoczynkowy i czynnościowy. Wymiana informacji w synapsach. Charakterystyka neuroprzekaźników i ich działanie.
Ćw. 3	Budowa układu nerwowego: terminologia neuroanatomiczna, rdzeń kręgowy, autonomiczny układ nerwowy, tyłomózgowie, śródmózgowie.
Ćw. 4	Budowa układu nerwowego: przodomózgowie: wzgórze, podwzgórze, przysadka mózgowa, jądra podstawy, część podstawna przodomózgowia, hipokamp; komory mózgu.
Ćw. 5	Kora mózgowa: organizacja kory mózgowej, płat potyliczny, płat ciemieniowy, płat skroniowy.
Ćw. 6	Kora mózgowa: płat czołowy, współczesne poglądy na funkcje kory przedczołowej. Funkcje kory mózgowej.
Ćw. 7	Wzrok: kodowanie wzrokowe a receptory siatkówkowe, oko i jego połączenia z mózgiem, receptory wzrokowe (pręciki i czopki), widzenie barwne (teoria trichromatyczna, teoria przeciwstawnych procesów, teoria retinex, zaburzenia widzenia barwnego)
Ćw. 8	Neuronalne podłoże percepcji wzrokowej: mechanizmy przetwarzania informacji w układzie wzrokowym, równoległe drogi wzrokowe. Droga analizy kształtu. Droga analizy barw. Droga analizy ruchu i głębi. Uszkodzenia wzroku. Uwaga wzrokowa. Świadomość wzrokowa.
Ćw. 9	Słuch: fizyczne i psychologiczne właściwości dźwięku, budowa ucha. Percepcja wysokości dźwięku. Uszkodzenia słuchu.
Ćw. 10	Zmysły mechaniczne: zmysł równowagi, czucie somatyczne, ból (neuroprzekaźniki bólu, ból a emocje, sensytyzacja bólu, uśmierzanie bólu). Zmysły chemiczne: mechanizmy kodowania bodźców chemicznych. Smak: receptory smaku, ich rodzaj, mechanizm działania, kodowanie smaku w mózgu, różnice indywidualne. Węch: receptory węchu, metody identyfikacji – behawioralne i biochemiczne, kodowanie informacji węchowej.
Ćw. 11	Ruch: sterowanie ruchem. Mózgowe mechanizmy kontroli ruchowej: funkcje kory mózgowej, mózdzku, jąder podstawy. Kontrola ruchowa a procesy poznawcze. Wybrane zaburzenia ruchowe.
Ćw. 12	Cykle snu i czuwania. Fazy snu i mechanizmy mózgowe. Zaburzenia snu. Funkcje snu. Marzenia sennie. Regulacja wewnętrzna: regulacja temperatury, pragnienia, łaknienia
Ćw. 13	Zróżnicowanie zachowań seksualnych: determinanty tożsamości płciowej i orientacji seksualnej.
Ćw. 14	Neurofizjologiczne podstawy zachowań emocjonalnych. Neurofizjologiczne podstawy zachowań agresywnych i obronnych (ucieczka, strach i lęk).
Ćw. 15	Neurofizjologiczne podłoże uzależnień, zaburzeń nastroju i schizofrenii.

Metody dydaktyczne
Wykład informacyjny i/lub problemowy z prezentacją multimedialną, wykład konwersatoryjny z prezentacją multimedialną, analiza przypadków,

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne
		Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych wykład, ćwiczenia – łączna liczba godzin w semestrze	60	-
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do egzaminu, kolokwium, przygotowanie do ćwiczeń, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	65	-
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	125	-
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	5	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		-

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Kalat J. Biologiczne podstawy psychologii, Warszawa 2006
2.	Strelau J., Doliński D. Psychologia akademicka. T.2, Gdańsk 2021
3.	Longstaff A. Neurobiologia. Warszawa 2002
4.	Górska T., Grabowska A., Zagrodzka J. (red.) Mózg a zachowanie, Warszawa 2005
5.	Sacks O., Mężczyzna, który pomylił swoją żonę z kapeluszem, Poznań 1994

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PROCESY POZNAWCZE	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	COGNITIVE PROCESSES

Typ przedmiotu	obowiązkowy	X	rok studiów	I
	obieralny		semestr studiów	II

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
Wykład	30	2	0
Ćwiczenia	30	3	2

Forma zaliczenia przedmiotu	wykład	Egzamin
	ćwiczenia	zaliczenie na ocenę

Wymagania wstępne
Student ma wiedzę i umiejętności z zakresu <i>Wprowadzenia do psychologii, Historii myśli psychologicznej, Współczesnych kierunków psychologii</i> . Posługuje się podstawową terminologiąpsychologiczną.

Cele przedmiotu	
C1	Zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami, teoriami i metodami psychologii poznawczej.
C2	Zapoznanie studentów z zasadniczymi prawidłowościami związanymi z ludzkim funkcjonowaniem poznawczym.
C3	Wykształcenie umiejętności przeprowadzenia prostych badań w ramach tej dziedziny wiedzy.
C4	Wykształcenie umiejętności zastosowania wiedzy z zakresu psychologii poznawczej do krytycznej analizy wyników badań i rozwiązywania problemów praktycznych, takich jak rozumienie zaburzeń uwagi czy konstruowanie przekazów medialnych.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
W1	w stopniu pogłębionym zagadnienia psychologii poznawczej, zna główne kierunki badań i rozwiązania teoretyczne w tej dziedzinie, rozumie powiązanie psychologii poznawczej z neuronauką i kognitywistyką.	K_W7
W zakresie umiejętności:		
U1	opisać główne kierunki badań i rozwiązania teoretyczne w psychologii poznawczej ze wskazaniem specyficznych dla niej metod badawczych, w tym z obszaru neuronauk, sprawnie posługuje się terminologią poznawczą, potrafi sformułować problem diagnostyczny w tej dziedzinie i zaproponować rozwiązanie.	K_U5
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Krytycznej oceny posiadanej wiedzy, doceniania jej znaczenia dla rozwiązywania problemów zarówno teoretycznych jak i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemów.	K_K1

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się	Forma zajęć dydaktycznych
K_W7	Egzamin pisemny	Wykład
K_U5	Kolokwium. Raport z demonstracji wybranej procedury badawczej – realizacja zadania projektowego. Aktywność i zaangażowanie na zajęciach – wykonywanie zadań podczas ćwiczeń.	Ćwiczenia
K_K1	Wypowiedź oceniająca	Ćwiczenia

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – wykład	
W1	Wprowadzenie do psychologii poznawczej. Przedmiot zainteresowań psychologii poznawczej, podstawowe założenia i paradygmat. Przetwarzanie informacji. Psychologia procesów poznawczych – podstawowe problemy. Kierunki badań w psychologii poznawczej.
W2	Spostrzeganie: Procesy sensoryczne: psychofizyka klasyczna, prawa psychofizyczne, próg zmysłowy i metody jego pomiaru, teoria detekcji sygnałów, pamięć sensoryczna. Organizacja percepcyjna: percepcja kształtu, prawa organizacji percepcyjnej, percepcja przestrzeni, stałość percepcji, widzenie dwuoczne. Wyodrębnianie cech i schematy poznawcze w spostrzeganiu.
W3	Percepcja a kategoryzacja w rozpoznawaniu obrazów (organizacja percepcyjna jako proces kategoryzacji, teorie kategoryzacji percepcyjnej, prototypowe i egzemplarzowe modele kategoryzacji). Podobieństwo w rozpoznawaniu obrazów (kontekst w kształtowaniu relacji podobieństwa, uwaga i motywacja w spostrzeganiu podobieństwa, podobieństwo i rozpoznawanie obrazów w podejściu koneksjonistycznym).
W4	Wyobrażeniowa reprezentacja rzeczywistości: rodzaje wyobrażeń, wyobrażenia a spostrzeżenia, wyobrażenia a inne typy reprezentacji, struktury neuronalne zaangażowane w generowanie wyobrażeń i operowanie nimi, wyobrażenia i wyobraźnia, zastosowanie wyników badań nad wyobraźnią w praktyce.

W5	Uwaga i kontrola poznawcza: aspekty i funkcje uwagi (selekcja źródła informacji, przeszukiwanie pola percepcyjnego, przedłużona koncentracja, kontrola czynności jednoczesnych, przerzutność uwagi), teorie uwagi (wczesnej/późnej selekcji, podzielności uwagi, przerzutności uwagi). Kontrola poznawcza: czynności automatyczne i kontrolowane; hamowanie i interferencja; funkcje zarządcze).
W6	Pamięć: Pamięć – definicja pojęcia, rodzaje (sensoryczna, krótkotrwała i trwała) i właściwości pamięci (pojemność, czas przechowywania, format zapisanych informacji, zapominanie, kontrola sprawowana przez podmiot). Klasyfikacja procesów pamięciowych (deklaratywna: semantyczna i epizodyczna; niedeklaratywna: zdolności proceduralne, priming, warunkowanie, uczenie się nieasocjacyjne).
W7	Rodzaje pamięci: operacyjna, trwała, autobiograficzna. Specyficzne zjawiska występujące w pamięci autobiograficznej (efekt względnej świeżości, efekt reminiscencji).
W8	Fazy procesu pamięciowego, procesy kodowania informacji. Pamięć a uczenie się. Uczenie się: definicja pojęcia, rodzaje uczenia się. Uczenie się a emocje. Uczenie się a motywacja. Procesy poznawcze a proces uczenia się.
W9	Pojęciowa reprezentacja rzeczywistości: pojęcie i kategoria, funkcje pojęć, teorie pojęć. Reprezentacje umysłowe: schematy, obrazy umysłowe, reprezentacje werbalne.
W10	Myślenie: istota, funkcje i rodzaje myślenia; struktura myślenia, algorytmy i heurystyki. Rozumowanie: istota i rodzaje, błędy w rozumowaniu i ich przyczyny.
W11	Rozwiązywanie problemów: istota i typy sytuacji problemowych, heurystyki w rozwiązywaniu problemów, fazy procesu rozwiązywania problemów, przeszkody w rozwiązywaniu problemów.
W12	Podjmowanie decyzji: etapy, klasyczna teoria decyzji i teoria użyteczności, strategie i heurystyki w podejmowaniu decyzji, teoria perspektywy.
W13	Język: podstawowe cechy języka, funkcje języka, poziomy analizy języka. Język i komunikacja. Język i procesy poznawcze.
W14	Modele umysłu (blokowe, modułowe, sieciowe), powiązania psychologii poznawczej z kognitywistyką.
W15	Powiązania psychologii poznawczej z neuronauką: mózgowe podłoże procesów poznawczych.
Forma zajęć – ćwiczenia	
Ćw. 1	Kierunki badań w psychologii poznawczej. Przetwarzanie informacji – przykłady, symulacje, eksperymenty.
Ćw. 2	Percepcja: pojęcia, spostrzeganie głębi, wybrane złudzenia percepcyjne i ich interpretacja.
Ćw. 3	Demonstracja metodologii eksperymentalnej w badaniach percepcji. Próby eksperymentalne dotyczące percepcji.
Ćw. 4	Eksperymentalne badanie uwagi. Demonstracja: słuchanie dychotyczne, zadanie Posnera, niewidzenie zmian. Czynniki wpływające na uwagę. Zaburzenia uwagi. Ćwiczenie uwagi.
Ćw. 5	Kontrola poznawcza: demonstracja: poszukiwanie wzrokowe, automatyzacja. Demonstracja: efekt interferencji Stroopa, hamowanie. Świadome i nieświadome procesy poznawcze. Metodologia badawcza.
Ćw. 6	Pamięć: Zasady Kihlstroma dotyczące pamięci. Procedura Sperlinga. Badanie krzywej pozycyjnej. Badanie pojemności pamięci roboczej. Próby eksperymentalne dotyczące pamięci.
Ćw. 7	Uczenie się: krzywa zapominania Ebbinghausa. Eksperymentalne badanie uczenia się.
Ćw. 8	Reprezentacje umysłowe i pojęcia: tworzenie pojęć (prototyp/cechy). Reprezentacje obrazowe – ćwiczenia. Teoria Kosslyna. Demonstracje: rotacje umysłowe.

Ćw. 9	Myślenie: konwergencyjne, dywergencyjne, lateralne – ćwiczenia. Badanie płynności, giętkości i oryginalności myślenia. Próby eksperymentalne dotyczące myślenia.
Ćw. 10	Rozumowanie: Rozumowanie dedukcyjne i indukcyjne. Rozumowanie sylogistyczne. Demonstracja: zadanie selekcyjne Wasona. Komputerowa symulacja procesów poznawczych: sztuczna inteligencja.
Ćw. 11	Podjęmowanie decyzji: Demonstracja: problem Lind. Sądy intuicyjne, dwa systemy myślenia. Demonstracja: Test refleksji poznawczej (CRT). Poznawcze czynniki wpływające na procesy decyzyjne.
Ćw. 12	Rozwiązywanie problemów: Podejście Simona i Newella do rozwiązywania problemów. Rozwiązywanie problemów przez analogię. Demonstracja: wieża z Hanoi, problem radiacji, problem szachownicy.
Ćw. 13	Psycholingwistyka: dwujęzyczność, rozumienie języka niedosłownego (metafory, przysłowia). Reprezentacja języka w umyśle.
Ćw. 14	Formułowanie problemów diagnostycznych, generowanie rozwiązań. Demonstracja wybranej procedury badawczej. Analiza i wyjaśnienie.
Ćw. 15	Formułowanie problemów diagnostycznych, generowanie rozwiązań. Demonstracja wybranej procedury badawczej. Analiza i wyjaśnienie.

Metody dydaktyczne

Wykład informacyjny i/lub problemowy z prezentacją multimedialną, wykład konwersatoryjny, analiza przypadków, debata, metoda symulacji, dyskusja, metoda zadań zamkniętych, analiza literatury przedmiotu, ćwiczenia laboratoryjne.

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	Stacjonarne	w tym praktyczne
		Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych wykład, ćwiczenia – łączna liczba godzin w semestrze	60	20
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do egzaminu, kolokwium, pracy badawczej, samokształcenie, – łączna liczba godzin w semestrze	65	30
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	125	50
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	5	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca

1.	Nęcka E., Orzechowski J., Szymura B., Wichary S. Psychologia poznawcza, Warszawa 2020.
2.	Strelau J., Doliński D., Psychologia akademicka T. 1, Gdańsk 2021
3.	Maruszewski, T. Psychologia poznania. Umysł i świat. Gdańsk 2011

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
EMOCJE I MOTYWACJA	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	EMOTIONS AND MOTIVATIONS

Typ przedmiotu	obowiązkowy	x	rok studiów	I
	obieralny		semestr studiów	II

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
wykład	30	2	0
ćwiczenia	30	3	2

Forma zaliczenia przedmiotu	wykład	Egzamin
	ćwiczenia	zaliczenie na ocenę

Wymagania wstępne
Student ma wiedzę i umiejętności z zakresu <i>Wprowadzenia do psychologii, Historii myśli psychologicznej, Współczesnych kierunków psychologii</i> . Posługuje się podstawową terminologią psychologiczną.

Cele przedmiotu	
C1	Zapoznanie studentów z podstawowymi problemami, pojęciami, teoriami i metodami psychologii emocji i motywacji.
C2	Zapoznanie studentów z zasadniczymi prawidłowościami i trudnościami związanymi z ludzkim funkcjonowaniem emocjonalno-motywacyjnym.
C3	Wykształcenie umiejętności analizy i rozumienia emocjonalno-motywacyjnych zjawisk i mechanizmów.
C4	Wykształcenie umiejętności rozwiązywania problemów emocjonalno-motywacyjnych oraz optymalizowania emocjonalno-motywacyjnego funkcjonowania jednostek, grup i społeczeństw.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Student zna w stopniu pogłębionym psychologię emocji i motywacji, teorie i badania empiryczne wyjaśniające procesy emocjonalne, motywacyjne ich uwarunkowania oraz związek z procesami poznawczymi.	K_W8
W zakresie umiejętności:		
U1	Student sprawnie posługuje się terminologią z zakresu psychologii emocji i motywacji, potrafi zaplanować i przeprowadzić badanie empiryczne wyjaśniające procesy emocjonalne, motywacyjne ich uwarunkowania oraz związek z procesami poznawczymi.	K_U6
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Student ma kompetencje w zakresie krytycznej oceny posiadanej wiedzy, doceniania jej znaczenia dla rozwiązywania problemów zarówno teoretycznych jak i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemów.	K_K1

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się	Forma zajęć dydaktycznych
W1	Egzamin pisemny	Wykład
U1	Kolokwium Projekt i opis badania empirycznego wyjaśniającego procesy emocjonalne/motywacyjne ich uwarunkowania oraz związek z procesami poznawczymi. Obecność, aktywność i zaangażowanie na zajęciach – wykonywanie zadań podczas ćwiczeń.	Ćwiczenia
K1	Wypowiedź oceniająca	Ćwiczenia

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – wykład	
W1	Psychologiczne ujęcia problematyki emocji – różnorodność definicji emocji. Analiza zakresów znaczeniowych pojęć: emocja, pobudzenie, nastrój, uczucie, afekt, sentyment, epizod emocjonalny, zaburzenie afektywne, osobowość emocjonalna. Psychologiczne mechanizmy wzbudzania emocji. Społeczne mechanizmy powstawania emocji.
W2	Biologiczne mechanizmy wzbudzania emocji, biologiczne uwarunkowania reakcji emocjonalnych. Obwody emocjonalne w mózgu i programy emocji. Znaczenie neuromodulatorów – neuroprzekaźników i hormonów. Mózgowe mechanizmy emocji: krąg emocjonalny Papeza, koncepcja mózgu trzewnego McLeana, teoria Ledoux, neurobiologia strachu, mózgowie systemy emocjonalne. Interakcja systemu neuronalnego, sensoryczno – motorycznego, motywacyjno – afektywnego i poznawczego w powstawaniu emocji.
W3	Rozumienie istoty emocji: stany czy wymiary? Klasyfikacja procesów emocjonalnych oparta na parametrach czasowych. Klasyczne wymiary emocji: znak, intensywność, treść. Emocje a osobowość człowieka. Wybrane zaburzenia emocjonalne oraz ich główne właściwości.
W4	Teorie emocji: pobudzenie fizjologiczne – przyczyna czy przejaw emocji?, aktywacyjne teorie emocji, dwuczynnikowa teoria emocji Schachtera i Singera, wpływ ekspresji

	emocjonalnej na przeżywanie emocji, koncepcja emocji Frijdy, model Carolla Izarda: integracja biologicznych i psychologicznych aspektów wzbudzania emocji.
W5	Wyrażanie emocji podstawowych i pochodnych. Emocje pierwotne (podstawowe) i kryteria ich wyodrębniania. Uniwersalność ekspresji emocji podstawowych. Powstawanie emocji wtórnych (pochodnych), ich aspekt kulturowy. Rozwiązanie zaproponowane przez Roberta Plutchika. Ewolucyjne podłoże emocji, ich adaptacyjność.
W6	Poznawczo-motywacyjno-relacyjna teoria emocji Richarda Lazarusa, znaczenie poznawczej oceny pierwotnej i wtórnej. Problematyczność pierwotności poznania wobec emocji. Inne niż ocena poznawcza psychologiczne mechanizmy wzbudzania emocji. Wpływ emocji na przebieg wybranych procesów poznawczych.
W7	Kontrola emocjonalna: definicja, możliwości i ograniczenia. Podmiotowe i pozapodmiotowe mechanizmy regulacji emocji. Świadomość i nieświadomość emocjonalnych procesów, automatyczna versus podmiotowa regulacja nastroju i emocji. Teoria markerów somatycznych Antoniego Damasio. Rozwój kompetencji emocjonalnej w ujęciu Carolyn Saarni.
W9	Inteligencja emocjonalna: pojęcie i struktura. Modele inteligencji emocjonalnej Bar-Ona, Golemana oraz Mayera i Saloveya. Rodzinny i edukacyjny kontekst rozwoju inteligencji emocjonalnej.
W9	Motywacja – znaczenie pojęcia, zestaw zasadniczych problemów, podstawowe ujęcia: ewolucyjne, psychodynamiczne, behawiorystyczne, humanistyczne, poznawcze i topologiczne. Energetyczne zaplecze motywacji.
W10	Afektywne podstawy motywacji. Poznawcze mechanizmy motywacyjne: ciekawość, oczekiwania, aspiracje i fantazje, niezgodność poznawcza. Motywacja zewnętrzna i wewnętrzna, czynniki nasilające ją i osłabiające. Motywacja osiągnąć: charakterystyka, teorie, uwarunkowania kulturowo-społeczne. Motywacje związane z obrazem własnej osoby. Motywacja zmian rozwojowych.
W11	Typy motywacji: homeostatyczne aspekty motywacji – przywracanie zaburzonej równowagi, motywacje heterostatyczne – zaburzenie równowagi jako standard regulacji.
W12	Typy motywacji: motywacja zadaniowa, motywacje symultaniczne i hierarchiczne oraz konflikty motywacyjne.
W13	Motywacja w przebiegu działania: uruchomienia działania, jego podtrzymywanie i wytrwałość – siła woli, zaniechanie działania lub jego kończenie. Koncepcja implementacji intencji P. Gollwitzera. Teoria działania J. Kuhla. Teoria kontroli J. Heckhausen i R. Schulza.
W14	Społeczne procesy motywacyjne: motywacje autoprezentacyjne, motywacje manipulatorów i manipulowanych, motywacje afiliacji i zażyłości.
W15	Zastosowanie wiedzy o motywacji w praktyce: wychowawczej, edukacyjnej, organizacyjnej. Problematyka podmiotowości, sprawstwa i wolnej woli.
Forma zajęć – ćwiczenia	
Ćw. 1	Znaczenie emocji w ludzkim życiu, funkcjonalność zasadniczych emocji. Mapa kompetencji D. Goleman.
Ćw. 2	Ekspresja emocji: znaczenie mimiki, pantomimiki, wokalizacji i werbalizacji. Biologiczne i kulturowo-społeczne uwarunkowania emocjonalnej ekspresji. Emocje podstawowe i pochodne Plutchika.
Ćw. 3	Przekazywanie emocji w kontaktach społecznych. Eksperyment Ekmana dotyczący ekspresji emocji. Zasady wyrażania emocji w różnych sytuacjach. Emocje spontaniczne i udawane. Kłamstwo i możliwości jego wykrywania. Eksperyment Ekmana dotyczący udawania emocji.

Ćw. 4	Proces emocjonalny i jego komponenty. Pobudzenie emocjonalne, znak emocji, modalność emocji, siła procesu emocjonalnego. Czynniki wywołujące emocje – pierwotne i wtórne bodźce emocjonalne. Emocje i oczekiwania. Poczucie skuteczności.
Ćw. 5	Stres psychologiczny. Biologiczne koncepcje stresu. Teoria Selyego. Mechanizm sterowania reakcją stresu. Przystosowawczy charakter reakcji na stresor. Stadia reakcji na stres. Koncepcja energii przystosowania. Kryteria pojęcia stresu według Selyego.
Ćw. 6	Koncepcja stresowych zdarzeń życiowych Dohrenwendów. Zdarzenia życiowe powodujące wystąpienie stresu. Czynniki wywołujące stres: środowiskowe, zdarzenia organizacyjne, osobowościowe. Koncepcja kryzysów życiowych E. Ericsona. Charakter kryzysów. Teoria dezintegracji pozytywnej K. Dąbrowskiego. Koncepcja stresów konstruktywnych M. Jarosza.
Ćw. 7	Koncepcje psychomatyczne stresu. Koncepcja salutogenetyczna stresu A. Antonovsky'ego. transakcyjna teoria stresu R. Lazarusa i S. Folkman. . Koncepcja zachowania zasobów S. Hobfola.
Ćw. 8	Fenomenologiczno-cybernetyczna teoria stresu M.J. Apter. Teoria sytuacji trudnych T. Tomaszewskiego. Informacyjno-. rozwojowa teoria sytuacji trudnych M. Tyszkowej. Regulacyjna teoria stresu J. Reykowskiego. Poznawczo-kompetencyjna koncepcja stresu H. Sęk. Ekonomiczna koncepcja stresu A. Bieli.
Ćw. 9	Stres jego następstwa i zwalczanie. Charakterystyka i warunki powstania stresu. Osobowość a podatność na stres. Możliwość obrony przed stresem: poprzez zmianę reakcji człowieka, poprzez zmianę sytuacji obciążeniowej. Stres a odporność na choroby. Możliwości rozwijania samokontroli emocjonalnej i motywacyjnej – treningi antystresowe.
Ćw. 10	Koncepcje lęku: psychoanalityczne, behawioralne, egzystencjalne, poznawcze. Teorie frustracji. Czym jest frustracja, przyczyny, następstwa. Strach i lęk z perspektywy ewolucyjnej, poznawczej i klinicznej. Rola nieświadomych procesów. Mechanizmy obronne.
Ćw. 11	Proces motywacyjny i jego komponenty. Właściwości motywacji: kierunek i natężenie. napięcie motywacyjne jako warunek użyteczności. Formy redukcji napięcia motywacyjnego: antycypowana wartość gratyfikacyjna wyniku. Wielkość motywacji a subiektywne prawdopodobieństwo osiągnięcia wyniku.
Ćw. 12	Motywy poznawczej aktywności człowieka. Sposoby badania motywacji: badania nad motywacją osiągnięć, teoria motywacji osiągnięć, motywacja do podejmowania ryzyka. Teoria własnej skuteczności oraz sposoby opanowania lęku. Teoria przekonania o własnej skuteczności a poszukiwanie doznań. Od ciekawości do twórczości. Charakterystyka osób twórczych. Składniki twórczości. Możliwości rozwijania samokontroli emocjonalnej i motywacyjnej – treningi kreatywności.
Ćw. 13	Warunki wspierania motywacji do nauki. Efekt nadusprawiedliwiania. Następstwa przypisywania przyczyn sukcesu i niepowodzenia. Rozróżnienie pomiędzy celami uczenia się a celami autoprezentacji.
Ćw. 14	Specyficzne ludzkie emocje i motywacje: odżywianie – zachowanie i wyjaśnienia wewnętrzne warunki kontroli odżywiania się. Zachowania seksualne. Agresja i jej wyjaśnienie, metody redukcji agresywnych zachowań. Motywacje oparte o starych i nadzieję.
Ćw. 15	Hipoteza „wrodzonego altruizmu”. Rola i powstawanie emocjonalnej empatii. Wrażliwość na stan innych ludzi. Emocjonalna empatia a zachowanie.

Metody dydaktyczne

Wykład, prezentacja, dyskusja, ćwiczeni praktycznego działania, analiza literatury przedmiotu, studia przypadków, metoda ćwiczeń z wykorzystaniem kart pracy, kart metaforycznych, kart potrzeb

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne
		Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych wykład, ćwiczenia – łączna liczba godzin w semestrze	60	20
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do ćwiczeń, egzaminu pisemnego, kolokwium, opracowanie projektu i opisu badania empirycznego, opracowanie wypowiedzi oceniającej, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	65	30
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	125	50
Summaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	5	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Strelau J., Doliński D., Psychologia akademicka T.1, Gdańsk 2021
2.	Zimbardo P.G., Johnson R.L., McCann V., Psychologia kluczowe koncepcje. Warszawa 2016.
3.	Franken R.E., Psychologia motywacji, Gdańsk 2007.
4.	Doliński D., Błaszczak W., Dynamika emocji. Teoria i praktyka. Warszawa 2020
5.	Lewis M., Haviland – Jonas J. M., Psychologia emocji. Gdańsk 2004

Karta (syllabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
WSPÓŁCZESNE KIERUNKI PSYCHOLOGII	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	CONTEMPORARY TRENDS IN PSYCHOLOGY

Typ przedmiotu	obowiązkowy	X	rok studiów	I
	obieralny		semestr studiów	II

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
<i>konwersatorium</i>	30	3	-

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>konwersatorium</i>	<i>zaliczenie z oceną</i>

Wymagania wstępne
Wiedza i umiejętności z przedmiotu <i>Historia myśli psychologicznej</i> i <i>Wprowadzenie do psychologii</i> .

Cele przedmiotu	
C1	Zapoznanie z kluczowymi teoriami, metodami i badaniami w psychologii.
C2	Zapoznanie z różnymi perspektywami w psychologii.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Student w stopniu pogłębionym zna rozwój myśli psychologicznej do czasów współczesnych, klasyczne i współczesne teorie naukowe w zakresie psychologii oraz kierunki ich rozwoju, rozumie procesy zachodzące w toku rozwoju psychologii jako dyscypliny naukowej	K_W2
W zakresie umiejętności:		
U1	Student potrafi analizować treści i posługiwać się językiem naukowym psychologii, prawidłowo korzystać z aparatu pojęciowego oraz terminologii używanej w różnych jej działach	K_U1
U2	Student potrafi samodzielnie analizować literaturę przedmiotu, wykorzystać posiadaną wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii, filozofii i socjologii, w sposób refleksyjny i krytyczny poprawnie	K_U2

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
	formułować rozbudowaną wypowiedź pisemną dotyczącą współczesnych kierunków psychologii.	
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Student jest gotów do popularyzowania wiedzy o współczesnych kierunkach psychologii w środowisku lokalnym	K_K2

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
<i>Symbol efektu przedmiotowego</i>	<i>Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się</i>	<i>Forma zajęć dydaktycznych</i>
W1	Kolokwium	konwersatorium
U1, U2	Wypowiedź oceniająca Aktywność w dyskusji	konwersatorium
K1	Obserwacja studenta podczas zajęć	konwersatorium

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – konwersatorium	
Kw. 1	Historyczna geneza i uwarunkowania interdyscyplinarne w kształtowaniu głównych kierunków psychologii współczesnej. Koncepcja Wundta – nauka o świadomym doświadczeniu bezpośrednim – założenia.
Kw. 2	Historyczna geneza i uwarunkowania interdyscyplinarne w kształtowaniu głównych kierunków psychologii współczesnej – szkoła wurzburska, psychologia aktów, psychologia postaci – reakcja na psychologię Wundta.
Kw. 3	Funkcjonalizm – zastosowanie metod psychologicznych w praktyce: badanie umysłu w praktyce – założenia.
Kw. 4 Kw. 5	Psychologia behawiorystyczna – zachowanie przedmiotem psychologii – założenia koncepcji; warunkowanie klasyczne, warunkowanie sprawcze, przeciwwarunkowanie.
Kw. 6	Psychoanaliza: założenia koncepcji: nieświadoma świadomość, nieświadome jako zjawisko i jako system Z. Freud.
Kw. 7	Neopsychoanaliza: Adlerowsko – Jungowska alternatywa: psychologia indywidualna A. Adler i psychologia analityczna C.G. Jung – założenia koncepcji.
Kw. 8	Psychologia społeczno – kulturowa - E. Fromm i K. Horney – założenia koncepcji.
Kw. 9	Psychologia humanistyczna: założenia, koncepcje A. Masłowa, C. Rogersa, W. Frankla.
Kw. 10	Psychologia poznawcza: założenia koncepcji, architektura umysłu, struktury poznawcze, metabolizm informacyjny, myślenie twórcze, wartości, wiedza, motywacja i emocje.
Kw. 11	Teorie społeczno – poznawcze: oddziaływania wzajemne człowiek – środowisko – zachowanie, wkład A. Bandury.
Kw. 12	Perspektywa biologiczna we współczesnej psychologii. Psychologia jako nauka o układzie nerwowy. Perspektywa ewolucjonistyczna: mechanizmy psychiczne w kategoriach funkcji przystosowawczych ukształtowanych w drodze ewolucji.
Kw. 13	Perspektywa rozwojowa we współczesnej psychologii. Koncepcja P. Baltesa, E. Eriksona, Ch. Buchler.
Kw. 14	Psychologia pozytywna: nauka o szczęściu, optymalnych doświadczeniach, nadziei, optymizmie, twórczości.
Kw. 15	Współczesne koncepcje Ja: pojęcie i struktura Ja, społeczno – kulturowy kontekst koncepcji Ja.

Metody dydaktyczne
Wykład konwersatoryjny, dyskusja związana z wykładem, praca z tekstem

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych konwersatorium – łączna liczba godzin w semestrze	30	-
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do zajęć, kolokwium, wypowiedzi oceniającej, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	45	-
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	75	-
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	3	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		-

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Domański C. W. Historia psychologii w Europie Środkowej. Badacze, inspiracje i koncepcje. Warszawa 2018
2.	Lück, H. E. Historia psychologii. Orientacje, szkoły, kierunki rozwoju. Warszawa 2008
3.	Łukaszewski, W. Wielkie i te nieco mniejsze pytania psychologii. Sopot 2015
4.	Rolls, G. Najciekawsze przypadki w psychologii. Kraków 2011
5.	Rzepa, T, Domański, C. W. Na drogach i bezdrożach historii psychologii. (tom 1-6). Lublin 2013-2017
6.	Tavris C., Vade C., Psychologia. Podejścia oraz koncepcje. Poznań 2008
7.	Kozielecki J. Koncepcje psychologiczne człowieka. Warszawa 2000
8.	Stachowski R., Dobrzyński B., Historia psychologii – od Wundta do czasów najnowszych. Gdańsk 2021.

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
OCHRONA WŁASNOŚCI INTELEKTUALNEJ W PRAKTYCE PSYCHOLOGICZNEJ	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	INTELLECTUAL PROPERTY PROTECTION IN PSYCHOLOGICAL PRACTICE

Typ przedmiotu	obowiązkowy	X	rok studiów	I
	obieralny		semestr studiów	II

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
wykład	15	1	0

Forma zaliczenia przedmiotu	wykład	zaliczenie z oceną

Wymagania wstępne
Podstawowa wiedza z zakresu etyki zawodowej psychologa, znajomość zasad kodeksu etycznego psychologa.

Cele przedmiotu	
C1	Zapoznanie studentów z prawnymi i etycznymi aspektami ochrony własności intelektualnej,
C2	Rozwinięcie świadomości praw i obowiązków dotyczących ochrony utworów, badań i innowacji w psychologii.
C3	Zrozumienie etycznych aspektów własności intelektualnej w działalności badawczej i praktycznej.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Student zna w pogłębionym stopniu zasady i normy etyczne oraz etykę zawodową psychologa w kontekście własności intelektualnej, rozumie prawne aspekty ochrony własności intelektualnej w działalności psychologicznej, zna zasady zarządzania zasobami własności intelektualnej oraz ochrony praw autorskich, potrafi wskazać formy rozwoju przedsiębiorczości	K_W25

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
	psychologicznej z uwzględnieniem ochrony własności intelektualnej.	
W zakresie umiejętności:		
U1	---	
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Student stosuje zasady etyki zawodowej w kontekście ochrony własności intelektualnej, kieruje się szacunkiem dla praw autorskich i własności intelektualnej innych osób, świadomie unika plagiatu i naruszeń praw autorskich w swojej pracy naukowej i praktycznej, podejmuje odpowiedzialność za ochronę własnych i cudzych zasobów intelektualnych.	K_K09

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1, K1	Zaliczenie testowe	Wykład

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – wykład	
W1	Podstawowe pojęcia: własność intelektualna, prawa autorskie, patenty, tajemnica zawodowa, ochrona danych osobowych. Znaczenie własności intelektualnej w psychologii.
W2	Podstawowe akty prawne regulujące ochronę własności intelektualnej (m.in. ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, ustawa o ochronie danych osobowych, regulacje międzynarodowe).
W3	Prawa autorskie w pracy psychologa: prace naukowe, narzędzia diagnostyczne, raporty, publikacje
W4	Ochrona testów psychologicznych i narzędzi diagnostycznych, Własność intelektualna w psychoterapii i doradztwie psychologicznym.
W5	Ochrona wyników badań naukowych i danych pacjentów. Zasady cytowania i korzystania z cudzej twórczości.
W6	Tworzenie i ochrona marki osobistej psychologa. Prawne aspekty działalności gospodarczej psychologa.

Metody dydaktyczne
wykład interaktywny, analiza przypadków (case study), praca z aktami prawnymi i kodeksami etyki.

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (wykład) – łączna liczba godzin w semestrze	15	0
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do kolokwium, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	10	0
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-

Suma godzin:	25	0
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	1	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		0

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Barta J., Markiewicz R. (2011). Prawo autorskie i prawa pokrewne. Wyd. 5. Warszawa: Wolters Kluwer Polska- Lex (Rozdział drugi. Prawo autorskie; Rozdział szósty. Konwencje międzynarodowe; Rozdział siódmy. Prawo autorskie w Unii Europejskiej). Michniewicz, G. (2016). Ochrona własności intelektualnej. Wyd. 3. Warszawa: C.H. Beck (Rozdziały: I; II § 4; III § 6; IV i V).
2.	S. Hoc, T. Szewc, Ochrona danych osobowych i informacji niejawnych, Warszawa 2014

Karta (syllabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PRAWNE PODSTAWY PRACY PSYCHOLOGA	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	LEGAL FOUNDATIONS OF PSYCHOLOGICAL PRACTICE

Typ przedmiotu	obowiązkowy	X	rok studiów	I
	obieralny		semestr studiów	II

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
konwersatorium	30	3	1

Forma zaliczenia przedmiotu	konwersatorium	zaliczenie z oceną

Wymagania wstępne
Przed zajęciami studenci powinni posiadać podstawową wiedzę z zakresu psychologii ogólnej, rozumieć rolę i odpowiedzialność psychologa w społeczeństwie.

Cele przedmiotu	
C1	Zapoznanie studentów z podstawowymi aktami prawnymi regulującymi działalność psychologiczną, w tym ochroną praw pacjentów i klientów.
C2	Nauka interpretacji i wykorzystania przepisów prawnych w codziennej pracy psychologa, ze szczególnym uwzględnieniem odpowiedzialności zawodowej.
C3	Kształtowanie postawy odpowiedzialności zawodowej i społecznej poprzez znajomość prawnych konsekwencji działań psychologa.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Zna podstawowe akty prawne regulujące zawód psychologa w Polsce.	K_W16
W2	Rozumie podstawy prawne prowadzenia działalności psychologicznej w różnych obszarach (klinika, organizacja, edukacja, sądownictwo).	K_W16

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W3	Zna przepisy dotyczące ochrony danych osobowych i tajemnicy zawodowej psychologa.	K_W16
W zakresie umiejętności:		
U1	Potrafi ocenić i analizować dylematy prawne i etyczne w pracy psychologa.	K_U16
U2	Umie interpretować przepisy prawa i zastosować je w praktyce zawodowej.	K_U16
U3	Samodzielnie planuje własne uczenie się i projektuje ścieżkę rozwoju zawodowego.	K_U17
U4	Student umie odnaleźć obowiązujące przepisy prawne w internetowych bazach danych, odczytuje podstawowe informacje dotyczące danego aktu prawnego.	K_U17
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Wykazuje odpowiedzialność w wypełnianiu obowiązków zawodowych psychologa.	K_K2

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1, W2, W3	Test wiedzy, analiza aktów prawnych	Konwersatorium
U1, U2, U3, U4	Studium przypadków, rozwiązywanie problemów prawnych (projekt poznawczy)	Konwersatorium
K1	Praca pisemna, analiza etycznych i prawnych dylematów	Konwersatorium

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – konwersatorium	
Kw. 1	Podstawy prawne wykonywania zawodu psychologa.
Kw. 2	Tajemnica zawodowa i ochrona danych osobowych: odpowiedzialność prawna psychologa za naruszenie tajemnicy zawodowej, RODO w kontekście pracy psychologa.
Kw. 3	Odpowiedzialność cywilna i karna psychologa: prawa i obowiązki psychologa wobec klientów i pacjentów, odpowiedzialność za błędy zawodowe.
Kw. 4	Dylematy etyczno-prawne w różnych obszarach psychologii.
Kw. 5	Prawne aspekty udzielania pomocy psychologicznej w sytuacjach kryzysowych.
Kw. 6	Prawne regulacje dotyczące terapii dzieci i dorosłych.
Kw. 7	Prawne uwarunkowania pracy psychologa w szkołach, firmach, poradniach i placówkach zdrowotnych.
Kw. 8	Standardy prawne i organizacyjne w pracy psychologa.
Kw. 9	Kodeks Etyczno-Zawodowy Psychologa Polskiego Towarzystwa Psychologicznego.
Kw. 10	Rola psychologa w postępowaniu sądowym.
Kw. 11	Podstawowe zagadnienia z zakresu prawa rodzinnego.

Metody dydaktyczne
Praca z aktami prawnymi i dokumentami - nauka sporządzania opinii, ekspertyz i pism zgodnie z wymogami prawnymi, analiza przypadków, zadania problemowe.

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne

		Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (konwersatorium) łączna liczba godzin w semestrze	30	10
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do (czytanie aktów prawnych i literatury przedmiotu, pisanie pracy, analiza przypadku) – łączna liczba godzin w semestrze	45	15
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	75	25
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	3	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		1

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	A. Fiutak, J. Dąbrowski, Udzielania pomocy terapeutycznej. Aspekty prawne, Difin 2012.
2.	Aktualne akty prawne: ustawy i rozporządzenia.
3.	Kodeks Etyczno-Zawodowy Psychologa Polskiego Towarzystwa Psychologicznego
4.	T.Gardocka, A.Fiutak, D.Jagiello, Aktualne problemy prawne w psychologii i medycynie, wyd. C.H.Beck, Warszawa 2018.

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PIERWSZA POMOC PRZEDMEDYCZNA W PRACY PSYCHOLOGA	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	FIRST AID IN THE WORK OF A PSYCHOLOGIST

Typ przedmiotu	obowiązkowy	X	rok studiów	I
	obieralny		semestr studiów	II

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
warsztaty	30	2	2

Forma zaliczenia przedmiotu	Warsztaty	zaliczenie z oceną

Wymagania wstępne
Studenci powinni posiadać podstawową wiedzę z zakresu anatomii i fizjologii człowieka i rozumieć psychologiczne aspekty sytuacji kryzysowych i stresu.

Cele przedmiotu	
C1	Zdobycie umiejętności oceny sytuacji zagrożenia zdrowia i życia.
C2	Opanowanie technik pierwszej pomocy w różnych sytuacjach awaryjnych.
C3	Rozwinięcie umiejętności zarządzania stresem w sytuacjach kryzysowych.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1		
W zakresie umiejętności:		
U1	Student stosuje zasady bezpieczeństwa i higieny pracy, potrafi udzielić pierwszej pomocy w nagłych przypadkach (np. utrata przytomności, zadławienie, zawał serca, urazy), umie ocenić stan poszkodowanego i wezwać odpowiednie służby, potrafi zastosować podstawowe techniki resuscytacji krążeniowo-oddechowej (RKO) i obsługi AED, zna podstawowe zasady pierwszej pomocy psychologicznej w sytuacjach kryzysowych.	K_U19

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Student rzetelnie wypełnia obowiązki związane z dbałością o bezpieczeństwo i zdrowie pacjentów oraz współpracowników, wykazuje odpowiedzialność i opanowanie w sytuacjach stresowych, dba o kondycję psychiczną własną oraz innych osób w sytuacjach nagłego zagrożenia.	K_K02

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
K1	Symulacje udzielania pierwszej pomocy w różnych scenariuszach (ocena poprawności działania i poziomu opanowania),	Warsztaty
U1	Egzamin praktyczny z RKO i obsługi AED.	Warsztaty

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – warsztaty	
W-ty 1	Podstawowe przepisy prawne dotyczące pierwszej pomocy. Ocena bezpieczeństwa miejsca zdarzenia, zasady ewakuacji. Łańcuch przeżycia – znaczenie szybkiego reagowania.
W-ty 2	Resuscytacja dorosłych, dzieci i niemowląt. Zasady korzystania z automatycznego defibrylatora zewnętrznego (AED). Aspekty psychologiczne sytuacji nagłego zatrzymania krążenia – zarządzanie stresem u świadków zdarzenia.
W-ty 3	Urazy i stany nagłe: postępowanie w przypadku omdleń i utraty przytomności, zadławienia i reakcje alergiczne, oparzenia, krwotoki, złamania i urazy kręgosłupa, nagłe stany internistyczne (zawał, udar, cukrzyca, epilepsja).
W-ty 4	Pierwsza pomoc psychologiczna: jak reagować na atak paniki, silny stres, reakcje histeryczne. Wsparcie emocjonalne dla poszkodowanych i świadków zdarzenia.
W-ty 5	Ćwiczenia praktyczne i symulacje: symulacje sytuacji nagłych z podziałem ról. Praktyczne ćwiczenia z RKO i obsługi AED.
W-ty 6	Scenariusze pierwszej pomocy psychologicznej. Ocena i analiza przypadków, wyciąganie wniosków.
W-ty 7	Znaczenie komunikacji w sytuacjach kryzysowych.

Metody dydaktyczne
Wykład interaktywny, ćwiczenia praktyczne, symulacja przypadków, dyskusja i analiza przypadków

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne
		Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (warsztaty) – łączna liczba godzin w semestrze	30	30
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do egzaminu praktycznego, samokształcenie) – łączna liczba godzin w semestrze	20	20
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-

Suma godzin:	50	50
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	2	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Andres J., Pierwsza Pomoc i resuscytacja krążeniowo-oddechowa. Podręcznik dla studentów wyd. Polska Rada Resuscytacji. 2006
2.	Resuscytacji. 3. Buchfelder M., Buchfelder A., Podręcznik pierwszej pomocy. Warszawa PZWL, 2005.
3.	Goniewicz M., Pierwsza pomoc. Podręcznik dla studentów. Wydawnictwo Lekarskie PZWL 2014.
4.	Supińska E., Pierwsza pomoc psychologiczna, Wyd. PWN, 2024.

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
LEKTORAT JĘZYKA ANGIELSKIEGO II	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	ENGLISH LANGUAGE COURSE II

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	I
	obieralny	X	semestr studiów	II

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
<i>ćwiczenia</i>	30	2	2

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>Ćwiczenia</i>	<i>zaliczenie z oceną</i>

Wymagania wstępne
Posiada znajomość języka angielskiego na poziomie co najmniej B2 według ESOKJ. Ma podstawową umiejętność rozumienia tekstów akademickich w języku angielskim. Jest gotowy do aktywnego uczestnictwa w dyskusjach oraz wykonywania zadań pisemnych i ustnych.

Cele przedmiotu
C1 Tworzenie poprawnych językowo wypowiedzi pisemnych i ustnych na tematy związane z psychologią.
C2 Rozwijanie sprawności językowych niezbędnych w środowisku akademickim na kierunkach humanistycznych
C3 Wspomaganie pracy własnej w zakresie języka specjalistycznego

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Posiada znajomość języka angielskiego na poziomie B2+ zgodnie z Europejskim Systemem Opisu Kształcenia Językowego (ESOKJ), zna specjalistyczną terminologię psychologiczną i potrafi poprawnie ją stosować w różnych kontekstach akademickich i zawodowych	K_W24
W zakresie umiejętności:		

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
U1	student komunikuje się w języku angielskim w sytuacjach społecznych i akademickich, zgodnie z wymaganiami poziomu B2+, potrafi czytać, interpretować i krytycznie analizować teksty specjalistyczne dotyczące psychologii, streszczać ich główne idee i omawiać je w kontekście naukowym, tworzy spójne i poprawne językowo wypowiedzi pisemne i ustne, przygotowuje i wygłasza prezentacje na temat zagadnień psychologicznych	K_U15
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	student komunikuje się z osobami z różnych środowisk kulturowych i społecznych, uwzględniając aspekty psychologiczne interakcji, potrafi prowadzić dialog i rozwiązywać konflikty w języku angielskim, stosując odpowiednie strategie komunikacyjne, tworzy atmosferę sprzyjającą otwartej komunikacji i aktywnemu słuchaniu, szczególnie w kontekstach psychologicznych, takich jak terapia, doradztwo czy mediacja.	K_K7

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1	Testy i kolokwia	ćwiczenia
U1	Analiza tekstu specjalistycznego	ćwiczenia
K1	Aktywność na zajęciach	ćwiczenia

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – ćwiczenia	
Ćw. 1	Zastosowanie VR w terapii i edukacji psychologicznej (np. terapia ekspozycyjna w leczeniu fobii), czytanie i analiza tekstów naukowych o VR w psychologii klinicznej, ćwiczenia słuchowe: wyszukiwanie informacji w nagraniach o badaniach nad VR.
Ćw. 2	Słownictwo dotyczące wyrażania pewności i przypuszczeń (will, might, may, must), ćwiczenia gramatyczne: wyrażanie przypuszczeń i wątpliwości (e.g., "It is likely that AI will play a major role in therapy").
Ćw. 3	Quantifiers. Kwantyfikatory – ćwiczenia gramatyczne, rozumienie tekstu pisanego – wyszukiwanie określonych informacji, stosowanie strategii komunikacyjnych – domyślanie się znaczenia nieznanymi słów z kontekstu.
Ćw. 4	Słownictwo związane z ekopsychologią i terapią naturą (nature therapy, biophilia, mindfulness in nature), rozumienie tekstów o wpływie przyrody na stres i zdrowie psychiczne.
Ćw. 5	Media społecznościowe a zdrowie psychiczne – wpływ social mediów na samoocenę i relacje międzyludzkie, analiza trendów psychologicznych: Minimalizm, mindfulness, slow life, ćwiczenia językowe: snucie przypuszczeń o wpływie stylu życia na psychikę (e.g., "If people spent less time on social media, they might feel less anxious").
Ćw. 6	Opis osobowości znanych psychologów i ich wpływu na naukę, koncepcja personal branding w psychologii – psychologia autoprezentacji i zarządzania wizerunkiem. ćwiczenia językowe: opisywanie osób publicznych i ich cech psychologicznych.
Ćw. 7	Przymiotniki opisujące intensywność emocji (e.g., exhausted, thrilled, terrified, devastated), ćwiczenia gramatyczne: poprawne użycie niestopniowalnych przymiotników w kontekście psychologicznym.

Ćw. 8	Trening aktywnego słuchania: Jak skutecznie notować i podsumowywać wypowiedzi drugiej osoby? Ćwiczenia praktyczne: Słuchanie nagrań rozmów terapeutycznych i streszczanie ich treści.
Ćw. 9	Ćwiczenia praktyczne: opisywanie własnych doświadczeń związanych z uczeniem się i strategii zapamiętywania.
Ćw. 10	Przygotowanie i prezentacja wybranego zagadnienia psychologicznego.

Metody dydaktyczne

praca z tekstem, prezentacja, praca na materiałach audio i video, praca w grupie, dyskusja, ćwiczenia i zadania gramatyczno-leksykalne, symulacja i odgrywanie ról

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (ćwiczenia)– łączna liczba godzin w semestrze	30	30
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do testów, kolokwii, prezentacji, czytanie artykułów w języku angielskim, przygotowywanie streszczeń. – łączna liczba godzin w semestrze	20	20
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	50	50
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	2	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca

1.	Speakout 3rd edition B2 Antonia Clare, JJ Wilson, wyd. Pearson
2.	English for Psychology in Higher Education Studies Jane Short, wyd. Garnet Education
3.	English for Psychology Anna Treger, Bronisław Treger, wyd. Akademia Pedagogiki Specjalnej w Warszawie
4.	English for Primary Teachers Mary Slattery, Jane Willis, wyd. OXFORD
5.	Artykuły z Internetu, własne materiały dydaktyczne lektora, filmy, wykłady dostępne online

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
LEKTORAT JĘZYKA NIEMIECKIEGO II	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	GERMAN LANGUAGE COURSE II

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	I
	obieralny	X	semestr studiów	II

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
ćwiczenia	30	2	2

Forma zaliczenia przedmiotu	Ćwiczenia	zaliczenie na ocenę

Wymagania wstępne	
1	posiada wiedzę w zakresie słownictwa ogólnego na poziomie A2
2	posiada umiejętność rozumienia tekstów pisanych i mówionych na poziomie A2
3	posiada wiedzę z zakresu gramatyki języka obcego na poziomie A2

Cele przedmiotu	
C1	Kształcenie kompetencji komunikacyjnych na poziomie A2+ dla potrzeb akademickich w obszarze nauk humanistycznych
C2	Rozwijanie sprawności językowych A2+ niezbędnych w środowisku akademickim na kierunkach humanistycznych
C3	Wspomaganie pracy własnej w zakresie języka specjalistycznego związanego z kierunkiem studiów: Psychologia

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
NIEM_W1	Student/-ka zna i rozumie język niemiecki w stopniu odpowiadającym poziomowi A2+ według Europejskiego Opisu Kształcenia Językowego, zna terminologię psychologiczną w języku niemieckim;	P7S_WG

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
NIEM_W2	słucha i czyta ze zrozumieniem krótkie teksty w języku niemieckim z zakresu zdrowia i psychologii, funkcjonowania organizmu ludzkiego, w tym związane z podstawowymi jednostkami chorobowymi człowieka jak i dotyczące zagrożeń wynikających z działania czynników środowiskowych;	P7S_WG
NIEM_W3	zna i rozumie zasady gramatyki i składni j. niemieckiego oraz właściwe konteksty stosowania ich poszczególnych elementów na poziomie A2+;	P7S_WG
NIEM_W4	zna słownictwo języka niemieckiego w zakresie umożliwiającym komunikację ogólną w różnych kontekstach sytuacyjnych.	P7S_WG
W zakresie umiejętności:		
NIEM_U1	Student/-ka potrafi posługiwać się językiem niemieckim w sytuacjach społecznych zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu A2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego;	P7S_UK
NIEM_U2	zinterpretować tekst z zakresu tematyki psychologicznej, zastosować specjalistyczne słownictwo w odpowiednim zakresie;	P7S_UK
NIEM_U3	wypowiedzieć się w formie werbalnej i pisemnej na wybrane tematy z zakresu zdrowia i psychologii;	P7S_UK
NIEM_U4	przygotować prezentację z dziedziny psychologii w różnorodnych obszarach posługując się poprawnie terminologią psychologiczną w języku niemieckim.	P7S_UK
W zakresie kompetencji społecznych:		
NIEM_K1	Student/-ka jest gotów do porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji;	P7S_KO
NIEM_K2	autorefleksji nad posiadanymi kompetencjami, podejmowania kształcenia i pracy w celu rozwoju umiejętności językowych	P7S_KR

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1, U1, K1 W2, W3 W2 W4, K2 U2 U3 U4	praca wykonana na zajęciach: praca indywidualna, w parach, w grupach, wykonywanie prac domowych, ćwiczenia w mówieniu; testy pisemne gramatyczno-leksykalne; test rozumienia tekstu słuchanego, prezentacje ustne; ćwiczenia dialogowe, mówienie na zadany temat; praca z tekstem czytany, analiza tekstu, czytanie ze zrozumieniem; wypowiedzi w formie pisemnej: esej, e-mail, notatka; prezentacje ustne, multimedialne.	Ćwiczenia

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – ćwiczenia	
Ćw. 1 - 3	Czas Präsens czasowników regularnych i nieregularnych.

	- Wykonywanie ćwiczeń gramatycznych, rozumienie tekstu słuchanego – wyszukiwanie określonych informacji - rozmowa na temat czynników środowiskowych, które mają wpływ na to, kim jesteśmy - rozumienie tekstu pisanego – wyszukiwanie określonych informacji.
Ćw. 4 - 6	Podróże turystyczne i służbowe: - planowanie podróży, środki transportu - rezerwacja biletu i pokoju w hotelu - ustalenie i przesunięcie terminu spotkania
Ćw. 7 - 9	Na lotnisku - odprawa paszportowo-bagażowa, zgłaszanie zaginionego bagażu po przylocie - relacje z podróży (wprowadzenie czasów przeszłych) - wprowadzenie czasu Imperfekt i ćwiczenia utrwalające.
Ćw. 10 -12	Pamięć i zapominanie: - rodzaje pamięci - zaburzenia pamięci i ich wpływ na życie człowieka i jego relacje. - słownictwo dotyczące umiejętności zapamiętywania:
Ćw. 13 -15	Zainteresowania czytelnicze studentów - krótkie opowiadania, fragmenty streszczeń, recenzje – czytanie ze zrozumieniem - wykonywanie ćwiczeń leksykalnych, rozumienie tekstu słuchanego – wyszukiwanie określonych informacji - relacjonowanie ciekawych lub zabawnych sytuacji z dzieciństwa - ćwiczenia w mówieniu

Metody dydaktyczne

praca z tekstem, prezentacja ustna - multimedialna, praca na materiałach audio i video, praca w grupie, dyskusja, ćwiczenia i zadania gramatyczno-leksykalne, mówienie, ćwiczenia dialogowe.

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładownicą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (ćwiczenia) – łączna liczba godzin w semestrze	30	30
Godziny kontaktowe z wykładownicą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do ćwiczeń, kolokwium, prace domowe, egzamin – łączna liczba godzin w semestrze	20	20
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	50	50
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	2	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca

1.	Infos 1A, 1B podręcznik + zeszyt ćwiczeń, Pearson
2.	Julia Herzberger i in., Treffpunkt International, Cornelsen, 2020.

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
3.	Praca zbiorowa, Mit Beruf auf Deutsch. Profil administracyjny. <i>Nowa Era</i> , 2013
4.	Słowniki tematyczne online
5.	Materiały własne prowadzącej – teksty związane z kierunkiem studiów dydaktyzowane przez lektora, ćwiczenia gramatyczno-leksykalne, teksty i wywiady o tematyce psychologicznej do tłumaczenia, fragmenty filmów.

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
WYCHOWANIE FIZYCZNE	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	PHYSICAL EDUCATION

Typ przedmiotu	obowiązkowy	X	rok studiów	I
	obieralny		semestr studiów	II

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
<i>ćwiczenia</i>	30	0	0

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>Ćwiczenia</i>	<i>zaliczenie z oceną</i>

Wymagania wstępne
Student jest świadomy swojego stanu zdrowia, zwłaszcza układu krążeniowo-oddechowego i narządu ruchu. Zna przeciwwskazania do określonych form aktywności fizycznej. Posiada podstawową sprawność fizyczną i umiejętności ruchowe. Przestrzega zasad bezpieczeństwa oraz higieny ćwiczeń fizycznych.

Cele przedmiotu	
C1	Zapoznanie studentów z przepisami sędziowania i regulaminami gier zespołowych i innych dyscyplin sportowo-rekreacyjnych
C2	Zwiększenie wiedzy o ruchu jako narzędziu redukcji stresu, poprawy koncentracji i funkcji poznawczych.
C3	Poprawa postawy ciała przez uczestnictwo w ćwiczeniach ogólnorozwojowych usprawniających określone grupy mięśniowe
C4	Wyrobienie świadomości szkodliwości środków dopingujących – negacja, asertywność, sposoby odmawiania i przeciwstawiania się

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
WF2_W01	Zna zasady udzielenia pierwszej pomocy	

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
WF2_W02	Zna sposoby doskonalenia sprawności fizycznej wie jak samodzielnie doskonaląc elementy danej dyscypliny sportu, zna ćwiczenia i elementy techniki które potrafi zastosować	
WF2_W03	Zna sposoby doskonalenia sprawności fizycznej w zakresie takich cech motorycznych jak: szybkość, siła, wytrzymałość, koordynacja ruchowa, zwinność, gibkość	
WF2_W04	Jest świadomy roli ruchu i ćwiczeń fizycznych w dbaniu o własne zdrowie	
WF2_W05	Zna przepisy i zasady wybranych gier zespołowych i potrafi je zastosować podczas gry	
WF2_W06	Wie jak wykorzystać warunki naturalne terenu dla sportu, turystyki i rekreacji zna zasady zachowania się w środowisku naturalnym	

W zakresie umiejętności:

WF2_U01	Potrafi zastosować ćwiczenia fizyczne w doskonaleniu wybranych cech motorycznych	
WF2_U02	Potrafi zastosować ćwiczenia ogólnorozwojowe i specjalistyczne pozwalające na przygotowanie do uczestnictwa w grach zespołowych oraz innych dyscyplinach zgodnie z zainteresowaniami, przestrzega zasady fair play	
WF2_U03	Student potrafi wykorzystać, wiedzę teoretyczną, technikę i taktykę w grze (podania, chwyt, odbicie, poruszanie się po boisku) samodzielnie wykonać testy sprawności fizycznej (samooceny)	
WF2_U04	Potrafi zorganizować zawody sportowe na poziomie grupy	

W zakresie kompetencji społecznych:

WF2_K01	Umiejętność współpracy w grupie- lojalność w podporządkowaniu się w celu realizacji określonych zadań, poczucie odpowiedzialności za wykonywanie powierzonych zadań	
WF2_K02	Umiejętność pracy indywidualnej i zespołowej, umiejętność przewodzenia w grupie, poczucie odpowiedzialności za zdrowie własne i innych w czasie wykonywania powierzonych zajęć	
WF2_K03	Celowość dążenia do sukcesu w sporcie i pracy ,umiejętność radzenia sobie z sukcesami i porażkami	
WF2_K04	Szacunek dla przeciwnika w obliczu wygranej i przegranej	
WF2_K05	Umiejętność panowanie nad negatywnymi emocjami, sposoby rozładowania napięć emocjonalnych oraz wyrażania uczuć	

Weryfikacja założonych efektów uczenia się

Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
WF2_W01	Obserwacja podczas zajęć, demonstracja oraz samodzielne wykonanie prób udzielania pierwszej pomocy.	Ćwiczenia
WF2_W02	Obserwacja podczas zajęć, diagnoza wstępna i końcowa sprawności fizycznej – samoocena i ocena przez prowadzącego.	Ćwiczenia
WF2_W03	Obserwacja wykonywania elementów wybranych dyscyplin sportowych, ocena poprawności technicznej.	Ćwiczenia

WF2_W04	Ocena aktywności na zajęciach obowiązkowych i uczestnictwa w zajęciach dodatkowych organizowanych przez studium wychowania fizycznego.	Ćwiczenia
WF2_W05	Obserwacja przestrzegania zasad i przepisów gier zespołowych, próby samodzielnego sędziowania.	Ćwiczenia
WF2_W06	Ocena kreatywności i umiejętności dostosowania ćwiczeń do warunków terenowych podczas zajęć z atletyki terenowej.	Ćwiczenia
WF2_U01	Ocena poprawności doboru ćwiczeń, ich wykonania oraz przestrzegania zasad bezpieczeństwa.	Ćwiczenia
WF2_U02	Obserwacja podczas zajęć obowiązkowych i dodatkowych, udział w zawodach sportowych i turniejach uczelnianych..	Ćwiczenia
WF2_U03	Sprawdziany i testy sprawności fizycznej oceniające postępy w zakresie cech motorycznych.	Ćwiczenia
WF2_U04	Ocena znajomości systemów rozgrywek, umiejętności pisania regulaminu zawodów oraz organizacji turnieju.	Ćwiczenia
WF2_K01	Obserwacja współpracy w grupie podczas zajęć i zawodów sportowych.	Ćwiczenia
WF2_K02	Ocena zaangażowania w organizację wydarzeń sportowych, przydział indywidualnych zadań.	Ćwiczenia
WF2_K03	Analiza progresu i regresu sprawności fizycznej, umiejętność refleksji nad własnym postępem i motywacją.	Ćwiczenia
WF2_K04	Obserwacja postawy i zaangażowania podczas zajęć oraz zawodów sportowych.	Ćwiczenia
WF2_K05	Analiza zachowań – rozmowy indywidualne, dyskusja w grupie, ocena umiejętności identyfikowania i zarządzania własnymi emocjami.	Ćwiczenia

Treści programowe przedmiotu

Forma zajęć – ćwiczenia

Ćw. 1	Zajęcia organizacyjne – regulamin, zasady BHP, rola aktywności fizycznej w zdrowiu psychicznym.
Ćw. 2	Piłka siatkowa – podstawowe odbicia – nauka i doskonalenie odbić górnych i dolnych w parach i trójkach.
Ćw. 3	Piłka siatkowa – zagrywka – technika zagrywki tenisowej, ćwiczenia indywidualne i w parach.
Ćw. 4	Piłka siatkowa – gra i taktyka – fragmenty gry, ustawienie drużyn, omówienie przepisów.
Ćw. 5	Koszykówka – rzuty do kosza – nauka rzutu po kozłowaniu i podaniu, rozwijanie koordynacji wzrokowo-ruchowej.
Ćw. 6	Koszykówka – technika podań i kozłowania – doskonalenie umiejętności sprawnościowych, poprawa precyzji podań.
Ćw. 7	Koszykówka – taktyka gry – ćwiczenia nad taktyką indywidualną i zespołową, elementy obrony i ataku, nauka sędziowania.
Ćw. 8	Unihokej – podstawy techniki gry – nauka poruszania się po boisku, podania i przyjęcia krążka, rozwój zręczności i koordynacji.
Ćw. 9	Unihokej – zasady i strategia gry – zastosowanie poznanych elementów, zapoznanie z przepisami gry.
Ćw. 10	Unihokej – gra właściwa – pełna rozgrywka z uwzględnieniem zasad i sędziowania.
Ćw. 11	Trening siłowy – ramiona i plecy – ćwiczenia wzmacniające na ławeczce prostej i skośnej, z hantlami i sztangą.

Ćw. 12	Trening siłowy – klatka piersiowa – wyciskanie sztangi w leżeniu na ławeczce prostej i skośnej, technika i bezpieczeństwo.
Ćw. 13	Trening siłowy – nogi i pośladki – przysiady, półprzysiady, wspięcia na palce, ćwiczenia z obciążeniem i bez.
Ćw. 14	Budowanie masy mięśniowej – podstawy treningu siłowego ukierunkowanego na wzrost mięśni
Ćw. 15	Trening metaboliczny i redukcja tkanki tłuszczowej – ćwiczenia interwałowe, aerobowe i metaboliczne.

Metody dydaktyczne

Pokaz i objaśnienie – demonstracja techniki przez instruktora. Metoda zabawowa – aktywność ruchowa w formie gier i zabaw. Metoda zadaniowa – wykonywanie określonych ćwiczeń według instrukcji. Metoda bezpośredniej celowości ruchu – nauka poprzez ruch ukierunkowany na cel. Metoda nauczania ruchu częściami i kombinowana – podział ćwiczeń na etapy i ich łączenie. Metoda obwodowo-stacyjna – trening z podziałem na stacje ćwiczeniowe. Metoda toru przeszkód – rozwijanie sprawności poprzez sekwencje przeszkód. Metoda treningowa – indywidualny i grupowy rozwój zdolności motorycznych.

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne
		Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (ćwiczenia) – łączna liczba godzin w semestrze	30	30
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do ... (np. laboratorium, egzamin, kolokwium, samokształcenie) – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	30	30
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	0	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		0

Literatura podstawowa i uzupełniająca

1.	Naglak Z., Trening Sportowy, Teoria i praktyka, 1979.
2.	Przepisy gier: PZPN, PZPR, PZPS, PZP Kosz, PZTS.
3.	Grabowski H., Co koniecznie trzeba wiedzieć o wychowaniu fizycznym, Kraków 2000.
4.	Sozański H., Podstawy Teorii Treningu, 1993.

Semestr III

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PSYCHOLOGIA OSOBOWOŚCI	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	PSYCHOLOGY OF PERSONALITY

Typ przedmiotu	obowiązkowy	X	rok studiów	II
	obieralny		semestr studiów	III

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
wykład	30	2	0
laboratorium	30	3	3

Forma zaliczenia przedmiotu	Wykład	Egzamin
	Laboratorium	zaliczenie na ocenę

Wymagania wstępne
Student ma wiedzę z zakresu <i>Wprowadzenia do psychologii, Historii myśli psychologicznej, Współczesnych kierunków psychologii</i> , rozumie podstawową terminologię psychologiczną.

Cele przedmiotu	
C1	Zapoznanie studentów z zasadniczymi problemami i teoretycznymi orientacjami psychologii osobowości, z uwzględnieniem ich historycznego i aktualnego znaczenia.
C2	Zapoznanie studentów z pojęciami, teoriami i metodami psychologii osobowości jako podstawowymi i bardzo użytecznymi narzędziami wszelkiej praktyki psychologicznej.
C3	Wykształcenie umiejętności krytycznej oceny i elastycznego wykorzystywania psychologicznych teorii.
C4	Wykształcenie umiejętności analizy przypadków przy użyciu konkretnych teorii osobowości.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Student zna w pogłębionym stopniu wiedzę z dziedziny psychologii osobowości, zna główne koncepcje osobowości, ich współczesne modele oraz aktualne kierunki badań w tym obszarze.	K_W10

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie umiejętności:		
U1	Student potrafi sprawnie posługiwać się terminologią z zakresu psychologii osobowości; potrafi przeprowadzić diagnozę osobowości, wyjaśniać zachowania człowieka i zjawiska społeczne odnosząc się do konkretnych ujęć teoretycznych.	K_U8
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Student ma kompetencje krytycznej oceny posiadanej wiedzy, doceniania jej znaczenia dla rozwiązywania problemów zarówno teoretycznych jak i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemów.	K_K1
K2	Student ma kompetencje do rzetelnego korzystania z testów osobowości	K_K2
K3	Student ma kompetencje budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami oddziaływać psychologicznych.	K_K5

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się	Forma zajęć dydaktycznych
W1, K1	Egzamin ustny	Wykład
U1	Raport z diagnozy osobowości (2 wybrane testy osobowości) Raport z autodiagnozy osobowości	Laboratorium
K2, K5	Samooceńca studenta w zakresie wypełniania obowiązków zawodowych psychologa oraz budowaniu relacji	wykład, laboratorium

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – wykład	
W1	Psychologia osobowości – wprowadzenie: czym jest osobowość, historia badań osobowości: różnicowanie teoretyczne i metodologiczne; główne orientacje w psychologii osobowości. Zasadnicze problemy psychologii osobowości: czym/kim jest człowiek, spór natura-wychowanie, spór osoba-sytuacja.
W2	Koncepcja psychoanalityczna: psychoanaliza Z. Freuda: teoria instynktów/popędów (model dynamiczny), energia psychiczna (model ekonomiczny), teoria procesów (model topograficzny), teoria struktur psychicznych (model strukturalny).
W3	Koncepcja psychoanalityczna: psychoanaliza Z. Freuda (c.d.): teoria o stadiach rozwoju i kompleksie Edypa (model rozwojowy). Konflikty i lęk. Mechanizmy obronne wg. A. Freud.
W4	Neopschoanaliza: Psychologia indywidualna A. Adler. Psychologia analityczna C.G. Jung. Psychologia społeczno – kulturowa – E. Fromm i K. Horney. Wkład neofreudystów – podejście psychodynamiczne.
W5	Dwie drogi psychoanalizy: Psychologia ego – koncepcja Hartmanna. Znaczenie psychologii ego dla teorii osobowości. Teorie relacji z obiektem (relacja) – M. Klein, H. Kohut, Winnicott. Psychoanaliza dzisiaj – podejście intersubiektywne.
W6	Koncepcje humanistyczne: założenia. Osobowość jako potencjał samorealizacji - A. Maslow. Funkcjonowanie obronne i pełne - C. Rogers. Terapia Gestalt. Krytyka psychologii humanistycznej. Teoria autodeterminacji Deciego i Ryana.
W7	Psychologia pozytywna: szczęście – rozumienie eudajmonistyczne, uwzroszenie - J. Haidt. Architektura szczęścia. Psychologia pozytywna M. Seligmana. Programy terapii. Perspektywy psychologii pozytywnej.

W8	Psychologia egzystencjalna: specyfika podejścia egzystencjalnego. Człowiek w świecie. Propozycje V. E. Frankla i R. D. Lainga.
W9	Podejście poznawcze: geneza i specyfika podejścia poznawczego, kontrowersja „osoba – sytuacja”, spostrzeganie i konstruowanie rzeczywistości, aktywność człowieka. Przekonania dotyczące: przyczyn zdarzeń, natury ludzkiej, przyszłości, wartości, przekonania stałe i zmienne. Teoria wartości i możliwości J. Rottera.
W10	Podejście poznawcze (cd.): system poznawczo – afektywny Mishela i Shody, struktura osobowości, stałość i spójność osobowości. Główne funkcje osobowości. Teoria społeczno – poznawcza A. Bandury: wzajemne oddziaływania osobowość – środowisko – zachowanie, kształtowanie się osobowości i pochodzenie zachowania, złożoność osobowości, cele i samoregulacja.
W11	Socjobiologiczna koncepcja osobowości: osobowość, funkcje osobowości, adaptacyjne atrybuty osobowości, dynamiczna relacja między naturą a kulturą, potrzeby. Ścieżki adaptacji – maksymalizowanie ilości i jakości. Teoria opanowania trwogi – Solomon, Greenberg, Pyszczyński.
W12	Psychologia narracyjna: specyfika myślenia narracyjnego – sens i znaczenie. Teoria wartościowania. Teoria tożsamości narracyjnej. Teoria dialogowego Ja: dialogowe Ja, funkcje zjawisk dialogowych. Dialogowość Ja – przejawy i funkcje psychologiczne M. Puchalska – Wasyl.
W13	Współczesne koncepcje Ja: pojęcie Ja, Ja – poziom jednostki, poziom społeczny. Ja podmiotowe – procesy i funkcje (podejście procesualne) oraz Ja przedmiotowe – treść i struktura (podejście strukturalne). Motywy Ja. Ja podmiotowe – funkcje: integracji, samoregulacji, wykonawczej funkcji Ja. Struktura Ja: system Ja – Ja poznawcze (samowiedza) i Ja wartościujące (samoocena), procesy – autorefleksa i samoregulacja. Schematy Ja – schematy Ja i dziedziny tematyczne. Koncepcja siebie.
W14	Współczesne koncepcje Ja: Organizacja samowiedzy: treść, struktura, forma. Organizacja samooceny. Właściwości motywacyjne i rozbieżności w systemie Ja. Struktura i funkcja systemu Ja. Dynamika systemu Ja – motyw stałości i zmiany: autowaloryzacja i autoweryfikacja, konflikt poznawczo – afektywny (samopoznanie i samodoskonalenie). Wkład perspektywy Ja podmiotowego i Ja przedmiotowego do psychologii. Społeczno – kulturowy kontekst koncepcji Ja: Integracja Ja – mechanizmy związane ze świadomością, mechanizmy związane z organizacją samowiedzy.
W15	Integracyjny model osobowości: poznawalność, racjonalność, zróżnicowanie, intencjonalność. Pięcioczynnikowa teoria osobowości Costa i McCrae: postulaty. Propozycja D. McAdams i J. Pals: poziomy: podstawowe dyspozycje (cechy osobowości), charakterystyczne przystosowania, integrujące historie życia/narracje osobiste. Koncepcja K. Obuchowskiego - fale cywilizacji a osobowość. Trzy poziomy porządkowania i integracji nauki o osobowości. Podsumowanie: wyzwania psychologii osobowości.

Forma zajęć – laboratorium

L1	Wprowadzenie – jak można badać osobowość? Spór osoba-sytuacja; zależność cechy od kontekstu. Pokaz i wstępne omówienie wybranych kwestionariuszy/inwentarzy badających osobowość.
L2	Wprowadzenie do badania: budowanie kontaktu i relacji z osobą badaną – podstawowe założenia, obserwacja podczas badania (opracowanie arkusza obserwacji). Wytyczne do opracowania raportu z badania osobowości.
L3	Badanie osobowości – Kwestionariusz Osobowości R.B. Cattella wersja eksperymentalna: założenia czynnikowo – analityczna koncepcja R. B. Cattella, opis czynników.

L4	Badanie osobowości – Kwestionariusz Osobowości R.B. Cattella wersja eksperymentalna: wypełnienie kwestionariusza, obliczenie wyników, interpretacja – autodiagnoza.
L5	Badanie osobowości – NEO FFI Inwentarz Osobowości P.T. Costy i R.R. McCrae: założenia pięcioczynnikowy model osobowości, opis czynników, analiza inwentarza.
L6	Badanie osobowości – NEO FFI Inwentarz Osobowości P.T. Costy i R.R. McCrae: wypełnienie inwentarza, obliczenie wyników, interpretacja – autodiagnoza.
L7	Badanie osobowości – Kwestionariusz Osobowości Eysencka EPQ – R: założenia trójczynnikowa teoria Hansa J. Eysencka, analiza kwestionariusza, opis czynników
L8	Badanie osobowości – Kwestionariusz Osobowości Eysencka EPQ – R: wypełnienie kwestionariusza, obliczenie wyników, interpretacja – autodiagnoza.
L9	Badanie osobowości - MSEI Wielowymiarowy Kwestionariusz Samooceny E.J. O'Brien i S. Epstein – założenia, analiza kwestionariusza, opis.
L10	Badanie osobowości - MSEI Wielowymiarowy Kwestionariusz Samooceny E.J. O'Brien i S. Epstein - wypełnienie kwestionariusza, obliczenie wyników, opis, interpretacja – autodiagnoza.
L11	Badanie osobowości – ACL Lista przymiotnikowa H.G.Gough i A.B.Hellbrun Jr: założenia, opis.
L12	Badanie osobowości – ACL Lista przymiotnikowa H.G.Gough i A.B.Hellbrun Jr: wypełnienie list, obliczenie wyników, opis, interpretacja – autodiagnoza.
L13	Analiza studiów przypadków: Kwestionariusz Osobowości R.B. Cattella wersja eksperymentalna, NEO FFI Inwentarz Osobowości P.T. Costy i R.R. McCrae, Kwestionariusz Osobowości Eysencka EPQ – R.
L14	Analiza studiów przypadków: MSEI Wielowymiarowy Kwestionariusz Samooceny E.J. O'Brien i S. Epstein, ACL Lista przymiotnikowa H.G.Gough i A.B.Hellbrun Jr.
L15	Podsumowanie: diagnoza w obszarze osobowości – wyjaśnianie zachowania ludzi. Refleksja i wnioski.

Metody dydaktyczne

wykład informacyjny i/lub problemowy z wykorzystaniem prezentacji multimedialnej, pokaz, pomiar, metody laboratoryjne (doświadczenie), studium przypadku, symulacja sytuacji badania

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładownicą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych wykład, laboratorium – łączna liczba godzin w semestrze	60	30
Godziny kontaktowe z wykładownicą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do egzaminu, badania kwestionariuszami/inwentarzami, opracowanie raportów z badania (autodiagnoza/diagnoza) – łączna liczba godzin w semestrze	65	45
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	125	75
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	5	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		3

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Oleś P.K., Drat – Ruszczak, Osobowość W: Strelau J., Doliński D. Psychologia akademicka T1, Gdańsk 2021
2.	McCann V., Johnson R., Zimbardo P.G., Psychologia. Kluczowe koncepcje, t. 4, Warszawa 2017.
3.	Zawadzki B., Strelau J., Szczepaniak P., Śliwińska M., NEO FFI Inwentarz osobowości P.T. Costy i R.R. McCrae, Warszawa 1998
4.	Markowska K., ACL Lista przymiotnikowa H.G.Gough, A.B. Hellbrun Jr, Warszawa 2012
5.	Jaworowska A., Kwestionariusz Osobowości Eysencka EPQ – R, Warszawa 2011
6.	Fecenec D., MSEI Wielowymiarowy Kwestionariusz Samooceny E.J. O'Brien i S. Epstein, Warszawa 2016
7.	Sanocki W., Kwestionariusze osobowości w psychologii, Warszawa 1976
8.	Oleś P., Wprowadzenie do psychologii osobowości, Warszawa 2005

Karta (syllabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PSYCHOLOGIA ROZWOJU DZIECI I MŁODZIEŻY	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	PSYCHOLOGY OF CHILD AND ADOLESCENT DEVELOPMENT

Typ przedmiotu	obowiązkowy	X	rok studiów	II
	obieralny		semestr studiów	III

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
<i>wykład</i>	30	2	0
<i>ćwiczenia</i>	30	2	1
<i>laboratorium</i>	15	1	1
<i>ćwiczenia terenowe</i>	15	1	1

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>wykład</i>	Egzamin
	<i>ćwiczenia</i>	zaliczenie na ocenę
	<i>laboratorium</i>	zaliczenie na ocenę
	<i>ćwiczenia terenowe</i>	zaliczenie na ocenę

Wymagania wstępne
Student ma wiedzę z psychologii procesów poznawczych, emocji i motywacji, neurofizjologicznych podstaw funkcji umysłowych.

Cele przedmiotu	
C1	Zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami z zakresu psychologii rozwoju człowieka oraz przekazanie wiedzy z zakresu procesów rozwoju psychicznego w okresie prenatalnym, niemowlęcym, dzieciństwa, dorastania.
C2	Poznanie przez studentów zagadnień dotyczących normatywnego przebiegu rozwoju psychicznego człowieka dziecka i młodzieży w ramach najważniejszych koncepcji teoretycznych.
C3	Wykształcenie umiejętności zastosowania uzyskanej wiedzy do stymulowania rozwoju i zapobiegania jego zaburzeniom.

C4	Poznanie i wykorzystanie przez studentów skal rozwojowych/testów/prób eksperymentalnych badających rozwój dziecka i młodzieży. Opracowanie własnych narzędzi badających rozwój funkcjo psychicznych.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	w pogłębionym stopniu teorie i modele opisujące i wyjaśniające przebieg rozwoju człowieka w toku całego życia; zna specyfikę zmian rozwojowych kolejnych okresów życia uwzględniając przy tym czynniki sprzyjające i zakłócające rozwój w wymiarze indywidualnym i społecznym; zna współczesne metody wspierania rozwoju człowieka oraz praktyczne zastosowania związane z tymi obszarami.	K_W9
W zakresie umiejętności:		
U1	Student potrafi wskazać osiągnięcia i zadania rozwojowe człowieka w poszczególnych okresach życia, zidentyfikować czynniki wspierające i zagrażające rozwojowi, sprawnie posługuje się terminologią z zakresu psychologii rozwojowej; potrafi odnieść swoją wiedzę do wyjaśniania zachowania człowieka w życiu codziennym, przeprowadzić diagnozę prawidłowości rozwoju oraz wskazać kierunki możliwych oddziaływań optymalizujących rozwój	K_U7
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Student ma kompetencje do rzetelnego wypełniania obowiązków zawodowych psychologa, popularyzowania wiedzy w środowisku lokalnym oraz dbałości o kondycję psychiczną współpracowników..	K_K2
K2	Student buduje relację opartą na wzajemnym zaufaniu z dzieckiem i adolescentem podczas oddziaływań psychologicznych.	K_K5

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
<i>Symbol efektu przedmiotowego</i>	<i>Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się</i>	<i>Forma zajęć dydaktycznych</i>
W1	Egzamin pisemny	Wykład
U1	Kolokwium pisemne Praca zaliczeniowa – osiągnięcia rozwojowe w okresie dzieciństwa i adolescencji.	ćwiczenia
U1	Zaliczenie praktyczne (skal/testów/prób eksperymentalnych/ obserwacji/wywiadu – instrukcje badania, przebieg badania, obliczanie wyników, interpretacja) Skonstruowanie obserwacji i wywiadu (okres dzieciństwa, okres adolescencji)	laboratorium
U1	Raporty z przeprowadzonych badań funkcji psychicznych w okresie niemowlęcym/poniemowlęcym, przedszkolnym, młodszym szkolnym, wczesnej i późnej adolescencji z uwzględnieniem optymalizacji rozwoju	ćwiczenia terenowe
K1, K2	Obserwacja studenta podczas zajęć w obszarze wypełniania obowiązków przyszłego psychologa oraz oceniająca budowanie relacji z dzieckiem i adolescentem	Laboratorium, ćwiczenia terenowe

Treści programowe przedmiotu

Forma zajęć – wykład	
W1	Psychologia rozwoju człowieka – przedmiot zainteresowań, problemy i zadania. Główne działy psychologii rozwoju człowieka. Miejsce psychologii rozwoju człowieka wśród innych nauk.
W2	Rozwój: pojęcie i geneza. Pojęcie rozwoju psychicznego i sposoby jego ujmowania. Zmiana rozwojowa: pojęcie, rodzaje zmian rozwojowych (ontogenetyczne, geneza aktualna/mikrogeneza, ilościowe/jakościowe, intraindywidualne/interindywidualne).
W3	Zasady i prawidłowości psychicznego rozwoju dziecka i adolescenta: czynniki rozwoju psychicznego, mechanizmy zmian, dojrzewanie/uczenie się/socjalizacja, proces wypełniania zadań życiowych, okresy sensytywne i krytyczne, kryzysy w rozwoju dziecka/adolescenta.
W4	Periodyzacja rozwoju człowieka: stadialność, ciągłość/nieciągłość, tempo i rytm rozwoju, pojęcia akceleracji i retardacji. Systemy periodyzacji rozwoju dziecka/adolescenta.
W5	Wybrane koncepcje i teorie rozwoju psychicznego człowieka: kierunki teoretyczne w wyjaśnianiu rozwoju psychicznego, teorie psychoanalityczne i modele rozwojowe, behawiorystyczne teorie rozwoju, teorie poznawcze.
W6	Wybrane koncepcje i teorie rozwoju psychicznego człowieka (cd.): kierunek kulturowo – historyczny, dialektyczne koncepcje rozwoju, kompleksowe modele i koncepcje rozwoju.
W7	Ekologiczne uwarunkowania rozwoju psychicznego dziecka i adolescenta: pojęcie środowiska, środowisko z perspektywy interakcyjnej, ekologiczna i interpretacja rozwoju, aktywność w środowisku, doświadczenie i rozwój. Rola kultury w rozwoju psychicznym dziecka i adolescenta: kultura – składnik i czynnik organizujący środowisko, rola czynników kulturowych, kultura symboliczna, wartości i rozwój jednostki.
W8	Dziecko oraz nastolatek a rodzina: interakcje, stosunki, rozwój: rodzinne uwarunkowania rozwoju osobowości, związek między rodziną, jej funkcjonowaniem i rozwojem a jednostką i jej rozwojem indywidualnym, rozwój psychiczny dziecka/adolescenta w rodzinie, doświadczenie i jego rola w procesach rozwoju psychicznego jednostki, stosunki międzyosobowe, społeczne role rodzinne, pozycje zajmowane w rodzinie a rozwój dziecka/adolescenta, wpływ rozwoju dziecka/adolescenta na funkcjonowanie rodziny.
W9	Zmiany rozwojowe aktywności i działalności dziecka/adolescenta: aktywność – podstawa i skutek zmian rozwojowych, charakterystyka struktury czynności, klasyczne i współczesne poglądy na zabawę, charakterystyka zabawy i prawidłowości rozwojowe w zabawach dzieci, twórczość dziecka.
W10	Rozwój poznawczy w okresie dzieciństwa i adolescencji: zmiany w poziomie zdolności poznawczych, przekształcanie się sposobów myślenia – rozwój poznawczy w ujęciu Piageta, rozwój postformalnych sposobów myślenia; przekształcenia rozwojowe w procesach przetwarzania informacji – spostrzeganie, uwaga, pamięć, szybkość przetwarzania informacji.
W11	Rozwój emocjonalny w okresie dzieciństwa i adolescencji: pojęcie emocji i czynniki wywołujące emocje, natura emocji – poglądy (teoria emocji osobnych, podejście poznawcze, poglądy konstruktywistów społecznych, podejście funkcjonalistyczne – organizacyjne, koncepcja poznawczo – rozwojowa Fischera. Emocje – wczesne, średnie, późne dzieciństwo, adolescencja.
W12	Rozwój społeczny w okresie dzieciństwa i adolescencji: sposób pojmowania rozwoju społecznego, rozwój społeczny – ciąg zmian osobowościowych (teoretyczne modele, przełomy życiowe), rozwój społeczny jako przygotowanie do pełnego uczestnictwa w życiu zbiorowym. Rozwój społeczny jako tworzenie nowych relacji interpersonalnych.

W13	Rozwój moralny w okresie dzieciństwa i adolescencji: sposoby pojmowania rozwoju moralnego, mechanizmy rozwoju moralnego (perspektywa psychoanalityczna, wynik uczenia się, koncepcja poznawczo – rozwojowa), rozwój moralny u dziecka i adolescenta (uniwersalność stadiów rozwoju moralnego, związek z rozwojem poznawczym, myślenie a działanie moralne).
W14	Rozwój osobowości w okresie dzieciństwa i adolescencji: poziom cech – struktura osobowości, poziom charakterystycznego stylu adaptacji: potrzeby, dążenia i wartości (podejście psychodynamiczne, socjobiologia i teoria opanowania trwogi, podejście poznawcze, podejście humanistyczne). Poziom tożsamości: tworzenie znaczeń, nadawanie sensu (znaczenie wczesnych doświadczeń, Ja podmiotowe i tworzenie systemu znaczeń osobistych, koncepcja narracyjnej tożsamości McAdamsa, psychologia egzystencjalna)
W15	Wybrane metody badania w psychologii rozwoju – okres dzieciństwa oraz adolescencji.
Forma zajęć – ćwiczenia	
Ćw. 1	Charakterystyka okresu prenatalnego: pierwszy trymestr rozwoju: rozwój fizyczny, kształtowanie się układu nerwowego, współpraca UN z układem mięśniowym. Drugi semestr rozwoju: rozwój fizyczny, umiejętności psychoruchowe, rozwój zmysłów. Trzeci trymestr rozwoju: rozwój fizyczny, stany behawioralne, rozwój zmysłów. Nabywanie indywidualnych cech: zależność rozwoju od płci, cechy układu nerwowego – indywidualne zróżnicowanie w rozwoju, uczenie się pamięć w zakresie różnych modalności zmysłowych, pamięć doświadczeń emocjonalno – społecznych. prawidłowości rozwoju/zmiany rozwojowe. Czynniki wspomagające i zagrażające rozwojowi w tym okresie.
Ćw. 2	Charakterystyka wczesnego dzieciństwa: faza noworodkowa (prawidłowości rozwoju, skala Apgar), wiek niemowlęcy: prawidłowości rozwoju/zmiany rozwojowe/zadania/zadania, osiągnięcia rozwojowe. Czynniki wspomagające i zagrażające rozwojowi w tym okresie.
Ćw. 3	Charakterystyka wczesnego dzieciństwa: wiek poniemowlęcy (charakterystyka rozwoju fizycznego i motorycznego, rozwój czynności poznawczych, rozwój zabawy, rozwój mowy i komunikacji, rozwój emocjonalny i społeczny, rozwój obrazu własnej osoby, rozwój psychoseksualny – prawidłowości, zmiany rozwojowe/zadania, osiągnięcia rozwojowe). Czynniki wspomagające i zagrażające rozwojowi w tym okresie.
Ćw. 4	Narzędzia stosowane do badania prawidłowości rozwoju wiek niemowlęcy i poniemowlęcy – pokaz i zastosowanie: Skala rozwoju psychomotorycznego Brunet – Lézine, linie rozwojowe - obserwacja rozwoju dziecka. Analiza studium przypadku.
Ćw. 5	Charakterystyka średniego dzieciństwa: rozwój somatyczny i aktywność ruchowa, procesy poznawcze, rozwój funkcji symbolicznej, dziecięce teorie umysłu, sprawność językowa, rozwój emocjonalny, rozwój społeczny, moralność dziecka, rozwój psychoseksualny, osobowość dziecka - prawidłowości, zmiany rozwojowe/zadania, osiągnięcia rozwojowe. Przebieg i skutki kryzysów. Czynniki wspomagające i zagrażające rozwojowi w tym okresie.
Ćw. 6	Narzędzia stosowane do badania rozwoju w okresie przedszkolnym: Test Matryc Ravena Wersja Kolorowa, próby eksperymentalne Piaget – myślenie operacyjne, test projekcyjny – Rysunek Rodziny, obserwacja dziecka. Analiza studium przypadku.
Ćw. 7	Narzędzia do badania gotowości szkolnej: Test Matryc Ravena Wersja Kolorowa, Test Bender Kopitz, KSI, próby wycinania kół Oziereckiego, próba kreskowania Stambak, Test Figur Odwrotionych A.W. Edfeldta, Chiński Język i Polski Język, zestaw prób do badania lateralizacji, Test Heada, obserwacja dziecka - opracowanie i wywiad. Analiza studium przypadku.
Ćw. 8	Charakterystyka późnego dzieciństwa: młodszy wiek szkolny: rozwój procesów poznawczych, kształtowanie się sfery działania, doświadczenia społeczne dziecka i ich

	znaczenie, rozwój psychoseksualny, rozwój osobowości - prawidłowości, zmiany rozwojowe/zadania, osiągnięcia rozwojowe. Czynniki wspomagające i zagrażające rozwojowi w tym okresie.
Ćw. 9	Narzędzia do badania w okresie młodszym szkolnym: CFT 20-R Neutralny Kulturowo Test Inteligencji Cattella – wersja 2 zrewidowana przez Rudolfa H. Weiße we współpracy z Bernhardem Weißem, , samoocena: zdania niedokończone, myślenie operacyjne – próby eksperymentalne, test lateralizacji, obserwacja dziecka - opracowanie, wywiad - opracowanie. Analiza studium przypadku.
Ćw. 10	Charakterystyka okresu dorastania: wczesna adolescencja: zmiany biologiczne, psychiczne i społeczne, ich konsekwencje, zmiany w zakresie czynności poznawczych, rozwój społeczny, główne rodzaje działalności, postawy i przekonania – kształtowanie się poglądu na świat, krystalizowanie się tożsamości (etapy – koncepcja J. Marcii, stabilność/zmienność statutowych tożsamości, zróżnicowanie form tożsamości), rozwój psychoseksualny, akceptacja własnej płci.
Ćw. 11	Narzędzia stosowane do badania w okresie wczesnej adolescencji: CFT 20-R Neutralny Kulturowo Test Inteligencji Cattella – wersja 2 zrewidowana przez Rudolfa H. Weiße we współpracy z Bernhardem Weißem, samoocena – zdania niedokończone, obserwacja nastolatka – opracowanie, wywiad – opracowanie. Analiza studium przypadku.
Ćw. 12	Charakterystyka okresu dorastania (cd.): późna adolescencja: wiek młodzieńczy: stabilizacja uczuciowa, rozbudowa związków interpersonalnych. Rozwój psychoseksualny. Kształtowanie się autonomii moralnej, wartości egzystencjalne, różnicowanie się światopoglądu. Aktywność społeczna i polityczna, orientacje społeczne młodzieży. Początek profesjonalizacji. Istota kryzysu adolescencyjnego. Weryfikacja dwuetapowego modelu kształtowania się tożsamości.
Ćw. 13	Charakterystyka okresu dorastania (cd.): Tożsamość negatywna i jej znaczenie w procesie rozwoju. Zaburzenia rozwoju w okresie dorastania: zaburzenia łaknienia, depresja młodzieńcza, uzależnienie od środków psychoaktywnych. Podsumowanie: prawidłowości rozwoju/zmiany rozwojowe/zadania, osiągnięcia rozwojowe. Czynniki wspomagające i zagrażające rozwojowi w tym okresie.
Ćw. 14	Narzędzia stosowane do badania w okresie adolescencji: CFT 20-R Neutralny Kulturowo Test Inteligencji Cattella – wersja 2 zrewidowana przez Rudolfa H. Weiße we współpracy z Bernhardem Weißem, NEO FFI, INTE, KKS, obserwacja nastolatka – opracowanie, wywiad – opracowanie. Analiza studium przypadku.
Ćw. 15	Metody wspomagania rozwoju dziecka i adolescenta.
Forma zajęć – laboratorium	
L1	Obserwacja – podstawowe narzędzie w pracy psychologa.
L2	Narzędzia stosowane do badania prawidłowości rozwoju wiek niemowlęcy i poniemowlęcy – omówienie, zastosowanie i zaliczenie praktyczne: Skala rozwoju psychomotorycznego Brunet – Lezine, linie rozwojowe - obserwacja rozwoju dziecka. Analiza studium przypadku, symulacja sytuacji badania.
L3	Narzędzia stosowane do badania rozwoju w okresie przedszkolnym – omówienie, zastosowanie i zaliczenie praktyczne: Test Matryc Ravena Wersja Kolorowa, obserwacja dziecka. Analiza studium przypadku, symulacja sytuacji badania.
L4	Narzędzia stosowane do badania rozwoju w okresie przedszkolnym – omówienie, zastosowanie i zaliczenie praktyczne: próby eksperymentalne Piaget – myślenie operacyjne, test projekcyjny – Rysunek Rodziny. Analiza studium przypadku.
L5	Narzędzia stosowane do badania gotowości szkolnej – omówienie, zastosowanie i zaliczenie praktyczne: Test Matryc Ravena Wersja Kolorowa, Test Bender Kopitz. Analiza studium przypadku.
L6	Narzędzia stosowane do badania gotowości szkolnej – omówienie, zastosowanie i zaliczenie praktyczne: KSI, próby wycinania kół Oziereckiego, próba kreskowania

	Stambak, Test Figur Odwrotzonych A.W. Edfeldta, Chiński Język i Polski Język, zestaw prób do badania lateralizacji, Test Heada, obserwacja dziecka, wywiad. Analiza studium przypadku.
L7	Narzędzia do badania w okresie młodszym szkolnym – omówienie, zastosowanie i zaliczenie praktyczne: CFT 20-R Neutralny Kulturowo Test Inteligencji Cattella – wersja 2 zrewidowana przez Rudolfa H. Weißa we współpracy z Bernhardem Weißem, samoocena: zdania niedokończone, myślenie operacyjne – próby eksperymentalne, test lateralizacji, obserwacja i wywiad. Analiza studium przypadku.
L7	Narzędzia stosowane do badania w okresie wczesnej adolescencji – omówienie, zastosowanie i zaliczenie praktyczne: CFT 20-R Neutralny Kulturowo Test Inteligencji Cattella – wersja 2 zrewidowana przez Rudolfa H. Weißa we współpracy z Bernhardem Weißem, samoocena: zdania niedokończone, obserwacja i wywiad – skonstruowanie narzędzi. Analiza studium przypadku.
L8	Narzędzia stosowane do badania w okresie późnej adolescencji – omówienie, zastosowanie i zaliczenie praktyczne: CFT 20-R Neutralny Kulturowo Test Inteligencji Cattella – wersja 2 zrewidowana przez Rudolfa H. Weißa we współpracy z Bernhardem Weißem, NEO FFI, INTE, KKS, obserwacja i wywiad. Analiza studium przypadku.
Forma zajęć – ćwiczenia terenowe	
Ćw. T1	Przeprowadzenie badań psychologicznych prawidłowości rozwoju wiek niemowlęcy/poniemowlęcy w placówce – żłobek: obserwacja rozwoju dziecka – linie rozwojowe.
Ćw. T2	Przeprowadzenie badań psychologicznych prawidłowości rozwoju wiek niemowlęcy/poniemowlęcy w placówce – żłobek: Skala rozwoju psychomotorycznego Brunet – Lezine.
Ćw. T3	Przeprowadzenie badań psychologicznych prawidłowości rozwoju w okresie przedszkolnym w placówce – przedszkole: Test Matryc Ravena Wersja Kolorowa, próby eksperymentalne Piaget – myślenie operacyjne, test projekcyjny – Rysunek Rodziny, obserwacja dziecka.
Ćw. T4	Przeprowadzenie badań psychologicznych gotowość szkolna w placówce – przedszkole grupa „O”: Test Matryc Ravena Wersja Kolorowa, Test Bender Kopitz, KSI, próby wycinania kół Oziereckiego, próba kreskowania Stambak, Test Figur Odwrotzonych A.W. Edfeldta, Chiński Język i Polski Język, zestaw prób do badania lateralizacji, Test Heada, obserwacja dziecka, wywiad.
Ćw. T5	Przeprowadzenie badań psychologicznych prawidłowości rozwoju w okresie młodszym szkolnym w placówce – szkoła podstawowa kl. II – CFT 20-R Neutralny Kulturowo Test Inteligencji Cattella – wersja 2 zrewidowana przez Rudolfa H. Weißa we współpracy z Bernhardem Weißem, samoocena: zdania niedokończone, myślenie operacyjne – próby eksperymentalne, test lateralizacji, obserwacja i wywiad.
Ćw. T6	Przeprowadzenie badań psychologicznych prawidłowości rozwoju w okresie wczesnej adolescencji w placówce – szkoła podstawowa kl. VI/VII - CFT 20-R Neutralny Kulturowo Test Inteligencji Cattella – wersja 2 zrewidowana przez Rudolfa H. Weißa we współpracy z Bernhardem Weißem, samoocena – zdania niedokończone, obserwacja i wywiad.
Ćw. T7 Ćw. T8	Przeprowadzenie badań psychologicznych prawidłowości rozwoju w okresie późnej adolescencji w placówce – szkoła ponadpodstawowa kl. III/IV: CFT 20-R Neutralny Kulturowo Test Inteligencji Cattella – wersja 2 zrewidowana przez Rudolfa H. Weißa we współpracy z Bernhardem Weißem, NEO FFI, INTE, KKS, obserwacja i wywiad.
Metody dydaktyczne	
Wykład informacyjny i/lub problemowy z prezentacją multimedialną, wykład konwersatoryjny, dyskusja, burza mózgów, pokaz, studium przypadku, metoda ćwiczeń: praca z narzędziami psychologicznymi (skale/testy/kwestionariusze/obserwacje/wywiady/próby eksperymentalne)	

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych wykład, ćwiczenia, laboratorium, ćwiczenia praktyczne – łączna liczba godzin w semestrze	90	55
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do egzaminu, kolokwium, napisanie pracy zaliczeniowej, napisanie raportów z badań psychologicznych, przygotowanie się do zaliczenia narzędzi psychologicznych – łączna liczba godzin w semestrze	60	20
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	150	75
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	6	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		3

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Brzezińska A. I., Appelt K., Ziółkowska B., Psychologia rozwoju człowieka W: Strelau J., Doliński D. (red. Psychologia akademicka. T 2, Gdańsk 2021.
2.	Harwas-Napierała B., Trempała J. (red.), Psychologia rozwoju człowieka. Charakterystyka okresów życia człowieka, Warszawa 2009.
3.	Harwas-Napierała B., Trempała J. (red.), Psychologia rozwoju człowieka. Rozwój funkcji psychicznych, Warszawa 2009.
4.	Przetacznik – Gierowska M., Tyszkowa M. (red.), Psychologia rozwoju człowieka. Zagadnienia ogólne, Warszawa 2009.
5.	Schaffer D.R., Psychologia rozwoju. Od dziecka do dorosłości, Gdańsk 2015.
6.	Trempała J., (red) Psychologia rozwoju człowieka, Warszawa 2011.
7.	Brzezińska A., Psychologiczne portrety człowieka. Praktyczna psychologia rozwojowa, Gdańsk 2012.
8.	Skale/inwentarze/kwestionariusze/próby eksperymentalne z Pracowni Testów Psychologicznych PANS.

Karta (syllabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PSYCHOLOGIA RÓŻNIC INDYWIDUALNYCH	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	PSYCHOLOGY OF INDIVIDUAL DIFFERENCES

Typ przedmiotu	obowiązkowy	X	rok studiów	II
	obieralny		semestr studiów	III

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
wykład	30	2	0
ćwiczenia	30	2	1
laboratorium	15	1	1

Forma zaliczenia przedmiotu	wykład	Egzamin
	ćwiczenia	zaliczenie na ocenę
	laboratorium	zaliczenie na ocenę

Wymagania wstępne
Student ma wiedzę i umiejętności z psychologii procesów poznawczych, emocji i motywacji, psychologii osobowości, wprowadzenia do psychologii

Cele przedmiotu	
C1	Poznanie przez studenta głównych koncepcji temperamentu, inteligencji, osobowości, stylów poznawczych oraz twórczości oraz związanych z nimi problemów teoretycznych.
C2	Dostarczenie wiedzy na temat genetycznych i środowiskowych determinant różnic indywidualnych w zachowaniach człowieka
C3	Dostarczenie wiedzy na temat metod pomiaru różnic indywidualnych w zakresie temperamentu, inteligencji, stylów poznawczych i twórczości.
C4	Kształcenie umiejętności analizowania ludzkich zachowań z uwzględnieniem ich międzyosobniczej zmienności.
C5	Rozwijanie umiejętności krytycznej analizy koncepcji wyjaśniających różnice indywidualne w zachowaniach człowieka.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Student w pogłębionym stopniu ma wiedzę z obszaru psychologii różnic indywidualnych, rozumie genezę i przejawy różnic międzyludzkich dotyczących inteligencji i osobowości, ich znaczenie funkcjonalne.	K_W11
W zakresie umiejętności:		
U1	Student potrafi wyjaśniać i interpretować zachowania osób i zjawiska społeczne odwołując się do teorii różnic indywidualnych, sprawnie posługując się terminologią używaną w psychologii różnic indywidualnych.	K_U9
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Student ma kompetencje krytycznej oceny posiadanej wiedzy z psychologii różnic indywidualnych, docenia jej znaczenie dla rozwiązywania problemów zarówno teoretycznych jak i praktycznych oraz zasięga opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemów.	K_K2
K2	Student ma kompetencje budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami oddziaływać psychologicznych.	K_K5

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
<i>Symbol efektu przedmiotowego</i>	<i>Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się</i>	<i>Forma zajęć dydaktycznych</i>
W1, U1, K1, K2	Egzamin ustny	Wykład
W1, U1, K1, K2	Kolokwium, esej, analiza studium przypadku	Ćwiczenia
W1, U1, K1, K2	Prezentacja autodiagnozy studenta	Laboratorium

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – wykład	
W1	Wprowadzenie do psychologii różnic indywidualnych: przedmiot i cel badań. Podstawowe kategorie opisowe różnic indywidualnych: pojęcie cechy, cecha ujęcie współczesne, inne kategorie służące do opisu różnic indywidualnych.
W2	Badania nad temperamentem – ujęcie historyczne: Heymans – pionier badań nad temperamentem; typologia Pawłowa, konstytucjonalne typologie temperamentu. Pojęcie temperamentu.
W3	Teorie temperamentu: interakcyjna teoria temperamentu dziecka (Thomasa i Chess). Teoria psychotyczności, ekstrawersji i neurotyczności (PEN) w ujęciu Eysencka.
W4	Teorie temperamentu: Rozwojowa teoria temperamentu, Koncepcja temperamentu zahamowanego i niezahamowanego.
W5	Teorie temperamentu: Teoria poszukiwania doznań Zuckermana, Psychobiologiczny model temperamentu w ujęciu Cloningera
W6	Funkcjonalne znaczenie temperamentu u dzieci i u dorosłych.
W7	Inteligencja: pojęcie, klasyczne definicje inteligencji (Galton, Binet, Stern, Speramna). Współczesne definicje inteligencji. Ukryte koncepcje inteligencji.

W8	Inteligencja: struktura inteligencji – modele czynników równorzędnych i modele czynników nierównorzędnych.
W9	Biologiczne podstawy inteligencji: przewodzenie nerwowe, sprawność mózgu, dziedziczność inteligencji.
W10	Inteligencja – perspektywa procesów poznawczych: triarchiczna teoria inteligencji, formalna teoria inteligencji.
W11	Podejście poznawcze do badań nad inteligencją. Poznawcze korelaty i komponenty inteligencji.
W12	Style poznawcze, strategie poznawcze. Style poznawcze a osobowość. Zastosowanie stylów poznawczych
W13	Mechanizmy poznawcze inteligencji: inteligencja a zadania poznawcze, związek inteligencji z procesami poznawczymi w umyśle podczas rozwiązywania zadań.
W14	Cechy osobowości a osiągnięcia szkolne, cechy osobowości a powodzenie zawodowe.
W15	Cechy osobowości a zaburzenia psychiczne, cechy osobowości a choroby somatyczne.
Forma zajęć – ćwiczenia	
Ćw. 1	Genetyczne i środowiskowe determinanty różnic indywidualnych.
Ćw. 2	Temperament: Regulacyjna teoria temperamentu J. Strelau – rodzaje temperamentu, cechy, wpływ temperamentu na funkcjonowanie człowieka.
Ćw. 3	Temperament: Teoria emocjonalności, aktywności i towarzyskości Bussa i Plomina – rodzaje temperamentu, cechy, wpływ na funkcjonowanie człowieka.
Ćw. 4	Funkcjonalne znaczenie cech osobowości: cechy osobowości a powodzenie zawodowe, cechy osobowości a zaburzenia psychiczne, cechy osobowości a choroby somatyczne.
Ćw. 5	Inteligencja w rozwoju ontogenetycznym. Inteligencja w rozwoju kulturowym.
Ćw. 6	Rola inteligencji w funkcjonowaniu człowieka w życiu: inteligencja a osiągnięcia szkolne, inteligencja a osiągnięcia zawodowe, inteligencja a powodzenie życiowe.
Ćw. 7	Bieguny inteligencji: wybitne uzdolnienia, kryteria i rodzaje niepełnosprawności intelektualnej. Poznawcze podłoże niepełnosprawności intelektualnej – analiza studium przypadku.
Ćw. 8	Inteligencja emocjonalna: Modele inteligencji emocjonalnej: model umiejętności P. Saloveya i J. Mayera, model kompetencji R. Bar – Ona, model D. Golemana
Ćw. 9	Inteligencja społeczna: zdolności społeczne i procesy poznawania. Zdolności społeczne a procesy wytwarzania dywergencyjnego. Związek inteligencji społecznej z inteligencją ogólną i kreatywnością.
Ćw. 10	Inteligencje wielorakie H. Gardner – analiza przypadków.
Ćw. 11	Sztuczna inteligencja: kryteria, test Turinga, inteligentne czynności, racjonalne sprawstwo. Architektura sztucznej inteligencji. Sztuczna inteligencja a wiedza.
Ćw. 12	Twórczość i zdolności specjalne: pojęcie i kryteria twórczości, struktura procesu twórczego.
Ćw. 13	Poznawcze składniki procesu twórczego. Emocje i motywacje w twórczości. Wgląd.
Ćw. 13	Cechy wytworu. Indywidualne cechy twórców – analiza przypadków.
Ćw. 14	Społeczny kontekst twórczości. Systemowe koncepcje twórczości. Postawa twórcza a inteligencja i osobowość.
Ćw. 15	Psychologia różnic indywidualnych – podsumowanie.
Forma zajęć – laboratorium	
L1	Metody pomiaru różnic indywidualnych w zakresie temperamentu, inteligencji i stylów poznawczych.
L2	Badanie temperamentu: poznanie narzędzi (podręcznik, arkusz, klucz, interpretacja) i autodiagnoza : FCZ-KT(R) Formalna Charakterystyka Zachowania – Kwestionariusz Temperamentu. Wersja zrewidowana, M. Cyniak-Cieciura, B. Zawadzki, J. Strelau oraz EAS Kwestionariusz Temperamentu EAS A. H. Buss i R. Plomin. Autodiagnoza.

L3	Badanie inteligencji wielorakich: Test inteligencji wielorakich Gardnera (arkusz, interpretacja). Test osobowości Hollanda (interpretacja). Autodiagnoza.
L4	Badanie inteligencji emocjonalnej - autodiagnoza: Test globalnej inteligencji emocjonalnej (EQ) Test inteligencji emocjonalnej D. Golemana. (arkusze, interpretacja). Autodiagnoza.
L5	Badanie stylów myślenia: Kwestionariusz Styl Myślenia i Działania Strategicznego (SMiDS) (autorskie narzędzie polskiej badaczki Beaty Bajcar) obraz myślenia i działania. Kwestionariusz Stylów Myślenia (Thinking Styles Inventory – TSI; Sternberg, Wagner) pomiar stylów myślenia. Omówienie narzędzi.
L6	Badanie stylów myślenia: Kwestionariusz FRIS® (test polskiej badaczki dr Anny Owczarek-Samborskiej) 4 perspektywy poznawcze FAKTY – RELACJE – IDEE – STRUKTURY (FRIS) - sposób myślenia i działania. Omówienie narzędzia.
L7	Badanie twórczości: Test Niezwykłych Zastosowań, Test Odległych Konsekwencji, próby eksperymentalne związane z myśleniem twórczym: płynność, giętkość, oryginalność, staranność myślenia. Autodiagnoza w zakresie myślenia twórczego.
L8	Prezentacja autodiagnoz studentów z wykorzystaniem informacji zwrotnej.

Metody dydaktyczne

Wykład tradycyjny, wykład konwersatoryjny, analiza przypadków, metoda laboratoryjna, symulacja sytuacji badania

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych wykład, ćwiczenia, laboratorium – łączna liczba godzin w semestrze	75	30
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do zajęć, – łączna liczba godzin w semestrze	50	20
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	125	50
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	5	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca

1.	Strelau J. Zawadzki B. Psychologia różnic indywidualnych W: Strelau J. Doliński D., Psychologia Podręcznik akademicki, Gdańsk 2021.
2.	Strelau J., Psychologia różnic indywidualnych, Warszawa 2006
3.	Strelau, J. Psychologia temperamentu; Warszawa 2001
4.	Nęcka, E. Twórczość. W: J. Strelau (red.). Psychologia. Podręcznik akademicki; (t II). (783-809); Gdańsk: GWP.3. 2001
5.	Nęcka, E. Inteligencja. Geneza – Struktura – Funkcje; Gdańsk: GWP (rozdz. 2, 3, 4).4. 2003
6.	Goleman D. Inteligencja emocjonalna, Poznań 2023.
7.	Goleman D. Inteligencja emocjonalna w praktyce, Poznań 2016.
8.	Goleman D. Inteligencja społeczna, Poznań 2024.

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
9.	Cyniak – Cieciura M., Zawadzki B., Strelau J., FCZ-KT(R) Formalna Charakterystyka Zachowania – Kwestionariusz Temperamentu. Wersja zrewidowana, Warszawa 2016.
10.	Oniszczenko W., EAS Kwestionariusz Temperamentu EAS A. H. Buss i R. Plomin, Warszawa 2015.
11.	Matczak, A. Style poznawcze. W: J. Strelau (red.). Psychologia. Podręcznik akademicki t. II, Gdańsk 2001
12.	Bajcar B. Różnice indywidualne w stylach myślenia i działania strategicznego Studia Psychologiczne. t. 55, 2017, z. 1, s. 1–15
13.	Kochanek, A., Mazurek, Z. Zaczynij od FRIS®. Innowacja wspierająca efektywność zespołów i organizacji. Pharmaceutical Representative Polska, nr 6/2016, 23-26, 2016
14.	Nosal, Cz. Różnice indywidualne w stylach uczenia się i myślenia. <i>Przegląd Psychologiczny</i> , 43, (4), 469-480, 2000
15.	Wiśniewska, E., Strzałecki, A. Style myślenia według R. J. Sternberga. Uwarunkowania psychologiczne. <i>Przegląd psychologiczny</i> . 53 (1). 33-59, 2010

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
METODOLOGIA BADAŃ PSYCHOLOGICZNYCH	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	METHODOLOGY OF PSYCHOLOGICAL RESEARCH

Typ przedmiotu	obowiązkowy	X	rok studiów	II
	obieralny		semestr studiów	III

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
wykład	30	2	0
ćwiczenia	30	3	2

Forma zaliczenia przedmiotu	wykład	Egzamin
	ćwiczenia	zaliczenie na ocenę

Wymagania wstępne
Znajomość podstawowej terminologii psychologicznej

Cele przedmiotu	
C1	wyposażenie w wiedzę na temat procesu badawczego w psychologii i metodologii tej dyscypliny
C2	kształtowanie umiejętności planowania i prowadzenia badań naukowych w psychologii
C3	uwrażliwienie na etyczny wymiar postępowania badawczego

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Student zna i rozumie w pogłębionym stopniu założenia metodologiczne planowania i prowadzenia badań empirycznych eksperymentalnych i korelacyjnych	K_W5
W zakresie umiejętności:		

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
U1	Student potrafi odpowiednio dobrać i poprawnie wykorzystać metody i narzędzia w badaniach psychologicznych; potrafi zaprojektować badanie empiryczne,	K_U3
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	przestrzega zasad etycznych w badaniach psychologicznych	K_K9
Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1	Egzamin	Wykład
U1	Egzamin, ćwiczenia warsztatowe, projekt indywidualny (projekt polega na przygotowaniu i zaprezentowaniu własnych założeń psychologicznych badań eksperymentalnych, poddanych następnie dyskusji i ocenie);	wykład, ćwiczenia
K1	Projekt indywidualny, dyskusja, ćwiczenia warsztatowe	Ćwiczenia
Treści programowe przedmiotu		
Forma zajęć – wykład		
W1	Pojęcie i klasyfikacja wiedzy (potoczna, irracjonalna, spekulatywna, artystyczna, naukowa).	
W2	Metodologiczny schemat badania naukowego	
W3	Etapy procesu badawczego w psychologii	
W4	Pytania badawcze i hipotezy – rola w procesie badawczym, zasady ich konstruowania	
W5	Zmienne w badaniu psychologicznym.	
W6	Klasyfikacja i operacjonalizacja zmiennych	
W7	Rodzaje skal pomiarowych i ich właściwości	
W8	Eksperymentalny model badawczy	
W9	Korelacyjny model badawczy	
W10	Dobór próby badawczej	
W11	Prowadzenie badań (korzystanie z zasobów bibliotecznych, różnych materiałów źródłowych, prowadzenie badań z wykorzystaniem internetu)	
W12	Raport z badania naukowego	
W13	Etyczny aspekt badań psychologicznych	
Forma zajęć – ćwiczenia		
Ćw. 1	Etapy procesu badawczego w psychologii i ich wzajemne powiązania.- ćwiczenia projektowe	
Ćw. 2	Konstruowanie pytań badawczych i hipotez – ćwiczenia warsztatowe	
Ćw. 3	Określenie zmiennych - ćwiczenia warsztatowe	
Ćw. 4	Wybór modelu badawczego – ćwiczenia warsztatowe, dobór modelu do hipotez	
Ćw. 5	Eksperyment – projekt planu eksperymentu	
Ćw. 6	Model korelacyjny – ćwiczenia projektowe	
Ćw. 7	Tworzenie założeń własnego projektu badawczego – projekt indywidualny	
Ćw. 8	Prezentacja autorskiego projektu badawczego – dyskusja i ocena	
Metody dydaktyczne		
wykład, dyskusja, analiza materiałów źródłowych, ćwiczenia projektowe, ćwiczenia warsztatowe		
Obciążenie pracą studenta		

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	Stacjonarne	w tym praktyczne
		Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (wykład, ćwiczenia) – łączna liczba godzin w semestrze	60	30
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze		
Praca własna studenta: przygotowanie się do egzaminu, studiowanie wskazanej literatury, analiza materiałów źródłowych, analiza wybranych opisów badań psychologicznych, projekt indywidualny – łączna liczba godzin w semestrze	65	20
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze		
Suma godzin:	125	50
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	5	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Brzeziński, J. M. (2019). Metodologia badań psychologicznych. Wydanie nowe. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
2.	Brzeziński, J., Zakrzewska, M. (2010). Rozdział 4. Metodologia. Podstawy metodologiczne i statystyczne prowadzenia badań naukowych w psychologii. W: J. Strelau, D. Doliński (red.), Psychologia akademicka. Podręcznik (wyd. 2, t. 1, s. 175-302). Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
3.	Shaughnessy, J.J., Zechmeister, E.B., Zechmeister, J.S. (2002). Metody badawcze w psychologii. Gdańsk: GWP.
4.	Babbie, E. (2003). Badania społeczne w praktyce. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN [lub: Babbie, E. (2008). Podstawy badań społecznych. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN].

Karta (syllabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PSYCHOLOGIA WYCHOWAWCZA	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	EDUCATIONAL PSYCHOLOGY

Typ przedmiotu	obowiązkowy	X	rok studiów	II
	Obieralny		semestr studiów	III

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
Wykład	30	2	0
Ćwiczenia	30	3	3

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>Wykład</i>	<i>Egzamin</i>
	<i>Ćwiczenia</i>	<i>zaliczenie na ocenę</i>

Wymagania wstępne
podstawowa wiedza z zakresu psychologii ogólnej i psychologii rozwojowej

Cele przedmiotu	
C1	Wprowadzenie w zakres pojęć i poglądów związanych z psychologią wychowawczą.
C2	Zapoznanie z psychologicznymi modelami i mechanizmami wychowania.
C3	Wyjaśnienie celów i sposobów psychologicznych działań wychowawczych.
C4	Wprowadzenie do posługiwania się metodami poznania dziecka, samopoznania i samodoskonalenia.
C5	Przygotowanie do diagnozy środowisk wychowawczych i określania ich wpływu na kształtowanie jednostki.
C6	Zapoznanie ze specyfiką oddziaływań wychowawczych wobec dzieci z trudnościami, oraz przybliżenie najczęściej spotykanych problemów wychowawczych.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W1	zna i rozumie w pogłębionym stopniu specyfikę, pojęcia i główne teorie psychologii wychowawczej.	K_W12
W2	zna i rozumie w pogłębionym stopniu specyfikę funkcjonowania różnych środowisk wychowawczych i mechanizmy transmisji wpływów wychowawczych	K_W19
W zakresie umiejętności:		
U1	potrafi wykorzystać wiedzę z zakresu psychologii wychowawczej do wyjaśniania zachowań dzieci i młodzieży	K_U10
U2	potrafi planować oddziaływania wychowawcze w oparciu o diagnozę poszczególnych problemów	K_U20
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	jest gotów do podejmowania działań na rzecz dobra dzieci	K_K4
K2	jest gotów do współpracy z różnymi środowiskami wychowawczymi w celu wspierania dziecka w rozwoju	K_K5

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1	Egzamin	Wykład
W2	egzamin, ćwiczenia praktyczne, praca zaliczeniowa	Wykład
U1	ćwiczenia praktyczne, udział w dyskusji	Ćwiczenia
U2	ćwiczenia praktyczne, praca zaliczeniowa – studium przypadku	Ćwiczenia
K1	ćwiczenia praktyczne, udział w dyskusji	ćwiczenia
K2	ćwiczenia praktyczne, udział w dyskusji	Ćwiczenia

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – wykład	
W1	Wprowadzenie do psychologii wychowawczej. Przedmiot badań i cele psychologii wychowawczej. Rozwój psychologii wychowawczej. Wyzwania stojące przed psychologią wychowawczą.
W2	Wzajemny stosunek psychologii wychowawczej i rozwojowej. Etapy rozwojowe ich prawidłowości i zakłócenia oraz ich znaczenie dla procesu wychowawczego
W3	Psychologiczne mechanizmy wychowania. Style wychowawcze oraz ich znaczenie i konsekwencje dla rozwoju dziecka.
W4	Środowisko wychowawcze, jego funkcje w procesie wychowania, podstawowe środowiska wychowawcze. Wychowanie w perspektywie systemowej.
W5	Uczenie się i nauczanie jako przedmiot psychologii wychowawczej: Psychologiczne aspekty kształcenia. Nauczyciel jako stymulujący współpracownik. Nauczyciel jako mistrz i przewodnik. Osobowość nauczyciela i dynamika grupy.
W6	Działania diagnostyczne i terapeutyczne.
W7	Trudności w nauce w kontekście konsekwencji dla rozwoju dziecka i procesu wychowania.
W8	Trudności wychowawcze. Rodzaj, podłoże i przyczyny ich występowania . Charakterystyka wybranych trudności spotykanych w pracy psychologa.
W9	Fobia szkolna – definicja i istota. Objawy fobii szkolnej. Przyczyny fobii szkolnej.

	Fobia szkolna a wagary. Fobia szkolna a rodzice. Konsekwencje fobii szkolnej.
W10	Syndrom nieadekwatnych osiągnięć szkolnych – przyczyny i konsekwencje. Dziecko zdolne i jego szczególne potrzeby w kontekście wyzwań w pracy psychologa.
W11	Psychologiczne uwarunkowania podejmowania zachowań ryzykownych przez dzieci i młodzież.
W12	Kompetencje wychowawcy
Forma zajęć – ćwiczenia	
Ćw. 1	Działania diagnostyczne i terapeutyczne. Wywiad i obserwacja jako metody poznania stosowane w psychologii wychowawczej.
Ćw. 2	Działania diagnostyczne i terapeutyczne. Konstruowanie wywiadu. Planowanie procesu poznania dziecka, charakteru i przyczyn trudności na jakie napotyka.
Ćw. 3	Dojrzałość szkolna. Sposoby jej oceniania. Pojęcie deficytów parcjalnych, dysharmonii rozwojowej, obniżonego poziomu funkcjonowania intelektualnego. Równy start w szkole a niepowodzenia i trudności w nauce.
Ćw. 4	Rozpoznawanie i diagnozowanie trudności w nauce
Ćw. 5	Charakterystyka środowisk wychowawczych: -środowisko rodzinne – systemy rodzinne, -środowisko instytucjonalne – szkoła, placówki opiekuńczo-wychowawcze.
Ćw. 6	Charakterystyka środowisk wychowawczych: -środowisko rówieśnicze – grupy formalne i nieformalne, - wpływ mediów na wychowanie jednostki.
Ćw. 7	Style przywiązania. Postawy rodzicielskie. Wybrane typologie postaw rodzicielskich. Osobowość nauczyciela i wychowawcy. Postawy nauczyciela. Pożądane cechy osobowości nauczyciela.

Metody dydaktyczne

wykład z prezentacją, wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, dyskusja, mapa mentalna, ćwiczenia praktyczne, ćwiczenia warsztatowe, analiza materiałów źródłowych, analiza indywidualnych przypadków, praca projektowa zaliczeniowa.

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	Stacjonarne	w tym praktyczne
		Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładownicą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (wykład, ćwiczenia) – łączna liczba godzin w semestrze	60	30
Godziny kontaktowe z wykładownicą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze		
Praca własna studenta: przygotowanie się do egzaminu, studiowanie literatury, przygotowanie się do ćwiczeń, opracowanie tematu w formie prezentacji, przygotowanie pracy zaliczeniowej – łączna liczba godzin w semestrze	65	45
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze		
Suma godzin:	125	75
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	5	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		3

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Liberska H., Trempała J., Psychologia wychowania, PWN, Warszawa 2020
2.	Przetacznik-Gierowska M., Włodarski Z. Psychologia wychowawcza, Tom 1,2, Warszawa 1994.
3.	Łobocki M., W trosce o wychowanie w szkole, Kraków 2007.
4.	Przetacznik-Gierowska M., Makiełło-Jarża G., Psychologia rozwojowa i wychowawcza wieku dziecięcego, WSiP, Warszawa 1992.
5.	Szustrowa T., Swobodne techniki diagnostyczne, Wyd. Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa 1987.
6.	Ziemska Maria (red.), Rodzina współczesna, Wyd. Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa 2005.

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PODSTAWY PSYCHOMETRII	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	BASICS OF PSYCHOMETRICS

Typ przedmiotu	obowiązkowy	x	rok studiów	II
	obieralny		semestr studiów	III

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
<i>wykład</i>	30	2	0
<i>ćwiczenia</i>	30	2	2

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>wykład</i>	<i>Egzamin</i>
	<i>ćwiczenia</i>	<i>zaliczenie na ocenę</i>

Wymagania wstępne
Student ma wiedzę z zakresu statystyki, rozumie podstawową terminologię z matematyki i statystyki.

Cele przedmiotu	
C1	Zapoznanie z psychometrycznymi podstawami testów psychologicznych wykorzystywanych przez studentów przy formowaniu diagnozy psychologicznej.
C2	Wykształcenie umiejętności samodzielnego konstruowania i weryfikowania psychometrycznego narzędzia diagnostycznego.
C3	Zapoznanie z konsekwencjami etycznymi posługiwania się testami psychometrycznymi w diagnozie psychologicznej.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Student ma pogłębioną wiedzę z zakresu psychometrii, zna podstawy teoretyczne pomiaru zmiennych psychologicznych, konstruowania i stosowania testów psychologicznych a także ich	K_W13

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
	adaptacji językowej i kulturowej, zna zasady korzystania z metod standaryzowanych, analizy i interpretacji ich wyników oraz postępowania diagnostycznego z wykorzystaniem danych testowych; rozumie konieczność pomiaru własności psychometrycznych testu.	
W zakresie umiejętności:		
U1	Student potrafi dokonać oceny poprawności psychometrycznej narzędzia, odróżnić testy psychologiczne od swobodnych technik diagnostycznych; potrafi dokonać pomiaru zmiennych psychologicznych, skonstruować narzędzie do ich pomiaru i/lub zastosować odpowiednie testy psychologiczne; w sposób kompetentny wykorzystuje testy psychologiczne dla celów diagnostycznych i badawczych; potrafi dokonać rzetelnej analizy ilościowej i jakościowej wyników testów	K_U11
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Student ma kompetencje do rzetelnego wypełniania obowiązków zawodowych psychologa, popularyzowania wiedzy w środowisku lokalnym oraz dbałości o kondycję psychiczną współpracowników	K_K2

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
<i>Symbol efektu przedmiotowego</i>	<i>Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się</i>	<i>Forma zajęć dydaktycznych</i>
W1	Egzamin pisemny	Wykład
U1	Projekt zespołowy: Skonstruowanie narzędzia psychometrycznego wraz z opisem Projekt zespołowy: Raport z przeprowadzenia badania pilotażowego skonstruowanym narzędziem, analiza ilościowa i jakościowa, interpretacja wyników	Ćwiczenia
K1	Obserwacja podczas zajęć – kompetencje zawodowe przyszłego psychologa	Ćwiczenia

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – wykład	
W1	Psychometria – definicja, cele. Historia psychometrii. Test - narzędzie diagnozy psychologicznej - definicja, zastosowanie, kryteria – standaryzacja, obiektywność, rzetelność, trafność i normalizacja. Test psychologiczny vs. swobodne techniki diagnostyczne. Pojęcie cechy - ujęcie psychologiczne i psychometryczne.
W2	Podstawowe problemy stosowania testów: diagnoza psychologiczna za pomocą testów: aspekt psychologiczny, psychometryczny, metodologiczny i etyczny, skutki dla diagnozy psychologicznej.
W3	Pomiar różnicowy w psychologii - podstawowe założenia; rozkład normalny oraz podstawowe miary tendencji centralnej i dyspersji; wynik testowy jako suma wyników poszczególnych zadań: średnia wyników jako suma średnich pozycji oraz wariancja wyniku testowego jako suma wariancji pozycji i ich kowariancji; wynik testowy jako suma ważonych i nieważonych odpowiedzi testowych, zalety i wady ważenia odpowiedzi.
W4	Rzetelność pomiaru testem - podstawowe pojęcia: źródła błędu przy pomiarze psychologicznym, definicja pojęcia rzetelności pomiaru, dwa aspekty rzetelności: rzetelność jako wiarygodność i rzetelność jako stabilność; podstawy teorii rzetelności testów psychologicznych (Gulliksen, Lord i Novick): pojęcie wyniku otrzymanego,

	wyniku prawdziwego i błędu pomiaru, standardowy błąd pomiaru (Sbp) i standardowy błąd estymacji wyniku prawdziwego (Sbe) oraz standardowy błąd różnicy (Sbr) i ich zastosowanie przy szacowaniu wyniku prawdziwego oraz ocenie istotności różnic wewnątrzosobniczych.
W5	Rzetelność pomiaru testem - metody szacowania rzetelności: zgodność wewnętrzna, stabilność względna i bezwzględna oraz metoda testów równoległych; zależność rzetelności od jednorodności próby i długości testu.
W6	Trafność pomiaru testem: pojęcie trafności pomiaru, trafność a rzetelność, rodzaje trafności: trafność treściowa (oraz trafność fasadowa), trafność kryterialna (diagnostyczna i prognostyczna).
W7	Trafność pomiaru testem (cd): trafność teoretyczna i metody jej oceny: badanie związków między konstruktem a zachowaniem (metoda różnic międzygrupowych, metoda zmian nieprzypadkowych, badanie procesu rozwiązywania testu) oraz analiza macierzy korelacji testu z innymi testami (metoda badania wewnętrznej struktury testu, analiza korelacji i analiza czynnikowa eksploracyjna i confirmacyjna - trafność czynnikowa, analiza macierzy Wielu Cech-Wielu Metod: pojęcie trafności zbieżnej i różnicowej).
W8	Podstawowe problemy konstruowania testów: strategie konstruowania testów: indukcyjna, teoretyczna i kryterialna - cele oraz specyfika; procedura konstrukcji testów: zasady generowania pozycji testowych, wstępna selekcja pozycji oraz instrukcja i klucz testowy.
W9	Podstawowe problemy konstruowania testów: dobór pozycji do ostatecznej wersji testu na podstawie wskaźników psychometrycznych: moc dyskryminacyjna - pojęcie mocy dyskryminacyjnej pozycji oraz statystyczne metody szacowania mocy dyskryminacyjnej (współczynniki korelacji biseryjnej, punktowo-biseryjnej punktowo-czteropolowej, tj. phi oraz skorygowany współczynnik korelacji pozycja-skala); ładunek czynnikowy: pojęcie ładunku czynnikowego oraz zasady doboru pozycji - wskaźniki różnicowe; wskaźnik rzetelności a wskaźnik trafności pozycji: testy kryterialne; pojęcie krzywej charakterystycznej oraz jej parametry; założenia IRT i możliwości wykorzystania do konstrukcji testów psychologicznych.
W10	Czynniki zniekształcające wyniki testowe: czynniki zakłócające pomiar kwestionariuszowy: style odpowiadania, tendencja do symulowania oraz aprobata społeczna - ich pojęcia, uwarunkowania osobowościowe i sytuacyjne oraz sposoby kontrolowania, przykłady skal kontrolnych; czynniki zakłócające pomiar testami zdolności: zgadywanie, kontrolowanie tendencji do zgadywania przez instrukcję testową oraz wprowadzenie poprawki na zgadywanie do korekty wyników indywidualnych.
W11	Podstawowe problemy adaptowania testów: strategie: transkrypcja, translacja, tawestacja, parafraza, rekonstrukcja - ich cele, specyfika oraz przykłady testów; pojęcie adaptacji demograficznej (płeć, wiek, rasa, status społeczno-ekonomiczny).
W12	Normalizacja wyników testu: transformacja liniowa (jednostki standaryzowane "z") i nieliniowa wyników surowych na skale o rozkładzie prostokątnym (skala centylowa i decylowa) oraz znormalizowane skale standardowe (wartości znormalizowane "z", skala stenowa, staninowa, tetronowa, tenowa); kryteria wyboru właściwej skali standardowej i porównywanie wyników wyrażonych w jednostkach różnych skal.
W13	Interpretacja wyników testowych: różnice międzyosobnicze i wewnątrzosobnicze (analiza intraprofilowa oraz interprofilowa), sposoby wnioskowania - kliniczny i statystyczny.
W14	Zasady przygotowywania i korzystania z podręczników testowych: informacja o teście zawarta w podręczniku testowym, dokumentacja danych psychometrycznych: procedury i statystyki.
W15	Użyteczność standardowych metod diagnostycznych w praktyce psychologicznej.

Forma zajęć – ćwiczenia	
Ćw. 1	Testy psychologiczne – rodzaje, przegląd i demonstracja wybranych metod.
Ćw. 2	Procedura konstrukcji testu: analiza podstaw teoretycznych testu – konceptualna podstawa budowanego narzędzia: definicja cechy, nadanie jej formalnej struktury hierarchicznej.
Ćw. 3	Procedura konstrukcji testu: sformułowania hipotez – związek badana cecha a inne cechy psychologiczne oraz ich funkcjonalne znaczenie. Wybór, zdefiniowanie i operacjonalizacja mierzonej właściwości.
Ćw. 4	Procedura konstrukcji testu: tworzenie pozycji testowych – generowanie wskaźników cech, zapisywaniem pozycji – procedura odpowiadania, trafność treściowa.
Ćw. 5	Procedura konstrukcji testu: przygotowanie testu do badań – ocena pozycji pod względem ich zrozumiałości, niejasności, ogólności, dostępności, podatności na zniekształcenia.
Ćw. 6	Procedura konstrukcji testu: przygotowanie testu do badań – ustalenie klucza odpowiedzi. Kontrola zniekształceń odpowiedzi wynikających ze stylu odpowiadania (kwestionariusze, testy zdolności umysłowych). Demonstracja rodzajów zadań występujących w testach inteligencji, kwestionariuszach.
Ćw. 7	Procedura konstrukcji testu: formuła przeliczania odpowiedzi osób badanych na wyniki liczbowe. System równych wag pozycji oraz prostoliniowo rosnących wag opcji jako system podstawowy.
Ćw. 8	Procedura konstrukcji testu: nazwa, instrukcja, noty autorskie, dane osobowe, ustalenie kolejności pozycji, przygotowanie arkusza testowego. Demonstracja narzędzi i analiza pozycji: pozycje w kwestionariuszach – porządek losowy na arkuszu testowym, pozycje w testach zdolności – rosnący porządek trudności, narzędzia wielowymiarowe – skale.
Ćw. 9	Procedura konstrukcji testu: badanie testem: dobór osób do badania, liczba osób, skład demograficzny. Grupa konstrukcyjna i testowa. Walidacja krzyżowa. Dobór próby pilotażowej. Badanie pilotażowe.
Ćw. 10	Zakodowanie danych. Analiza psychometryczna (współczynnik mocy dyskryminacyjnej, analiza czynnikowa). Hierarchiczny charakter analizy danych. Przegląd wybranych narzędzi w tym zakresie.
Ćw. 11	Procedura konstrukcji testu: weryfikacja hipotez, zbudowanie skali/skal testu umożliwiających badanie zaplanowanych cech psychologicznych. Rozkład wyników – kształt rozkładu normalnego. Analiza statystyczna wyników i selekcja itemów.
Ćw. 12	Weryfikacja własności psychometrycznych testu: trafność i rzetelność pomiaru. Trafność, rzetelność w wybranych narzędziach.
Ćw. 13	Opracowanie norm wyników testu. Normy w wybranych testach psychologicznych. Przygotowanie podręcznika do testu – zakończenie procesu przygotowania testu do stosowania.
Ćw. 14	Analiza czynników zakłócających pomiar w skonstruowanym narzędziu (np.: style odpowiadania, uwarunkowania osobowościowe i sytuacyjne oraz sposoby kontrolowania, przykłady skal kontrolnych; zgadywanie, kontrolowanie tendencji do zgadywania przez instrukcję testową oraz wprowadzenie poprawki na zgadywanie do korekty wyników indywidualnych).
Ćw. 15	Zaprezentowanie autorskich narzędzi, omówienie konstrukcji narzędzia oraz wyników badania pilotażowego.

Metody dydaktyczne

Wykład informacyjny, metoda projektów, pokaz, pomiar

Obciążenie pracą studenta

Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności

Forma aktywności	Stacjonarne	w tym praktyczne
		Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych wykład, ćwiczenia – łączna liczba godzin w semestrze	60	30
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do egzaminu, skonstruowanie autorskiego narzędzia, opis konstrukcji narzędzia, opracowanie raportu z badań pilotażowych, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	40	20
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	100	50
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	4	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Zawadzki B., Hornowska E. Psychometria. Konstruowanie i adaptowanie testów psychologicznych. W: D. Doliński i J. Strelau (red.). Psychologia. Podręcznik akademicki, Gdańsk 2021
2.	Hornowska E. Testy psychologiczne. Teoria i praktyka. Warszawa 2001
3.	Hornowska E., Paluchowski W. J. Kulturowa adaptacja testów psychologicznych. W: J. Brzeziński (red.), Metodologia badań psychologicznych. Wybór tekstów. Warszawa 2004

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
LEKTORAT JĘZYKA ANGIELSKIEGO III	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	ENGLISH LANGUAGE COURSE III

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	II
	obieralny	X	semestr studiów	III

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
<i>ćwiczenia</i>	30	2	2

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>ćwiczenia</i>	<i>zaliczenie z oceną</i>

Wymagania wstępne
Posiada znajomość języka angielskiego na poziomie co najmniej B2 według ESOKJ. Ma podstawową umiejętność rozumienia tekstów akademickich w języku angielskim. Jest gotowy do aktywnego uczestnictwa w dyskusjach oraz wykonywania zadań pisemnych i ustnych.

Cele przedmiotu	
C1	Tworzenie poprawnych językowo wypowiedzi pisemnych i ustnych na tematy związane z psychologią.
C2	Rozwijanie sprawności językowych niezbędnych w środowisku akademickim na kierunkach humanistycznych
C3	Wspomaganie pracy własnej w zakresie języka specjalistycznego

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Posiada znajomość języka angielskiego na poziomie B2+ zgodnie z Europejskim Systemem Opisu Kształcenia Językowego (ESOKJ), zna specjalistyczną terminologię psychologiczną i potrafi poprawnie ją stosować w różnych kontekstach akademickich i zawodowych	K_W24
W zakresie umiejętności:		

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
U1	student komunikuje się w języku angielskim w sytuacjach społecznych i akademickich, zgodnie z wymaganiami poziomu B2+, potrafi czytać, interpretować i krytycznie analizować teksty specjalistyczne dotyczące psychologii, streszczać ich główne idee i omawiać je w kontekście naukowym, tworzy spójne i poprawne językowo wypowiedzi pisemne i ustne, przygotowuje i wygłasza prezentacje na temat zagadnień psychologicznych	K_U15
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	student komunikuje się z osobami z różnych środowisk kulturowych i społecznych, uwzględniając aspekty psychologiczne interakcji, potrafi prowadzić dialog i rozwiązywać konflikty w języku angielskim, stosując odpowiednie strategie komunikacyjne, tworzy atmosferę sprzyjającą otwartej komunikacji i aktywnemu słuchaniu, szczególnie w kontekstach psychologicznych, takich jak terapia, doradztwo czy mediacja.	K_K7

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1	Testy i kolokwia	Ćwiczenia
U1	Prezentacja wybranego zagadnienia psychologicznego	Ćwiczenia
K1	Aktywność na zajęciach	Ćwiczenia

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – ćwiczenia	
Ćw. 1	Psychologia wydarzeń masowych – wpływ festiwali i imprez muzycznych na zachowanie społeczne
Ćw. 2	Wprowadzenie do zdań względnych – who, which, that, whose, ćwiczenia gramatyczne: tworzenie zdań opisujących znane koncepcje psychologiczne (np. "Piaget, who developed the theory of cognitive development...").
Ćw. 3	Najważniejsze phrasal verbs w psychologii (np. break down, open up, carry out, bring up), ćwiczenia językowe: użycie czasowników frazowych w kontekście rozmowy terapeutycznej, symulacje: Rozmowa psychologa z pacjentem – stosowanie phrasal verbs w naturalnym kontekście.
Ćw. 4	Wprowadzenie do cleft sentences: It was..., What matters is..., The reason why... ćwiczenia gramatyczne: tworzenie zdań rozszczepionych w analizie przyczyn zachowań ludzkich.
Ćw. 5	Techniki psychologiczne redukujące treść – strategie oddechowe, wizualizacja, samoświadomość, ćwiczenia praktyczne: prezentowanie krótkiego tematu psychologicznego przed grupą.
Ćw. 6	Ćwiczenia leksykalne: użycie 'vague language' (kind of, like, you know) w rozmowie o nawykach.
Ćw. 7	Muzyka jako narzędzie terapeutyczne – muzykoterapia, redukcja stresu, poprawa nastroju, analiza artykułów: Jak muzyka wpływa na mózg i emocje?
Ćw. 8	Omówienie etapów rozwoju poznawczego (sensomotoryczny, przedoperacyjny, operacji konkretnych, operacji formalnych), ćwiczenia językowe: opisywanie etapów rozwoju z wykorzystaniem specjalistycznego słownictwa.
Ćw. 9	Podstawowe działy psychologii i ich terminologia (psychologia kliniczna, poznawcza, społeczna).

Ćw. 10	Przygotowanie i prezentacja wybranego zagadnienia psychologicznego, ocena pod kątem językowym i merytorycznym.

Metody dydaktyczne
praca z tekstem, prezentacja, praca na materiałach audio i video, praca w grupie, dyskusja, ćwiczenia i zadania gramatyczno-leksykalne, symulacja i odgrywanie ról

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne
		Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (ćwiczenia)– łączna liczba godzin w semestrze	30	30
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do testów, kolokwiów, prezentacji, czytanie artykułów w języku angielskim, przygotowywanie streszczeń. – łączna liczba godzin w semestrze	20	20
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	50	50
Summaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	2	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Speakout 3rd edition B2 Antonia Clare, JJ Wilson, wyd. Pearson
2.	English for Psychology in Higher Education Studies Jane Short, wyd. Garnet Education
3.	English for Psychology Anna Treger, Bronisław Treger, wyd. Akademia Pedagogiki Specjalnej w Warszawie
4.	Artykuły z internetu, własne materiały dydaktyczne lektora, filmy, wykłady dostępne online

Karta (syllabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
LEKTORAT JĘZYKA NIEMIECKIEGO III	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	GERMAN LANGUAGE COURSE III

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	II
	obieralny	X	semestr studiów	III

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
ćwiczenia	30	2	2

Forma zaliczenia przedmiotu	ćwiczenia	zaliczenie na ocenę

Wymagania wstępne	
1	• posiada wiedzę w zakresie słownictwa ogólnego na poziomie A2+
2	• posiada umiejętność rozumienia tekstów pisanych i mówionych na poziomie A2+
3	• posiada wiedzę z zakresu gramatyki języka obcego na poziomie A2+

Cele przedmiotu	
C1	Kształcenie kompetencji komunikacyjnych na poziomie B1 dla potrzeb akademickich w obszarze nauk humanistycznych
C2	Rozwijanie sprawności językowych B1 niezbędnych w środowisku akademickim na kierunkach humanistycznych
C3	Wspomaganie pracy własnej w zakresie języka specjalistycznego związanego z kierunkiem studiów: Psychologia

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
NIEM_W1	Student/-ka zna i rozumie język niemiecki w stopniu odpowiadającym poziomowi B1 według Europejskiego Opisu Kształcenia Językowego, zna terminologię psychologiczną w języku niemieckim;	P7S_WG

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
NIEM_W2	słucha i czyta ze zrozumieniem krótkie teksty w języku niemieckim z zakresu zdrowia i psychologii, funkcjonowania organizmu ludzkiego, w tym związane z podstawowymi jednostkami chorobowymi człowieka jak i dotyczące zagrożeń wynikających z działania czynników środowiskowych;	P7S_WG
NIEM_W3	zna i rozumie zasady gramatyki i składni j. niemieckiego oraz właściwe konteksty stosowania ich poszczególnych elementów na poziomie B1;	P7S_WG
NIEM_W4	zna słownictwo języka niemieckiego w zakresie umożliwiającym komunikację ogólną w różnych kontekstach sytuacyjnych.	P7S_WG
W zakresie umiejętności:		
NIEM_U1	Student/-ka potrafi posługiwać się językiem niemieckim w sytuacjach społecznych zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu B1 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego;	P7S_UK
NIEM_U2	zinterpretować tekst z zakresu tematyki psychologicznej, zastosować specjalistyczne słownictwo w odpowiednim zakresie;	P7S_UK
NIEM_U3	wypowiedzieć się w formie werbalnej i pisemnej na wybrane tematy z zakresu zdrowia i psychologii;	P7S_UK
NIEM_U4	przygotować prezentację z dziedziny psychologii w różnorodnych obszarach posługując się poprawnie terminologią psychologiczną w języku niemieckim.	P7S_UK
W zakresie kompetencji społecznych:		
NIEM_K1	Student/-ka jest gotów do porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji;	P7S_KO
NIEM_K2	autorefleksji nad posiadanymi kompetencjami, podejmowania kształcenia i pracy w celu rozwoju umiejętności językowych	P7S_KR

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1, U1, K1 W2, W3 W2 W4, K2 U2 U3 U4	praca wykonana na zajęciach: praca indywidualna, w parach, w grupach, wykonywanie prac domowych, ćwiczenia w mówieniu; testy pisemne gramatyczno-leksykalne; test rozumienia tekstu słuchanego, prezentacje ustne; ćwiczenia dialogowe, mówienie na zadany temat; praca z tekstem czytany, analiza tekstu, czytanie ze zrozumieniem; wypowiedzi w formie pisemnej: esej, e-mail, notatka; prezentacje ustne, multimedialne.	Ćwiczenia

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – ćwiczenia	
Ćw. 1 - 3	Środowisko naturalne: - zagrożenia

	- ochrona środowiska naturalnego - pogoda, meteorologiczne zjawiska ekstremalne, zmiana klimatu.
Ćw. 4 - 6	Ryzyko. Podejmowanie trudnych decyzji. - Zagrożenie życia, sytuacje ekstremalne. - Opisywanie zdarzeń i reakcji. - Opisywanie uczuć pozytywnych i negatywnych, wyrażanie zadowolenia, żalu, oczekiwań.
Ćw. 7 - 9	Czas przeszły Perfekt - wprowadzenie i ćwiczenia utrwalające - formułowanie wypowiedzi na wybrany temat w czasie Perfekt - Mój najciekawszy urlop / wyjazd - wypowiedź pisemna w czasie Imperfekt i Perfekt.
Ćw. 10 -12	Sen: - potrzeba snu, zdrowy sen, zaburzenia snu; - sen i jego rola według Freuda and Junga; - praca z wybranym tekstem tematycznym.
Ćw. 13 -15	Psychologia rozwoju człowieka. Psychologia jako nauka zajmująca się pomaganiem, wychowaniem i kształceniem. Przedstawienie własnych prezentacji na wybrany temat związany z zajęciami.

Metody dydaktyczne

praca z tekstem, prezentacja ustna - multimedialna, praca na materiałach audio i video, praca w grupie, dyskusja, ćwiczenia i zadania gramatyczno-leksykalne, mówienie, ćwiczenia dialogowe.

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (ćwiczenia) – łączna liczba godzin w semestrze	30	30
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do ćwiczeń, kolokwium, prace domowe, egzamin – łączna liczba godzin w semestrze	20	20
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	50	50
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	2	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca

1.	Infos 1B podręcznik + zeszyt ćwiczeń, Pearson
2.	Julia Herzberger i in., Treffpunkt International, Cornelsen, 2020.
3.	Praca zbiorowa, Mit Beruf auf Deutsch. Profil administracyjny. <i>Nowa Era</i> , 2013
4.	Słowniki tematyczne online
5.	Materiały własne prowadzącej – teksty związane z kierunkiem studiów dydaktyzowane przez lektora, ćwiczenia gramatyczno-leksykalne, teksty i wywiady o tematyce psychologicznej do tłumaczenia, fragmenty filmów.

Semestr IV

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PSYCHOLOGIA ROZWOJU CZŁOWIEKA DOROSŁEGO	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	PSYCHOLOGY OF ADULT DEVELOPMENT

Typ przedmiotu	obowiązkowy	X	rok studiów	II
	obieralny		semestr studiów	IV

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
<i>wykład</i>	30	2	0
<i>ćwiczenia</i>	30	2	1
<i>laboratorium</i>	15	1	1
<i>ćwiczenia terenowe</i>	15	1	1

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>wykład</i>	<i>Egzamin</i>
	<i>ćwiczenia</i>	<i>zaliczenie na ocenę</i>
	<i>laboratorium</i>	<i>zaliczenie na ocenę</i>
	<i>ćwiczenia terenowe</i>	<i>zaliczenie na ocenę</i>

Wymagania wstępne
Psychologia rozwoju dzieci i młodzieży

Cele przedmiotu	
C1	Zapoznanie z prawidłowościami rozwoju człowieka dorosłego
C2	Przygotowanie do właściwego określania zadań i prawidłowości rozwojowych oraz interpretowania zachowań człowieka w odniesieniu do posiadanej wiedzy
C3	Przygotowanie do oceny prawidłowości rozwoju człowieka dorosłego, zaplanowania działań optymalizujących rozwój i eliminowania czynników zagrażających

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
W1	Zna i rozumie w pogłębionym stopniu teorie i modele opisujące i wyjaśniające przebieg rozwoju człowieka w toku całego życia; zna specyfikę zmian rozwojowych okresu dorosłości, uwzględniając przy tym czynniki sprzyjające i zakłócające rozwój w wymiarze indywidualnym i społecznym; zna współczesne metody wspierania rozwoju człowieka oraz praktyczne zastosowania związane z tymi obszarami	K_W9
W zakresie umiejętności:		
U1	Potrafi wskazać osiągnięcia i zadania rozwojowe człowieka w kolejnych okresach dorosłości, zidentyfikować czynniki wspierające i zagrażające rozwojowi, sprawnie posługuje się terminologią z zakresu psychologii rozwojowej; potrafi odnieść swoją wiedzę do wyjaśniania zachowania człowieka w życiu codziennym, przeprowadzić diagnozę prawidłowości rozwoju oraz wskazać kierunki możliwych oddziaływań optymalizujących	K_U7
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Rzetelnego wypełniania obowiązków zawodowych psychologa,	K_K2
K2	budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami oddziaływań psychologicznych	K_K5

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
<i>Symbol efektu przedmiotowego</i>	<i>Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)</i>	<i>Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)</i>
W1	Egzamin pisemny, kolokwium	wykład, ćwiczenia
U1	Wypowiedź ustna, aktywność w dyskusji, projekt zespołowy, pisemna praca zaliczeniowa (sprawozdanie z zadań wykonanych w placówce podczas ćwiczeń terenowych),	ćwiczenia, laboratorium, ćwiczenia terenowe
K1	projekt zespołowy, pisemna praca zaliczeniowa (sprawozdanie z zadań wykonanych w placówce podczas ćwiczeń terenowych),	laboratorium, ćwiczenia terenowe
K2	projekt zespołowy, obserwacja podczas wykonywania zadań w placówce	laboratorium, ćwiczenia terenowe

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – wykład	
W1	Przedmiot badań psychologii rozwojowej, teorie i perspektywy badawcze w psychologii rozwojowej człowieka dorosłego
W2	Proces wchodzenia w dorosłość, psychospołeczne uwarunkowania rozwiązań kryzysu okresu adolescencji jako warunku wejścia w okres dorosłości
W3	Dynamika zmian rozwojowych w dorosłości, zmiany biologiczne, psychiczne i społeczne oraz ich źródła
W4 W5	Zadania rozwojowe okresu dorosłości w wybranych koncepcjach rozwoju
W6 W7	Ewolucja w roli pracownika, dynamika kariery zawodowej i znaczenie aktywności zawodowej dla rozwoju człowieka dorosłego

W8	Ewolucja ról w rodzinie, dynamika życia rodzinnego w kontekście rozwoju człowieka dorosłego
W9	
W10	Czynniki sprzyjające i zakłócające rozwój człowieka dorosłego w wymiarze indywidualnym i społecznym
W11	
W12	Metody wspierania rozwoju człowieka dorosłego. Instytucjonalny i naturalny kontekst wsparcia rozwoju.
W13	Badanie rozwoju człowieka dorosłego, wybrane podejścia badawcze i analiza danych o rozwoju
W14	Problemy etyczne w badaniach nad rozwojem człowieka dorosłego

Forma zajęć – ćwiczenia

Ćw. 1	Okres młodzieńczy jako czas przejścia pomiędzy dzieciństwem i dorosłością. Kryteria rozwojowe określające wejście w okres dorosłości.
Ćw. 2	Okres wczesnej dorosłości – specyfika zmian w sferze biologicznej poznawczej i emocjonalno-społecznej, czynniki zagrażające i wspierające.
Ćw. 3	
Ćw. 4	Strategie oceny prawidłowości rozwoju w okresie wczesnej dorosłości
Ćw. 5	Strategie wsparcia rozwojowego człowieka w okresie wczesnej dorosłości
Ćw. 6	Okres średniej dorosłości – specyfika zmian w sferze biologicznej poznawczej i emocjonalno-społecznej, czynniki zagrażające i wspierające.
Ćw. 7	
Ćw. 8	Strategie oceny prawidłowości rozwoju w okresie średniej dorosłości
Ćw. 9	Strategie wsparcia rozwojowego człowieka w okresie średniej dorosłości
Ćw. 10	Okres późnej dorosłości – specyfika zmian w sferze biologicznej poznawczej i emocjonalno-społecznej, czynniki zagrażające i wspierające.
Ćw. 11	
Ćw. 12	Strategie oceny prawidłowości rozwoju w okresie późnej dorosłości
Ćw. 13	Strategie wsparcia rozwojowego człowieka w okresie późnej dorosłości
Ćw. 14	Psychologia starzenia się, choroby neurodegradacyjne, problem umierania i śmierci
Ćw. 15	

Forma zajęć – laboratorium

L1	Człowiek we wczesnej dorosłości – analiza przypadków, projekt zadań praktycznych
L2	Człowiek w średniej dorosłości – analiza przypadków, projekt zadań praktycznych
L3	Człowiek w późnej dorosłości – analiza przypadków, projekt zadań praktycznych

Forma zajęć – ćwiczenia terenowe

Ćw. T1	Wsparcie rozwoju osób dorosłych w placówkach pomocy społecznej – zajęcia w Środowiskowym Domu Samopomocy
Ćw. T2	Wsparcie rozwoju osób dorosłych w placówkach pomocy społecznej – zajęcia w placówce opiekuńczo-wychowawczej – usamodzielnianie wychowanków domów dziecka w kontekście prawidłowości rozwojowych
Ćw. T3	Wsparcie rozwoju osób dorosłych w placówkach służby zdrowia – zajęcia w oddziale dziennym psychiatrycznym lub środowiskowym centrum zdrowia psychicznego
Ćw. T4	Wsparcie osób w późnej dorosłości – zajęcia w domu pomocy społecznej

Metody dydaktyczne

Wykład konwersatoryjny, dyskusja, burza mózgów, analiza przypadków, zadania problemowe, ćwiczenia przedmiotowe, ćwiczenia terenowe

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, itp.) – łączna liczba godzin w semestrze	90	45

Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do egzaminu, kolokwium, pracy badawczej, zajęć terenowych samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	60	30
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	150	75
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	6	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		3

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Trempała J. (red.), Psychologia rozwoju człowieka, PWN Warszawa 2011.
2.	Appelt K., Brzezińska I. A., Ziółkowska B., Psychologia rozwoju człowieka, GWP, Gdańsk 2020.
3.	Harwas – Napierała B., Trempała J. (red.), Psychologia rozwoju człowieka. Charakterystyka okresów życia człowieka, PWN Warszawa 2006.
4.	Harwas – Napierała B., Trempała J. (red.), Psychologia rozwoju człowieka. Rozwój funkcji psychicznych, PWN Warszawa 2006.
5.	Kalat J., Biologiczne podstawy psychologii, PWN Warszawa 2006.
6.	Przetacznik- Gierowska M., Tyszkowa M., Psychologia rozwoju człowieka. Zagadnienia ogólne, PWN Warszawa 2006.
7.	Sęk H., Psychologia kliniczna, PWN, Warszawa 2005.
8.	Strelau J. (red.), Psychologia podręcznik akademicki, Gdańsk 2014.
9.	Steuden S., Psychologia starzenia się i starości, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2011.

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
KOMUNIKACJA INTERPERSONALNA	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	INTERPERSONAL COMMUNICATION

Typ przedmiotu	obowiązkowy	X	rok studiów	II
	obieralny		semestr studiów	IV

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
wykład	15	1	0
warsztaty	30	2	2

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>wykład</i>	<i>zaliczenie z oceną</i>
	<i>warsztaty</i>	<i>zaliczenie z oceną</i>

Wymagania wstępne
Przed przystąpieniem do zajęć studenci powinni posiadać podstawową wiedzę z zakresu psychologii psychologii osobowości, rozumieć kluczowe procesy komunikacyjne i ich znaczenie w relacjach międzyludzkich, wykazywać gotowość do aktywnego uczestnictwa w ćwiczeniach rozwijających umiejętności komunikacyjne.

Cele przedmiotu	
C1	Przekazanie studentom wiedzy o mechanizmach komunikacji, jej uwarunkowaniach i znaczeniu dla relacji społecznych.
C2	Ćwiczenie praktycznych umiejętności budowania dialogu, aktywnego słuchania i rozwiązywania konfliktów.
C3	Wdrażanie zasad skutecznej i etycznej komunikacji w pracy psychologa

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Zna przebieg procesu komunikacji w kontekście wybranych teorii komunikacji. Rozumie znaczenie werbalnych i niewerbalnych środków komunikacji dla skutecznego porozumiewania się.	K_W12

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
W2	Definiuje bariery i blokady komunikacyjne. Zna warunki skutecznego słuchania i jego rodzaje. Opisuje warunki aktywnego słuchania.	K_W12
W3	Rozumie różnice i zależności między różnymi teoriami komunikacji oraz ich praktyczne zastosowanie.	K_W12
W zakresie umiejętności:		
U1	Aдекватnie stosuje podstawowy zasób terminów w zakresie wybranych teorii komunikacji.	K_U25
U2	Potrafi analizować sytuacje komunikacyjne pod kątem etyki i norm zawodowych.	K_U25
U3	Sprawnie komunikować się z innymi, pracować z oporem w kontakcie, posługiwać się zgodnie z zasadami aparatem emisji głosu. Umie budować dobrą atmosferę dla komunikacji w różnych kontekstach społecznych i zawodowych.	K_U25
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Student potrafi dostosować sposób komunikacji do osób o różnych potrzebach i kondycji emocjonalnej.	K_K7
K2	Rozumie znaczenie komunikacji w budowaniu relacji interpersonalnych.	K_K7
K3	Wykazuje umiejętność budowania dobrej atmosfery dla komunikacji w pracy psychologa.	K_K7

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się	Forma zajęć dydaktycznych
W1, W2, W3	zaliczenie pisemne	wykład,
U1, U2, U3	studium przypadków	wykład, warsztaty
K1	rozwiązanie zadań problemowych, obserwacja studentów w trakcie zajęć	wykład, warsztaty

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – wykład	
W1	Podstawowe pojęcia komunikacji interpersonalnej: definicje, modele i funkcje komunikacji. Bariery komunikacyjne.
W2	Teorie komunikacji interpersonalne.
W3	Etyka komunikacji w zawodzie psychologa. Ochrona prywatności i poufności w rozmowie.
W4	Komunikacja w różnych kontekstach społecznych.
W5	Komunikacja a konflikty interpersonalne: strategie radzenia sobie z konfliktami, negocjacje i mediacje.
W6	Warunki skutecznego słuchania (aktywne i bierne słuchanie, efektywne zadawanie pytań, parafrazowanie i odzwierciedlanie)
Forma zajęć – warsztaty	
W-ty 1	Teoretyczne podstawy komunikacji interpersonalnej (procesy i kanały komunikacji, funkcje języka, style komunikowania się.
W-ty 2	Doskonalenie umiejętności słuchania aktywnego: techniki parafrazowania, klaryfikacji i podsumowywania.

W-ty 3	Komunikacja werbalna i niewerbalna w praktyce.
W-ty 4	Strategie komunikacyjne w sytuacjach konfliktowych.
W-ty 5	Ćwiczenia z negocjacji i rozwiązywania sporów.
W-ty 6	Praca nad uważnością i otwartością w rozmowie.
W-ty 7	Scenariusze rozmów z klientami o różnych potrzebach.
W-ty 8	Zniekształcenia w komunikacji: wybiórcze postrzeganie w słuchaniu i mówieniu.
W-ty 9	Asertywna komunikacja.
W-ty 10	Komunikacja w grupie, a proces grupowy.
W-ty 11	Znaczenie informacji zwrotnej: umiejętność przyjmowania i formułowania informacji zwrotnej, odpowiadanie na krytykę.

Metody dydaktyczne

wykład konwersatoryjny, dyskusja, studium przypadków, ćwiczenia praktyczne: symulacje rozmów, odgrywanie ról, praca w grupach, odwrócona klasa

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne
		Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (wykład, warsztaty) – łączna liczba godzin w semestrze	45	30
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do zaliczenia pisemnego, samokształcenie, czytanie literatury, przygotowanie do dyskusji, analiza przypadków – łączna liczba godzin w semestrze	30	20
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	75	50
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	3	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca

1.	B. Czerska, Porozumiewanie się nauczyciela z uczniem; zniewalanie czy wyzwianie, [w:] J. Danilewska (red.) Granice wolności i przymusu w edukacji szkolnej, Wydawnictwo UJ, Kraków 2001.
2.	T. Gordon, Wychowanie bez porażek w praktyce, Instytut Wydawniczy PAX, Warszawa 2016.
3.	Zb. Nęcki, Komunikacja międzyludzka, Wydawnictwo PSB, Kraków 1996
4.	J. Stewart, Mosty zamiast murów. O komunikowaniu się między ludźmi, PWN, Warszawa 2000.
5.	B. Harwas-Napierała, Komunikacja interpersonalna w rodzinie, Poznań 2006.

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
STATYSTYKA W NAUKACH SPOŁECZNYCH	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	STATISTICS IN SOCIAL SCIENCES

Typ przedmiotu	obowiązkowy	X	rok studiów	II
	obieralny		semestr studiów	IV

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
Wykład	30	2	
Ćwiczenia	30	2	2

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>wykład</i>	<i>Egzamin</i>
	<i>ćwiczenia</i>	<i>zaliczenie na ocenę</i>

Wymagania wstępne
Zaliczenie zajęć podstawy statystyki

Cele przedmiotu	
C1	nabycie umiejętności w zakresie operacjonalizacji zmiennych psychologicznych kształtowanie umiejętności statystycznego opisu zebranych danych
C2	opanowanie podstawowych umiejętności potrzebnych do statystycznej weryfikacji hipotez o wzajemnych związkach między zmiennymi
C3	uwrażliwienie na psychologiczny i etyczny kontekst badań empirycznych kształtowanie umiejętności tworzenia raportu z badań empirycznych

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	zna podstawowe pojęcia z zakresu metodologii badań eksperymentalnych i korelacyjnych	K_W27
W2	ma podstawową wiedzę na temat metod i planów badawczych w psychologii	K_W27

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie umiejętności:		
U1	potrafi opracować statystycznie wyniki prostych badań eksperymentalnych i korelacyjnych	K_U3
U2	potrafi posługiwać się wybranym pakietem statystycznym	K_U3
U3	potrafi właściwie dobrać i zastosować metody statystycznej weryfikacji hipotez, oraz zaprezentować wnioski z przeprowadzonej analizy	K_U3
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	jest świadomy ograniczeń związanych z korzystaniem z empirycznych źródeł wiedzy	K_K1
K2	jest przekonany o konieczności przestrzegania zasad etycznych w badaniach naukowych	K_K1

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1, W2, U1, U2, U3, K2	Kolokwium z założonego programu w formie testu	Ćwiczenia
K1	Obserwacja w trakcie zajęć; aktywność	Ćwiczenia
W1, W2	Egzamin pisemny	Wykład

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – wykład	
W1	Podstawowe statystyki opisowe.
W2	Proces wnioskowania statystycznego (pytania badawcze, hipotezy badawcze, błędy pierwszego i drugiego rodzaju) Projektowanie i analiza eksperymentów.
W3	Porównania średnich z zastosowaniem testów t-Studenta
W4	Analiza wariancji (model dwu- i trójczynnikiowy, analiza kontrastów, testy post-hoc, wariancja wyjaśniona)
W5	Regresja wielokrotna (analiza regresji a analiza wariancji).
W6	Analiza rzetelności i pozycji (alfa Cronbacha i inne wskaźniki rzetelności)
W7	Analiza czynnikowa (rotacje ortogonalne, analiza hierarchiczna, confirmacyjna analiza czynnikowa), analiza kanoniczna, elementy analizy dyskryminacyjnej, analiza skupień.
W8	Etyka badań psychologicznych.
W9	Zasady (standardy) tworzenia raportu z badań empirycznych.
Forma zajęć – ćwiczenia	
Ćw. 1	Podstawowe statystyki opisowe. Posługiwanie się pakietem STATISTICA
Ćw. 2	Proces wnioskowania statystycznego (pytania badawcze, hipotezy badawcze, błędy pierwszego i drugiego rodzaju) Projektowanie i analiza eksperymentów przy użyciu STATISTICA.
Ćw. 3	Wykorzystanie pakietu STATISTICA do przeprowadzania porównań średnich.
Ćw. 4	Metody graficznej prezentacji wyników.
Ćw. 5	Analiza regresji a analiza wariancji przy wykorzystaniu pakietu STATISTICA.
Ćw. 6	Analiza rzetelności i pozycji (alfa Cronbacha i inne wskaźniki rzetelności).
Ćw. 7	Analiza czynnikowa (rotacje ortogonalne, analiza hierarchiczna, confirmacyjna analiza czynnikowa).
Ćw. 8	Analiza kanoniczna.
Ćw. 9	Elementy analizy dyskryminacyjnej.

Ćw. 10	Analiza skupień.

Metody dydaktyczne
Metody podające: wykład, objaśnienie, instruktaż
Metody aktywizujące: dyskusja, burza mózgów
Metody oglądowe: pokaz, metoda ćwiczeń zamkniętych i otwartych

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, itp.) – łączna liczba godzin w semestrze	60	30
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze		
Praca własna studenta: przygotowanie się do egzamin, kolokwium, samokształcenie) – łączna liczba godzin w semestrze	40	20
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze		
Suma godzin:	100	50
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	4	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	King M., Minium W. (2009) Statystyka dla psychologów i pedagogów. Warszawa PWN.
2.	Brzeziński, J. (2019). Metodologia badań psychologicznych. Wydanie nowe. Warszawa: PWN
3.	Dobra praktyka badań naukowych. Rekomendacje. Opracowane przez Zespół Etyki w Nauce przy Ministrze Nauki i Informatyzacji. Zaakceptowane przez Komitet Badań Naukowych IV kadencji, Warszawa, 2004 r. www.nauka.gov.pl/mn/gallery/20/15/20151/dobra_praktyka.pdf
4.	Frankfort-Nachmias, Ch., Nachmias, D. (2001). Metody badawcze w naukach społecznych. Poznań: Zys S-ka Wydawnictwo.
5.	Bedyńska S., Cypriańska M. (red.) (2013). Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego Warszawa : Wydawnictwo Akademickie Sedno : Szkoła Wyższa Psychologii Społecznej, 2013.

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:		Kod przedmiotu:
METODY DIAGNOZY PSYCHOLOGICZNEJ - WYWIAD I OBSERWACJA		studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	METHODS OF PSYCHOLOGICAL DIAGNOSIS - INTERVIEW AND OBSERVATION	

Typ przedmiotu	obowiązkowy	X	rok studiów	II
	obieralny		semestr studiów	IV

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
wykład	15	1	0
warsztaty	15	2	2

Forma zaliczenia przedmiotu	wykład	zaliczenie na ocenę
	warsztaty	zaliczenie na ocenę

Wymagania wstępne
Wiedza z zakresu psychologii rozwoju człowieka, psychologii osobowości

Cele przedmiotu	
C1	Zapoznanie ze specyfiką diagnozy psychologicznej i jej podstawowymi metodami – wywiadem i obserwacją
C2	Przygotowanie do samodzielnego projektowania, prowadzenia i analizy wywiadu i danych obserwacyjnych
C3	Rozwój świadomości ograniczeń i typowych błędów w pracy psychologa-diagnosty, oraz potrzeby nieustannego doskonalenia swoich kompetencji diagnostycznych.

Symbol efektu przedmiotowe go	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Zna i rozumie w pogłębionym stopniu przedmiot i specyfikę diagnozy psychologicznej, zna metody diagnozy psychologicznej ze szczególnym uwzględnieniem wywiadu i obserwacji,	W_14

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie umiejętności:		
U1	Potrafi zaplanować i przeprowadzić diagnozę psychologiczną z zachowaniem jej specyfiki i dbałości o każdy etap, biegle posługiwać się wywiadem i obserwacją psychologiczną, jest zdolny do analizy treści pozyskanych z wywiadów oraz danych obserwacyjnych;	U_12
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Posługiwanie się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka	K_9

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych
W1	Kolokwium	Wykład
U1	Pisemna praca zaliczeniowa (opracowanie, przeprowadzenie i analiza danych z wywiadu)	Warsztaty
K1	Pisemna praca zaliczeniowa (opracowanie, przeprowadzenie i analiza danych z wywiadu), udział w dyskusji	Warsztaty

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – wykład	
W1	Pojęcie, przedmiot i modele diagnozy psychologicznej.
W2	Sposoby ujmowania procesu diagnostycznego i jego etapy.
W3	Wywiad jako jedna z podstawowych metod diagnostycznych. Definicja wywiadu, typy wywiadów. Kontakt diagnostyczny.
W4	Obserwacja jako jedna z podstawowych metod diagnostycznych: przedmiot i cel obserwacji, rodzaje obserwacji. Sposoby pozyskiwania danych obserwacyjnych.
W5	Korzyści oraz ograniczenia obserwacji i wywiadu w poznawaniu człowieka.
W6	Sposoby rejestracji, opracowywania oraz interpretacji danych obserwacyjnych oraz pochodzących z wywiadu.
W7	Transkrypcja danych, interpretacja, rola diagnosty, błędy diagnostyczne.
W8	Etyczne aspekty diagnozy psychologicznej. Standardy diagnozy psychologicznej
Forma zajęć – warsztaty	
W-ty 1	Przygotowanie wywiadu i sposoby jego prowadzenia. Struktura wywiadu, tematyka wywiadu, pytania w wywiadzie diagnostycznym.
W-ty 2 W-ty 3	Planowanie wywiadów, ćwiczenia praktyczne w formułowaniu pytań, konstruowanie wywiadów dotyczących aktualnej sytuacji osoby badanej, planów na przyszłość i dotyczących przeszłości osoby badanej.
W-ty 4 W-ty 5	Planowanie badań obserwacyjnych. Ćwiczenia praktyczne
W-ty 6 W-ty 7	Analiza treści wywiadów przeprowadzonych przez studentów dotyczących aktualnej sytuacji osoby badanej i planów na przyszłość.
W-ty 8	Analiza treści wywiadów przeprowadzonych przez studentów dotyczących przeszłości osoby badanej

Metody dydaktyczne

Wykład konwersatoryjny, pokaz, warsztaty praktyczne, praca w grupach, dyskusje i analizy przypadków

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne
		Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, itp.) – łączna liczba godzin w semestrze	30	15
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do kolokwium, samokształcenie, przygotowanie pracy zaliczeniowej – łączna liczba godzin w semestrze	45	35
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	75	50
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	3	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca

1.	Stemplewska-Żakowicz, K. Jak zrobić dobry wywiad (recepta metodologiczna). W: K. Stemplewska-Żakowicz, K. Krejtz (red.), Wywiad psychologiczny. 1. Wywiad jako postępowanie badawcze. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP, 2005
2.	Stemplewska-Żakowicz, K. Diagnoza psychologiczna. Diagnozowanie jako kompetencja profesjonalna. Gdańsk: GWP. S. 27-43, 57-88, 159-223, 2016
3.	Szustrowa, T. Swobodne techniki diagnostyczne: wywiad i obserwacja - reprint. W: K. Stemplewska-Żakowicz, K. Krejtz (red.), Wywiad psychologiczny. 1. Wywiad jako postępowanie badawcze. Warszawa: PTP PTP, 2009
4.	Kowalik S. Modele diagnozy psychologicznej. W: H. Sęk (red.), Psychologia kliniczna, tom 1. Warszawa: PWN, 2016
5.	Paluchowski W.J. Diagnoza psychologiczna : proces, narzędzia, standardy. Warszawa, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, 2007

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
BARIERY PSYCHICZNE I SPOSOBY ICH POKONYWANIA	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	MENTAL BARRIERS AND WAYS TO OVERCOME THEM

Typ przedmiotu	obowiązkowy	X	rok studiów	II
	obieralny		semestr studiów	IV

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
Warsztaty	30	2	2

Forma zaliczenia przedmiotu	warsztaty	zaliczenie na ocenę

Wymagania wstępne
Psychologia różnic indywidualnych

Cele przedmiotu	
C1	Zrozumienie koncepcji barier psychicznych i ich wpływu na aktywność człowieka.
C2	Rozpoznawanie własnych ograniczeń oraz przeszkód w rozwoju osobistym.
C3	Poznanie technik i strategii efektywnego radzenia sobie z barierami.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie umiejętności:		
U1	Potrafi poszerzać umiejętności profesjonalne i osobiste w zakresie rozpoznawania i pokonywania barier psychicznych	K_U17
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Jest gotów do budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami oddziaływań psychologicznych	K_K5
K2	Jest gotów do pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy innymi członkami społeczności	K_K6

Weryfikacja założonych efektów uczenia się

<i>Symbol efektu przedmiotowego</i>	<i>Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)</i>	<i>Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)</i>
U1	Aktywność w dyskusji, aktywny udział w ćwiczeniach praktycznych indywidualnych i grupowych	Warsztaty
K1	Aktywność w dyskusji, aktywny udział w ćwiczeniach praktycznych indywidualnych i grupowych	Warsztaty
K2	Aktywność w dyskusji, aktywny udział w ćwiczeniach praktycznych indywidualnych i grupowych	Warsztaty

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – warsztaty	
W-ty 1	Rodzaje barier psychicznych
W-ty 2 W-ty 3	Bariery emocjonalne – rozpoznawanie – analiza przypadku
W-ty 4 W-ty 5	Bariery emocjonalne – strategie radzenia sobie – ćwiczenia praktyczne indywidualne i grupowe
W-ty 6 W-ty 7	Bariery poznawcze – rozpoznawanie – analiza przypadku
W-ty 8 W-ty 9	Bariery poznawcze – strategie radzenia sobie – ćwiczenia praktyczne indywidualne i grupowe
W-ty 10 W-ty 11	Bariery społeczne – rozpoznawanie – analiza przypadku
W-ty 12	Bariery społeczne - strategie radzenia sobie – ćwiczenia praktyczne indywidualne i grupowe
W-ty 13	Rozpoznawanie barier psychicznych – analiza przypadku
W-ty 14 W-ty 15	Bariery psychiczne w różnych obszarach aktywności – analiza przypadku, planowanie strategii rozwiązania problemu

Metody dydaktyczne
Analiza przypadku, ćwiczenia przedmiotowe, zadania problemowe, dyskusja i burza mózgów, metoda symulacji

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne
		Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, itp.) – łączna liczba godzin w semestrze	30	30
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do zajęć, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	20	20
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	50	50
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	2	

w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	W. Dobrołowicz, Psychika i bariery, Warszawa 1993, WSiP.
2.	H. i S. Stone, Wewnętrzny krytyk, Łódź 2004, Ravi.
3.	Stewart John (red.), Mosty zamiast murów, Warszawa 2012 PWN

Karta (syllabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
WARSZTAT ASERTYWNOŚCI	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	ASSERTIVENESS WORKSHOP

Typ przedmiotu	obowiązkowy	X	rok studiów	II
	obieralny		semestr studiów	IV

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
warsztaty	30	2	2

Forma zaliczenia przedmiotu	warsztaty	zaliczenie z oceną

Wymagania wstępne
Przed przystąpieniem do warsztatów studenci powinni rozumieć znaczenie kompetencji miękkich w pracy psychologa i w relacjach społecznych.

Cele przedmiotu	
C1	Celem zajęć jest kształtowanie przez uczestników postawy asertywnej i doskonalenie przez nich umiejętności stosowania asertywnej komunikacji.
C2	Nauka wyrażania własnych opinii, emocji i potrzeb w sposób konstruktywny oraz poszanowanie granic własnych i innych osób.
C3	Praca nad skutecznym nawiązywaniem i podtrzymywaniem relacji interpersonalnych w różnych kontekstach życiowych i zawodowych.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie umiejętności:		
U1	Student potrafi rozwijać własne kompetencje interpersonalne i zawodowe.	K_U17
U2	Umie podejmować autonomiczne działania w zakresie rozwoju osobistego i planowania kariery.	K_U17
U3	Potrafi świadomie stosować techniki asertywności w różnych sytuacjach zawodowych i prywatnych.	K_U17

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Student umie budować relacje oparte na wzajemnym szacunku i zaufaniu.	K_K5
K2	Rozwija zdolność do konstruktywnej współpracy i rozwiązywania konfliktów w sposób asertywny.	K_K6

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się	Forma zajęć dydaktycznych
U1, U2, U3	Praktyczne ćwiczenia, scenki symulacyjne, autorefleksja.	Warsztaty
K1, K2	Aktywność w dyskusji.	Warsztaty

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – warsztaty	
W-ty 1	Definicja asertywności i jej znaczenie w codziennym życiu. Postawa asertywna jako alternatywa uległości i agresji.
W-ty 2	Asertywne wyrażanie opinii, uczuć i prośb. Umiejętność odmawiania bez poczucia winy. Zamiany zdań anty-asertywnych na pro-asertywne.
W-ty 3	Asertywność w trudnych sytuacjach społecznych. Obrona własnego terytorium psychologicznego w sytuacjach społecznych i osobistych. Reagowanie na presję społeczną.
W-ty 4	Wyrażanie uczuć przyjemnych i nieprzyjemnych. Rola zaufania i otwartości w relacjach interpersonalnych.
W-ty 5	Przyczyny i konsekwencje zachowań asertywnych w sytuacjach zawodowych.
W-ty 6	Stawianie i egzekwowanie wymagań. Tworzenie indywidualnych strategii asertywnego działania.
W-ty 7	Prośzenie i dziękowanie, przyjmowanie pochwał. Scenki odgrywania ról – asertywność w różnych sytuacjach życiowych.
W-ty 8	Rodzaje krytyki, wyrażania i przyjmowania krytyki, reagowanie na krytykę niesłuszną wyrażanie krytyki konstruktywnej.
W-ty 9	Konstruktywne radzenie sobie z gniewem.
W-ty 10	Reagowanie na oceny. Zamiana ocen na opinie. Obrona własnych opinii i przekonań.
W-ty 11	Autoprezentacja - asertywność wobec siebie samego. Zwiększanie poczucia własnej wartości, prezentowanie swoich mocnych stron. Identyfikacja własnego stylu komunikacji.

Metody dydaktyczne
Ćwiczenia praktyczne. Odgrywanie ról. Informacja zwrotna – indywidualny feedback od prowadzącego i uczestników. Dyskusje grupowe.

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (warsztaty) – łączna liczba godzin w semestrze	30	30
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do dyskusji, czytanie literatury, samokształcenia – łączna liczba godzin w semestrze	20	20

Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	50	50
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	2	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	R.Alberti, M. Emmons, Asertywność. Sięgaj po to, czego chcesz, nie raniąc innych. Gdańsk: GWP 2002.
2.	M.Król-Fijewska, Stanowczo-łagodnie-bez lęku. Warszawa: W.A.B.-INTRA 2005.
3.	M. Król-Fijewska, Trening asertywności. Warszawa: IPZ i T, 1993.
4.	A.Wróbel, Asertywność na co dzień, czyli jak żyć w zgodzie ze sobą i innymi, SamoSedno, Warszawa 2011.

Karta (syllabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PSYCHOLOGIA TWÓRCZOŚCI	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	PSYCHOLOGY OF CREATIVITY

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	II
	obieralny	X	semestr studiów	IV

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
wykład	30	2	0
warsztaty	30	2	1

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>Wykład</i>	<i>Egzamin</i>
	<i>Warsztaty</i>	<i>zaliczenie z oceną</i>

Wymagania wstępne
Studenci powinni posiadać podstawową wiedzę z zakresu psychologii ogólnej, psychologii poznawczej, psychologii różnic indywidualnych i psychologii rozwojowej.

Cele przedmiotu	
C1	Zapoznanie studentów z głównymi teoriami i badaniami dotyczącymi twórczości w psychologii.
C2	Analiza procesów poznawczych, emocjonalnych i społecznych leżących u podstaw myślenia twórczego.
C3	Zrozumienie indywidualnych i środowiskowych czynników wspierających lub hamujących twórczość.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Osoba ucząca się zna kluczowe teorie i modele twórczości, rozumie najważniejsze badania psychologiczne dotyczące twórczości i ich znaczenie, zna główne teorie i badania prowadzone w obszarze	K_W12

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
	psychologii twórczości, potrafi określić interdyscyplinarny charakter badań nad twórczością i ich zastosowanie w psychologii.	
W zakresie umiejętności:		
U1	Student potrafi analizować i interpretować ludzkie zachowania twórcze w oparciu o teorie psychologiczne, posługuje się specjalistyczną terminologią psychologiczną dotyczącą twórczości w dyskusjach akademickich i pracach pisemnych, potrafi zaplanować badanie empiryczne dotyczące twórczości i określić potencjalne zastosowania jego wyników.	K_U10
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Student krytycznie ocenia istniejącą wiedzę i teorie dotyczące twórczości, dostrzega znaczenie twórczości w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych, potrafi zasięgać opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemów dotyczących twórczości.	K_K1

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1, K1	Esej	Wykład
U1	Analiza studium przypadku	Wykład

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – wykład	
W1	Twórczość z perspektywy psychologicznej: definicje twórczości, twórczość jako zdolność, proces i produkt
W2	Diagnoza twórczości: metody pomiaru twórczości, testy psychologiczne, ocena jakości wytworów twórczych.
W3	Klasyczne teorie procesu twórczego
W4	Współczesne teorie procesu twórczego.
W5	Systemowe teorie procesu twórczego.
W6	Biologiczne podłoże twórczości: aktywność neuronalna związana z twórczym myśleniem, rola genetyki i neuroplastyczności w kreatywności, znaczenie snu i odpoczynku w procesie twórczym
W7	Twórczość a inteligencja
W8	Rola emocji pozytywnych i negatywnych w kreatywności
W9	Osobowość twórcy
W10	Edukacja osób szczególnie uzdolnionych.
W11	Wspieranie twórczości u dzieci i młodzieży
Forma zajęć – warsztaty	
W-ty 1	Praca z testami psychologicznymi
W-ty 2	Techniki rozwijania twórczego myślenia: ćwiczenia zwiększające płynność, giętkość i oryginalność myślenia.
W-ty 3	Praca nad motywacją wewnętrzną a zewnętrzną w zadaniach twórczych.
W-ty 4	Strategie radzenia sobie z blokadami twórczymi.
W-ty 5	Twórczość w praktyce psychologicznej
W-ty 6	Tworzenie innowacyjnych rozwiązań w grupach.
W-ty 7	Analiza rzeczywistych przypadków diagnozy twórczości.
W-ty 8	Analiza studiów przypadków przełomowych odkryć.

W-ty 9	Symulacje wpływu różnych stanów emocjonalnych na twórczość.

Metody dydaktyczne

Wykład z prezentacją multimedialną, analiza przypadków, praca w grupach, tworzenie map mentalnych, stacje zadaniowe

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne
		Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (wykład, warsztaty) – łączna liczba godzin w semestrze	60	30
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do zaliczenia, czytanie literatury, samokształcenie, pisanie eseju, analiza przypadku – łączna liczba godzin w semestrze	40	20
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	100	50
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	4	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		1

Literatura podstawowa i uzupełniająca

1.	Nęcka E., Proces twórczy i jego ograniczenia. Karków: Impuls, 1995.
2.	Nęcka E., Psychologia twórczości. Gdańsk: GWP. 2001.
3.	Tokarz A., Dynamika procesu twórczego. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, 2005.
4.	Tokarz A., (red.), Stymulatory i inhibitory aktywności twórczej. Poznań: SAWW, 1991.

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
LEKTORAT JĘZYKA ANGIELSKIEGO IV	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	ENGLISH LANGUAGE COURSE IV

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	II
	obieralny		semestr studiów	IV

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
<i>ćwiczenia</i>	30	2	2

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>ćwiczenia</i>	<i>zaliczenie z oceną</i>

Wymagania wstępne
Posiada znajomość języka angielskiego na poziomie co najmniej B2 według ESOKJ. Ma podstawową umiejętność rozumienia tekstów akademickich w języku angielskim. Jest gotowy do aktywnego uczestnictwa w dyskusjach oraz wykonywania zadań pisemnych i ustnych.

Cele przedmiotu	
C1	Tworzenie poprawnych językowo wypowiedzi pisemnych i ustnych na tematy związane z psychologią.
C2	Rozwijanie sprawności językowych niezbędnych w środowisku akademickim na kierunkach humanistycznych
C3	Wspomaganie pracy własnej w zakresie języka specjalistycznego

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Posiada znajomość języka angielskiego na poziomie B2+ zgodnie z Europejskim Systemem Opisu Kształcenia Językowego (ESOKJ), zna specjalistyczną terminologię psychologiczną i potrafi poprawnie ją stosować w różnych kontekstach akademickich i zawodowych	K_W24
W zakresie umiejętności:		

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
U1	student komunikuje się w języku angielskim w sytuacjach społecznych i akademickich, zgodnie z wymaganiami poziomu B2+, potrafi czytać, interpretować i krytycznie analizować teksty specjalistyczne dotyczące psychologii, streszczać ich główne idee i omawiać je w kontekście naukowym, tworzy spójne i poprawne językowo wypowiedzi pisemne i ustne, przygotowuje i wygłasza prezentacje na temat zagadnień psychologicznych	K_U15
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	student komunikuje się z osobami z różnych środowisk kulturowych i społecznych, uwzględniając aspekty psychologiczne interakcji, potrafi prowadzić dialog i rozwiązywać konflikty w języku angielskim, stosując odpowiednie strategie komunikacyjne, tworzy atmosferę sprzyjającą otwartej komunikacji i aktywnemu słuchaniu, szczególnie w kontekstach psychologicznych, takich jak terapia, doradztwo czy mediacja.	K_K7

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1	Testy i kolokwia	Ćwiczenia
U1	Prezentacja na temat wybranego zagadnienia psychologicznego	Ćwiczenia
K1	Aktywność na zajęciach	Ćwiczenia

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – ćwiczenia	
Ćw. 1	Psychologiczne aspekty zdrowego stylu życia – wpływ diety, aktywności fizycznej i relaksu na dobrostan psychiczny.
Ćw. 2	Future Continuous vs. Future Perfect – zastosowanie w kontekście psychologicznym, ćwiczenia praktyczne: opisywanie przyszłych osiągnięć i planów zawodowych (np. "By the time I finish my master's degree, I will have completed an internship in clinical psychology.").
Ćw. 3	Opisywanie metod poprawy jakości snu i strategii radzenia sobie z bezsennością, rozumienie tekstu: analiza badań psychologicznych na temat wpływu snu na pamięć i koncentrację.
Ćw. 4	Zastosowanie strony biernej w artykułach naukowych i raportach psychologicznych, ćwiczenia praktyczne: przekształcanie zdań aktywnych na bierne w kontekście badań psychologicznych (np. "Researchers conducted a study" → "A study was conducted by researchers").
Ćw. 5	Psychologia sportu – motywacja, koncentracja, radzenie sobie z presją, ćwiczenia językowe: opisywanie korzyści psychologicznych wynikających z aktywności fizycznej.
Ćw. 6	Zmiany w stylu życia a zdrowie psychiczne – porównanie pokoleń, ćwiczenia językowe: opisywanie różnic między dawnymi i współczesnymi nawykami żywieniowymi.
Ćw. 7	Język terapeutyczny – jak formułować polecenia w sposób skuteczny i wspierający?, ćwiczenia praktyczne: formułowanie poleceń i instrukcji w kontekście terapii i treningów psychologicznych.
Ćw. 8	Zasady etyki zawodowej w psychologii – odpowiedzialność, poufność, relacja terapeutyczna, ćwiczenia językowe: tworzenie zasad dla psychoterapeutów, doradców i psychologów szkolnych.

Ćw. 9	Przygotowanie prezentacji na temat wybranego zagadnienia psychologicznego, ocena płynności wypowiedzi, poprawności językowej i spójności argumentacji.
Ćw. 10	Dyskusja: Jakie wyzwania językowe napotykają psychologowie pracujący w międzynarodowym środowisku?

Metody dydaktyczne

praca z tekstem, prezentacja, praca na materiałach audio i video, praca w grupie, dyskusja, ćwiczenia i zadania gramatyczno-leksykalne, symulacja i odgrywanie ról

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (ćwiczenia) – łączna liczba godzin w semestrze	30	30
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do testów, kolokwii, prezentacji, czytanie artykułów w języku angielskim, przygotowywanie streszczeń – łączna liczba godzin w semestrze	20	20
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	50	50
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	2	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca

1.	Speakout 3rd edition B2 Antonia Clare, JJ Wilson, wyd. Pearson
2.	English for Psychology in Higher Education Studies Jane Short, wyd. Garnet Education
3.	English for Psychology Anna Treger, Bronisław Treger, wyd. Akademia Pedagogiki Specjalnej w Warszawie
4.	Artykuły z Internetu, własne materiały dydaktyczne lektora, filmy, wykłady dostępne online

Karta (syllabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
LEKTORAT JĘZYKA NIEMIECKIEGO IV	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	GERMAN LANGUAGE COURSE IV

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	II
	obieralny	X	semestr studiów	IV

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
ćwiczenia	30	2	2

Forma zaliczenia przedmiotu	ćwiczenia	zaliczenie na ocenę

Wymagania wstępne	
1	posiada wiedzę w zakresie słownictwa ogólnego na poziomie B1
2	posiada umiejętność rozumienia tekstów pisanych i mówionych na poziomie B1
3	posiada wiedzę z zakresu gramatyki języka obcego na poziomie B1

Cele przedmiotu	
C1	Kształcenie kompetencji komunikacyjnych na poziomie B1+ dla potrzeb akademickich w obszarze nauk humanistycznych
C2	Rozwijanie sprawności językowych B1+ niezbędnych w środowisku akademickim na kierunkach humanistycznych
C3	Wspomaganie pracy własnej w zakresie języka specjalistycznego związanego z kierunkiem studiów: Psychologia

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
NIEM_W1	Student/-ka zna i rozumie język niemiecki w stopniu odpowiadającym poziomowi B1+ według Europejskiego Opisu Kształcenia Językowego, zna terminologię psychologiczną w języku niemieckim;	P7S_WG

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
NIEM_W2	słucha i czyta ze zrozumieniem krótkie teksty w języku niemieckim z zakresu zdrowia i psychologii, funkcjonowania organizmu ludzkiego, w tym związane z podstawowymi jednostkami chorobowymi człowieka jak i dotyczące zagrożeń wynikających z działania czynników środowiskowych;	P7S_WG
NIEM_W3	zna i rozumie zasady gramatyki i składni j. niemieckiego oraz właściwe konteksty stosowania ich poszczególnych elementów na poziomie B1+;	P7S_WG
NIEM_W4	zna słownictwo języka niemieckiego w zakresie umożliwiającym komunikację ogólną w różnych kontekstach sytuacyjnych.	P7S_WG
W zakresie umiejętności:		
NIEM_U1	Student/-ka potrafi posługiwać się językiem niemieckim w sytuacjach społecznych zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu B1+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego;	P7S_UK
NIEM_U2	zinterpretować tekst z zakresu tematyki psychologicznej, zastosować specjalistyczne słownictwo w odpowiednim zakresie;	P7S_UK
NIEM_U3	wypowiedzieć się w formie werbalnej i pisemnej na wybrane tematy z zakresu zdrowia i psychologii;	P7S_UK
NIEM_U4	przygotować prezentację z dziedziny psychologii w różnorodnych obszarach posługując się poprawnie terminologią psychologiczną w języku niemieckim.	P7S_UK
W zakresie kompetencji społecznych:		
NIEM_K1	Student/-ka jest gotów do porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji;	P7S_KO
NIEM_K2	autorefleksji nad posiadanymi kompetencjami, podejmowania kształcenia i pracy w celu rozwoju umiejętności językowych	P7S_KR

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1, U1, K1 W2, W3 W2 W4, K2 U2 U3 U4	praca wykonana na zajęciach: praca indywidualna, w parach, w grupach, wykonywanie prac domowych, ćwiczenia w mówieniu; testy pisemne gramatyczno-leksykalne; test rozumienia tekstu słuchanego, prezentacje ustne; ćwiczenia dialogowe, mówienie na zadany temat; praca z tekstem czytany, analiza tekstu, czytanie ze zrozumieniem; wypowiedzi w formie pisemnej: esej, e-mail, notatka; prezentacje ustne, multimedialne.	Ćwiczenia

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – ćwiczenia	
Ćw. 1 - 3	Muzyka:

	- wywiad z psychologiem muzyki - terapeutyczny wpływ muzyki. - Deutsche Lieder, deutsche Gedichte [<i>Niemieckie piosenki, niemieckie wiersze</i>] - techniki zapamiętywania, ćwiczenie pamięci.
Ćw. 4 - 6	Sytuacje konfliktowe: - rozwiązywanie konfliktów - porady psychologa - mediacje i negocjacje w pracy psychologa.
Ćw. 7 - 9	Zdania złożone na podstawie wybranych tekstów: - spójniki zdań współrzędnie złożonych - zdania przyczynowe (weil) i dopełnieniowe (dass, ob); - formułowanie wypowiedzi ustnej i pisemnej z użyciem zdań złożonych
Ćw. 10 -12	Funkcjonowanie jednostki i rodziny - modele rodzin w Polsce i za granicą (wybrane teksty) - relacje, konflikty rodzinne, - rodziny dysfunkcyjne, wsparcie rodziny.
Ćw. 13 -15	Uzależnienia: - rodzaje uzależnień - współczesne uzależnienia - leczenie uzależnień.

Metody dydaktyczne

praca z tekstem, prezentacja ustna - multimedialna, praca na materiałach audio i video, praca w grupie, dyskusja, ćwiczenia i zadania gramatyczno-leksykalne, mówienie, ćwiczenia dialogowe.

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne
		Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (ćwiczenia) – łączna liczba godzin w semestrze	30	30
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do ćwiczeń, kolokwium, prace domowe, egzamin – łączna liczba godzin w semestrze	20	20
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	50	50
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	2	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca

1.	Infos 1B, 2A podręcznik + zeszyt ćwiczeń, Pearson
2.	Julia Herzberger i in., Treffpunkt International, Cornelsen, 2020.
3.	Praca zbiorowa, Mit Beruf auf Deutsch. Profil administracyjny. <i>Nowa Era</i> , 2013
4.	Słowniki tematyczne online

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
5.	Materiały własne prowadzącej – teksty związane z kierunkiem studiów dydaktyzowane przez lektora, ćwiczenia gramatyczno-leksykalne, teksty i wywiady o tematyce psychologicznej do tłumaczenia, fragmenty filmów.

Karta (syllabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PRAKTYKA ZAWODOWA I	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	PROFESSIONAL PRACTICE I

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	II
	Obieralny	X	semestr studiów	IV

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
praktyka	120	5	5

Forma zaliczenia przedmiotu	praktyka	zaliczenie z oceną

Wymagania wstępne
Wiedza z zakresu psychologii rozwojowej, psychologii osobowości, psychologii różnic indywidualnych,

Cele przedmiotu
C1 zapoznanie studenta ze specyfiką pracy, sposobem funkcjonowania, organizacją pracy oraz zadaniami realizowanymi przez konkretne placówki

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Osoba ucząca się zna cele, sposoby organizacji i funkcjonowania instytucji zatrudniających psychologów	K_W17
W2	zna i rozumie w pogłębionym stopniu funkcjonowanie uczestników działalności psychoedukacyjnej, psychoprofilaktycznej, pomocowej i terapeutycznej, pogłębione w wybranych zakresach	K_W18
W zakresie umiejętności:		
U1	Student potrafi samodzielnie planować i realizować własne uczenie się, projektować ścieżkę swojego rozwoju osobistego i zawodowego	K_U17
U2	zastosować zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w ramach organizowanych w różnych placówkach zajęć	K_U19

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
U3	identyfikować problemy i zaburzenia dotyczące sfery emocjonalno-motywacyjnej u dzieci i dorosłych, proponować ich rozwiązania	K_U21
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	student jest gotów do skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz innymi specjalistami w celu poszerzania swojej wiedzy.	K_K5
K2	pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy innymi członkami społeczności	K_K6

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1, W2,	Zapisy w dzienniku praktyk, arkusze oceny opiekuna	Praktyka
U1, U2, U3	Obserwacja zachowań osób uczących się podczas realizacji praktyki, zapisy w dzienniku praktyk, arkusze oceny opiekuna	Praktyka
K1, K2	Obserwacja zachowań osób uczących się podczas realizacji praktyki, zapisy w dzienniku praktyk, arkusze oceny opiekuna	Praktyka

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – praktyka	
	40 godz. - zapoznanie się z zasadami działalności placówki oraz zakresem zadań realizowanych przez psychologa (zakres obowiązków pracowników, przepisy dotyczące bhp i p.poż., regulaminy i zwyczaje obowiązujące w w/w placówkach oraz wymaganą dokumentację na stanowisku psychologa) 80 godz. - obserwacja pracy profilaktycznej, diagnostycznej i terapeutycznej (uczestnictwo w przedsięwzięciach realizowanych przez opiekuna praktyk, poznanie warsztat pracy i sposobu realizowania zadań na stanowisku specjalisty)

Metody dydaktyczne
Pokaz, analiza przypadków i dyskusja problemowa. Superwizja i omówienie trudnych sytuacji z opiekunem praktyk. Konsultacje i współpraca z zespołem specjalistów.

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	Stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (ćwiczenia terenowe) – łączna liczba godzin w semestrze	120	120
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do obserwacji, prowadzenie dzienniczka praktyk, zapoznanie z przepisami, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	5	5
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	125	125
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	5	

w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		5

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	W zależności od charakteru instytucji odbywania praktyki

Semestr V

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:		Kod przedmiotu:
METODY DIAGNOZY PSYCHOLOGICZNEJ - SKALE INTELIGENCJI DLA DZIECI I MŁODZIEŻY		studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	METHODS OF PSYCHOLOGICAL DIAGNOSIS - INTELLIGENCE SCALES FOR CHILDREN AND ADOLESCENTS	

Typ przedmiotu	obowiązkowy	X	rok studiów	III
	obieralny		semestr studiów	V

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
warsztaty	45	3	2

Forma zaliczenia przedmiotu	warsztaty	zaliczenie na ocenę

Wymagania wstępne
Wiedza z zakresu psychologii rozwoju człowieka i psychometrii

Cele przedmiotu	
C1	Zapoznanie ze specyfiką diagnozy psychologicznej i jej podstawowymi metodami oceny sprawności intelektualnej dzieci i młodzieży
C2	Przygotowanie do samodzielnego przeprowadzenia, opracowania wyników, analizy i interpretacji testów inteligencji dla dzieci i młodzieży
C3	rozwój świadomości ograniczeń i typowych błędów w pracy psychologa-diagnosty, oraz potrzeby nieustannego doskonalenia swoich kompetencji diagnostycznych.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	zna i rozumie w pogłębionym stopniu przedmiot i specyfikę diagnozy psychologicznej, zna metody diagnozy psychologicznej ze szczególnym uwzględnieniem testów inteligencji dla dzieci i młodzieży,	W_14
W zakresie umiejętności:		

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
U1	Potrafi zaplanować i przeprowadzić diagnozę psychologiczną z zachowaniem jej specyfiki i dbałości o każdy etap, biegle posługiwać się skalami inteligencji, odpowiednio dobrać narzędzie do możliwości dziecka i potrzeb diagnostycznych, opracować wyniki, dokonać analizy i interpretacji oraz sformułować opinię psychologiczną	U_12
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Jest gotów do posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka	K_9

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1	Kolokwium	Warsztaty
U1	Pisemna praca zaliczeniowa (diagnoza inteligencji z wykorzystaniem jednego z omawianych narzędzi diagnostycznych), udział w dyskusji	Warsztaty
K1	Pisemna praca zaliczeniowa (diagnoza inteligencji z wykorzystaniem jednego z omawianych narzędzi diagnostycznych), udział w dyskusji	Warsztaty

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – warsztaty	
W-ty 1	Pomiar inteligencji – metody diagnozy inteligencji dzieci i młodzieży.
W-ty 2	Dziecięca Skala Rozwojowa DSR plus – zapoznanie z metodą, właściwości psychometryczne testu, wskazania do zastosowania,
W-ty 3	Zapoznanie z instrukcją i procedurą badania Dziecięcą Skalą Rozwojową DSR plus, symulacja sytuacji badaniowej, ćwiczenia praktyczne.
W-ty 4	Skala Inteligencji WISC – V – zapoznanie z metodą, właściwości psychometryczne testu, wskazania do zastosowania, analiza przypadków.
W-ty 5 W-ty 6	Zapoznanie z instrukcją i procedurą badania WISC - V, symulacja sytuacji badaniowej, ćwiczenia praktyczne.
W-ty 7	Skale inteligencji i rozwoju dla dzieci i młodzieży IDS - zapoznanie z metodą, właściwości psychometryczne testu, wskazania do zastosowania, analiza przypadków.
W-ty 8 W-ty 9	Zapoznanie z instrukcją i procedurą badania IDS 2, symulacja sytuacji badaniowej, ćwiczenia praktyczne.
W-ty 10	Międzynarodowa Skala Wykonaniowa Leitera - zapoznanie z metodą, właściwości psychometryczne testu, wskazania do zastosowania, analiza przypadków..
W-ty 11	Zapoznanie z instrukcją i procedurą badania Międzynarodową Skalą Wykonaniową Leitera , symulacja sytuacji badaniowej, ćwiczenia praktyczne.
W-ty 12	Testy Matryc Ravena - zapoznanie z metodą, właściwości psychometryczne testu, wskazania do zastosowania, analiza przypadków.
W-ty 13	Zapoznanie z instrukcją i procedurą badania Testami Matryc Ravena , symulacja sytuacji badaniowej, ćwiczenia praktyczne.
W-ty 14	Skala Inteligencji Stanford-Binet 5 zapoznanie z metodą, właściwości psychometryczne testu, wskazania do zastosowania, analiza przypadków.
W-ty 15	Zapoznanie z instrukcją i procedurą badania Skalą Inteligencji Stanford-Binet 5, symulacja sytuacji badaniowej, ćwiczenia praktyczne.

Metody dydaktyczne
Pokaz, warsztaty praktyczne, praca w grupach, dyskusje i analizy przypadków

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	Stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, itp.) – łączna liczba godzin w semestrze	45	30
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do zajęć, przygotowanie pracy zaliczeniowej, analiza literatury, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	30	20
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	75	50
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	3	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Diana Fecenec, Radosław Wujcik, Dziecięca Skala Rozwojowa DSR Plus. Podręcznik, Warszawa, Pracownia Testów Psychologicznych PTP 2021
2.	Anna Matczak, Aleksandra Jaworowska, Anna Ciechanowicz, Diana Fecenec, Joanna Stańczak, Ewa Zalewska, Dziecięca Skala Rozwojowa DSR, Warszawa, Pracownia Testów Psychologicznych PTP 2007
3.	Aleksandra Jaworowska, Anna Matczak, Diana Fecenec, IDS2 Skale inteligencji i rozwoju dla dzieci i młodzieży. Podręcznik, Warszawa, Pracownia Testów Psychologicznych PTP 2018
4.	Gale H. Roid, Lucy J. Miller, Mark Pomplun, Chris Koch, polska adaptacja Anna Matczak, Aleksandra Jaworowska, Katarzyna Martowska, Międzynarodowa Skala Wykonaniowa Leiter – 3. Podręcznik, Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP 2019
5.	Anna Matczak, Aleksandra Jaworowska, Iwona Bac, Joanna Stańczak, WISC-V w diagnozie psychologicznej, Warszawa, Pracownia Testów Psychologicznych PTP 2023
6.	Testy Matryc Ravena – Materiały uzupełniające, Warszawa, Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
7.	Gale H. Roid, Urszula Sajewicz-Radtke, Bartosz M. Radtke, Paweł Jurek, Stanford Binet 5, Podręcznik interpretacyjny, Gdańsk, Pracownia Testów Psychologicznych i Pedagogicznych 2018
8.	Gale H. Roid, Paweł Jurek, Michał Olech, Urszula Sajewicz-Radtke, Bartosz M. Radtke, SB5 – podręcznik diagnosty, Gdańsk, Pracownia Testów Psychologicznych i Pedagogicznych.
9.	Gale H. Roid, Paweł Jurek, Michał Olech, Urszula Sajewicz-Radtke, Bartosz M. Radtke, SB5 – podręcznik techniczny, Gdańsk, Pracownia Testów Psychologicznych i Pedagogicznych 2017

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
METODY DIAGNOZY PSYCHOLOGICZNEJ – NARZĘDZIA OCENY NEUROPSYCHOLOGICZNEJ	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	METHODS OF PSYCHOLOGICAL DIAGNOSIS - NEUROPSYCHOLOGICAL ASSESSMENT TOOLS

Typ przedmiotu	obowiązkowy	X	rok studiów	III
	obieralny		semestr studiów	V

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
warsztaty	30	3	2

Forma zaliczenia przedmiotu	warsztaty	zaliczenie na ocenę

Wymagania wstępne
Wiedza z zakresu psychologii rozwoju człowieka, neurofizjologicznych podstaw funkcji umysłowych i psychometrii

Cele przedmiotu	
C1	Zapoznanie ze specyfiką diagnozy neuropsychologicznej i jej podstawowymi metodami
C2	Przygotowanie do samodzielnego przeprowadzenia, opracowania wyników, analizy i badania neuropsychologicznego
C3	rozwój świadomości ograniczeń i typowych błędów w pracy psychologa-diagnosty, oraz potrzeby nieustannego doskonalenia swoich kompetencji diagnostycznych

Symbol efektu przedmiotowe go	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Zna i rozumie w pogłębionym stopniu przedmiot i specyfikę diagnozy psychologicznej, zna metody diagnozy neuropsychologicznej,	W_14
W zakresie umiejętności:		
U1	Potrafi zaplanować i przeprowadzić diagnozę neuropsychologiczną z zachowaniem jej specyfiki i dbałości o każdy etap, biegłe posługiwać się narzędziami diagnozy neuropsychologicznej, odpowiednio dobrać narzędzie do potrzeb	U_12

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
	diagnostycznych, opracować wyniki, dokonać analizy i interpretacji oraz sformułować opinię psychologiczną	
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka	K_9

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1	Kolokwium	Warsztaty
U1	Pisemna praca zaliczeniowa (przeprowadzenie i analiza danych z badania neuropsychologicznego), udział w dyskusji	Warsztaty
K1	Pisemna praca zaliczeniowa (przeprowadzenie i analiza danych z badania neuropsychologicznego), udział w dyskusji	Warsztaty

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – warsztaty	
W-ty 1	Diagnoza neuropsychologiczna – specyfika postępowania diagnostycznego, przegląd metod diagnostycznych.
W-ty 2	Neuropsychologiczna Diagnoza Dziecka NDD - zapoznanie z metodą, właściwości psychometryczne testu, wskazania do zastosowania,
W-ty 3	Zapoznanie z instrukcją i procedurą badania narzędziem Neuropsychologiczna Diagnoza Dziecka NDD, symulacja sytuacji badaniowej, ćwiczenia praktyczne.
W-ty 4	BENTON – Test Pamięci Wzrokowej (dzieci, młodzież, dorośli) - zapoznanie z metodą, właściwości psychometryczne testu, wskazania do zastosowania
W-ty 5	Zapoznanie z instrukcją i procedurą badania Testem Pamięci Wzrokowej BENTON (dzieci, młodzież, dorośli), symulacja sytuacji badaniowej, ćwiczenia praktyczne.
W-ty 6	CCTT - Kolorowy Test Połączeń wersja dla dzieci i CTT – Kolorowy Test Połączeń wersja dla Dorosłych - zapoznanie z metodą, właściwości psychometryczne testu, wskazania do zastosowania,
W-ty 7	Zapoznanie z instrukcją i procedurą badania CCTT - Kolorowym Testem Połączeń wersja dla dzieci i CTT – Kolorowym Testem Połączeń wersja dla Dorosłych, symulacja sytuacji badaniowej, ćwiczenia praktyczne
W-ty 8	RHLB – PL – Bateria Testów do Badania Funkcji Językowych i Komunikacyjnych Prawej Półkuli Mózgu (młodzież, dorośli) - zapoznanie z metodą, właściwości psychometryczne, wskazania do zastosowania
W-ty 9	Zapoznanie z instrukcją i procedurą badania Baterią Testów do Badania Funkcji Językowych i Komunikacyjnych Prawej Półkuli Mózgu (młodzież, dorośli) (RHLB-PL) - symulacja sytuacji badaniowej, ćwiczenia praktyczne
W-ty 10	DCS – II Niewerbalny Test uczenia się i Pamięci zapoznanie z metodą, właściwości psychometryczne testu, wskazania do zastosowania
W-ty 11	Zapoznanie z instrukcją i procedurą badania narzędziem DCS – II Niewerbalny Test uczenia się i Pamięci, symulacja sytuacji badaniowej, ćwiczenia praktyczne.
W-ty 12	CVLT – Kalifornijski Test Uczenia się Językowego (młodzież, dorośli) zapoznanie z metodą, właściwości psychometryczne testu, wskazania do zastosowania
W-ty 13	Zapoznanie z instrukcją i procedurą badania – Kalifornijskim Testem Uczenia się Językowego CVLT, symulacja sytuacji badaniowej, ćwiczenia praktyczne.

W-ty 14	Zeszyty Łuckiego, próby eksperymentalno-kliniczne, test Figury Złożonej Reya oraz
W-ty 15	Test Zegara w diagnozie neuropsychologicznej

Metody dydaktyczne

Pokaz, warsztaty praktyczne, praca w grupach, dyskusje i analizy przypadków

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	Stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, itp.) – łączna liczba godzin w semestrze	30	15
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do zajęć, kolokwium, przygotowanie pracy zaliczeniowej, analiza literatury, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	45	35
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	75	50
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	3	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca

1.	Aneta R. Borkowska, Beata Daniluk, Neuropsychologiczna Diagnoza Dziecka NDD. Podręcznik, Pracownia Testów Psychologicznych i Pedagogicznych, Gdańsk
2.	Emilia Łojek, Joanna Stańczak, CCTT Kolorowy Test Połączeń wersja dla Dzieci. Podręcznik. Warszawa, Pracownia Testów Psychologicznych PTP 2024
3.	Emilia Łojek, Joanna Stańczak, CTT Kolorowy Test Połączeń Wersja dla Dorosłych, Podręcznik, Warszawa, Pracownia Testów Psychologicznych PTP 2012
4.	Iwona Bac, Joanna Stańczak, DCS-II Niewerbalny Test Uczenia się i Pamięci. Podręcznik, Warszawa, Pracownia Testów Psychologicznych PTP 2019
5.	Aleksandra Jaworowska, Iwona Bac, Joanna Stańczak, BVRT Test Pamięci Wzrokowej Bentona, Warszawa, Pracownia Testów Psychologicznych PTP 2019
6.	Emilia Łojek, Joanna Stańczak, Podręcznik do Kalifornijskiego Testu Uczenia się Językowego, Warszawa, Pracownia Testów Psychologicznych PTP 2010

Karta (syllabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
METODY DIAGNOZY PSYCHOLOGICZNEJ - NARZĘDZIA OCENY FUNKCJI POZNAWCZYCH	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	METHODS OF PSYCHOLOGICAL DIAGNOSIS - COGNITIVE FUNCTION ASSESSMENT TOOLS

Typ przedmiotu	obowiązkowy	X	rok studiów	III
	obieralny		semestr studiów	V

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
warsztaty	30	3	2

Forma zaliczenia przedmiotu	warsztaty	zaliczenie na ocenę

Wymagania wstępne
Wiedza z zakresu psychologii rozwoju człowieka, procesów poznawczych i psychometrii

Cele przedmiotu	
C1	zapoznanie studentów z różnorodnymi narzędziami i metodami stosowanymi w diagnozie psychologicznej funkcji poznawczych
C2	nabycie umiejętności identyfikacji, zastosowania oraz interpretacji wyników testów oceniających funkcje poznawcze
C3	rozwój świadomości ograniczeń i typowych błędów w pracy psychologa-diagnosty, oraz potrzeby nieustannego doskonalenia swoich kompetencji diagnostycznych

Symbol efektu przedmiotowe go	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Zna i rozumie w pogłębionym stopniu przedmiot i specyfikę diagnozy psychologicznej, zna metody diagnozy funkcji poznawczych ,	W_14
W zakresie umiejętności:		
U1	Potrafi zaplanować i przeprowadzić diagnozę psychologiczną z zachowaniem jej specyfiki i dbałości o każdy etap, biegle	K_U12

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
	posługiwać się narzędziami diagnozy funkcji poznawczych, odpowiednio dobrać narzędzie do potrzeb diagnostycznych, opracować wyniki, dokonać analizy i interpretacji oraz sformułować opinię psychologiczną	
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	jest gotów do posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka	K_9

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1	Kolokwium	Warsztaty
U1	Pisemna praca zaliczeniowa (przeprowadzenie i analiza danych z badania funkcji poznawczych), udział w dyskusji	Warsztaty
K1	Pisemna praca zaliczeniowa (przeprowadzenie i analiza danych z badania funkcji poznawczych), udział w dyskusji	Warsztaty

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – warsztaty	
W-ty 1	Diagnoza funkcji poznawczych – specyfika postępowania diagnostycznego, przegląd metod diagnostycznych.
W-ty 2	Test Sortowania Kart z Wisconsin - zapoznanie z metodą, właściwości psychometryczne testu, wskazania do zastosowania,
W-ty 3	Zapoznanie z instrukcją i procedurą Testem Sortowania Kart z Wisconsin, symulacja sytuacji badaniowej, ćwiczenia praktyczne.
W-ty 4	Testy do badania funkcji percepcyjnych – przegląd i charakterystyka dostępnych metod
W-ty 5 W-ty 6	Testy do badania funkcji percepcyjnych – symulacje sytuacji badaniowych, ćwiczenia praktyczne
W-ty 7	Testy do badania procesów uwagowych - przegląd i charakterystyka dostępnych metod
W-ty 8 W-ty 9	Testy do badania procesów uwagowych – symulacje sytuacji badaniowych, ćwiczenia praktyczne
W-ty 10	Próby eksperymentalno-kliniczne w badaniu funkcji poznawczych
W-ty 11 W-ty 12	Projektowanie prób eksperymentalno-klinicznych do badania funkcji poznawczych
W-ty 13 W-ty 14	Prezentacja wyników przeprowadzonych badań, dyskusja

Metody dydaktyczne
Pokaz, warsztaty praktyczne, praca w grupach, dyskusje i analizy przypadków

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne
		Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, itp.) – łączna liczba godzin w semestrze	30	15

Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do zajęć, kolokwium, przygotowanie pracy zaliczeniowej, analiza literatury, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	45	35
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	75	50
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	3	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Anna Matczak, Radosław Wujcik, MFF Test Porównywania Znanych Kształtów Jerome’a Kagana. Wydanie drugie, Warszawa, Pracownia Testów Psychologicznych PTP 2022
2.	Radosław Wujcik, Joanna Stańczak, DTVP-3 Test Rozwoju Percepcji Wzrokowej. Wydanie trzecie, Warszawa, Pracownia Testów Psychologicznych PTP 2021
3.	Iwona Bac, Joanna Stańczak, d2-R Zrewidowana wersja testu do badania uwagi i koncentracji, Warszawa, Pracownia Testów Psychologicznych PTP 2020
4.	Joanna Stańczak, TUS 6/9 Testy Uwagi i Spostrzegawczości. Wersja 6/9 – normy dla dorosłych, Warszawa, Pracownia Testów Psychologicznych PTP 2017
5.	Anna Ciechanowicz, Joanna Stańczak, TUS Testy Uwagi i Spostrzegawczości, Warszawa, Pracownia Testów Psychologicznych PTP 2006
6.	Aleksandra Jaworowska, WCST Test Sortowania Kart z Wisconsin, Warszawa, Pracownia Testów Psychologicznych PTP 2002

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PSYCHOLOGIA KLINICZNA	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	CLINICAL PSYCHOLOGY

Typ przedmiotu	Obowiązkowy	X	rok studiów	III
	Obieralny		semestr studiów	V

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
<i>wykład</i>	30	2	0
<i>ćwiczenia</i>	30	3	2

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>Wykład</i>	<i>Egzamin</i>
	<i>Ćwiczenia</i>	<i>zaliczenie na ocenę</i>

Wymagania wstępne
Wiedza z zakresu psychologii rozwoju człowieka

Cele przedmiotu	
C1	zapoznanie studentów z podstawowymi teoriami, metodami i praktykami psychologii klinicznej;
C2	Przybliżenie różnych grupy zaburzeń psychicznych, ich objawów oraz podejść terapeutycznych stosowanych w pracy z pacjentami.
C3	Rozwijanie umiejętności analizy przypadków klinicznych.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Zna i rozumie w pogłębionym stopniu teorię i aktualne badania w obszarze psychologii klinicznej, rozumie zależności pomiędzy psychologią kliniczną a innymi dyscyplinami psychologii	K_W12
W2	Zna i rozumie w pogłębionym stopniu pojęcia zdrowia psychicznego i zaburzeń psychicznych, kryteria rozpoznawania zaburzeń psychicznych i ich uwarunkowania zgodnie z obowiązującymi klasyfikacjami chorób i	K_W15

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
	zaburzeń; posiada wiedzę o biologicznych, społecznych i kulturowych uwarunkowaniach zaburzeń psychicznych	
W zakresie umiejętności:		
U1	Potrafi interpretować zachowania człowieka i zjawiska w kontekście osiągnięć psychologii klinicznej, sprawnie posługiwać się terminologią specjalistyczną, potrafi zaplanować badania oraz wskazać potencjał aplikacyjny ich wyników	K_U10
U2	Umie rozpoznać nieprawidłowości i zaburzenia procesów psychicznych: poznawczych, emocjonalnych i motywacyjnych, odnieść diagnozowane objawy do obowiązujących klasyfikacji chorób m.in. ICD, DSM i ICF; potrafi rozpoznawać potencjalne zagrożenia i udzielać wskazówek służących poprawie zdrowia psychicznego; w nagłych wypadkach potrafi udzielić pomocy psychologicznej;	K_U13
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Jest zdolny do krytycznej oceny posiadanej wiedzy, doceniania jej znaczenia dla rozwiązywania problemów klinicznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemów	K_K1

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1, W2	Egzamin	Wykład
W1, W2	Kolokwium	wykład, ćwiczenia
U1, U2	Pisemna praca zaliczeniowa (opis analizy przypadku uwzględniający diagnozę w odniesieniu do kryteriów diagnostycznych ICD i DSM), projekt grupowy (opracowanie materiałów informacyjnych dla określonych grup odbiorców na temat wybranych zaburzeń)	Ćwiczenia
K1	Aktywność w dyskusji	wykład, ćwiczenia

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – wykład	
W1	Wprowadzenie do psychologii klinicznej. Geneza psychologii klinicznej, przedmiot i obszary badań. Miejsce psychologii klinicznej i jej rozwój w Polsce
W2	Pojęcie normy i patologii w psychologii klinicznej. Sposoby odróżniania zachowań normatywnych od patologicznych.
W3	Zaburzenia psychiczne – model biologiczny i koncepcje psychologiczne.
W4	Podstawowe pojęcia i klasyfikacja zaburzeń psychicznych. ICD-10 i DSM-5 Kryteria diagnostyczne
W5	Psychologiczna diagnoza kliniczna. Typy diagnoz, metody, modele i narzędzia. Wymiar etyczny klinicznej diagnozy psychologicznej.
W6	Psychosomatyka i somatopsychologia jako obszary psychologii klinicznej.
W7	Dziecko chore somatycznie i jego rodzina. Zmaganie się dziecka z chorobą, rola i zadania psychologa klinicznego w sytuacji choroby somatycznej
W8	Zdrowie i choroba w percepcji dziecka. Dzieci w rodzinach dotkniętych chorobą psychiczną lub długotrwałą chorobą bliskiego członka rodziny.

W9	Podejścia terapeutyczne w psychologii klinicznej. Psychoterapia psychodynamiczna, behawioralna, poznawczo-behawioralna, humanistyczna, integracyjna
W10	Etyka i profesjonalizm w psychologii klinicznej. Etyczne wyzwania w pracy psychologa klinicznego. Superwizja i rozwój zawodowy
W11	Praktyczne aspekty pracy psychologa klinicznego. Raportowanie wyników, praca z pacjentem. Współpraca z innymi specjalistami

Forma zajęć – ćwiczenia

Ćw. 1	Zaburzenia rozwoju: niepełnosprawność intelektualna – etiologia, objawy, diagnoza, interwencje, analiza przypadków.
Ćw. 2	Zaburzenia rozwoju: zaburzenia ze spektrum autyzmu - etiologia, objawy, diagnoza, interwencje, analiza przypadków.
Ćw. 3	Zaburzenia rozwoju: ADHD, ADD, specyficzne zaburzenia uczenia się czytania i pisanie - etiologia, objawy, diagnoza, interwencje, analiza przypadków.
Ćw. 4	Zaburzenia neurorozwojowe - mózgowe porażenie dziecięce i inne zaburzenia ruchowe, zaburzenia o podłożu neurologicznym, zaburzenia mowy i komunikacji - etiologia i symptomatologia zaburzeń, diagnoza, interwencje, analiza przypadków.
Ćw. 5	Zaburzenia nastroju – depresja, choroba afektywna dwubiegunowa - etiologia, objawy, diagnoza, interwencje, analiza przypadków.
Ćw. 6	Zaburzenia lękowe – lęk uogólniony, fobie OCD - etiologia, objawy, diagnoza, interwencje, analiza przypadków.
Ćw. 7	Zaburzenia wynikające z urazów psychicznych i traumy - etiologia, objawy, diagnoza, interwencje, analiza przypadków.
Ćw. 8	Zaburzenia osobowości – klasyfikacja zaburzeń, etiologia, objawy, diagnoza, interwencje, analiza przypadków.
Ćw. 9	Kliniczne problemy dzieci i młodzieży: agresja i autoagresja dzieci i młodzieży, otyłość i zaburzenia odżywiania, problemy dzieci z zaburzeniami narządów zmysłów.
Ćw. 10	Kliniczne problemy osób dorosłych: agresja, autoagresja, uzależnienia.
Ćw. 11	Opracowanie materiałów informacyjnych dla określonych grup odbiorców na temat wybranych zaburzeń – projekt grupowy

Metody dydaktyczne

wykład konwencjonalny, dyskusja dydaktyczna, wykład konwersatoryjny, pokaz, projekt grupowy, analiza przypadków

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne
		Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, itp.) – łączna liczba godzin w semestrze	60	15
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	
Praca własna studenta: przygotowanie się do zajęć, kolokwium, egzaminu, przygotowanie pracy zaliczeniowej, analiza literatury, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	65	35
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	125	50

Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	5	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Cierpiałkowska L, Sęk H., Psychologia kliniczna, Warszawa 2020.
2.	Grzegorzewska I., Cierpiałkowska L., Borkowska A.R., Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży, Warszawa 2020.
3.	Sęk H. , Psychologia kliniczna, Warszawa 2005, t. 1-2.
4.	Seligman M.E.P., Walker E.F., Rosenhan D.L., Psychopatologia, Poznań 2003.
5.	Strelau J., Doliński D., Psychologia akademicka, Gdańsk 2015.
6.	Hammen C., Depresja. Modele kliniczne i techniki terapeutyczne, Gdańsk 2004.
7.	Borkowska A.R., Domańska Ł., Neuropsychologia kliniczna dziecka, Warszawa 2006.
8.	Kołąkowski A., (red.), Zaburzenia zachowania u dzieci. Teoria i praktyka, Gdańsk 2016.
9.	Międzynarodowa Klasyfikacja Funkcjonowania, Niepełnosprawności i Zdrowia, WHO 2001

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PSYCHOLOGIA ZDROWIA	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	HEALTH PSYCHOLOGY

Typ przedmiotu	obowiązkowy	X	rok studiów	III
	obieralny		semestr studiów	V

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
wykład	30	2	0
ćwiczenia	30	3	2

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>wykład</i>	<i>Egzamin</i>
	<i>ćwiczenia</i>	<i>zaliczenie na ocenę</i>

Wymagania wstępne
Wiedza z zakresu psychologii rozwoju człowieka

Cele przedmiotu	
C1	Zrozumienie podstawowych pojęć i teorii psychologii zdrowia
C2	Analiza wpływu czynników psychologicznych na zdrowie i zachowanie zdrowotne
C3	Rozwój umiejętności oceny i interpretacji badań w dziedzinie psychologii zdrowia
C4	Zastosowanie wiedzy psychologicznej w praktyce zdrowotnej

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	zna w pogłębionym stopniu główne teorie i badania prowadzone w obszarze psychologii zdrowia, rozumie zależności pomiędzy psychologią zdrowia i psychologią kliniczną	K_W12
W2	zna i rozumie w pogłębionym stopniu pojęcie zdrowia i zdrowia psychicznego, potrafi odnieść się do różnych koncepcji zdrowia, posiada wiedzę o związkach zdrowia z czynnikami psychologicznymi	K_W15

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W3	zna i rozumie w pogłębionym stopniu cele funkcjonowania instytucji pomocowych, psychoprofilaktycznych i psychoedukacyjnych, rozumie ich znaczenie dla kształtowania zachowań prozdrowotnych	K_W17
W zakresie umiejętności:		
U1	Potrafi interpretować zachowania człowieka i zjawiska w kontekście osiągnięć psychologii zdrowia, posługuje się właściwą terminologią opisując powiązania psychiki i zdrowia, potrafi zaplanować badania empiryczne oraz wskazać potencjał aplikacyjny ich wyników	K_U10
U2	Potrafi wskazać czynniki biologiczne, psychologiczne i społeczno-kulturowe związane ze zdrowiem, wyjaśnia znaczenie czynników psychicznych, dla etiologii i przebiegu chorób psychosomatycznych; umie wskazać konsekwencje psychiczne chorób somatycznych, potrafi rozpoznawać potencjalne zagrożenia i udzielać wskazówek służących poprawie zdrowia psychicznego; w nagłych wypadkach potrafi udzielić pomocy psychologicznej;	K_U13
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Jest zdolny do krytycznej oceny posiadanej wiedzy z zakresu psychologii zdrowia, doceniania jej znaczenia dla rozwiązywania problemów praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemów	K_K1

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1, W2,	Egzamin	Wykład
W1, W2, W3	Kolokwium	wykład, ćwiczenia
U1, U2	Pisemna praca zaliczeniowa projekt grupowy (propozycja kampanii na rzecz zdrowia psychicznego)	Ćwiczenia
K1	Aktywność w dyskusji	wykład, ćwiczenia

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – wykład	
W1 W2	Wprowadzenie do psychologii zdrowia. Definicje i cele psychologii zdrowia. Historia i rozwój dziedziny.
W3	Psychologiczne aspekty zdrowia i choroby. Czynniki psychologiczne wpływające na zdrowie.
W4	Stres psychologiczny – związku stresu ze zdrowiem, stres jako czynnik ryzyka i następstwo choroby
W5 W6	Zachowania zdrowotne. Teorie zachowań zdrowotnych (np. model transteoretyczny, teoria planowanego zachowania). Interwencje w zakresie promowania zdrowia.
W7 W8	Zdrowie psychiczne. Związek między zdrowiem psychicznym a fizycznym. Problemy zdrowia psychicznego i ich wpływ na zdrowie ogólne.
W9	Psychoonkologia. Wsparcie psychologiczne dla pacjentów onkologicznych. Stres i adaptacja do choroby nowotworowej.
W10 W11	Promocja zdrowia, edukacja zdrowotna, psychologiczne aspekty opieki zdrowotnej. Instytucjonalny wymiar promocji zdrowia i profilaktyki.
W12	Zastosowanie psychologii w medycynie. Rola psychologa w zespole medycznym.

W13	Wpływ psychologii na proces leczenia.
W14	Badania empiryczne w psychologii zdrowia. Metody badawcze w psychologii zdrowia.
Forma zajęć – ćwiczenia	
Ćw. 1	Zdrowie w ujęciu biomedycznym i biopsychospołecznym, orientacja pato- i salutogenetyczna
Ćw. 2 Ćw. 3	Psychologiczne determinanty zdrowia: stres, relacje społeczne, style poznawcze
Ćw. 4	Wsparcie społeczne, wymiar zdrowotny wsparcia w zdrowiu i chorobie
Ćw. 5 Ćw. 6	Psychologiczne mechanizmy sprzyjające rozwojowi chorób somatycznych, analiza przypadków
Ćw. 7 Ćw. 8	Zmiany w funkcjonowaniu psychicznym u pacjentów z chorobami somatycznymi, analiza przypadków
Ćw. 9	Radzenie sobie ze stresem spowodowanym chorobą
Ćw. 10	Psychologiczne aspekty relacji pacjenta z personelem medycznym
Ćw. 11	Pomoc psychologiczna w kontekście psychologii zdrowia
Ćw. 12	Psychologiczne aspekty funkcjonowania pacjenta z chorobą przewlekłą i niepełnosprawnością.
Ćw. 13 Ćw. 14 Ćw. 15	Interwencje psychologiczne i promocja zdrowia – projektowanie działań prozdrowotnych

Metody dydaktyczne	
Wykład konwersatoryjny, dyskusja dydaktyczna, wykład konwersatoryjny, pokaz, projekt grupowy, analiza przypadków	

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne
		Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, itp.) – łączna liczba godzin w semestrze	60	15
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do zajęć, kolokwium, egzaminu, przygotowanie pracy zaliczeniowej, analiza literatury, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	65	35
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze		
Suma godzin:	125	50
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	5	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Heszen-Celińska I., Sęk H. Psychologia zdrowia. PWN, Warszawa 2020.
2.	McGonigal K. Siła stresu. Jak stresować się mądrze i z pożytkiem dla siebie. Wydawnictwo Helion, Gliwice 2016.

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
3.	Sheridan Ch.L., Radmacher S.A. ; przekład Anna Dodziuk , Psychologia zdrowia : wyzwanie dla biomedycznego modelu zdrowia , Instytut Psychologii Zdrowia. Polskie Towarzystwo Psychologiczne, Warszawa 1998
4.	Pileckiej W. (red), Psychologia zdrowia dzieci i młodzieży : perspektywa kliniczna, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2011
5.	Sęk H., Cieślak I, Wsparcie społeczne stres i zdrowie., PWN, Warszawa 2013

Karta (syllabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PSYCHOLOGIA SPOŁECZNA	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	SOCIAL PSYCHOLOGY

Typ przedmiotu	Obowiązkowy		rok studiów	III
	Obieralny	X	semestr studiów	V

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
wykład	30	2	0
ćwiczenia	30	2	1

Forma zaliczenia przedmiotu	Wykład	Egzamin
	Ćwiczenia	zaliczenie na ocenę

Wymagania wstępne
Studenci powinni posiadać podstawową wiedzę z zakresu psychologii ogólnej, znać podstawowe metody badawcze w psychologii, rozumieć wpływ czynników indywidualnych i społecznych na ludzkie zachowanie.

Cele przedmiotu	
C1	Zapoznanie studentów z podstawowymi i zaawansowanymi teoriami oraz badaniami w psychologii społecznej.
C2	Rozwijanie umiejętności interpretowania zjawisk społecznych przy użyciu terminologii psychologicznej.
C3	Przygotowanie do projektowania i interpretacji badań w psychologii społecznej,

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	student zna kluczowe teorie i modele psychologii społecznej, rozumie mechanizmy wpływu społecznego, postaw, tożsamości społecznej, uprzedzeń i zachowań w grupie, potrafi analizować badania empiryczne w psychologii społecznej oraz oceniać ich	K_W12

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
	zastosowanie w różnych kontekstach, rozumie, jak psychologia społeczna łączy się z innymi subdyscyplinami psychologii.	
W zakresie umiejętności:		
U1	student potrafi interpretować zjawiska społeczne w kontekście teorii psychologicznych, sprawnie posługuje się specjalistyczną terminologią psychologii społecznej, potrafi zaprojektować badanie dotyczące psychologii społecznej i wskazać jego potencjalne zastosowania, analizuje i wyjaśnia realne sytuacje społeczne w kontekście psychologii społecznej.	K_U10
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	student krytycznie ocenia istniejące teorie i badania w psychologii społecznej, rozumie znaczenie psychologii społecznej dla rozwiązywania problemów teoretycznych i praktycznych, potrafi korzystać z wiedzy ekspertów w przypadku trudności w analizie zagadnień społecznych, rozwija świadomość wpływu własnych przekonań i postaw na interpretację zjawisk społecznych.	K_K1

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1	Test wielokrotnego wyboru i pytania otwarte sprawdzające znajomość teorii i badań	wykład, ćwiczenia
U1	Opracowanie, realizacja i prezentacja projektu badawczego.	wykład, ćwiczenia
K1	Opracowanie, realizacja i prezentacja projektu badawczego.	wykład, ćwiczenia

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – wykład	
W1	Wprowadzenie do psychologii społecznej: definicja i zakres psychologii społecznej, metody badawcze w psychologii społecznej
W2	Elementy psychologii poznawczej w kontekście psychologii społecznej - spostrzeganie, pamięć, uwaga, rozwiązywanie problemów – heurystyka dostępności, reprezentatywności i zakotwiczenia.
W3	Pojęcie Ja i złudzenia w postrzeganiu siebie. Potrzeba spójności vs potrzeba pozytywnej samooceny
W4	Spostrzeganie społeczne: zachowania niewerbalne.
W5	Procesy grupowe i wpływ społeczny.
W6	Mechanizmy powstawania i funkcjonowania stereotypów.
W7	Biologiczne i społeczne mechanizmy agresji
W8	Zachowania prospołeczne: altruizm, normy społeczne i ewolucyjne wyjaśnienia zachowań prospołecznych
W9	Efekt rozproszenia odpowiedzialności
Forma zajęć – ćwiczenia	
Ćw. 1	Eksperymenty klasyczne w psychologii społecznej – omówienie i analiza.
Ćw. 2	Analiza przypadków dysonansu poznawczego i strategii redukcji napięcia.
Ćw. 3	Analiza języka niewerbalnego i ukrytych teorii osobowości.
Ćw. 4	Praktyczne zastosowanie psychologii społecznej – symulacje wpływu społecznego.

Ćw. 5	Projekt badawczy: zastosowanie psychologii społecznej do analizy rzeczywistego zjawiska.
Ćw. 6	Analiza zachowań prospołecznych i antyspołecznych
Ćw. 7	Dyskusje na temat dyskryminacji i uprzedzeń

Metody dydaktyczne

wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja panelowa, burza mózgów, praca w grupach, metoda projektów

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne
		Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (wykład, ćwiczenia) – łączna liczba godzin w semestrze	60	20
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do testu, analizy indywidualnego przypadku, projektu badawczego – łączna liczba godzin w semestrze	40	5
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	100	25
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	4	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		1

Literatura podstawowa i uzupełniająca

1.	Aronson, E., Wilson, T.D., Akert, R. M. Psychologia społeczna – serce i umysł, Wydawnictwo: Zysk i S-ka, Poznań 1997 (lub nowsze wydania).
2.	Zimbardo, P. G. Efekt Lucyfera, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2008.
3.	Brown R., Procesy grupowe, Gdańsk: GWP, 2006.

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PSYCHOLOGICZNE ASPEKTY REWALIDACJI	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	PSYCHOLOGICAL ASPECTS OF REVALIDATION

Typ przedmiotu	Obowiązkowy	X	rok studiów	III
	Obieralny		semestr studiów	V

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
wykład	15	1	0
warsztaty	30	3	2

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>Wykład</i>	<i>Egzamin</i>
	<i>Warsztaty</i>	<i>zaliczenie na ocenę</i>

Wymagania wstępne
Wiedza z psychologii rozwoju człowieka, psychologii wychowawczej i psychologii różnic indywidualnych

Cele przedmiotu	
C1	zapoznanie studentów z zagadnieniami związanymi z psychologią rewalidacji, jej teorią oraz praktycznymi aspektami pracy z osobami z różnymi rodzajami dysfunkcji i niepełnosprawności.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	zna główne teorie dotyczące niepełnosprawności i psychologii rewalidacji, rozumie badania prowadzone w obszarze psychologicznych aspektów rewalidacji oraz ich możliwości aplikacyjne	K_W12
W2	Zna cele, sposoby organizacji i funkcjonowania instytucji świadczących wsparcie dla osób z niepełnosprawnościami i ich rodzin	K_W17

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie umiejętności:		
U1	Potrafi interpretować zachowania człowieka w kontekście jego dysfunkcji i niepełnosprawności, posiada umiejętność planowania i przeprowadzenia badania poziomu funkcjonowania w poszczególnych sferach aktywności oraz umie określić obszary wymagające wsparcia oraz zasoby badanego w celu zaplanowania efektywnych oddziaływań rewalidacyjnych	K_U10
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Jest zdolny do krytycznej oceny posiadanej wiedzy, doceniania jej znaczenia dla planowania oddziaływań rewalidacyjnych i wsparcia osób z niepełnosprawnością	K_K!

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
<i>Symbol efektu przedmiotowego</i>	<i>Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)</i>	<i>Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)</i>
W1, W2	Egzamin	Wykład
U1	Projekt grupowy (projekt praktycznych rozwiązań rozwijających i zwiększających aktywność osób z niepełnosprawnością), aktywność w dyskusji, opracowanie scenariusza zajęć rewalidacyjnych	Warsztaty
K1	Projekt grupowy, aktywność w dyskusji	wykład, warsztaty

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – wykład	
W1	Niepełnosprawność - pojęcie, definicje. Biologiczne i psychologiczne koncepcje niepełnosprawności.
W2	Rewalidacja, rehabilitacja - formy i metody oddziaływań, wsparcie instytucjonalne.
W3	Psychologiczna sytuacja osób z niepełnosprawnością, deprywacja potrzeb, ból, lęk, stres, ograniczenie aktywności fizycznej i psychicznej jako następstwo niepełnosprawności.
W4	Stan nagłego powstania niepełnosprawności i jego skutki vs niepełnosprawność wrodzona
W5	Psychologiczne czynniki determinujące zachowanie i rehabilitację osób z niepełnosprawnością.
W6	Środowiskowe czynniki determinujące zachowanie i rehabilitację osób z niepełnosprawnością.
W7	Kształtowanie i korygowanie postaw wobec osób z niepełnosprawnością
Forma zajęć – warsztaty	
W-ty 1 W-ty 2	Psychologiczne mechanizmy przystosowania do niepełnosprawności, do życia w rodzinie, społeczności, do edukacji i pracy - analiza przypadków.
W-ty 3 W-ty 4	Akceptacja niepełnosprawności, modyfikacja obrazu ja, akceptacja siebie z niepełnosprawnością – analiza przypadków.
W-ty 5	Strategie wspomagające akceptację niepełnosprawności. Znaczenie wsparcia rodziny w akceptacji niepełnosprawności. Praca z rodziną osoby niepełnosprawnej – symulacja konsultacji psychologicznych
W-ty 6 W-ty 7 W-ty 8	Wsparcie psychologiczne osób z niepełnosprawnością, instytucjonalny wymiar wsparcia. Terapia środowiskowa, terapia pracą – praktyczne propozycje rozwiązań.

W-ty 9	Stymulowanie zastępczych i pobudzanie zachowanych funkcji psychicznych i fizycznych - praktyczne propozycje rozwiązań, opracowanie i prezentacja grupowych projektów.
W-ty 10	
W-ty 11	
W-ty 12	Rozwijanie i zwiększanie aktywności własnej osób niepełnosprawnych - praktyczne propozycje rozwiązań, opracowanie i prezentacja grupowych projektów.
W-ty 13	
W-ty 14	

Metody dydaktyczne
Wykład konwersatoryjny, dyskusja dydaktyczna, wykład konwersatoryjny, pokaz, projekt grupowy, analiza przypadków, metoda symulacji.

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne
		Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, itp.) – łączna liczba godzin w semestrze	45	20
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się zajęć, egzaminu, przygotowanie pracy zaliczeniowej, analiza literatury, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	55	30
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze		
Suma godzin:	100	50
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	4	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	K.J.Zabłocki; Wprowadzenie do rewalidacji. Toruń 1998
2.	K.J.Zabłocki, W. Brejnak(red.); Wybrane problemy dzieci i młodzieży ze specjalnymi potrzebami rozwojowymi w procesie edukacji. Warszawa 2004
3.	St.Kowalik; Psychologia rehabilitacji. Warszawa 2007
4.	Kowalik, S., Stosowana psychologia rehabilitacji, Wydawnictwa Naukowe SCHOLAR, Warszawa 2018
5.	Szluz, B., Doświadczenie niepełnosprawności w rodzinie, Wydawnictwo Uniwersytetu Rzeszowskiego, Rzeszów 2019.

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
LEKTORAT JĘZYKA ANGIELSKIEGO V	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	ENGLISH LANGUAGE COURSE V

Typ przedmiotu	Obowiązkowy		rok studiów	III
	Obieralny	X	semestr studiów	V

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
<i>ćwiczenia</i>	30	2	2

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>Ćwiczenia</i>	<i>zaliczenie z oceną</i>

Wymagania wstępne
Posiada znajomość języka angielskiego na poziomie co najmniej B2 według ESOKJ. Ma umiejętność rozumienia tekstów akademickich w języku angielskim. Jest gotowy do aktywnego uczestnictwa w dyskusjach oraz wykonywania zadań pisemnych i ustnych.

Cele przedmiotu
C1 Tworzenie poprawnych językowo wypowiedzi pisemnych i ustnych na tematy związane z psychologią.
C2 Rozwijanie sprawności językowych niezbędnych w środowisku akademickim na kierunkach humanistycznych
C3 Wspomaganie pracy własnej w zakresie języka specjalistycznego

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Posiada znajomość języka angielskiego na poziomie B2+ zgodnie z Europejskim Systemem Opisu Kształcenia Językowego (ESOKJ), zna specjalistyczną terminologię psychologiczną i potrafi poprawnie ją stosować w różnych kontekstach akademickich i zawodowych	K_W24
W zakresie umiejętności:		

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
U1	student komunikuje się w języku angielskim w sytuacjach społecznych i akademickich, zgodnie z wymaganiami poziomu B2+, potrafi czytać, interpretować i krytycznie analizować teksty specjalistyczne dotyczące psychologii, streszczać ich główne idee i omawiać je w kontekście naukowym, tworzy spójne i poprawne językowo wypowiedzi pisemne i ustne, przygotowuje i wygłasza prezentacje na temat zagadnień psychologicznych	K_U15
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	student komunikuje się z osobami z różnych środowisk kulturowych i społecznych, uwzględniając aspekty psychologiczne interakcji, potrafi prowadzić dialog i rozwiązywać konflikty w języku angielskim, stosując odpowiednie strategie komunikacyjne, tworzy atmosferę sprzyjającą otwartej komunikacji i aktywnemu słuchaniu, szczególnie w kontekstach psychologicznych, takich jak terapia, doradztwo czy mediacja.	K_K7

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1	Testy i kolokwia	ćwiczenia
U1	Analiza tekstu specjalistycznego	ćwiczenia
K1	Aktywność na zajęciach	ćwiczenia

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – ćwiczenia	
Ćw. 1	Psychologia mediów i dezinformacji – wpływ fake newsów na percepcję społeczną, słownictwo związane z manipulacją i psychologią mediów (bias, misinformation, cognitive dissonance).
Ćw. 2	Techniki psychologiczne stosowane w negocjacjach, ćwiczenia językowe: wyrażanie opinii, argumentowanie, kontrargumentacja.
Ćw. 3	Słownictwo dotyczące relacji międzyludzkich i rozwoju emocjonalnego.
Ćw. 4	Użycie strony biernej w pracach naukowych, rozumienie tekstów: analiza raportów psychologicznych pod kątem form gramatycznych.
Ćw. 5	Krytyczna analiza tekstów psychologicznych.
Ćw. 6	Wprowadzenie do psychologii zdrowia, kluczowe pojęcia: well-being, health psychology, biopsychosocial model, analiza tekstów: wpływ czynników psychologicznych na zdrowie fizyczne.
Ćw. 7	Wprowadzenie do psychologii społecznej, kluczowe pojęcia: conformity, group dynamics, social norms, czytanie artykułów: Eksperymenty psychologii społecznej – Milgram, Zimbardo, Asch.
Ćw. 8	Psychologia wystąpień publicznych – techniki redukcji tremy. Ćwiczenia praktyczne: prezentacja krótkiego tematu psychologicznego.
Ćw. 9	Słownictwo terapeutyczne: Validation, active listening, reframing, ćwiczenia praktyczne: prowadzenie krótkiej rozmowy terapeutycznej w języku angielskim.
Ćw. 10	Prezentacje studentów – analiza wybranych tematów psychologicznych.

Metody dydaktyczne
praca z tekstem, prezentacja, praca na materiałach audio i video, praca w grupie, dyskusja, ćwiczenia i zadania gramatyczno-leksykalne, symulacja i odgrywanie ról

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne
		stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (ćwiczenia) – łączna liczba godzin w semestrze	30	30
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do testów, kolokwii, prezentacji, czytanie artykułów w języku angielskim, przygotowywanie streszczeń – łączna liczba godzin w semestrze	20	20
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	50	50
Summaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	2	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Speakout 3rd edition B2 Antonia Clare, JJ Wilson, wyd. Pearson
2.	English for Psychology in Higher Education Studies Jane Short, wyd. Garnet Education
3.	English for Psychology Anna Treger, Bronisław Treger, wyd. Akademia Pedagogiki Specjalnej w Warszawie
4.	Artykuły z Internetu, własne materiały dydaktyczne lektora, filmy, wykłady dostępne online

Karta (syllabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
LEKTORAT JĘZYKA NIEMIECKIEGO V	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	GERMAN LANGUAGE COURSE V

Typ przedmiotu	Obowiązkowy		rok studiów	III
	Obieralny	X	semestr studiów	V

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
ćwiczenia	30	2	2

Forma zaliczenia przedmiotu	Ćwiczenia	zaliczenie na ocenę

Wymagania wstępne	
1.	• posiada wiedzę w zakresie słownictwa ogólnego na poziomie B1+
2.	• posiada umiejętność rozumienia tekstów pisanych i mówionych na poziomie B1+
3.	• posiada wiedzę z zakresu gramatyki języka obcego na poziomie B1+

Cele przedmiotu	
C1	Kształcenie kompetencji komunikacyjnych na poziomie B2 dla potrzeb akademickich w obszarze nauk humanistycznych
C2	Rozwijanie sprawności językowych B2 niezbędnych w środowisku akademickim na kierunkach humanistycznych
C3	Wspomaganie pracy własnej w zakresie języka specjalistycznego związanego z kierunkiem studiów: Psychologia

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
NIEM_W1	Student/-ka zna i rozumie język niemiecki w stopniu odpowiadającym poziomowi B2 według Europejskiego Opisu Kształcenia Językowego, zna terminologię psychologiczną w języku niemieckim;	P7S_WG

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
NIEM_W2	słucha i czyta ze zrozumieniem krótkie teksty w języku niemieckim z zakresu zdrowia i psychologii, funkcjonowania organizmu ludzkiego, w tym związane z podstawowymi jednostkami chorobowymi człowieka jak i dotyczące zagrożeń wynikających z działania czynników środowiskowych;	P7S_WG
NIEM_W3	zna i rozumie zasady gramatyki i składni j. niemieckiego oraz właściwe konteksty stosowania ich poszczególnych elementów na poziomie B2;	P7S_WG
NIEM_W4	zna słownictwo języka niemieckiego w zakresie umożliwiającym komunikację ogólną w różnych kontekstach sytuacyjnych.	P7S_WG
W zakresie umiejętności:		
NIEM_U1	Student/-ka potrafi posługiwać się językiem niemieckim w sytuacjach społecznych zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego;	P7S_UK
NIEM_U2	zinterpretować tekst z zakresu tematyki psychologicznej, zastosować specjalistyczne słownictwo w odpowiednim zakresie;	P7S_UK
NIEM_U3	wypowiedzieć się w formie werbalnej i pisemnej na wybrane tematy z zakresu zdrowia i psychologii;	P7S_UK
NIEM_U4	przygotować prezentację z dziedziny psychologii w różnorodnych obszarach posługując się poprawnie terminologią psychologiczną w języku niemieckim.	P7S_UK
W zakresie kompetencji społecznych:		
NIEM_K1	Student/-ka jest gotów do porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji;	P7S_KO
NIEM_K2	autorefleksji nad posiadanymi kompetencjami, podejmowania kształcenia i pracy w celu rozwoju umiejętności językowych	P7S_KR

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1, U1, K1 W2, W3 W2 W4, K2 U2 U3 U4	praca wykonana na zajęciach: praca indywidualna, w parach, w grupach, wykonywanie prac domowych, ćwiczenia w mówieniu; testy pisemne gramatyczno-leksykalne; test rozumienia tekstu słuchanego, prezentacje ustne; ćwiczenia dialogowe, mówienie na zadany temat; praca z tekstem czytany, analiza tekstu, czytanie ze zrozumieniem; wypowiedzi w formie pisemnej: esej, e-mail, notatka; prezentacje ustne, multimedialne.	Ćwiczenia

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – ćwiczenia	
Ćw. 1 - 3	Kariera zawodowa: - zawód psychologa: opis podstawowych obowiązków - planowanie własnego rozwoju zawodowego

	- praca w kraju czy za granicą – wywiady
Ćw. 4 - 6	Zasady pisania raportów, listów, wiadomości e-mail: - język formalny/nieformalny - typowe zwroty i wyrażenia - formułowanie CV
Ćw. 7 - 9	Media jako czynnik kształtujący opinię publiczną: - media i relacje - fałszywe wiadomości - uzależnienie od mediów społecznościowych.
Ćw. 10 -12	Przestępczość: - rodzaje przestępstw i kar - przestępczość w sieci - przestępczość wśród młodzieży.
Ćw. 13 -15	Rekcja czasownika - ćwiczenia leksykalne i gramatyczne; Konstrukcje bezokolicznikowe – transformacje zdań złożonych; Tworzenie zdań warunkowych z „würde”.

Metody dydaktyczne

praca z tekstem, prezentacja ustna - multimedialna, praca na materiałach audio i video, praca w grupie, dyskusja, ćwiczenia i zadania gramatyczno-leksykalne, mówienie, ćwiczenia dialogowe.

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (ćwiczenia) – łączna liczba godzin w semestrze	30	30
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do ćwiczeń, kolokwium, prace domowe, egzamin – łączna liczba godzin w semestrze	20	20
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	50	50
Summaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	2	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca

1.	Infos 2A, 2B podręcznik + zeszyt ćwiczeń, Pearson
2.	Julia Herzberger i in., Treffpunkt International, Cornelsen, 2020.
3.	Praca zbiorowa, Mit Beruf auf Deutsch. Profil administracyjny. <i>Nowa Era</i> , 2013
4.	Słowniki tematyczne online
5.	Materiały własne prowadzącej – teksty związane z kierunkiem studiów dydaktyzowane przez lektora, ćwiczenia gramatyczno-leksykalne, teksty i wywiady o tematyce psychologicznej do tłumaczenia, fragmenty filmów.

Karta (syllabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PRAKTYKA ZAWODOWA II	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	PROFESSIONAL PRACTICE II

Typ przedmiotu	Obowiązkowy		rok studiów	III
	Obieralny	X	semestr studiów	V

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
Praktyka	120	5	5

Forma zaliczenia przedmiotu	Praktyka	zaliczenie z oceną

Wymagania wstępne
Wiedza z zakresu psychologii rozwojowej, psychologii osobowości, psychologii różnic indywidualnych, metod diagnozy psychologicznej

Cele przedmiotu
C1 współuczestniczenie studenta w projektowaniu i prowadzeniu sytuacji wychowawczych i opiekuńczych oraz zadań realizowanych przez psychologa w danej placówce.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Osoba ucząca się zna w pogłębionym stopniu cele, sposoby organizacji i funkcjonowania instytucji zatrudniających psychologów	K_W17
W2	zna i rozumie w pogłębionym stopniu funkcjonowanie uczestników działalności psychoedukacyjnej, psychoprofilaktycznej, pomocowej i terapeutycznej, pogłębione w wybranych zakresach	K_W18
W zakresie umiejętności:		
U1	Student potrafi samodzielnie planować i realizować własne uczenie się, projektować ścieżkę swojego rozwoju osobistego i zawodowego	K_U17
U2	zastosować zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w ramach organizowanych w różnych placówkach zajęć	K_U19

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
U3	Proponować rozwiązania złożonych problemów psychospołecznych i prognozować ich przebieg przewidywać skutki planowanych działań w określonych obszarach praktycznych	K_U20
U4	identyfikować problemy i zaburzenia dotyczące sfery emocjonalno-motywacyjnej u dzieci i dorosłych, proponować ich rozwiązania	K_U21
U5	zaplanować psychologiczną interwencję adekwatnie do indywidualnego przypadku z wykorzystaniem odpowiednich metod pomocy psychologicznej	K_U22
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	student jest gotów do skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz innymi specjalistami w celu poszerzania swojej wiedzy.	K_K5
K2	pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy innymi członkami społeczności	K_K6

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1, W2,	Zapisy w dzienniku praktyk, arkusze oceny opiekuna	praktyka
U1, U2, U3, U4, U5	Obserwacja zachowań osób uczących się podczas realizacji praktyki, scenariusz zaplanowanych zajęć, zapisy w dzienniku praktyk, arkusze oceny opiekuna	praktyka
K1, K2	Obserwacja zachowań osób uczących się podczas realizacji praktyki, zapisy w dzienniku praktyk, arkusze oceny opiekuna	praktyka

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – praktyka	
	20 godzin – zapoznanie z placówką, dokumentacją i działalnością psychologa; 60 godz. – obserwacja diagnozy i pomocy psychologicznej oraz podejmowanych przez psychologa działań profilaktycznych, 40 godz. - planowanie działań w ramach profilaktyki i diagnozy psychologicznej we współpracy z opiekunem praktyk z wykorzystaniem poznanych podczas zajęć technik i narzędzi

Metody dydaktyczne
Pokaz, analiza przypadków i dyskusja problemowa. Superwizja i omówienie trudnych sytuacji z opiekunem praktyk. Konsultacje i współpraca z zespołem specjalistów.

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (ćwiczenia terenowe) – łączna liczba godzin w semestrze	120	120
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do obserwacji, prowadzenie dzienniczka praktyk, zapoznanie z przepisami, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	5	5

Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	125	125
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	5	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		5

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	W zależności od charakteru instytucji odbywania praktyki

Semestr VI

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
METODY DIAGNOZY PSYCHOLOGICZNEJ – TECHNIKI PROJEKCYJNE	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	METHODS OF PSYCHOLOGICAL DIAGNOSIS - PROJECTIVE TECHNIQUES

Typ przedmiotu	Obowiązkowy	X	rok studiów	III
	Obieralny		semestr studiów	VI

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
warsztaty	30	3	2

Forma zaliczenia przedmiotu	Warsztaty	zaliczenie na ocenę

Wymagania wstępne
Wiedza z zakresu psychologii rozwoju człowieka, psychologii osobowości i psychometrii

Cele przedmiotu	
C1	Zapoznanie ze specyfiką diagnozy psychologicznej z wykorzystaniem technik projekcyjnych
C2	Przygotowanie do samodzielnego przeprowadzenia, opracowania wyników, analizy i interpretacji badania z wykorzystaniem technik projekcyjnych
C3	rozwój świadomości ograniczeń i typowych błędów w pracy psychologa-diagnosty, oraz potrzeby nieustannego doskonalenia swoich kompetencji diagnostycznych.

Symbol efektu przedmiotowe go	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	zna i rozumie w pogłębionym stopniu przedmiot i specyfikę diagnozy psychologicznej, zna metody diagnozy psychologicznej ze szczególnym uwzględnieniem technik projekcyjnych,	W_14
W zakresie umiejętności:		
U1	Potrafi zaplanować i przeprowadzić diagnozę psychologiczną z zachowaniem jej specyfiki i dbałości o każdy etap, biegle posługiwać się technikami projekcyjnymi, odpowiednio dobrać narzędzie do możliwości osoby badanej i potrzeb diagnostycznych, opracować	U_12

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
	wyniki, dokonać analizy i interpretacji oraz sformułować opinię psychologiczną	
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Jest gotów do posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka	K_9

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1	Kolokwium	Warsztaty
U1	Pisemna praca zaliczeniowa (diagnoza z wykorzystaniem jednego z omawianych narzędzi diagnostycznych), udział w dyskusji	Warsztaty
K1	Pisemna praca zaliczeniowa (diagnoza z wykorzystaniem jednego z omawianych narzędzi diagnostycznych), udział w dyskusji	Warsztaty

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – warsztaty	
W-ty 1	Psychologiczne podstawy technik projekcyjnych - teoria osobowości i projekcji.
W-ty 2	Test Plam Atramentowych Rorschacha- historia, zasady przeprowadzania testu, interpretacja wyników.
W-ty 3	Test Plam Atramentowych Rorschacha, symulacja sytuacji badaniowej, ćwiczenia praktyczne.
W-ty 4	Test Apercepcji Tematycznej (TAT) - zasady i zastosowanie.
W-ty 5 W-ty 6	Zapoznanie z instrukcją i procedurą badania Testem Apercepcji Tematycznej (TAT), symulacja sytuacji badaniowej, ćwiczenia praktyczne.
W-ty 7	Test Apercepcji Tematycznej dla Dzieci, Wersje z Postaciami Ludzi i Zwierząt (CAT - H), (CAT-A) - zasady i zastosowanie
W-ty 8 W-ty 9	Zapoznanie z instrukcją i procedurą badania Testem Apercepcji Tematycznej dla Dzieci (CAT - H), (CAT-A) - symulacja sytuacji badaniowej, ćwiczenia praktyczne.
W-ty 10	Test Zdań Niedokończonych Rottera- , zasady przeprowadzania testu, analiza i interpretacja wyników.
W-ty 11	Symulacja sytuacji badaniowej i ćwiczenia praktyczne z wykorzystaniem Testu Zdań Niedokończonych Rottera
W-ty 12	Inne techniki projekcyjne - rysunek, zadania twórcze, analiza obrazów.
W-ty 13	Zastosowanie testów projekcyjnych w diagnostyce dzieci i młodzieży.
W-ty 14 W-ty 15	Krytyka technik projekcyjnych - zalety, ograniczenia, kontrowersje. Etyka w diagnostyce psychologicznej - zasady odpowiedzialności w stosowaniu testów.
Metody dydaktyczne	
Pokaz, warsztaty praktyczne, praca w grupach, dyskusja i analiza przypadków, metoda symulacji	

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	Stacjonarne	w tym praktyczne
		Stacjonarne

Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, itp.) – łączna liczba godzin w semestrze	30	15
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do zajęć, kolokwium, przygotowanie pracy zaliczeniowej, analiza literatury, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	45	35
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	75	50
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	3	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Henry Murray (polskie wydanie podręcznika: 1987), Test Apercepcji Tematycznej TAT. Podręcznik. Pracownia Testów Psychologicznych PTP, Warszawa
2.	Leopold Bellak, Sonya Sorel Bellak (polskie wydanie podręcznika: 2008) Test Apercepcji Tematycznej dla Dzieci – Wersja z Postaciami Ludzi CAT-H, Pracownia Testów Psychologicznych PTP, Warszawa.
3.	Leopold Bellak, Sonya Sorel Bellak (polskie wydanie podręcznika: 2008) Test Apercepcji Tematycznej dla Dzieci – Wersja z Postaciami Zwierząt CAT-A, Pracownia Testów Psychologicznych PTP, Warszawa
4.	Michał Stasiakiewicz, Test Rorschacha, Scholar, Warszawa 2004
5.	Aleksandra Jaworowska, Anna Matczak, Test Zdań Niedokończonych Rottera. Podręcznik, Pracownia Testów Psychologicznych PTP, Warszawa 2012.
6.	Braun-Gałkowska M., „Test Rysunku Rodziny”, Redakcja Wydawnictw KUL, Lublin 1985.
7.	Stemplewska-Żakowicz, K., O rzeczach widywanych na obrazkach i opowiadanych o nich historiach. TAT jako metoda badawcza i diagnostyczna. Warszawa: Academica 2004

Karta (syllabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
METODY DIAGNOZY PSYCHOLOGICZNEJ - SKALE INTELIGENCJI DLA DOROSŁYCH	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	METHODS OF PSYCHOLOGICAL DIAGNOSIS - INTELLIGENCE SCALES FOR ADULTS

Typ przedmiotu	Obowiązkowy	X	rok studiów	III
	Obieralny		semestr studiów	VI

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
warsztaty	30	3	2

Forma zaliczenia przedmiotu	Warsztaty	zaliczenie na ocenę

Wymagania wstępne
Wiedza z zakresu psychologii rozwoju człowieka i psychometrii

Cele przedmiotu	
C1	Zapoznanie ze specyfiką diagnozy psychologicznej i jej podstawowymi metodami oceny sprawności intelektualnej osób dorosłych
C2	Przygotowanie do samodzielnego przeprowadzenia, opracowania wyników, analizy i interpretacji testów inteligencji dla osób dorosłych
C3	rozwój świadomości ograniczeń i typowych błędów w pracy psychologa-diagnosty, oraz potrzeby nieustannego doskonalenia swoich kompetencji diagnostycznych.

Symbol efektu przedmiotowe go	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	zna i rozumie w pogłębionym stopniu przedmiot i specyfikę diagnozy psychologicznej, zna metody diagnozy psychologicznej ze szczególnym uwzględnieniem testów inteligencji dla dorosłych,	W_14
W zakresie umiejętności:		
U1	Potrafi zaplanować i przeprowadzić diagnozę psychologiczną z zachowaniem jej specyfiki i dbałości o każdy etap, biegłe posługiwać się skalami inteligencji, odpowiednio dobrać narzędzie do możliwości	U_12

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
	osoby badanej i potrzeb diagnostycznych, opracować wyniki, dokonać analizy i interpretacji oraz sformułować opinię psychologiczną	
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Jest gotów do posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka	K_9

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1	Kolokwium	warsztaty
U1	Pisemna praca zaliczeniowa (diagnoza inteligencji z wykorzystaniem jednego z omawianych narzędzi diagnostycznych)	warsztaty
K1	Pisemna praca zaliczeniowa (diagnoza inteligencji z wykorzystaniem jednego z omawianych narzędzi diagnostycznych), udział w dyskusji	warsztaty

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć - warsztaty	
W-ty 1	Pomiar inteligencji – metody diagnozy inteligencji dla dorosłych.
W-ty 2	APIS-Z(R) Bateria Testów – zapoznanie z metodą, właściwości psychometryczne testu, wskazania do zastosowania,
W-ty 3	Zapoznanie z instrukcją i procedurą badania Baterią Testów APIS-Z(R), symulacja sytuacji badaniowej, ćwiczenia praktyczne.
W-ty 4	Skala Inteligencji WAIS-R (PL) – zapoznanie z metodą, właściwości psychometryczne testu, wskazania do zastosowania, analiza przypadków.
W-ty 5 W-ty 6	Zapoznanie z instrukcją i procedurą badania WAIS-R (PL), symulacja sytuacji badaniowej, ćwiczenia praktyczne.
W-ty 7	Test Matryc Progresywnych RAVEN’S 2 - zapoznanie z metodą, właściwości psychometryczne testu, wskazania do zastosowania, analiza przypadków.
W-ty 8 W-ty 9	Zapoznanie z instrukcją i procedurą badania Testem Matryc Progresywnych RAVEN’S 2, symulacja sytuacji badaniowej, ćwiczenia praktyczne.
W-ty 10	Międzynarodowa Skala Wykonaniowa Leitera - wykorzystanie metody w diagnozie inteligencji osób dorosłych, symulacja sytuacji badaniowej, ćwiczenia praktyczne...
W-ty 11	Bateria Testów TIS, Test inteligencji OMNIBUS - zapoznanie z metodą, właściwości psychometryczne testu, wskazania do zastosowania, analiza przypadków.
W-ty 12	Zapoznanie z instrukcją i procedurą badania Baterią Testów TIS i Testem Inteligencji OMNIBUS, symulacja sytuacji badaniowej, ćwiczenia praktyczne.
W-ty 13	CFT3 Neutralny Kulturowo Test Inteligencji – wersja 3 Raymonda B. Cattella i Alberty K.S. Cattell zapoznanie z metodą, właściwości psychometryczne testu, wskazania do zastosowania, analiza przypadków.
W-ty 14 W-ty 15	Zapoznanie z instrukcją i procedurą badania Neutralnym Kulturowo Testem Inteligencji – wersja 3 Raymonda B. Cattella i Alberty K.S. Cattell- symulacja sytuacji badaniowej, ćwiczenia praktyczne.

Metody dydaktyczne
Pokaz, warsztaty praktyczne, praca w grupach, dyskusje i analizy przypadków

Obciążenie pracą studenta
Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności

Forma aktywności	Stacjonarne	w tym praktyczne
		Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, itp.) – łączna liczba godzin w semestrze	30	15
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się zajęć, kolokwium, przygotowanie pracy zaliczeniowej, analiza literatury, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	45	35
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	75	50
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	3	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Jerzy Brzeziński, Marek Gaul, Elżbieta Hornowska, Aleksandra Jaworowska, Andrzej Machowski, Marzenna Zakrzewska, WAIS-R(PL) Skala Inteligencji Wechslera dla Dorosłych – Wersja Zrewidowana. Podręcznik, Pracownia Testów Psychologicznych PTP, Warszawa 2011.
2.	Ewa Zalewska, Bateria Testów TIS, Pracownia Testów Psychologicznych PTP, Warszawa 2011.
3.	Aleksandra Jaworowska, Anna Matczak, Test Inteligencji OMNIBUS, Pracownia Testów Psychologicznych PTP, Warszawa 2002
4.	Gale H. Roid, Lucy J. Miller, Mark Pomplun, Chris Koch, polska adaptacja Anna Matczak, Aleksandra Jaworowska, Katarzyna Martowska (2019), Międzynarodowa Skala Wykonaniowa Leiter – 3. Podręcznik, Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP
5.	Anna Matczak, Radosław Wujcik, Joanna Stańczak, Aleksandra Jaworowska, Emilia Wrocławska-Warchala, APIS-Z(R) Bateria Testów. Podręcznik, Pracownia Testów Psychologicznych PTP, Warszawa 2020.
6.	Aleksandra Jaworowska, RAVEN’S 2 Testy Matryc Progresywnych. Podręcznik, Pracownia Testów Psychologicznych PTP, Warszawa 2024.
7.	Anna Matczak, Katarzyna Martowska, CFT3 Neutralny Kulturowo Test Inteligencji – wersja 3 Raymonda B. Cattella i Alberty K.S. Cattell, Podręcznik, Pracownia Testów Psychologicznych PTP, Warszawa 2013.

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PSYCHOLOGIA RODZINY	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	PSYCHOLOGY OF THE FAMILY

Typ przedmiotu	Obowiązkowy	X	rok studiów	III
	Obieralny		semestr studiów	VI

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
konwersatorium	30	3	1

Forma zaliczenia przedmiotu	konwersatorium	zaliczenie na ocenę

Wymagania wstępne
Znajomość podstawowej terminologii psychologicznej z zagadnień dotyczących psychologii ogólnej, rozwojowej i osobowości

Cele przedmiotu
C1 Zapoznanie z pojęciami, teoriami i badaniami empirycznymi dotyczącymi psychologii bliskich związków i rodziny;
C2 Kształtowanie umiejętności diagnozowania i projektowania działań w obszarze trudności w funkcjonowaniu rodziny

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Student zna i rozumie w pogłębionym stopniu główne kierunki badań oraz naukowe teorie psychologiczne dotyczące bliskich związków i rodziny i mechanizmy funkcjonowania człowieka w obszarze bliskich relacji	K_W12
W zakresie umiejętności:		
U1	potrafi wykorzystując wiedzę teoretyczną z obszaru psychologii rodziny interpretować problemy w funkcjonowaniu rodzin i projektować adekwatne sposoby pracy z rodziną	K_U10

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	jest gotów do krytycznej refleksji i poszukiwania ekspertów, którzy mogą wesprzeć w rozwiązywaniu problemu	K_K1

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1	kolokwium pisemne	Konwersatorium
U1	ćwiczenia praktyczne, udział w dyskusji, prace projektowe, praca zaliczeniowa	Konwersatorium
K1	ćwiczenia praktyczne, udział w dyskusji	Konwersatorium

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – konwersatorium	
Kw. 1	Rodzina - pojęcie, kryteria współczesnej rodziny, modele życia rodzinnego, funkcje rodziny, fazy życia rodzinnego. Kryzysy normatywne i nienormatywne w życiu rodziny.
Kw. 2	Wartość rodziny, transmisja pokoleniowa w rodzinie
Kw. 3	Małżeństwo - różne ujęcia, kryteria wyznaczające rodzaj małżeństwa, struktura małżeństwa, funkcje i modele małżeństwa. Nowe modele życia rodzinnego
Kw. 4	Procesy w bliskich związkach. Przyczyny zmian w miłości i w rodzinie.
Kw. 5	Style komunikacji w rodzinie
Kw. 6	Przyczyny dezintegracji w rodzinie
Kw. 7	Specyfika rodzin zrekonstruowanych. Rodziny zastępcze. Rodziny adopcyjne.
Kw. 8	Modele oceny funkcjonowania rodziny – analiza wybranych narzędzi badawczych – ćwiczenia praktyczne
Kw. 9	Rodzinne uwarunkowania funkcjonowania dziecka
Kw. 10	Obserwacja i wywiad w pracy psychologa rodziny – ćwiczenia projektowe
Kw. 11	Komunikacja w rodzinie, budowanie relacji – ćwiczenia warsztatowe
Kw. 12	Kryzysy i konflikty rodzinne – analiza indywidualnych przypadków

Metody dydaktyczne
wykład problemowy, dyskusja, mapa mentalna, ćwiczenia praktyczne, ćwiczenia projektowe, analiza materiałów źródłowych

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	Stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (konwersatorium) – łączna liczba godzin w semestrze	30	15
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze		
Praca własna studenta: przygotowanie się do kolokwium, do zajęć, studiowanie literatury, opracowanie praktycznej pracy zaliczeniowej – łączna liczba godzin w semestrze	45	10
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze		
Suma godzin:	75	25
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	3	

w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		1

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Janicka I.; Liberska H. (red.), Psychologia rodziny. Warszawa: PWN, 2014
2.	Kwak A., Rodzina w dobie przemian. Małżeństwo i kohabitacja. Warszawa: Wydawnictwo Akademickie "Żak" 2005
3.	Plopa, M., Psychologia rodziny. Teoria i badania. Kraków: Impuls.2005
4.	Rostowska, T., Lewandowska-Walter, A., Psychospołeczne konteksty relacji rodzinnych. Difin. 2019
5.	Błazek, M., Lewandowska-Walter, A., Rozwód jako proces. Difin.2017
6.	Rostowska T., Małżeństwo, rodzina, praca a jakość życia, Kraków Impuls 2008
7.	Barbaro de, B., Wprowadzenie do systemowego rozumienia rodziny. Wyd. UJ 2016
8.	Rostowska, T., Lewandowska-Walter, A., Psychospołeczne konteksty relacji rodzinnych. Difin, 2019.
9.	Rostowska T. Psychologia rodziny. Małżeństwo i rodzina wobec współczesnych wyzwań, Warszawa 2009.

Karta (syllabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PSYCHOLOGIA PRACY	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	WORK PSYCHOLOGY

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	III
	obieralny	X	semestr studiów	VI

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
konwersatorium	30	2	1

Forma zaliczenia przedmiotu	konwersatorium	zaliczenie na ocenę

Wymagania wstępne
Podstawowa wiedza z zakresu psychologii ogólnej, psychologii społecznej i psychologii organizacji, znajomość podstawowych pojęć związanych z funkcjonowaniem instytucji i organizacji

Cele przedmiotu	
C1	przedstawienie kluczowych zagadnień psychologii pracy i jej zastosowań w organizacjach,
C2	analiza czynników wpływających na efektywność pracy, dobrostan pracowników oraz relacje w organizacjach,
C3	rozwinięcie umiejętności diagnozowania problemów w miejscu pracy i projektowania działań naprawczych,

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Student rozumie zastosowanie psychologii w instytucjach, organizacjach i przedsiębiorstwach, zna podstawowe koncepcje dotyczące motywacji, przywództwa, satysfakcji z pracy i zarządzania zasobami ludzkimi, rozumie wpływ czynników organizacyjnych i społecznych na efektywność pracy.	K_W10
W zakresie umiejętności:		
U1	Student potrafi analizować i interpretować zachowania pracowników w kontekście teorii psychologicznych, sprawnie	K_U10

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
	posługuje się terminologią psychologii pracy i organizacji, umie zaplanować badanie dotyczące psychologii pracy i wskazać jego potencjalne zastosowania w praktyce.	
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Student krytycznie ocenia posiadaną wiedzę oraz stosowane praktyki zarządzania ludźmi, dostrzega znaczenie psychologii pracy w rozwiązywaniu problemów organizacyjnych, potrafi zaprojektować działania zmierzające do poprawy jakości pracy i dobrostanu pracowników.	K_K1 K_K8

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1	mapa mentalna	Konwersatorium
U1	analiza przypadku (diagnoza wypalenia zawodowego/dobrostanu pracownika)	Konwersatorium
K1	aktywność na zajęciach	Konwersatorium

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – konwersatorium	
Kw. 1	Wprowadzenie do psychologii pracy: definicja i zakres psychologii pracy, metody badawcze w psychologii pracy.
Kw. 2	Motywacja w pracy
Kw. 3	Satysfakcja z pracy i dobrostan pracowników
Kw. 4	Wypalenie zawodowe i jego konsekwencje
Kw. 5	Komunikacja i konflikty w miejscu pracy
Kw. 6	Definicja i funkcje kultury organizacyjnej: rola wartości i norm w kształtowaniu zachowań pracowników.
Kw. 7	Rekrutacja, selekcja i ocena pracowników
Kw. 8	Automatyzacja, nowe technologie i przyszłość pracy
Kw. 9	Strategie poprawy zaangażowania pracowników
Kw. 10	Studium przypadku: analiza realnych problemów organizacyjnych.

Metody dydaktyczne
dyskusja i analiza przypadków, praca w grupach, mapa myśli, debata

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	Stacjonarne	w tym praktyczne stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowncą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (konwersatorium) – łączna liczba godzin w semestrze	30	20
Godziny kontaktowe z wykładowncą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do analizy przypadków, dyskusji, studiowania literatury, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	20	5
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-

Suma godzin:	50	25
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	2	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		1

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Schultz D., Schultz, S.E., Psychologia a wyzwania dzisiejszej pracy, PWN, Warszawa, 2006
2.	Ratajczak Z., Psychologia pracy i organizacji, PWN , Warszawa, 2007.
3.	Sadłowska-Wrzesińska, Lewicki L. (red.), Podstawy bezpieczeństwa i zdrowia w pracy, Wydawnictwo WSL, Poznań, 2018.
4.	Lubrańska A., Psychologia pracy. Podstawowe pojęcia i zagadnienia, Difin, Warszawa, 2008.

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PSYCHOLOGIA PRACY	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	WORK PSYCHOLOGY

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	III
	obieralny	X	semestr studiów	VI

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
konwersatorium	30	2	1

Forma zaliczenia przedmiotu	konwersatorium	zaliczenie na ocenę

Wymagania wstępne
Podstawowa wiedza z zakresu psychologii ogólnej, psychologii społecznej, znajomość podstawowych pojęć związanych z funkcjonowaniem instytucji i organizacji

Cele przedmiotu	
C1	przedstawienie kluczowych zagadnień psychologii pracy i jej zastosowań w organizacjach,
C2	analiza czynników wpływających na efektywność pracy, dobrostan pracowników oraz relacje w organizacjach,
C3	rozwinięcie umiejętności diagnozowania problemów w miejscu pracy i projektowania działań naprawczych,

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Student rozumie zastosowanie psychologii w instytucjach, organizacjach i przedsiębiorstwach, zna podstawowe koncepcje dotyczące motywacji, przywództwa, satysfakcji z pracy i zarządzania zasobami ludzkimi, rozumie wpływ czynników organizacyjnych i społecznych na efektywność pracy.	K_W10
W zakresie umiejętności:		

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
U1	Student potrafi analizować i interpretować zachowania pracowników w kontekście teorii psychologicznych, sprawnie posługuje się terminologią psychologii pracy i organizacji, umie zaplanować badanie dotyczące psychologii pracy i wskazać jego potencjalne zastosowania w praktyce.	K_U10
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Student krytycznie ocenia posiadaną wiedzę oraz stosowane praktyki zarządzania ludźmi, dostrzega znaczenie psychologii pracy w rozwiązywaniu problemów organizacyjnych, potrafi zaprojektować działania zmierzające do poprawy jakości pracy i dobrostanu pracowników.	K_K1 K_K8

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1	mapa mentalna	konwersatorium
U1	analiza przypadku (diagnoza wypalenia zawodowego/dobrostanu pracownika)	konwersatorium
K1	aktywność na zajęciach	konwersatorium

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – konwersatorium	
Kw. 1	Introduction to work psychology: definition and scope of work psychology, research methods in work psychology.
Kw. 2	Motivation at work.
Kw. 3	Job satisfaction and employee well-being.
Kw. 4	Job burnout and its consequences.
Kw. 5	Communication and conflict in the workplace.
Kw. 6	Definition and functions of organizational culture: the role of values and norms in shaping employee behaviour.
Kw. 7	Recruitment, selection and evaluation of employees.
Kw. 8	Automation, new technologies and the future of work.
Kw. 9	Strategies for improving employee engagement.
Kw. 10	Case study: analysis of real organizational problems.

Metody dydaktyczne
dyskusja i analiza przypadków, praca w grupach, mapa myśli, debata

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	Stacjonarne	w tym praktyczne stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (konwersatorium) – łączna liczba godzin w semestrze	30	20
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do analizy przypadków, dyskusji, studiowania literatury, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	20	5

Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	50	25
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	2	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		1

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Schultz D., Schultz, S.E., Psychologia a wyzwania dzisiejszej pracy, PWN, Warszawa, 2006
2.	Ratajczak Z., Psychologia pracy i organizacji, PWN , Warszawa, 2007.
3.	Sadłowska-Wrzesińska, Lewicki L. (red.), Podstawy bezpieczeństwa i zdrowia w pracy, Wydawnictwo WSL, Poznań, 2018.
4.	Lubrańska A., Psychologia pracy. Podstawowe pojęcia i zagadnienia, Difin, Warszawa, 2008.

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PSYCHOPATOLOGIA Z ELEMENTAMI PSYCHIATRII	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	PSYCHOPATHOLOGY WITH ELEMENTS OF PSYCHIATRY

Typ przedmiotu	Obowiązkowy	X	rok studiów	III
	Obieralny		semestr studiów	VI

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
wykład	30	2	0
ćwiczenia	30	2	1

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>wykład</i>	<i>Egzamin</i>
	<i>ćwiczenia</i>	<i>zaliczenie na ocenę</i>

Wymagania wstępne
Wiedza z zakresu psychologii rozwoju człowieka i psychologii klinicznej

Cele przedmiotu	
C1	Zrozumienie pojęć dotyczących psychopatologii.
C2	Analiza różnych zaburzeń psychicznych na podstawie kryteriów diagnostycznych.
C3	Poznanie czynników biologicznych, psychologicznych i społecznych w rozwoju zaburzeń psychicznych.

Symbol efektu przedmiotowe go	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	posiada pogłębioną wiedzę dotyczącą zaburzeń psychicznych, kryteria ich rozpoznawania i ich uwarunkowania zgodnie z obowiązującymi klasyfikacjami chorób i zaburzeń; rozumie biologiczne, społeczne i kulturowe uwarunkowania zaburzeń psychicznych	K_W15
W zakresie umiejętności:		

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
U1	Potrafi wyjaśnić znaczenie czynników psychicznych, dla etiologii i przebiegu chorób psychicznych; umie rozpoznać nieprawidłowości i zaburzenia procesów psychicznych: poznawczych, emocjonalnych i motywacyjnych, odnieść diagnozowane objawy do obowiązujących klasyfikacji chorób m.in. ICD, DSM i ICF; potrafi rozpoznawać zaburzenia psychiczne	K_U13
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Jest zdolny do krytycznej oceny posiadanej wiedzy z zakresu psychopatologii, oraz zasięgania opinii psychiatrycznej w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemów	K_K1

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1,	Egzamin	Wykład
U1,	Pisemna praca zaliczeniowa opis analizy przypadku, pisemna analiza wybranego problemu z obszaru psychopatologii, aktywność w dyskusji	Ćwiczenia
K1	Aktywność w dyskusji, pisemna analiza wybranego problemu z obszaru psychopatologii	wykład, ćwiczenia

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – wykład	
W1	Sposoby rozumienia normy i patologii
W2	
W3	Zaburzenia orientacji w czasie i przestrzeni
W4	Zaburzenia lękowe
W5	Zaburzenia somatoformiczne i dysocjacyjne
W6	Zaburzenia nastroju
W7	
W8	Zaburzenia wczesnodziecięce
W9	Zaburzenia osobowości
W10	Schizofrenia
W11	Zaburzenia późnego okresu dorosłości
W12	
W13	Zaburzenia seksualne
W14	Zaburzenia wywołane zażywaniem środków psychoaktywnych
W15	Społeczna i prawna perspektywa w psychopatologii
Forma zajęć – ćwiczenia	
Ćw. 1	Sposoby rozumienia normy i patologii
Ćw. 2	Zaburzenia orientacji w czasie i przestrzeni – analiza przypadków i narzędzia wykorzystywane w diagnostyce
Ćw. 3	
Ćw. 4	Zaburzenia lękowe – analiza przypadków i narzędzia wykorzystywane w diagnostyce
Ćw. 5	Zaburzenia somatoformiczne i dysocjacyjne – analiza przypadków i narzędzia wykorzystywane w diagnostyce
Ćw. 6	

Ćw. 7 Ćw. 8	Zaburzenia nastroju – analiza przypadków i narzędzia wykorzystywane w diagnozie
Ćw. 9	Zaburzenia wczesnodziecięce – analiza przypadków i narzędzia wykorzystywane w diagnozie
Ćw. 10	Zaburzenia osobowości – analiza przypadków
Ćw. 11 Ćw. 12	Schizofrenia i zaburzenia schizotypowe - - analiza przypadków i narzędzia wykorzystywane w diagnozie
Ćw. 13	Zaburzenia późnego okresu dorosłości – analiza przypadków i narzędzia wykorzystywane w diagnozie
Ćw. 14	Zaburzenia seksualne – analiza przypadków i narzędzia wykorzystywane w diagnozie
Ćw. 15	Zaburzenia wywołane zażywaniem środków psychoaktywnych – analiza przypadków

Metody dydaktyczne

Wykład konwersatoryjny, dyskusja , pokaz, metoda projektów, analiza przypadków

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	Stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, itp.) – łączna liczba godzin w semestrze	60	15
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do zajęć, egzaminu, przygotowanie pracy zaliczeniowej, analiza literatury, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	40	10
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	100	25
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	4	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		1

Literatura podstawowa i uzupełniająca

1.	Jarema M. - Psychiatria, Warszawa 2016.
2.	Pużyński S., Rybakowski J., Wciórka J., - Psychiatria t. 1 i t.2, Wrocław, 2012.
3.	Cierpiąłkowska L. - Psychopatologia, Warszawa, 2012.
4.	Seligman M., Walker E., Rosenhan D., Psychopatologia. Warszawa Zys i S-ka 2003

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PROSEMINARIUM – TUTORING NAUKOWY	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	PROSEMINAR - ACADEMIC TUTORING

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	III
	obieralny	X	semestr studiów	VI

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
Ćwiczenia	30	3	3

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>ćwiczenia</i>	<i>zaliczenie na ocenę</i>

Wymagania wstępne
Metodologia badań psychologicznych, Statystyka w naukach społecznych, Metody diagnozy psychologicznej

Cele przedmiotu
C1 Przygotowanie do samodzielnego projektowania, prowadzenia, analizy i prezentacji wyników badań naukowych.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie umiejętności:		
U1	Potrafi stosować metodologię naukowych badań psychologicznych do planowania badań empirycznych, analizy statystycznej zebranych danych, konstruowania tekstów naukowych, prezentowania wyników badań, posługuje się odpowiednimi metodami statystycznymi w prowadzonych badaniach psychologicznych z wykorzystaniem dostępnego w PANS pakietu statystycznego służącego do wykonywania obliczeń	
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Rzetelnego wypełniania obowiązków zawodowych psychologa, popularyzowania wiedzy w środowisku lokalnym oraz dbałości o kondycję psychiczną współpracowników	K_K2

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
K2	posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka	K_K9

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
U1	opracowanie, przeprowadzenie, opis i analiza wyników projektu badawczego	Ćwiczenia
K1	opracowanie, przeprowadzenie, opis i analiza wyników projektu badawczego	Ćwiczenia
K2	opracowanie, przeprowadzenie, opis i analiza wyników projektu badawczego	Ćwiczenia

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – ćwiczenia	
Ćw. 1	Ustalenie tematyki projektu badawczego
Ćw. 2	Analiza literatury dotyczącej wybranego zagadnienia, przygotowanie wprowadzenia teoretycznego
Ćw. 3	Ustalenie podstaw metodologicznych planowanych badań
Ćw. 4	Ustalenie grupy badanych i wybór narzędzi badawczych
Ćw. 5	Przeprowadzenie badań
Ćw. 6	Analiza wyników badań, opracowanie danych w pakiecie statystycznym
Ćw. 7	Przygotowanie do prezentacji analizy i interpretacji zebranych danych. Opracowanie wniosków z badania.
Ćw. 8	Prezentacja w wybranej formie przeprowadzonego projektu badawczego

Metody dydaktyczne
Dyskusja, burza mózgów, praca z tekstem, metoda projektów

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	Stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, itp.) – łączna liczba godzin w semestrze	30	30
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do zajęć, przygotowanie projektu badawczego, analiza literatury, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	45	45
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	75	75
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	3	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		3

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Brzeziński J.M, Metodologia badań psychologicznych, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2019
2.	Literatura wybrana przez studenta we współpracy z tutorem dotycząca wybranego zagadnienia

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PODSTAWY KLINICZNEJ PSYCHOLOGII STOSOWANEJ	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	FUNDAMENTALS OF CLINICAL APPLIED PSYCHOLOGY

Typ przedmiotu	Obowiązkowy	X	rok studiów	III
	Obieralny		semestr studiów	VI

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
ćwiczenia terenowe	30	3	3

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>ćwiczenia terenowe</i>	<i>Zaliczenie z oceną</i>

Wymagania wstępne
Wiedza z zakresu psychologii klinicznej i metod diagnozy psychologicznej

Cele przedmiotu	
C1	Zapoznanie ze specyfiką pracy psychologa klinicznego w różnych obszarach opieki zdrowotnej
C2	Nabywanie umiejętności planowania postępowania diagnostycznego i pomocowego wobec pacjentów o zróżnicowanych potrzebach

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie umiejętności:		
U1	zaplanować diagnozę psychologiczną z zachowaniem jej specyfiki i dbałości o każdy etap począwszy od nawiązania kontaktu, po wydanie opinii lub ekspertyzy psychologicznej, właściwie dobierać i korzystać z narzędzi diagnostycznych; biegle posługiwać się wywiadem i obserwacją psychologiczną,	U_12
U2	Wskazać czynniki biologiczne, psychologiczne i społeczno-kulturowe związane ze zdrowiem, wyjaśnia znaczenie czynników psychicznych, dla etiologii i przebiegu chorób psychosomatycznych; umie rozpoznać nieprawidłowości i zaburzenia procesów psychicznych	U_13
W zakresie kompetencji społecznych:		

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
K1	Student jest gotów do rzetelnego wypełniania obowiązków zawodowych psychologa,	K_K2
K2	budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami oddziaływań psychologicznych	K_K5
K3	pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy innymi członkami społeczności	K_K6
K9	posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka	K_K9

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
U1, U2	Sprawozdanie z zadań wykonanych podczas zajęć (plany diagnozy i działań pomocowych)	ćwiczenia terenowe
K1, K2, K3, K4	Obserwacja studentów podczas zajęć, aktywny udział w dyskusji	ćwiczenia terenowe

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – ćwiczenia terenowe	
Ćw. T1	Zajęcia w oddziale psychiatrii – zapoznanie ze specyfiką pracy psychologa w oddziale, praca z pacjentem, planowanie postępowania diagnostycznego i pomocowego
Ćw. T2	Zajęcia w oddziale terapii uzależnień - zapoznanie ze specyfiką pracy psychologa w oddziale, praca z pacjentem, planowanie postępowania diagnostycznego i pomocowego
Ćw. T3	Zajęcia w oddziale pediatricznym - zapoznanie ze specyfiką pracy psychologa w oddziale, praca z pacjentem, planowanie postępowania diagnostycznego i pomocowego
Ćw. T4	Zajęcia w oddziale neurologii - zapoznanie ze specyfiką pracy psychologa w oddziale, praca z pacjentem, planowanie postępowania diagnostycznego i pomocowego
Ćw. T5	Zajęcia w zakładzie opiekuńczo-leczniczym - zapoznanie ze specyfiką pracy psychologa w oddziale, praca z pacjentem, planowanie postępowania diagnostycznego i pomocowego

Metody dydaktyczne
Pokaz, objaśnienie, analiza przypadku, dyskusja, burza mózgów

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	Stacjonarne	w tym praktyczne
		Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, itp.) – łączna liczba godzin w semestrze	30	30
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze		
Praca własna studenta: przygotowanie się do zajęć, przygotowanie sprawozdania z zadań, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	45	45
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze		
Suma godzin:	75	

Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	3	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		3

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Cierpiałkowska L, Sęk H., Psychologia kliniczna, Warszawa 2020.
2.	Grzegorzewska I., Cierpiałkowska L., Borkowska A.R., Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży, Warszawa 2020.
3.	Sęk H. , Psychologia kliniczna, Warszawa 2005, t. 1-2.

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
POMOC PSYCHOLOGICZNA	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	PSYCHOLOGICAL ASSISTANCE

Typ przedmiotu	Obowiązkowy	X	rok studiów	III
	Obieralny		semestr studiów	VI

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
konwersatorium	30	2	1

Forma zaliczenia przedmiotu	konwersatorium	zaliczenie na ocenę

Wymagania wstępne
Wiedza z zakresu emocji i motywacji, psychologii zdrowia, psychologii klinicznej

Cele przedmiotu	
C1	Poznanie rodzajów pomocy psychologicznej, pomocy indywidualnej i grupowej, kierunków w psychoterapii.
C2	Przybliżenie zagadnień dotyczących relacji pacjent/klient – osoba pomagająca, z uwzględnieniem czynników motywujących do jej podjęcia, wyznaczników jej przebiegu, czynników pomagających i zakłócających osiągnięcie pożądanego efektu.
C3	Kształtowanie umiejętności sprzyjających udzielaniu skutecznej pomocy psychologicznej

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	w stopniu pogłębionym zna i rozumie w pogłębionym stopniu wiedzę dotyczącą pomocy psychologicznej, oraz jej aktualne uwarunkowania prawne	K_W16
W zakresie umiejętności:		
U1	Potrafi udzielać pomocy psychologicznej, dostosowując ją do odbiorcy oraz uwarunkowań prawnych obowiązujących w instytucjach, w których podejmuje działania	K_U14

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
U2	Potrafi zaplanować psychologiczną interwencję adekwatnie do indywidualnego przypadku z wykorzystaniem odpowiednich metod pomocy psychologicznej	K_U22
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Jest gotów do rzetelnego wypełniania obowiązków zawodowych psychologa	K_K2
K2	Jest gotów do budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami oddziaływań psychologicznych	K_K5

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1	Kolokwium, prezentacja multimedialna	Konwersatorium
U1	Wykonanie zadań praktycznych, (opracowanie procedury pomocy w wybranej placówce)	Konwersatorium
U2	Wykonanie zadań praktycznych, (projekt działań pomocowych)	Konwersatorium
K1	Aktywność w dyskusji	Konwersatorium
K2	Obserwacja podczas wykonywania zadań praktycznych	Konwersatorium

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć– konwersatorium	
Kw. 1	Wsparcie i pomoc psychologiczna, profesjonalny vs nieprofesjonalny wymiar pomocy
Kw. 2	Poradnictwo psychologiczne, interwencja kryzysowa, rehabilitacja psychologiczna, terapia grupowa i psychoterapia jako główne formy profesjonalnej pomocy psychologicznej.
Kw. 3	Kompetencje psychospołeczne i umiejętności osoby pomagającej i jej znaczenie dla jakości i efektywności pomocy psychologicznej
Kw. 4	Budowanie relacji pomocowej – opór w kontakcie, praca z oporem, aktywne słuchanie i praca ciszą
Kw. 5	Przeniesienie i przeciwprzeniesienie w terapii, „gry ratownicze” w procesie pomagania
Kw. 6	Główne podejścia psychoterapeutyczne i ich zastosowania
Kw. 7	Etapy w procesie terapii
Kw. 8	Strategie, procedury i techniki pomocy psychologicznej na przykładzie głównych podejść psychoterapeutycznych
Kw. 9	Terapia grupowa – specyfika pracy z grupą, dynamika grupy
Kw. 10	Interwencja kryzysowa – jako krótkoterminowa forma pomocy psychologicznej
Kw. 11	Etyka pomagania
Kw. 12	Strategie i techniki w trosce o kondycję osób pomagających

Metody dydaktyczne
Wykład konwersatoryjny, dyskusja, burza mózgów, metoda ćwiczeń

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	Stacjonarne	w tym praktyczne

		Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, itp.) – łączna liczba godzin w semestrze	30	20
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do zajęć, kolokwium, prezentacji, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	20	5
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	50	25
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	2	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		1

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Drat-Ruszczak, K., Drażkowska-Zielińska, E., Podręcznik pomagania. Warszawa: wyd. ACADEMICA 2005
2.	Okuń, B. Skuteczna pomoc psychologiczna. Warszawa: Instytut Psychologii Zdrowia 2002
3.	Kubacka-Jasiecka, D. Interwencja kryzysowa. Pomoc w kryzysach psychologicznych. Warszawa: Wyd. Akademickie i Profesjonalne Spółka z o.o. 2010
4.	Sęk, H., Brzezińska, A. Podstawy pomocy psychologicznej. W: J. Strelau, D. Doliński (red.), Psychologia akademicka. Podręcznik (s. 735-784), Gdańsk: GWP 2008
5.	Egan, G. Kompetentne pomaganie. Poznań: Wydawnictwo Zysk i Ska 2002
6.	Fengler, J. Pomaganie mężczy. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne 2001

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
LEKTORAT JĘZYKA ANGIELSKIEGO VI	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	ENGLISH LANGUAGE COURSE VI

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	III
	obieralny	X	semestr studiów	VI

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
<i>ćwiczenia</i>	30	3	2

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>ćwiczenia</i>	<i>Egzamin</i>

Wymagania wstępne
Posiada znajomość języka angielskiego na poziomie co najmniej B2 według ESOKJ. Ma zaawansowaną umiejętność rozumienia tekstów akademickich w języku angielskim. Jest gotowy do aktywnego uczestnictwa w dyskusjach oraz wykonywania zadań pisemnych i ustnych.

Cele przedmiotu	
C1	Tworzenie poprawnych językowo wypowiedzi pisemnych i ustnych na tematy związane z psychologią.
C2	Rozwijanie sprawności językowych niezbędnych w środowisku akademickim na kierunkach humanistycznych
C3	Wspomaganie pracy własnej w zakresie języka specjalistycznego

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Posiada znajomość języka angielskiego na poziomie B2+ zgodnie z Europejskim Systemem Opisu Kształcenia Językowego (ESOKJ), zna specjalistyczną terminologię psychologiczną i potrafi poprawnie ją stosować w różnych kontekstach akademickich i zawodowych	K_W24
W zakresie umiejętności:		

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
U1	student komunikuje się w języku angielskim w sytuacjach społecznych i akademickich, zgodnie z wymaganiami poziomu B2+, potrafi czytać, interpretować i krytycznie analizować teksty specjalistyczne dotyczące psychologii, streszczać ich główne idee i omawiać je w kontekście naukowym, tworzy spójne i poprawne językowo wypowiedzi pisemne i ustne, przygotowuje i wygłasza prezentacje na temat zagadnień psychologicznych	K_U15

W zakresie kompetencji społecznych:

K1	student komunikuje się z osobami z różnych środowisk kulturowych i społecznych, uwzględniając aspekty psychologiczne interakcji, potrafi prowadzić dialog i rozwiązywać konflikty w języku angielskim, stosując odpowiednie strategie komunikacyjne, tworzy atmosferę sprzyjającą otwartej komunikacji i aktywnemu słuchaniu, szczególnie w kontekstach psychologicznych, takich jak terapia, doradztwo czy mediacja.	K_K7

Weryfikacja założonych efektów uczenia się

Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1	Testy i kolokwia	Ćwiczenia
U1	Analiza tekstu specjalistycznego	Ćwiczenia
K1	Aktywność na zajęciach	Ćwiczenia

Treści programowe przedmiotu

Forma zajęć – ćwiczenia

Ćw. 1	Psychologia sądowa – słownictwo dotyczące psychopatii, kryminalistyki i analizy zachowań.
Ćw. 2	Język ciała i mowa niewerbalna w psychologii komunikacji, analiza sygnałów niewerbalnych i ich znaczenia w psychologii – słownictwo specjalistyczne.
Ćw. 3	Terminologia psychologiczna związana z traumą i terapią PTSD, analiza przypadków.
Ćw. 4	Metody projekcyjne, kluczowe pojęcia: projection, unconscious, projective hypothesis, analiza tekstów
Ćw. 5	Wprowadzenie do psychometrii i testów inteligencji, słownictwo specjalistyczne: IQ, cognitive abilities, standard deviation.
Ćw. 6	Systemowe podejście do rodziny, słownictwo specjalistyczne: family dynamics, attachment, dysfunction, analiza tekstów: Jak systemy rodzinne wpływają na rozwój jednostki?
Ćw. 7	Motywacja i satysfakcja zawodowa, słownictwo specjalistyczne: job engagement, intrinsic vs. extrinsic motivation, ćwiczenia językowe: Tworzenie raportów dotyczących zadowolenia z pracy.
Ćw. 8	Klasyfikacja zaburzeń psychicznych – DSM-5 vs. ICD-11, słownictwo specjalistyczne: mood disorders, personality disorders, psychosis.
Ćw. 9	Depresja i zaburzenia lękowe – jak rozpoznać i leczyć? ćwiczenia językowe: opisywanie przypadków pacjentów z depresją i zaburzeniami lękowymi.
Ćw. 10	Prezentacje studentów – analiza wybranych tematów psychologicznych.

Metody dydaktyczne

praca z tekstem, prezentacja, praca na materiałach audio i video, praca w grupie, dyskusja, ćwiczenia i zadania gramatyczno-leksykalne, symulacja i odgrywanie ról

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	Stacjonarne	w tym praktyczne
		Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (ćwiczenia) – łączna liczba godzin w semestrze	30	30
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do testów, kolokwii, prezentacji, czytanie artykułów w języku angielskim, przygotowywanie streszczeń – łączna liczba godzin w semestrze	45	20
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	75	50
Summaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	3	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Speakout 3rd edition B2 Antonia Clare, JJ Wilson, wyd. Pearson
2.	English for Psychology in Higher Education Studies Jane Short, wyd. Garnet Education
3.	English for Psychology Anna Treger, Bronisław Treger, wyd. Akademia Pedagogiki Specjalnej w Warszawie
4.	Artykuły z internetu, własne materiały dydaktyczne lektora, filmy, wykłady dostępne online

Karta (syllabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
LEKTORAT JĘZYKA NIEMIECKIEGO VI	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	GERMAN LANGUAGE COURSE VI

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	III
	obieralny	X	semestr studiów	VI

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
ćwiczenia	30	3	2

Forma zaliczenia przedmiotu	ćwiczenia	zaliczenie na ocenę

Wymagania wstępne	
1	posiada wiedzę w zakresie słownictwa ogólnego na poziomie B2
2	posiada umiejętność rozumienia tekstów pisanych i mówionych na poziomie B2
3	posiada wiedzę z zakresu gramatyki języka obcego na poziomie B2

Cele przedmiotu	
C1	Kształcenie kompetencji komunikacyjnych na poziomie B2+ dla potrzeb akademickich w obszarze nauk humanistycznych
C2	Rozwijanie sprawności językowych B2+ niezbędnych w środowisku akademickim na kierunkach humanistycznych
C3	Wspomaganie pracy własnej w zakresie języka specjalistycznego związanego z kierunkiem studiów: Psychologia

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
NIEM_W1	Student/-ka zna i rozumie język niemiecki w stopniu odpowiadającym poziomowi B2+ według Europejskiego Opisu	P7S_WG

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
	Kształcenia Językowego, zna terminologię psychologiczną w języku niemieckim;	
NIEM_W2	słucha i czyta ze zrozumieniem krótkie teksty w języku niemieckim z zakresu zdrowia i psychologii, funkcjonowania organizmu ludzkiego, w tym związane z podstawowymi jednostkami chorobowymi człowieka jak i dotyczące zagrożeń wynikających z działania czynników środowiskowych;	P7S_WG
NIEM_W3	zna i rozumie zasady gramatyki i składni j. niemieckiego oraz właściwe konteksty stosowania ich poszczególnych elementów na poziomie B2+;	P7S_WG
NIEM_W4	zna słownictwo języka niemieckiego w zakresie umożliwiającym komunikację ogólną w różnych kontekstach sytuacyjnych.	P7S_WG
W zakresie umiejętności:		
NIEM_U1	Student/-ka potrafi posługiwać się językiem niemieckim w sytuacjach społecznych zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego;	P7S_UK
NIEM_U2	zinterpretować tekst z zakresu tematyki psychologicznej, zastosować specjalistyczne słownictwo w odpowiednim zakresie;	P7S_UK
NIEM_U3	wypowiedzieć się w formie werbalnej i pisemnej na wybrane tematy z zakresu zdrowia i psychologii;	P7S_UK
NIEM_U4	przygotować prezentację z dziedziny psychologii w różnorodnych obszarach posługując się poprawnie terminologią psychologiczną w języku niemieckim.	P7S_UK
W zakresie kompetencji społecznych:		
NIEM_K1	Student/-ka jest gotów do porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji;	P7S_KO
NIEM_K2	autorefleksji nad posiadanymi kompetencjami, podejmowania kształcenia i pracy w celu rozwoju umiejętności językowych	P7S_KR

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1, U1, K1 W2, W3 W2 W4, K2 U2 U3 U4	praca wykonana na zajęciach: praca indywidualna, w parach, w grupach, wykonywanie prac domowych, ćwiczenia w mówieniu; testy pisemne gramatyczno-leksykalne; test rozumienia tekstu słuchanego, prezentacje ustne; ćwiczenia dialogowe, mówienie na zadany temat; praca z tekstem czytany, analiza tekstu, czytanie ze zrozumieniem; wypowiedzi w formie pisemnej: esej, e-mail, notatka; prezentacje ustne, multimedialne.	Ćwiczenia

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – ćwiczenia	
Ćw. 1 - 3	Na rynku pracy:

	- firma, zarządzanie firmą - reklamy- za i przeciw, rola reklam, techniki marketingu. - psychologia w biznesie.
Ćw. 4 - 6	Aglomeracje miejskie. Problemy wielkich miast i jego mieszkańców. Psychologia społeczna: - wpływ społeczny, zjawisko konformizmu, stereotypy ; - socjalizacja.
Ćw. 7 - 9	Wybrane zagadnienia związane z psychologią - tematyczne prezentacje multimedialne studentów: - zasady konstruowania wypowiedzi, pokazu multimedialnego, Występowanie przed grupą – ćwiczenie płynności wypowiedzi, panowanie nad treścią
Ćw. 10 -12	Rozmowa kwalifikacyjna: życiorys, podanie o pracę, przygotowanie do rozmowy kwalifikacyjnej, typowe pytania i odpowiedzi. Deklinacja i stopniowanie przymiotnika.
Ćw. 13 -15	Kompulsywne oglądanie telewizji i seriali. Dyskusja na podstawie tekstu. Czasowniki rozdzielnie i nierozdzielnie złożone w komunikacji. Przebieg dnia – praca z tekstem słuchanym.

Metody dydaktyczne

Ćwiczenia: analiza i interpretacja tekstów (słuchanych i pisanych) z dyskusją, praca w parach i grupach (rozwiązywanie zadań, dyskusja), rozwiązywanie zadań i testów - ćwiczenia i zadania gramatyczno-leksykalne, prezentacja multimedialna, odgrywanie ról, tworzenie wypowiedzi pisemnych, praca na materiałach audio i video, mówienie, ćwiczenia dialogowe.

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	Stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (ćwiczenia) – łączna liczba godzin w semestrze	30	30
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do ćwiczeń, kolokwium, prace domowe, egzamin – łączna liczba godzin w semestrze	45	20
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	75	50
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	3	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca

1.	Infos 2B podręcznik + zeszyt ćwiczeń, Pearson
2.	Julia Herzberger i in., Treffpunkt International, Cornelsen, 2020.
3.	Praca zbiorowa, Mit Beruf auf Deutsch. Profil administracyjny. Nowa Era, 2013
4.	Słowniki tematyczne online
5.	Materiały własne prowadzącej – teksty związane z kierunkiem studiów dydaktyzowane przez lektora, ćwiczenia gramatyczno-leksykalne, teksty i wywiady o tematyce psychologicznej do tłumaczenia, fragmenty filmów.

Karta (syllabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu: OBÓZ NAUKOWY	Kod przedmiotu: studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	SCIENCE CAMP

Typ przedmiotu	obowiązkowy	X	rok studiów	III
	obieralny		semestr studiów	VI

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
<i>ćwiczenia terenowe</i>	60	3	3

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>ćwiczenia terenowe</i>	<i>zaliczenie z oceną</i>

Wymagania wstępne

Cele przedmiotu	
C1	współuczestniczenie studenta w projektowaniu i prowadzeniu sytuacji wychowawczych i opiekuńczych oraz zadań realizowanych przez psychologa w danej placówce.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Osoba ucząca się zna w pogłębionym stopniu cele, sposoby organizacji i funkcjonowania instytucji zatrudniających psychologów	K_W17
W2	zna i rozumie w pogłębionym stopniu funkcjonowanie uczestników działalności psychoedukacyjnej, psychoprofilaktycznej, pomocowej i terapeutycznej, pogłębione w wybranych zakresach	K_W18
W3	na poziomie rozszerzonym zastosowania psychologii w instytucjach, organizacjach i przedsiębiorstwach	K_W20
W zakresie umiejętności:		
U1	Student potrafi samodzielnie planować i realizować własne uczenie się, projektować ścieżkę swojego rozwoju osobistego i zawodowego	K_U17
U2	zastosować zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w ramach organizowanych w różnych placówkach zajęć	K_U19

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
U3	Proponować rozwiązania złożonych problemów psychospołecznych i prognozować ich przebieg przewidywać skutki planowanych działań w określonych obszarach praktycznych	K_U20
U4	identyfikować problemy i zaburzenia dotyczące sfery emocjonalno-motywacyjnej u dzieci i dorosłych, proponować ich rozwiązania	K_U21
U5	zaplanować psychologiczną interwencję adekwatnie do indywidualnego przypadku z wykorzystaniem odpowiednich metod pomocy psychologicznej	K_U22
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	student jest gotów do skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz innymi specjalistami w celu poszerzania swojej wiedzy.	K_K5
K2	pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy innymi członkami społeczności	K_K6

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1, W2,	Zapisy w dzienniku praktyk, arkusze oceny opiekuna	ćwiczenia terenowe
U1, U2, U3	Obserwacja zachowań osób uczących się podczas realizacji praktyki, zapisy w dzienniku praktyk, arkusze oceny opiekuna	ćwiczenia terenowe
K1, K2	Obserwacja zachowań osób uczących się podczas realizacji praktyki, zapisy w dzienniku praktyk, arkusze oceny opiekuna	ćwiczenia terenowe

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – ćwiczenia terenowe	
	12 godzin – zapoznanie z placówką, dokumentacją i działalnością psychologa; (placówka oświatowa 4 godziny, placówka pomocy społecznej 4godziny, placówka służby zdrowia 4 godziny) 27 godz. – obserwacja diagnozy i pomocy psychologicznej oraz podejmowanych przez psychologa działań profilaktycznych (placówka oświatowa 9 godzin, placówka pomocy społecznej 9 godzin, placówka służby zdrowia 9 godzin) 18 godz. - planowanie działań w ramach profilaktyki i diagnozy psychologicznej we współpracy z opiekunem praktyk z wykorzystaniem poznanych technik i narzędzi (placówka oświatowa 6 godzin, placówka pomocy społecznej 6 godzin, placówka służby zdrowia 6 godzin) 3 godz. – omówienie doświadczeń zdobytych podczas zajęć w placówkach, dyskusja na temat specyfiki pracy w poszczególnych sektorach.

Metody dydaktyczne
Pokaz, analiza przypadków i dyskusja problemowa. Superwizja i omówienie trudnych sytuacji z opiekunem praktyk. Konsultacje i współpraca z zespołem specjalistów.

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	Stacjonarne	w tym praktyczne
		Stacjonarne

Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (ćwiczenia terenowe) – łączna liczba godzin w semestrze	60	60
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do obserwacji, prowadzenie dzienniczka praktyk, zapoznanie z przepisami, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	15	15
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	75	75
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	3	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		3

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	W zależności od charakteru instytucji odbywania praktyki

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PRAKTYKA ZAWODOWA III	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	PROFESSIONAL PRACTICE III

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	III
	Obieralny	X	semestr studiów	VI

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
praktyka	60	3	3

Forma zaliczenia przedmiotu	Praktyka	zaliczenie z oceną

Wymagania wstępne
Wiedza z zakresu psychologii rozwojowej, psychologii osobowości, psychologii różnic indywidualnych, psychologii klinicznej, metod diagnozy psychologicznej

Cele przedmiotu
C1 współuczestniczenie studenta w projektowaniu i prowadzeniu sytuacji wychowawczych i opiekuńczych oraz zadań realizowanych przez psychologa w danej placówce.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Osoba ucząca się zna w pogłębionym stopniu cele, sposoby organizacji i funkcjonowania instytucji zatrudniających psychologów	K_W17
W2	zna i rozumie w pogłębionym stopniu funkcjonowanie uczestników działalności psychoedukacyjnej, psychoprofilaktycznej, pomocowej i terapeutycznej, pogłębione w wybranych zakresach	K_W18
W3	na poziomie rozszerzonym zastosowania psychologii w instytucjach, organizacjach i przedsiębiorstwach	K_W20
W zakresie umiejętności:		
U1	Student potrafi samodzielnie planować i realizować własne uczenie się, projektować ścieżkę swojego rozwoju osobistego i zawodowego	K_U17

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
U2	zastosować zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w ramach organizowanych w różnych placówkach zajęć	K_U19
U3	Proponować rozwiązania złożonych problemów psychospołecznych i prognozować ich przebieg przewidywać skutki planowanych działań w określonych obszarach praktycznych	K_U20
U4	identyfikować problemy i zaburzenia dotyczące sfery emocjonalno-motywacyjnej u dzieci i dorosłych, proponować ich rozwiązania	K_U21
U5	zaplanować psychologiczną interwencję adekwatnie do indywidualnego przypadku z wykorzystaniem odpowiednich metod pomocy psychologicznej	K_U22
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	student jest gotów do skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz innymi specjalistami w celu poszerzania swojej wiedzy.	K_K5
K2	pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy innymi członkami społeczności	K_K6

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1, W2,	Zapisy w dzienniku praktyk, arkusze oceny opiekuna	Praktyka
U1, U2, U3	Obserwacja zachowań osób uczących się podczas realizacji praktyki, zapisy w dzienniku praktyk, arkusze oceny opiekuna	Praktyka
K1, K2	Obserwacja zachowań osób uczących się podczas realizacji praktyki, zapisy w dzienniku praktyk, arkusze oceny opiekuna	Praktyka

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – praktyka	
	10 godzin – zapoznanie z placówką, dokumentacją i działalnością psychologa; 30 godz. – obserwacja diagnozy i pomocy psychologicznej oraz podejmowanych przez psychologa działań profilaktycznych, 20 godz. - planowanie działań w ramach profilaktyki i diagnozy psychologicznej we współpracy z opiekunem praktyk z wykorzystaniem poznanych technik i narzędzi

Metody dydaktyczne
Pokaz, analiza przypadków i dyskusja problemowa. Superwizja i omówienie trudnych sytuacji z opiekunem praktyk. Konsultacje i współpraca z zespołem specjalistów.

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (ćwiczenia terenowe) – łączna liczba godzin w semestrze	60	60
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do obserwacji, prowadzenie dzienniczka praktyk, zapoznanie z przepisami, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	15	15

Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	75	75
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	3	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		3

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	W zależności od charakteru instytucji odbywania praktyki

Semestr VII

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PSYCHOLOGIA NIEDOSTOSOWANIA SPOŁECZNEGO	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	PSYCHOLOGY OF SOCIAL MALADJUSTMENT

Typ przedmiotu	obowiązkowy	X	rok studiów	IV
	Obieralny		semestr studiów	VII

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
wykład	15	1	0
ćwiczenia	15	2	1

Forma zaliczenia przedmiotu	Wykład	zaliczenie na ocenę
	ćwiczenia	zaliczenie na ocenę

Wymagania wstępne
Wiedza z zakresu psychologii rozwojowej, psychologii społecznej i wychowawczej

Cele przedmiotu
C1 zapoznanie z podstawowymi założeniami profesjonalnego podejście do problemu przystosowania i nieprzystosowania społecznego dzieci i młodzieży
C2 kształtowanie umiejętności rozpoznawania przejawów niedostosowania społecznego i zagrożenia niedostosowaniem społecznym dzieci i młodzieży

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	student zna i rozumie w pogłębionym stopniu pojęcie normy i patologii oraz jego historyczną ewolucję	K_W1
W2	zna i rozumie w pogłębionym stopniu pojęcie niedostosowania społecznego, jego objawy i przyczyny, oraz podstawowe metody diagnozy; badania prowadzone w tym obszarze	K_W12

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
W3	rozumie mechanizmy wpływu podstawowych środowisk wychowawczych na proces socjalizacji i powstawanie patologii	K_W21
W zakresie umiejętności:		
U1	potrafi wykorzystując posiadaną wiedzę teoretyczną z zakresu problematyki niedostosowania społecznego analizować problemy edukacyjne, wychowawcze i społeczne	K_U2
U2	potrafi uwzględniając czynniki i determinanty rozwoju psychospołecznego planować oddziaływania pomocowe i terapeutyczne	K_U14
U3	potrafi planować i realizować wybrane formy oddziaływań i pracy z osobami nieprzystosowanymi społecznie.	K_U23
U4	potrafi integrować podmioty szkoły, specjalistów z różnych środowisk na rzecz pracy profilaktyczno – terapeutyczne z dziećmi i młodzieżą niedostosowaną społecznie/zagrożoną niedostosowaniem.	K_U25
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, jest gotów do krytycznej analizy odbieranych treści, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego	K_K1
K2	Buduje oraz pogłębia relacje społeczne z innymi uczestnikami procesów pedagogicznych, pełniąc różne role podczas współpracy w procesie diagnozy zespołowej	K_K4
K3	Jest gotów do tworzenia zespołów wspierających na rzecz pracy z osobami niedostosowanymi społecznie/ zagrożonymi niedostosowaniem	K_K7

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1	kolokwium pisemne	Wykład
W2	kolokwium pisemne	Wykład
W3	kolokwium pisemne	Wykład
U1	udział w dyskusji, ćwiczenia warsztatowe	Ćwiczenia
U2	udział w dyskusji, ćwiczenia projektowe	Ćwiczenia
U3	udział w dyskusji, projekt zespołowy	Ćwiczenia
U4	udział w dyskusji, projekt zespołowy	Ćwiczenia
K1	udział w dyskusji	Ćwiczenia
K2	projekt zespołowy	Ćwiczenia
K3	projekt zespołowy	Ćwiczenia

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – wykład	
W1	Pojęcie przystosowania społecznego, jego kryteria diagnostyczne, geneza oraz psychospołeczne i kulturowe perspektywy analizy zjawiska. Próby definicji normy i patologii
W2	Kryteria niedostosowania społecznego. Przejawy nieprzystosowania społecznego. Model psychologiczny zachowania niedostosowanego społecznie.
W3	Wybrane, psychologiczne teorie zaburzeń w zachowaniu (psychoanalityczne, behawiorystyczne, kognitywne).

W4	Czynniki osobowościowe w etiologii zachowań niedostosowanych i przestępczych dzieci i młodzieży rola czynników biologicznych, koncepcja „przestępczego rdzenia osobowości” (w tym: socjopatia), ewolucyjny model kariery przestępczej
W5	Koncepcja dojrzałej i niedojrzałej osobowości. I Level Classification.
W6	Teoria napięcia w kontekście etiologii zachowań przestępczych. Typy napięcia i charakterystyka
W7	Wpływ mechanizmów grupowych na powstawanie i utrwalanie się zjawiska niedostosowania społecznego. Dysfunkcyjna grupa rówieśnicza.
W8	Uczeń nieprzystosowany społecznie w szkole. Samoocena a zaburzenia w zachowaniu
W9	Aktualne badania dotyczące niedostosowania społecznego dzieci i młodzieży w Polsce, Europie i na Świecie
W10	Metody pracy resocjalizacyjno – wychowawczej i terapeutycznej
W11	Profilaktyka nieprzystosowania społecznego

Forma zajęć – ćwiczenia

Ćw. 1	Środowiskowe uwarunkowania niedostosowania społecznego: środowisko rodzinne, środowisko szkolne, środowisko rówieśnicze. Rozpad więzi małżeńskiej i konflikty przed, w trakcie i po rozwodzie jako źródła niedostosowania społecznego osób małoletnich. Analiza wybranego przypadku w świetle postulatów resocjalizacji oraz wymogów psychopedagogicznej diagnozy dla potrzeb sądu
Ćw. 2	Podstawowe zasady procesu diagnozowania niedostosowania społecznego i zaburzeń w zachowaniu – ćwiczenia warsztatowe z wykorzystaniem wybranych narzędzi diagnostycznych
Ćw. 3	Działania podejmowane na rzecz dzieci z objawami niedostosowania społecznego – projekt zespołowy
Ćw. 4	Proces wykołajenia społecznego. Analiza psychologiczna sylwetek osób wagarujących, uciekających z domu, dzieci ulicy
Ćw. 5	Zagrożenia w cyberprzestrzeni: zdrowotne, psychiczne, moralne (seks, pornografia i prostytutka przez Internet), zagrożenia społeczne (hakerstwo, piractwo komputerowe, handel, cyberterrorizm i inne). Uzależnienie od gier komputerowych, od telewizji, od Internetu - analiza przykładów
Ćw. 6	Przestępczość i przemoc. Przemoc w rodzinie, przemoc w szkole, przestępczość nieletnich oraz dorosłych. Analiza wybranego przykładu w świetle wymogów psychopedagogicznej diagnozy dla potrzeb sądu
Ćw. 7	Dewiacja samotnicza - samobójstwo: zasięg, próby samobójcze, samobójstwa seryjne i zbiorowe, przyczyny i charakterystyczne cechy samobójstw młodzieży, syndrom suicydalny, kryzys suicydalny, zasady interwencji, symulacja interwencji

Metody dydaktyczne

wykład z prezentacją, wykład problemowy, dyskusja, analiza indywidualnych przypadków, analiza materiałów źródłowych, ćwiczenia warsztatowe, projekt zespołowy.

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładownicą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (wykład, ćwiczenia) – łączna liczba godzin w semestrze	30	15
Godziny kontaktowe z wykładownicą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze		

Praca własna studenta: przygotowanie się do kolokwium, studiowanie literatury, przygotowanie się do zajęć, analiza przypadków, prowadzenie obserwacji, projekt zespołowy – łączna liczba godzin w semestrze	45	10
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze		
Suma godzin:	75	25
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	3	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		1

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Clarke D., Zachowania prospołeczne i antyspołeczne, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk 2005.
2.	Kmiecik-Baran K., Młodzież i przemoc. Mechanizmy socjologiczno-psychologiczne, PWN, Warszawa 2000.
3.	Pospiszyl I. Patologie społeczne, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa, 2008.
4.	Falkiewicz - Szult M., Przemoc Symboliczna w przedszkolu, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2007.
5.	Szymański A., Niedostosowanie społeczne dzieci i młodzieży - wybrane problemy, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Pedagogicznej TWP, 2010.
6.	Wysocka E., Diagnoza w resocjalizacji, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2013.
7.	Kendall Ph.C., Zaburzenia okresu dzieciństwa i adolescencji, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk, 2004.
8.	Barłóg K., Thuczek-Tadla E., Żak M., Przemoc i agresja jako zagrożenie bezpieczeństwa i rozwoju dziecka, Jarosław 2013.
9.	Chatizow J., Depresja i samobójstwa dzieci i młodzieży, Warszawa 2018
10.	Jędrzejko M. (red.), Patologie społeczne, Pułtusk 2006

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
ELEMENTY PSYCHOLOGII SĄDOWEJ	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	ELEMENTS OF FORENSIC PSYCHOLOGY

Typ przedmiotu	obowiązkowy	X	rok studiów	IV
	Obieralny		semestr studiów	VII

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
<i>wykład</i>	15	1	0
<i>ćwiczenia</i>	30	2	2

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>Wykład</i>	<i>Egzamin</i>
	<i>ćwiczenia</i>	<i>zaliczenie na ocenę</i>

Wymagania wstępne
Student ma wiedzę z psychologii rozwoju człowieka, psychologia emocji i motywacji, psychologia procesów poznawczych, psychologia kliniczna

Cele przedmiotu	
C1	Zapoznanie studenta z podstawowymi zagadnieniami psychologii sądowej.
C2	Zapoznanie z zagadnieniami związanymi z funkcjonowaniem sprawcy i ofiary, psychologii zeznań świadków.
C3	Zapoznanie z psychologicznymi podstawami przebiegu procesów sądowych.
C4	Sporządzanie opinii sądowych.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Student w pogłębionym stopniu zna terminologię stosowaną psychologii sądowej, rozumie relacje i znaczenie psychologii sądowej w powiązaniu z innymi naukami: prawem, socjologią, pedagogiką, biologią i medycyną.	K_W1

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
W2	Student zna biologiczne, psychologiczne, społeczne, filozoficzne podstawy zachowań aspołecznych i antyspołecznych; definiuje istotę funkcjonalności i dysfunkcjonalności, adaptacji i niedostosowania, normy i patologii; rozumie istotę więzi społecznych i o rządzących nimi prawidłowości istotnych z punktu widzenia psychologii sądowej.	K_W12
W3	Student potrafi scharakteryzować funkcjonowanie wymiaru sprawiedliwości (na etapie przygotowawczym, sądowym i penitencjarnym) z perspektywy psychologii sądowej.	K_21
W zakresie umiejętności:		
U1	Student potrafi samodzielnie analizować literaturę przedmiotu z psychologii sądowej, wykorzystać posiadaną wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii sądowej, w sposób refleksyjny i krytyczny poprawnie formułować rozbudowane wypowiedzi ustne i pisemne dotyczące zachowania człowieka i zjawisk psychologicznych w obszarze psychologii sądowej.	K_U2
U2	Student wykorzystuje i integruje wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii sądowej w celu analizowania i interpretowania z złożonych problemów terapeutycznych, wychowawczych, opiekuńczych, resocjalizacyjnych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań.	K_U14
U3	Student potrafi generować rozwiązania złożonych problemów psychologicznych w obszarze psychologii sądowej, monitorować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań w określonych obszarach praktycznych.	K_U23
U4	Student potrafi sprawnie komunikować się z osobami, które są poddawane orzecznictwu/opiniowaniu sądowemu.	K_U25
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Student ma kompetencje krytycznej oceny posiadanej wiedzy z psychologii sądowej, doceniania jej znaczenia dla rozwiązywania problemów oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemów.	K_K1
K2	Student ma kompetencje do rozpoznawania specyfiki środowiska rodzinnego i lokalnego oraz ich wpływu na funkcjonowanie dzieci lub uczniów, a także podejmowania współpracy na rzecz dobra dzieci lub uczniów i tych środowisk z perspektywy psychologii sądowej.	K_K4
K3	Student ma kompetencje porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej w obszarze psychologii sądowej.	K_K7
Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych
W1, W2, W3	Egzamin pisemny	Wykład
U1, U2, U3, U4	Kolokwium Sporządzenie opinii na potrzeby sądu w sprawach opiekuńczych	Ćwiczenia

	Sporządzenie charakterystyki psychologicznej nieletniego sprawcy czynu zabronionego	
K1, K2, K3	Obserwacja zachowania studenta podczas zajęć w aspekcie wykorzystania swoich kompetencji w symulacji kontaktu z osobą poszkodowaną/rodzicami dziecka nieletniego/sprawcą czynu zabronionego	Ćwiczenia

Treści programowe przedmiotu		
Forma zajęć – wykład		
W1	Przedmiot psychologii sądowej. Obszary i kierunki badań w psychologii sądowej. Podstawowe definicje: zachowania społeczne, zachowania antyspołeczne, wiktywność, wiktyalizacja, ofiara.	
W2	Agresja i przemoc w ujęciu psychologicznym – modele: Hydrauliczny model agresji (Freud, Lorenz). Model frustracji – agresja (Dollard, Miller). Model neoasocjacionizmu poznawczego (Berkowitz). Model społeczno-poznawczy.	
W3	Przyczyny zachowań społecznych: sposoby rozumienia socjalizacji, podstawowe elementy socjalizacji, mechanizmy socjalizacji, zaburzenia procesu socjalizacji.	
W4	Psychologiczne koncepcje przestępczości.	
W5	Psychologia zeznań świadków.	
W6	Sprawcy zabójstw: czynniki kryminogenne, uwarunkowania osobowościowe i sytuacyjne zabójstw, charakterystyka sprawców zabójstw (wyznaczniki biologiczne, funkcjonowanie poznawcze, cechy nieprawidłowej osobowości, typologia zabójców, motywacja u sprawców zabójstw).	
W7	Przestępcy seksualni: charakterystyka, typologia, mechanizmy przestępstwa, cykl dewiacyjny, czynniki recydywy.	
W8	Lecznictwo środków zabezpieczających - umieszczenie w zamkniętym zakładzie psychiatrycznym. Krajowy Ośrodek Zapobiegania Zachowaniom Dysocjalnym w Gostyninie i jego przeznaczenie. Z zagadnień psychologii penitencjarnej: prizonizacja. Zaburzenia w zachowaniu osadzonych w zakładach karnych i aresztach śledczych.	
Forma zajęć – ćwiczenia		
Ćw. 1	Opiniowanie sądowo – psychologiczne w sprawach karnych, rodzinnych i cywilnych. Składowe opinie sądowo – psychologiczne.	
Ćw. 2	Przemoc domowa: charakterystyka, uwarunkowania, mechanizmy konsekwencje. Analiza studium przypadku. PTSD. Syndrom sztokholmski. Ocena stopnia poszkodowania osoby skrzywdzonej.	
Ćw. 3	Problemy krzywdzenia dzieci - formy i skutki emocjonalnego krzywdzenia, fizyczne znęcanie się nad dziećmi, seksualne wykorzystywanie, problemy badań psychologicznych. Analiza studium przypadku. Kazirodstwo: charakterystyka, mechanizmy, konsekwencje.	
Ćw. 4	Psychologia przesłuchania. Specyfika zeznań dzieci. Przygotowanie dziecka do zeznań w sądzie. Nieletni sprawcy przestępstw. Dziecko w procedurze sądowej.	
Ćw. 5	Rola psychologa w procesie karnym - opiniowanie w sprawach dorosłych sprawców przestępstw. Psychologiczna ocena kłamstwa.	
Ćw. 6	Psychopatologia a zachowania przestępcze, epigeneza zaburzeń, profilowanie psychologiczne sprawców zabójstw.	
Ćw. 7	Zachowania przestępcze nieletnich: uwarunkowania, mechanizmy, czynniki ryzyka, zaburzenia psychiczne nieletnich, recydywa. Zasady przygotowania psychologicznej charakterystyki nieletnich.	
Ćw. 8	Rola psychologa w sprawach rodzinnych i opiekuńczych - dobro dziecka. Narzędzia psychologiczne wykorzystywane w wymiarze sprawiedliwości w sprawach opiekuńczych: Test kompetencji rodzicielskich: Skala Postaw Rodzicielskich (SPR-M),	

	Test CUIDA, Test Kompetencji Rodzicielskich, Testy do badania więzi rodzicielskich. Wnioskowanie na podstawie uzyskanych wyników. Analiza studium przypadku.
Ćw. 9	Narzędzia psychologiczne wykorzystywane w wymiarze sprawiedliwości w sprawach opiekuńczych: Testy osobowości: EPQ – R Kwestionariusz osobowości Eysencka, NEO FFI Inwentarz Osobowości, ACL – Lista Przymiotnikowa, MMPI Minesocki Wielowymiarowy Inwentarz Osobowości. Wywiad. Wnioskowanie na podstawie uzyskanych wyników. Analiza studium przypadku.
Ćw. 10	Narzędzia psychologiczne wykorzystywane w wymiarze sprawiedliwości w sprawach opiekuńczych: Badanie więzi z dzieckiem: wywiad, metody wychowawcze, więzi z dzieckiem, obserwacja w OZSS. Wnioskowanie na podstawie uzyskanych wyników. Analiza studium przypadku.
Ćw. 11	Podstawy opiniowania w sprawach opiekuńczych – analiza studium przypadku - opracowanie opinii na potrzeby sądu.
Ćw. 12	Podstawy opiniowania w sprawach dotyczących maltretowania i nadużyć wobec dzieci, w tym przemocy seksualnej – analiza studium przypadku - opracowanie opinii sądowej.
Ćw. 13	Podstawy opiniowania w sprawach dotyczących uzależnienia od substancji psychoaktywnych. Analiza studium przypadku.
Ćw. 14	Podstawy orzecznictwa dotyczącego zdolności do uczestnictwa w procesie. Ocena wiarygodności zeznań. Zdolność do udziału w czynnościach procesowych. Poczytalność i niepoczytalność. Przesłanki niepoczytalności. Analiza studium przypadku.
Ćw. 15	Podstawy orzecznictwa dotyczącego przymusowej hospitalizacji. Analiza studium przypadku. Rola psychologa w sprawach cywilnych.

Metody dydaktyczne

Wykład problemowy, praca z dokumentem źródłowym, metoda przypadków, metoda sytuacyjna, praca w grupach, dyskusja, burza mózgów, prezentacja multimedialna, symulacje

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne
		Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych wykład, ćwiczenia, itp.– łączna liczba godzin w semestrze	45	30
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do egzaminu, kolokwium, opracowanie opinii, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	30	20
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	75	50
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	3	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca

1.	Memon, A., Vrij, A., Bull, R. Prawo i psychologia - wiarygodność zeznań i materiału dowodowego. Gdańsk 2003
2.	Rode D. , Dukała K. , Kabzińska J. , Zalewska-Łunkiewicz K. , Kliniczna psychologia sądowa, Warszawa 2020
3.	Więcek-Durańska A., Opiniowanie sądowo-psychologiczne, Warszawa 2023

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
4.	Ackerman, M.J. Podstawy psychologii sądowej. Gdańsk 2005.
5.	Ciosek M.: Psychologia sądowa i penitencjarna. Warszawa 2001.
6.	Gierowski J.K., Szymusik A.: Postępowanie karne i cywilne wobec osób zaburzonych psychicznie. Kraków 1996.
7.	Hołyst B.: Psychologia kryminalistyczna. Warszawa 2004.
8.	Chojnacka- Szablowska G., Pastwa – Wojciechowska B. (red.), Kliniczne i sądowo penitencjarne aspekty funkcjonowania człowieka, Kraków 2007
9.	Stanik J.M., Psychologia sądowa. Podstawy, badania, aplikacje, Warszawa 2017

Karta (syllabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
MEDIACJE I NEGOCJACJE	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	MEDIATION AND NEGOTIATION

Typ przedmiotu	obowiązkowy	X	rok studiów	IV
	Obieralny		semestr studiów	VII

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
warsztaty	30	2	2

Forma zaliczenia przedmiotu	warsztaty	zaliczenie z oceną

Wymagania wstępne
Wiedza z zakresu psychologii ogólnej, komunikacji interpersonalnej, psychologii niedostosowania społecznego

Cele przedmiotu
C1 Zapoznanie z podstawowymi zasadami negocjacji i mediacji
C2 Nabycie umiejętności prowadzenia negocjacji i rozwiązywania konfliktów z wykorzystaniem technik mediacyjnych

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie umiejętności:		
U1	samodzielnie tworzy rozwiązania złożonych problemów z wykorzystaniem technik negocjacyjnych i mediacyjnych	K_U20
U2	planuje działania na rzecz przestrzegania zasad w negocjacjach i mediacjach	K_U22
U3	dostosowuje język negocjacji i mediacji do potrzeb osób, które biorą w nich udział	K_U25
W zakresie kompetencji społecznych:		

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
K1	porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji	K_K7

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
U1, U2, U3	aktywny udział na zajęciach, opracowanie i przeprowadzenie wybranej symulacji mediacyjnej	Warsztat
K1	obserwacja studentów podczas zajęć	Warsztat

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – ćwiczenia terenowe	
W-ty 1	Mediacja w konfliktach społecznych
W-ty 2	Psychologiczne aspekty konfliktów
W-ty 3	Komunikacja werbalna i niewerbalna w negocjacjach i mediacjach
W-ty 4	Techniki negocjacyjne i mediacyjne
W-ty 5	Symulacje negocjacji i mediacji

Metody dydaktyczne
pogadanka, dyskusja, ćwiczenia praktyczne, trening, metoda pokazu z wykorzystaniem filmu dydaktycznego

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, itp.) – łączna liczba godzin w semestrze	30	30
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze		
Praca własna studenta: przygotowanie się do zajęć, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	20	20
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze		
Suma godzin:	50	
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	2	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	A. Budzyńska-Daca, E. Modrzejewska, Retoryka negocjacji, Warszawa 2018.
2.	R. Fisher, W. Ury, B. Patton, Dochodząc do tak. Negocjowanie bez poddawania się, Warszawa 2013.
3.	K. Kałucki, Techniki negocjacyjne, Warszawa 2018.
4.	Mediacje. Teoria i praktyka, red. E. Gmurzyńska, R. Morek, Warszawa 2024.

Karta (syllabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
SEMINARIUM MAGISTERSKIE I	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	MASTER'S SEMINAR I

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	IV
	Obieralny	X	semestr studiów	VII

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
<i>ćwiczenia</i>	30	4	2

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>ćwiczenia</i>	<i>zaliczenie na ocenę</i>

Wymagania wstępne
Znajomość pojęć z zakresu metodologii badań psychologicznych i wnioskowania statystycznego; Umiejętność analizy tekstów naukowych psychologicznych w języku polskim i angielskim.

Cele przedmiotu
C1 Przygotowanie studentów do zrealizowania pracy magisterskiej
C2 Opracowanie projektu pracy magisterskiej
C3 Kształtowanie umiejętności pisania tekstu naukowego

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Student zna i rozumie w pogłębionym stopniu cel i strukturę pracy dyplomowej, zna zasady przygotowania i opracowania tekstu naukowego i warsztat pisarski	K_W5
W zakresie umiejętności:		
U1	Potrafi dobrać literaturę i materiały źródłowe adekwatnie do wybranego obszaru badawczego, streścić źródłowe teksty naukowe	K_U3
U2	Potrafi samodzielnie zaplanować strukturę pracy magisterskiej i plan pracy z niej wynikający	K_U17

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Jest gotów do przestrzegania zasady rzetelności intelektualnej w opracowywanym tekście naukowym	K_K2

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1	dyskusja, struktura pracy dyplomowej; opracowane samodzielnie zagadnienia stanowiące podstawę teoretyczną w pracy magisterskiej	Ćwiczenia
U1	opracowane samodzielnie zagadnienia stanowiące podstawę teoretyczną w pracy magisterskiej	Ćwiczenia
U2	struktura pracy magisterskiej, podstawy projektu badawczego	Ćwiczenia
K1	opracowane samodzielnie zagadnienia stanowiące podstawę teoretyczną w pracy magisterskiej, struktura pracy magisterskiej	Ćwiczenia

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – ćwiczenia	
Ćw. 1	Praca magisterska – wymogi formalne
Ćw. 2	Aktualne problemy badawcze w psychologii w aspekcie możliwości realizacji projektu badawczego w ramach pracy magisterskiej
Ćw. 3	Zainteresowania psychologiczne studentów w aspekcie przedmiotu badań. Określenie obszaru badawczego.
Ćw. 4	Przedmiot zainteresowań badawczych studentów w aspekcie modelu badań w psychologii
Ćw. 5	Konstruowanie tematów badawczych i uzasadnianie potrzeby ich podjęcia
Ćw. 6	Opracowanie struktury pracy dyplomowej
Ćw. 7	Praca z materiałem źródłowym. Analiza, synteza i interpretacja tekstu
Ćw. 8	Opracowanie zagadnienia teoretycznego. Sposoby korzystania z źródeł, dokumentowania ich, pisanie odnośników
Ćw. 9	Analiza opracowanego zagadnienia z części teoretycznej pracy
Ćw. 10	Teoretyczne podstawy projektu badawczego

Metody dydaktyczne
pokaz z prezentacją multimedialną, dyskusja, krytyczna analiza literatury, kwerenda literatury projekt

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne
	Stacjonarne	
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (ćwiczenia) – łączna liczba godzin w semestrze	30	20
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze		
Praca własna studenta: przygotowanie się do zajęć, studiowanie literatury, opracowanie teoretycznych podstaw pracy – łączna liczba godzin w semestrze	70	30
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze		

Suma godzin:	100	50
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	4	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Brzeziński, J.M. (2019). Metodologia badań psychologicznych. Warszawa: PWN.
2.	Harasimczuk, J., Ciecuch, J. (2012). Podstawowe standardy edytorskie naukowych tekstów psychologicznych w języku polskim na podstawie reguł APA. Warszawa: Liberi Libri.
3.	Kulesza, W., Doliński, D. (2020). Jak pisać prace z psychologii? Rady nie tylko dla psychologów. Sopot: Smak Słowa.
4.	Creswell, J. W. (2013). Projektowanie badań naukowych: metody jakościowe, ilościowe i mieszane. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PRAKTYKA ZAWODOWA IV	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	PROFESSIONAL PRACTICE IV

Typ przedmiotu	Obowiązkowy		rok studiów	IV
	Obieralny	X	semestr studiów	VII

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
praktyka	120	5	5

Forma zaliczenia przedmiotu	Praktyka	zaliczenie z oceną

Wymagania wstępne
Wiedza z zakresu psychologii rozwojowej, metod diagnozy psychologicznej i pomocy psychologicznej

Cele przedmiotu
C1 współuczestniczenie studenta w projektowaniu i prowadzeniu sytuacji wychowawczych i opiekuńczych oraz zadań realizowanych przez psychologa w danej placówce.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Osoba ucząca się zna w pogłębionym stopniu cele, sposoby organizacji i funkcjonowania instytucji zatrudniających psychologów	K_W17
W2	zna i rozumie w pogłębionym stopniu funkcjonowanie uczestników działalności psychoedukacyjnej, psychoprofilaktycznej, pomocowej i terapeutycznej, pogłębione w wybranych zakresach	K_W18
W3	na poziomie rozszerzonym zna zastosowania psychologii w instytucjach, organizacjach i przedsiębiorstwach	K_W20
W4	w stopniu pogłębionym zna rodzaje struktur społecznych i instytucji życia społecznego (kulturowe, prawne, ekonomiczne, polityczne) oraz zachodzące między nimi relacje istotne z punktu widzenia psychologii	K_W22
W zakresie umiejętności:		

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
U1	Student potrafi samodzielnie planować i realizować własne uczenie się, projektować ścieżkę swojego rozwoju osobistego i zawodowego	K_U17
U2	zastosować zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w ramach organizowanych w różnych placówkach zajęć	K_U19
U3	zaplanować postępowanie diagnostyczne z zachowaniem dbałości o jego każdy etap począwszy od nawiązania kontaktu, po wydanie opinii lub ekspertyzy psychologicznej, właściwie dobierać narzędzia diagnostyczne; biegle posługiwać się wywiadem i obserwacją psychologiczną, jest zdolny do interpretacji wyników badań diagnostycznych z zastosowaniem dostępnej wiedzy psychologicznej jak również podejmowania odpowiednich decyzji, formułowania opinii,	K_U12
U4	zaplanować psychologiczną interwencję adekwatnie do indywidualnego przypadku z wykorzystaniem odpowiednich metod pomocy psychologicznej	K_U22
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Jest gotów do rzetelnego wypełniania obowiązków zawodowych psychologa	K_K2
K2	skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz innymi specjalistami w celu poszerzania swojej wiedzy.	K_K5
K3	pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy innymi członkami społeczności	K_K6

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1, W2,	Zapisy w dzienniku praktyk, arkusze oceny opiekuna	Praktyka
U1, U2, U3, U4, U5	Obserwacja zachowań osób uczących się podczas realizacji praktyki, projekt diagnozy, scenariusz zajęć, zapisy w dzienniku praktyk, arkusze oceny opiekuna	Praktyka
K1, K2, K3	Obserwacja zachowań osób uczących się podczas realizacji praktyki, zapisy w dzienniku praktyk, arkusze oceny opiekuna	Praktyka

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – praktyka	
	20 godz. - zapoznanie z placówką, dokumentacją i obszarami pracy psychologa; 30 godz. – obserwacja działań psychologa w zakresie diagnozy i pomocy psychologicznej w zakresie zaburzeń neurorozwojowych oraz zaburzeń zdrowia psychicznego; 35 godzin – samodzielne planowanie działań diagnostycznych i pomocowych dotyczących zaburzeń neurorozwojowych i zaburzeń zdrowia psychicznego; 35 godzin – prowadzenie działań diagnostycznych pod nadzorem opiekuna praktyk

Metody dydaktyczne
Metoda projektu, analiza przypadków i dyskusja problemowa. Superwizja i omówienie trudnych sytuacji z opiekunem praktyk. Konsultacje i współpraca z zespołem specjalistów.

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	Stacjonarne	w tym praktyczne
		Stacjonarne

Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (ćwiczenia terenowe) – łączna liczba godzin w semestrze	120	120
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do obserwacji, prowadzenie dzienniczka praktyk, zapoznanie z przepisami, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	5	5
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	125	125
Summaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	5	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		5

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	W zależności od charakteru instytucji odbywania praktyki

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Moduł obieralny: Psychologia edukacyjna

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PEDAGOGIKA	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	PEDAGOGY

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	IV
	Obieralny	X	semestr studiów	VII

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
konwersatorium	30	2	1

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>konwersatorium</i>	<i>zaliczenie z oceną</i>

Wymagania wstępne
Brak

Cele przedmiotu	
C1	Objaśnienie podstawowych procesów pedagogicznych.
C2	Kształtowanie umiejętności poprawnego posługiwania się kategoriami pojęciowymi współczesnej pedagogiki; budowania mapy pojęciowej dla wybranych orientacji pedagogicznych.
C3	Kształtowanie umiejętności rozwiązywania problemów z zakresu wychowania w edukacji szkolnej oraz wiązania teorii z praktyką pedagogiczną.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych	Odwołanie do efektów uczenia się opisanych w standardzie kształcenia nauczycieli
W zakresie wiedzy:			
W1	Zna i rozumie wychowanie w kontekście rozwoju: ontologiczne, aksjologiczne i antropologiczne podstawy wychowania; istotę i funkcje wychowania	K_W18	F1.W3

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych	Odwołanie do efektów uczenia się opisanych w standardzie kształcenia nauczycieli
	oraz proces wychowania, jego strukturę, właściwości i dynamikę; pomoc psychologiczno-pedagogiczną w szkole – regulacje prawne, formy i zasady udzielania wsparcia w placówkach systemu oświaty, a także znaczenie współpracy rodziny ucznia i szkoły oraz szkoły ze środowiskiem pozaszkolnym;		
W zakresie umiejętności:			
U1	Potrafi wspierać nauczycieli w rozwiązywaniu problemów wychowawczych;	K_U20	F.1.U4
U2	Potrafi wspomagać nauczycieli i rodziców lub opiekunów w rozwiązywaniu problemów wychowawczych oraz wspieraniu wszechstronnego rozwoju uczniów.	K_U21	F.I.U5
W zakresie kompetencji społecznych:			
K1	Jest gotów do nawiązywania skutecznego dialogu z uczniem, jego rodzicami lub opiekunami na temat jego rozwoju.	K_K7	F.1.K1

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
W1	Kolokwium, udział w dyskusji, ocena ćwiczeń przedmiotowych, projekt zespołowy	Konwersatorium
U1	Ćwiczenia przedmiotowe, projektowane sytuacje edukacyjne	Konwersatorium
U2	Projekt zespołowy	Konwersatorium
K1	Dyskusja, ćwiczenia przedmiotowe, projekt zespołowy	Konwersatorium

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – konwersatorium	
Kw. 1	Pedagogika jako nauka, określenie naukowości pedagogiki w kontekście wiedzy przedmiotowej i metapredmiotowej. Określenie przedmiotu, celów oraz źródeł pedagogiki. Rozwój jako kategoria pedagogiczna.
Kw. 2	Problemy współczesnej praktyki edukacyjnej w świetle różnych odmian dyskursu o edukacji – analiza wybranych sytuacji
Kw. 3	Edukacja szkolna – struktura systemu oświaty, edukacja włączająca, pomoc psychologiczno – pedagogiczna w szkole, regulacje prawne – analiza materiałów źródłowych
Kw. 4	Pojęcie wychowania - kontrowersje wokół jego istoty i właściwości
Kw. 5	Wychowanie w świetle koncepcji psychologicznych człowieka
Kw. 6	Aksjologiczne uwarunkowania procesu wychowania. Proces wychowania do wartości. Formułowanie celów wychowania na bazie uniwersalnych wartości – ćwiczenia praktyczne
Kw. 7	Struktura procesu wychowawczego. Stosowanie metod wychowawczych ze szczególnym uwzględnieniem metod: modelowania, zadaniowej, perswazyjnej, nagradzania, karania oraz szczegółowych metod oddziaływań grupowych – warsztaty, ćwiczenia praktyczne– ćwiczenia praktyczne, gry symulacyjne
Kw. 8	Projektowanie pracy z grupą wychowawczą z uwzględnieniem technik oddziaływań wychowawczych w integracji z celami, zasadami i metodami wychowania

Kw. 9	Uwarunkowania procesów wychowawczych, dobrostanu dziecka i stymulowania jego rozwoju – doświadczenia międzynarodowe – analiza materiałów źródłowych, ćwiczenia warsztatowe
Kw. 10	Sposoby rozpoznawania sytuacji wychowawczej – ćwiczenia praktyczne
Kw. 11	Projektowanie procesu wychowawczego w grupie wychowawczej, sporządzanie konspektu zajęć wychowawczych
Kw. 12	Trudności wychowawcze w wybranych środowiskach wychowawczych- przejawy, przyczyny, sposoby ich przezwyciężania - analiza przypadków, projektowanie działań
Kw. 13	Wychowanie i profilaktyka w szkole. Integracja podmiotów szkoły wokół problemów wychowawczych, zapobiegania i minimalizowania ich
Kw. 14	Partnerstwo edukacyjne w procesie wychowania dziecka – projektowanie sytuacji dydaktycznych

Metody dydaktyczne

dyskusja, wykład problemowy, wykład z prezentacją, analiza materiałów źródłowych, metoda ćwiczeń, tworzenie map mentalnych, metoda projektów, analiza przypadków.

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne
		Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (konwersatorium) – łączna liczba godzin w semestrze	30	15
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze		
Praca własna studenta: przygotowanie się do kolokwium, do zajęć, przygotowanie i analiza materiałów źródłowych, opracowanie projektu zespołowego – łączna liczba godzin w semestrze	20	10
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze		
Suma godzin:	50	25
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	2	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		1

Literatura podstawowa i uzupełniająca

1.	Kwieciński Z., Śliwerski B. (red.), Pedagogika: podręcznik akademicki, PWN, Warszawa 2019.
2.	Śliwerski B. (red.), Pedagogika T. 1, Podstawy nauk o wychowaniu, Gdańskie Wydawnictwo Pedagogiczne, Gdańsk 2006.
3.	Jeziorński M., Relacja wychowawcza: rozumienie, modele propozycja, Wydawnictwo KUL, Lublin 2022.
4.	Edukacja alternatywna w XXI wieku, red. Z. Melosik, B. Śliwerski, Poznań-Kraków 2010.
5.	Hornby G., Hall E., Hall C.: Nauczyciel wychowawca, Gdańsk 2005.
6.	Brezinka W., Wychowanie i pedagogika w dobie przemian kulturowych. Podręcznik akademicki, przekład Jerzy Kochanowicz SJ, Kraków 2005.
7.	Tchorzewski A.M., Wprowadzenie do pedagogicznej teorii wychowania moralnego, Kraków 2023
8.	Dudzikowa M., Czerepaniak – Walczak, M., Wychowanie. Pojęcia . Procesy. Konteksty. Gdańsk 2010

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
9.	Gawrych R., Trudności wychowawcze we współczesnej szkole, Białystok 2010
10.	B. Komorowska. Aksjologiczne uwarunkowania trudności wychowawczych. W: red. K. Denek, T. Koszczyc, W. Wiesner. Edukacja Jutra. T. 1. Wrocław 2008, s. 193 – 198.
11.	B. Komorowska. Specyfika wychowania ku wartościom ucznia sprawiającego trudności wychowawcze. W. red. A. Karpińska. Tocząca się reforma edukacji w dialogu i perspektywie. Białystok 2008. s. 356-367.

Karta (syllabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Moduł obieralny: Psychologia edukacyjna

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PODSTAWY DYDAKTYKI	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	BASICS OF DIDACTICS

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	IV
	Obieralny	X	semestr studiów	VII

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
<i>wykład</i>	15	1	0
<i>ćwiczenia</i>	30	3	2

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>Wykład</i>	<i>Egzamin</i>
	<i>ćwiczenia</i>	<i>zaliczenie na ocenę</i>

Wymagania wstępne
Znajomość podstawowych pojęć pedagogicznych; znajomość zagadnień z zakresu psychologii ogólnej i rozwojowej

Cele przedmiotu	
C1	Zapoznanie studentów z dydaktyką jako nauką i zagadnieniami dotyczącymi prawidłowo realizowanego procesu kształcenia.
C2	Kształtowanie umiejętności i postawy odpowiedzialności za prawidłowo zaprojektowany proces kształcenia.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych	Odwołanie do efektów uczenia się opisanych w standardzie kształcenia nauczycieli
W zakresie wiedzy:			
W1	Zna i rozumie usytuowanie dydaktyki w zakresie pedagogiki, a także przedmiot i zadania współczesnej	K_W23	C.W1.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych	Odwołanie do efektów uczenia się opisanych w standardzie kształcenia nauczycieli
	dydaktyki oraz relację dydaktyki ogólnej do dydaktyk szczegółowych;		
W2	Zna i rozumie współczesne koncepcje nauczania i cele kształcenia – źródła, sposoby ich formułowania oraz ich rodzaje; zasady dydaktyki, metody nauczania, treści nauczania i organizację procesu kształcenia oraz pracy uczniów;	K_W21	C.W3.
W3	Zna i rozumie zagadnienie lekcji jako jednostki dydaktycznej oraz jej budowę, modele lekcji i sztukę prowadzenia lekcji, a także style i techniki pracy z uczniami; interakcje w klasie; środki dydaktyczne;	K_W21	C.W4.
W4	Zna i rozumie sposoby i znaczenie oceniania osiągnięć szkolnych uczniów: ocenianie kształtujące w kontekście efektywności nauczania, wewnątrzszkolny system oceniania, rodzaje i sposoby przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów zewnętrznych; tematykę oceny efektywności dydaktycznej nauczyciela i jakości działalności szkoły oraz edukacyjną wartość dodaną;	K_W21	C.W6.
W zakresie umiejętności:			
U1	Potrafi dobierać metody nauczania do nauczanych treści i zorganizować pracę uczniów;	K_U17	C.U3.
U2	Potrafi wybrać model lekcji i zaprojektować jej strukturę;	K_U17	C.U4.
U3	Potrafi dokonać oceny pracy ucznia i zaprezentować ją w formie oceny kształtującej;	K_U17	C.U6.
W zakresie kompetencji społecznych:			
K1	Jest gotów do twórczego poszukiwania najlepszych rozwiązań dydaktycznych sprzyjających postępom uczniów;	K_K8	C.K1.
Weryfikacja założonych efektów uczenia się			
W1	Egzamin pisemny	Wykład	
W2	Egzamin pisemny	Wykład	
W3	Egzamin pisemny, opracowanie scenariusza lekcji, zajęcia praktyczne	wykład/ ćwiczenia	
W4	Egzamin pisemny	Wykład	
U1	Projekt zespołowy, ćwiczenia warsztatowe na zajęciach	Ćwiczenia	
U2	Opracowanie scenariusza lekcji	Ćwiczenia	
U3	Projekt indywidualny, ćwiczenia warsztatowe na zajęciach	Ćwiczenia	
U4	Ćwiczenia warsztatowe na zajęciach, projekt zespołowy, projekt indywidualny	Ćwiczenia	
Treści programowe przedmiotu			
Forma zajęć – wykład			
W1	Przedmiot i zadania dydaktyki; funkcje dydaktyki; etapy rozwoju dydaktyki, dydaktyka ogólna a dydaktyki szczegółowe.		

W2	Podstawowe pojęcia dydaktyki: nauczanie, uczenie się, kształcenie, samokształcenie. Integracja procesu nauczania i wychowania
W3	Cele kształcenia, źródła celów kształcenia. Cele ogólne i szczegółowe. Cele operacyjne, taksonomia celów. Cele kształcenia w kontekście indywidualizacji
W4	Treści kształcenia, źródła i teorie doboru treści kształcenia
W5	Metody kształcenia, podział metod kształcenia, kryteria doboru metod kształcenia
W6	Proces kształcenia ogólnego. Teoria kształcenia ogólnego – analiza wybranych sytuacji dydaktycznych
W7	Formy kształcenia, kryteria podziału, rodzaje. Lekcja, budowa i kryteria efektywności
W8	Środki dydaktyczne, funkcje, podział, kryteria doboru. Środki dydaktyczne a technologia informacyjno – komunikacyjna
W9	Kontrole i ocena pracy uczniów. Ocenianie kształtujące. Egzamininy zewnętrzne
W10	Jakość pracy szkoły

Forma zajęć – ćwiczenia

Ćw. 1	Motywacja do uczenia się, projektowanie sytuacji wzbudzających zaniepokojenie i dysonans poznawczy.
Ćw. 2	Interakcje w klasie szkolnej, style, techniki pracy z uczniami – ćwiczenia praktyczne
Ćw. 3	Stosowanie metod nauczania ze szczególnym uwzględnieniem metod dialogowych, aktywizujących wspomaganych technologiami informacyjnymi – projektowanie sytuacji dydaktycznych, ćwiczenia zespołowe z wykorzystaniem metody projektów,
Ćw. 4	Dobór form organizacyjnych w integracji z celami i metodami nauczania.
Ćw. 5	Środki dydaktyczne, projektowanie autorskich środków; wykorzystanie technologii informacyjnej w pracy nauczyciela
Ćw. 6	Projektowanie narzędzi oceniających – metody i kryteria kontroli i oceny ucznia.
Ćw. 7	Projektowanie procesu dydaktycznego, w tym sporządzanie konspektów lekcji – ćwiczenia projektowe
Ćw. 8	Prezentacja i samoocena zaprojektowanych autorskich rozwiązań metodycznych podczas lekcji.

Metody dydaktyczne

Wykład problemowy
Wykład z prezentacją multimedialną
Analiza tekstów źródłowych
Dyskusja
Metoda projektów
Metoda problemowa
Ćwiczenia przedmiotowe
Twórcza analiza wybranych sytuacji dydaktycznych

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (wykład, ćwiczenia) – łączna liczba godzin w semestrze	45	25
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze		
Praca własna studenta: przygotowanie się do egzaminu, w tym studiowanie literatury, opracowanie projektu grupowego i indywidualnego, projekt środka dydaktycznego, opracowanie scenariuszy lekcji – łączna liczba godzin w semestrze	55	25

Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze		
Suma godzin:	100	50
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	4	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	F. Bereźnicki. Dydaktyka szkolna dla kandydatów na nauczycieli, Kraków 2018.
2.	F. Bereźnicki. Dydaktyka kształcenia ogólnego. Kraków 2007.
3.	Cz. Kupisiewicz. Dydaktyka. Podręcznik Akademicki. Kraków 2012.
4.	K. Kruszewski (red.) Sztuka nauczania. Czynności nauczyciela. Warszawa 2004.
5.	W. Okoń. Wprowadzenie do dydaktyki ogólnej. Warszawa 2003.
6.	K. Żegnałek. Dydaktyka ogólna: wybrane zagadnienia. Warszawa 2005.
7.	G. Petty. Nowoczesne nauczanie. Sopot 2010.
8.	D. Klus – Stańska. Dydaktyka wobec chaosu pojęć i zdarzeń, Warszawa 2010.

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Moduł obieralny: Psychologia edukacyjna

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
EMISJA GŁOSU	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	VOICE EMISSION

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	IV
	Obieralny	X	semestr studiów	VII

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
ćwiczenia	30	2	2

Forma zaliczenia przedmiotu	ćwiczenia	zaliczenie na ocenę

Wymagania wstępne
Podstawowa wiedza z językoznawstwa ogólnego języka polskiego; Gotowość do kształcenia umiejętności przestrzegania zasad higieny i emisji głosu oraz praktykowania poznanych ćwiczeń w codziennej pracy jako nauczyciel.

Cele przedmiotu	
C1	Zapoznanie studentów z fizjologicznymi podstawami emisji głosu i technikami mówienia.
C2	Wypracowanie prawidłowych nawyków oddechowych, fonacyjnych i artykulacyjnych. Wdrożenie do codziennej praktyki stymulowania nerwu błędnego i technik oddychania.
C3	Przygotowanie do kształtowania właściwych zachowań w zakresie emisji i impostacji głosu.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych	Odwołanie do efektów uczenia się opisanych w standardzie kształcenia nauczycieli
W zakresie wiedzy:			
W1	Zna i rozumie znaczenie języka jako narzędzia pracy nauczyciela: problematykę pracy z uczniami z	K_W23	C.W7

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych	Odwołanie do efektów uczenia się opisanych w standardzie kształcenia nauczycieli
	ograniczoną znajomością języka polskiego lub zaburzeniami komunikacji językowej, metody porozumiewania się w celach dydaktycznych – sztukę wykładania i zadawania pytań, sposoby zwiększania aktywności komunikacyjnej uczniów, praktyczne aspekty wystąpień publicznych – poprawność językową, etykę języka, etykietę korespondencji tradycyjnej i elektronicznej oraz zagadnienia związane z emisją głosu – budowę, działanie i ochronę narządu mowy i zasady emisji głosu.		
W zakresie umiejętności:			
U1	Potrafi posługiwać się zgodnie z zasadami aparatem emisji głosu;	K_U25	C.U7
U2	Potrafi poprawnie posługiwać się językiem polskim.	K_U25	C.U8
W zakresie kompetencji społecznych:			
K1	Jest gotów do skutecznego korygowania swoich błędów językowych i doskonalenia aparatu emisji głosu.	K_K8	C.K2

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
W1	Udział w dyskusji, przygotowanie mowy, Projekt i koordynacja zajęć z emisji głosu dla nauczycieli, karta ewaluacji (zaliczenie praktyczne).	Ćwiczenia
U1	Tekst z lingwołamkami do nauczania na pamięć, wygłoszenie, samoocena (wg kryteriów).	Ćwiczenia
U2	Przygotowanie mowy i wygłoszenie (drama i dziennik refleksji).	Ćwiczenia
K1	Wypowiedź ustna, dziennik refleksji, karta autoewaluacji	Ćwiczenia

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – ćwiczenia	
Ćw. 1	Głos ludzki jako nośnik treści i emocji. Budowa i działanie narządu głosu. Cechy i parametry. Mowa a słuch (fizyczny, muzyczny, fonematyczny).
Ćw. 2	Emisja a impostacja głosu. Fizjologia powstawania a zasady higieny głosu. Dysfunkcje, zaburzenia, choroby. Profilaktyka i higiena głosu.
Ćw. 3	Głos a stymulacja nerwu błędnego. Techniki oddechowe i ćwiczenia ortofoniczne.
Ćw. 4	Artikulacja i dykcja - wprowadzenie do ćwiczeń usprawniających motorykę aparatu mowy, prawidłowego tempa i intonacji.
Ćw. 5	Autodiagnoza (własnego sposobu oddychania, planowanie ćwiczeń).
Ćw. 6	Nastawienie głosowe i ćwiczenia w celu uzyskania miękkiego ataku dźwięków.
Ćw. 7	Rezonatory. Mówienie “na maskę”. Zniwelowanie zmęczenia głosu.
Ćw. 8	Zabawy i innowacyjne techniki w emisji głosu.
Ćw. 9	Planowanie działań z dziećmi/uczniami w młodszym wieku szkolnym. Koordynowanie ćwiczeń artykulacyjnych, fonacyjnych, oddechowych.
Ćw. 10	Lingwołamki. (Melo)recytacje. Śpiew. Techniki pracy z głosem.
Ćw. 11	Językowe środki ekspresji w pracy z tekstem literackim dla dzieci.
Ćw. 12	Wygłoszenie - akcent, intonacja, wydłużanie fazy wydechowej, unikanie pauz syntaktycznych i przygłosu. Zgodność z normą językową. Autokorekta.

Ćw. 13	Zasady poprawnej i skutecznej wypowiedzi - werbalnej i pozawerbalnej (wpływ 'mowy ciała' na komunikację). Ideał sprawnego mówcy w czasach starożytnych i współczesnych. Testy kompetencji i dziennik refleksji.
Ćw. 14	Retoryka a erystyka: punkty zbieżności i rozbieżności Sztuka etycznego prowadzenia debat i dyskusji. Case study i gry interaktywne. Ewaluacja.
Ćw. 15	Przygotowanie mowy publicznej. Zakres retorycznej elokucji. Elementy stylistyki i kultury języka. Zasady wygłoszenia, pozawerbalne elementy akcji oratorskiej.
Ćw. 16	Przemawianie w sytuacjach publicznych – udział w scenkach w różnych rolach społecznych (drama). Ankieta autoewaluacji i dziennik refleksji.

Metody dydaktyczne

Pokaz, metody dyskusji, techniki dramy i symulacja, metoda indywidualnych przypadków, instrukcja, ćwiczenia przedmiotowe, gry interaktywne,

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładownicą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych ćwiczenia – łączna liczba godzin w semestrze	30	30
Godziny kontaktowe z wykładownicą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze		
Praca własna studenta: przygotowanie się do zajęć: przygotowanie projektu, ćwiczenia praktyczne, przygotowanie mowy do wygłoszenia - łączna liczba godzin w semestrze	20	20
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze		
Suma godzin:	50	50
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	2	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca

1.	Bednarek J.D., Ćwiczenia wyrazistości mowy. Wrocław 2002.
2.	Bończykowa M., Przybysz-Piwko M., Emisja głosu nauczyciela: wybrane zagadnienia. Warszawa 2006.
3.	Ciecierska-Zajdel B., Trening głosu. Praktyczny kurs dobrego mówienia. Warszawa 2012.
4.	Oczkoś M., Sztuka poprawnej wymowy, czyli o bełkotaniu i fałdunieniu. Warszawa 2007.
5.	Tarasiewicz B. Mówię i śpiewam świadomie. Podręcznik do nauki emisji głosu. Kraków 2003.
6.	Toczyska B., Łamańce z dedykacją. Gdańsk 2008.
7.	Toczyska B., Elementarne ćwiczenia dykcji. Gdańsk 2000.
8.	Walencik-Topiło A., Głos jako narzędzie. Materiały do ćwiczeń emisji głosu dla osób pracujących głosem i nad głosem. Gdańsk 2009.
9.	Wosik-Kawała D., Podstawy emisji głosu, UMCS, Lublin 2015.
10.	Rusinek M., Załazińska A., Retoryka podręczna, czyli jak wnikliwie słuchać i przekonująco mówić, Kraków 2005.

Karta (syllabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Moduł obieralny: Psychologia edukacyjna

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
WSPÓŁCZESNE UZALEŻNIENIA DZIECI I MŁODZIEŻY	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	CONTEMPORARY ADDICTIONS OF CHILDREN AND ADOLESCENTS

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	IV
	Obieralny	X	semestr studiów	VII

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
<i>wykład</i>	15	1	0
<i>ćwiczenia</i>	30	3	2

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>Wykład</i>	<i>zaliczenie na ocenę</i>
	<i>ćwiczenia</i>	<i>zaliczenie na ocenę</i>

Wymagania wstępne
wiedza z zakresu psychologii rozwojowej i psychologii wychowawczej

Cele przedmiotu	
C1	zapoznanie z informacjami na temat rozpoznawania, diagnozowania oraz interwencji w przypadku dzieci i młodzieży zagrożonych uzależnieniem oraz profilaktyki w tym zakresie.
C2	kształtowanie umiejętności planowania i projektowania działań profilaktycznych w obszarze profilaktyki uzależnień dzieci i młodzieży

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych	Odwołanie do efektów uczenia się opisanych w standardzie kształcenia nauczycieli
W zakresie wiedzy:			
W1	Student zna i rozumie rolę profilaktyki w zakresie profilaktyki uzależnień.	K_W16	F.2.U8

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych	Odwołanie do efektów uczenia się opisanych w standardzie kształcenia nauczycieli
W zakresie umiejętności:			
U1	potrafi działać na rzecz profilaktyki uzależnień,	K_U23	F.2.U6
U2	potrafi wspomagać rodziców lub opiekunów i nauczycieli w działaniach wychowawczych na rzecz profilaktyki uzależnień	K_U18	F.2.U8
W zakresie kompetencji społecznych:			
K1	jest gotów do nawiązywania skutecznego dialogu z uczniem, jego rodzicami lub opiekunami na temat rozwoju ucznia	K_K7	F.2.K1
K2	jest gotów do podejmowania współpracy z różnymi podmiotami w środowisku ucznia na rzecz jego rozwoju.	K_K5	F.2.K3
Weryfikacja założonych efektów uczenia się			
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)	
W1	Kolokwium, projekt indywidualny, ćwiczenia projektowe	wykład/ćwiczenia	
U1	projekt indywidualny, ćwiczenia projektowe	Ćwiczenia	
U2	projekt indywidualny, ćwiczenia projektowe, dyskusja	wykład/ćwiczenia	
K1	projekt indywidualny, ćwiczenia projektowe, dyskusja	wykład/ćwiczenia	
K2	projekt indywidualny, ćwiczenia projektowe, dyskusja	wykład/ćwiczenia	
Treści programowe przedmiotu			
Forma zajęć – wykład			
W1	Uzależnienie, ryzyko uzależnienia – pojęcie i analiza		
W2	Uzależnienia chemiczne od substancji psychoaktywnych		
W3	Uzależnienia behawioralne od nałogowych czynności		
W4	Rozpowszechnienie uzależnień wśród dzieci i młodzieży i uwarunkowania		
W5	Przyczyny i mechanizmy uzależnienia		
W6	Diagnoza uzależnień		
W7	Profilaktyka uzależnień w środowisku szkolnym		
W8	Zadania i formy ich realizacji przez psychologa szkolnego w zakresie zapobiegania i minimalizowania ryzyka uzależnień wśród dzieci i młodzieży		
W9	Współpraca z rodzicami i opiekunami dzieci z grupy ryzyka uzależnienia		
Forma zajęć – ćwiczenia			
Ćw. 1	Rozpoznawanie wczesnych sygnałów uzależnień; Zmiany w zachowaniu, emocjach i funkcjonowaniu społecznym.		
Ćw. 2	Mapa współczesnych uzależnień dzieci i młodzieży i ich uwarunkowań – ćwiczenia praktyczne		
Ćw. 3	Studium przypadku: Analiza przykładowych sytuacji problemowych – ćwiczenia praktyczne.		
Ćw. 4	Czynniki ryzyka i czynniki chroniące w aspekcie ryzyka uzależnień dzieci i młodzieży – ćwiczenia praktyczne		
Ćw. 5	Projektowanie działań profilaktycznych z obszarze ryzyka uzależnień. Programy o wąskim spektrum tematycznym. Projekt indywidualny		

Ćw. 6	Podstawy terapii skoncentrowanej na rozwiązaniach (TSR) w pracy z dzieckiem i rodzicami – ćwiczenia praktyczne
Ćw. 7	Opracowywanie i prezentacja scenariuszy zajęć z zakresu profilaktyki uniwersalnej. – ćwiczenia praktyczne
Ćw. 8	Opracowywanie i prezentacja scenariuszy zajęć skierowanych do grupy z ryzyka uzależnienia – ćwiczenia praktyczne

Metody dydaktyczne

wykład z prezentacją, wykład problemowy, ćwiczenia praktyczne, analiza materiałów źródłowych, dyskusja, mapa mentalna, metoda projektów.

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (wykład, ćwiczenia)– łączna liczba godzin w semestrze	45	30
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze		
Praca własna studenta: przygotowanie się do kolokwium, do zajęć, projektowanie ćwiczeń, scenariuszy, projekt indywidualny – program o wąskim spektrum tematycznym – łączna liczba godzin w semestrze	55	20
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze		
Suma godzin:		
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	4	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca

1.	Michalczyk Z., Współczesne uzależnienia dzieci i młodzieży, Warszawa 2020
2.	Griffiths M., Gry i hazard: uzależnienia dzieci w wieku dorastania, Gdańsk 2004.
3.	Knapik W., Uzależnienia jako problem cywilizacyjny XXI wieku: Postawy młodzieży studenckiej wobec narkomanii na podstawie badań socjologicznych, Kraków 2010.
4.	Nowak A., Wysocka E., Problemy i zagrożenia społeczne we współczesnym świecie, Katowice 2001.
5.	Rawicka, M., Uzależnienia behawioralne: terapia i profilaktyka, Warszawa: Krajowe Biuro do Spraw przeciwdziałania Narkomanii. 2015
6.	Woronowicz B. T., Uzależnienia: geneza, terapia, powrót do zdrowia, Poznań 2009.
7.	Cekiera Cz., Ryzyko uzależnień, Lublin 1994.
8.	Cekiera Cz., Psychoprofilaktyka uzależnień oraz terapia i resocjalizacja osób uzależnionych. Metody, programy, modele, ośrodki, zakłady, wspólnoty, Lublin 1992.
9.	Porzak R. (red.) , Profilaktyka w szkole. Stan i rekomendacje dla systemu oddziaływań profilaktycznych w Polsce, Lublin 2019.

Karta (syllabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Moduł obieralny: Psychologia zdrowia

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
ZDROWIE PSYCHICZNE – IMPLIKACJE DIAGNOSTYCZNE	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	MENTAL HEALTH - DIAGNOSTIC IMPLICATIONS

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	IV
	Obieralny	X	semestr studiów	VII

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
konwersatorium	15	2	1

Forma zaliczenia przedmiotu	konwersatorium	zaliczenie na ocenę

Wymagania wstępne
Student ma wiedzę i umiejętności z psychologii zdrowia, psychologii klinicznej, psychologii procesów poznawczych, psychologii emocji i motywacji, psychologii osobowości

Cele przedmiotu	
C1	Zapoznanie studenta ze współczesnymi koncepcjami, modelami zdrowia psychicznego, jego uwarunkowaniami.
C2	Nabywanie przez studenta biegłości w rozpoznawaniu zaburzeń psychicznych.
C3	Zapoznanie studenta z możliwościami wzmacniania zdrowia psychicznego.

Symbol efektu przedmiotowe go	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Student w pogłębionym stopniu ma wiedzę dotyczącą zdrowia psychicznego i zaburzeń psychicznych, zna kryteria rozpoznawania zaburzeń psychicznych i ich uwarunkowania zgodnie z obowiązującymi klasyfikacjami chorób i zaburzeń; posiada wiedzę o biologicznych, społecznych i kulturowych uwarunkowaniach zaburzeń psychicznych oraz czynnikach wspierających zdrowie psychiczne.	K_W15

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie umiejętności:		
U1	Student potrafi wskazać czynniki biologiczne, psychologiczne i społeczno-kulturowe związane ze zdrowiem, wyjaśnia znaczenie czynników psychicznych, dla etiologii i przebiegu chorób psychosomatycznych; umie rozpoznać nieprawidłowości i zaburzenia procesów psychicznych: poznawczych, emocjonalnych i motywacyjnych, odnieść diagnozowane objawy do obowiązujących klasyfikacji chorób m.in. ICD, DSM; potrafi rozpoznawać potencjalne zagrożenia i udzielać wskazówek służących poprawie zdrowia psychicznego; w nagłych wypadkach potrafi udzielić pomocy psychologicznej.	K_W13
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Student ma kompetencje do krytycznej oceny posiadanej wiedzy, doceniania jej znaczenia dla rozwiązywania problemów zarówno teoretycznych jak i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemów.	K_K1

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się	Forma zajęć dydaktycznych
W1, U1	Kolokwium	Konwersatorium
U1	Opis studium przypadku – wybrane zaburzenie psychiczne Wypowiedź oceniająca	Konwersatorium
K1	Obserwacja studenta podczas pracy na zajęciach	Konwersatorium

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – konwersatorium	
Kw. 1	Zdrowie psychiczne: definicje, kryteria zdrowia psychicznego, Zdrowie psychiczne sposoby ujmowania: ujęcie funkcjonalne i strukturalne. Model biologiczny i model społeczno – ekologiczny (holistyczno – funkcjonalny). Funkcjonalny model zdrowia psychicznego i model kompletnego zdrowia psychicznego.
Kw. 2	Koncepcje zdrowia psychicznego w kontekście założeń teoretycznych: behawioryzm, psychologia humanistyczna, ujęcie psychoanalityczne, psychologia pozytywna.
Kw. 3	Typologia zachowań zdrowotnych i źródła zdrowia psychicznego. Uwarunkowania zdrowia psychicznego – czynniki biologiczne, psychologiczne i społeczno-kulturowe. Czynniki chroniące zdrowie psychiczne dzieci, młodzieży i dorosłych, czynniki ryzyka zaburzeń psychicznych w poszczególnych grupach.
Kw. 4	Współczesne koncepcje zdrowia psychicznego: Zdrowie psychiczne jako psychologiczny dobrostan. Wybrane współczesne koncepcje dobrostanu: Cebulowa teoria szczęścia, teoria dobrostanu psychologicznego Ryff, Teorii dobrostanu subiektywnego Dienera, Teoria dobrostanu subiektywnego Keyesa i Watermana, teoria dobrostanu Seligmana, teoria szczęścia Kahnemana. Prosperowanie/rozkwit; jakość życia/szczęście w psychologii pozytywnej.
Kw. 5	Współczesne koncepcje zdrowia psychicznego: Zdrowie psychiczne jako obecność mocnych stron. Zdrowie psychiczne jako psychologiczna elastyczność procesów (akceptacja, dyfuzja poznawcza, kontakt z chwilą obecną, Ja jako kontekst, ustalenie wartości i zaangażowane działanie). Zdrowie psychiczne a inteligencja emocjonalna.

	Zdrowie psychiczne a poczucie koherencji. Zdrowie psychiczne a resilience i resiliency.. Zdrowie psychiczne a radzenie sobie ze stresem. Czynniki psychiczne a etiologia i przebieg chorób psychosomatycznych.
Kw. 6	Kryteria diagnostyczne wybranych zaburzeń psychicznych ICD 11 i DSM V TR – rozpoznawanie nieprawidłowości i zaburzenia procesów psychicznych: poznawczych, emocjonalnych i motywacyjnych, powiązanie diagnozowanych objawów obowiązujących klasyfikacji. Analiza przypadków. Uwarunkowania zaburzeń psychicznych
Kw. 7	Kryteria diagnostyczne wybranych zaburzeń psychicznych ICD 11 i DSM V TR – rozpoznawanie nieprawidłowości i zaburzenia procesów psychicznych: poznawczych, emocjonalnych i motywacyjnych, powiązanie diagnozowanych objawów obowiązujących klasyfikacji. Analiza przypadków. Uwarunkowania zaburzeń psychicznych.
Kw. 8	Zdrowie psychiczne i promocja zdrowia psychicznego- definicje, wskaźniki. Wzmacnianie zdrowia psychicznego.

Metody dydaktyczne

Wykład konwersatoryjny z prezentacją multimedialną, analiza studium przypadku, tworzenie map mentalnych, praca z tekstem, pokaz z wykorzystaniem filmu dydaktycznego

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych konwersatorium – łączna liczba godzin w semestrze	15	10
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do kolokwium, wypowiedzi oceniającej, analiza studium przypadku, samokształcenie, przygotowanie się do zajęć – łączna liczba godzin w semestrze	35	15
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	50	25
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	2	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		1

Literatura podstawowa i uzupełniająca

1.	Wilczek – Rużyczka E., Kwak M. Zdrowie psychiczne – Współczesne zagrożenia i możliwości wzmacniania, Warszawa 2022.
2.	Galderisi S., Heinz A., Kastrup M., Beezhold J., Sartorius N., Propozycja nowej definicji zdrowia psychicznego, Psychiatria Polska, 2017, vol 51(3), s. 401 – 411.
3.	Sokołowska E., Zabłocka – Żytka L., Kluczyńska S., Wojda – Kornacka J., Zdrowie psychiczne młodych dorosłych, Warszawa 2015.
4.	Wrona – Polańska H., Zdrowie – psychologiczne wyznaczniki, sposoby jego promowania i wspomagania, Sztuka Lecznicza, 2006, tom XIII, nr 1-2, s. 19-31.
5.	Trzebińska E. Psychologia pozytywna, Warszawa 2008.
6.	Seligman M.E.D. Pełnia życia. Nowe spojrzenie na kwestię szczęścia i dobrego życia, Poznań 2011.

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
7.	Czapiński J. (red.). Psychologia pozytywna, Warszawa 2004.
8.	Pięta A. Zdrowie psychiczne. Instrukcja obsługi, Warszawa 2024.

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Moduł obieralny: Psychologia zdrowia

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PSYCHOSOMATYKA	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	PSYCHOSOMATICS

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	IV
	obieralny	X	semestr studiów	VII

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
<i>wykład</i>	15	1	0
<i>ćwiczenia</i>	30	2	1

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>wykład</i>	<i>Egzamin</i>
	<i>ćwiczenia</i>	<i>zaliczenie na ocenę</i>

Wymagania wstępne
Podstawowa wiedza z zakresu psychologii zdrowia. Wiedza z zakresu psychologii klinicznej oraz biologicznych podstaw zachowania.

Cele przedmiotu	
C1	Rozwijanie identyfikowania przez studentów problemów emocjonalnych, osobowościowych i interpersonalnych mających związek z przebiegiem choroby i/lub zgłaszanymi przez pacjentów objawami.
C2	Rozwijanie zdolności wdrożenia postępowania w stosunku do pacjenta z zaburzeniami psychosomatycznymi.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
		K_W12
W1	Student zna w stopniu pogłębionym szczegółowe zagadnienia z zakresu psychosomatyki.	K_W23

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
W2	Student zna w stopniu pogłębionym etyczne, społeczne i prawne uwarunkowania wykonywania zawodu psychologa klinicznego oraz zasady promocji zdrowia, a swoją wiedzę opiera na dowodach naukowych i przyjętych normach.	K_W2
W zakresie umiejętności:		
U1	Student potrafi rozpoznać problemy psychologiczne, zinterpretować zachowanie pacjenta, zaplanować postępowanie diagnostyczne i zinterpretować jego wyniki, wdrożyć właściwe i bezpieczne postępowanie terapeutyczne oraz przewidzieć jego skutki.	K_U10
U2	Student potrafi posługiwać się specyficznymi metodami i narzędziami psychologicznymi w obszarze psychologii zdrowia.	K_U26
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Student ma kompetencje w zakresie rzetelnego wypełniania obowiązków zawodowych psychologa, popularyzowania wiedzy w środowisku medycznym	K_K2
K2	Student ma kompetencje do budowania relacji i komunikowania się z pacjentem i jego rodziną w atmosferze zaufania, z uwzględnieniem potrzeb pacjenta.	K_K5
K3	Student kieruje się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi, kieruje się szacunkiem, dba o dobro pacjenta.	K_K9

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
<i>Symbol efektu przedmiotowego</i>	<i>Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się</i>	<i>Forma zajęć dydaktycznych</i>
W1, W2,	Egzamin pisemny	Wykład
U1, U2	Analiza studium przypadku – postępowanie diagnostyczne i terapeutyczne Protokół z badania dwoma narzędziami osoby z zaburzeniami psychosomatycznymi	Ćwiczenia
K1, K2, K3	Obserwacja studenta podczas zajęć pod kątem przygotowania do rzetelnego wypełniania obowiązków psychologa, budowania relacji i komunikowania się; kierowania się zasadami i normami etycznymi	Ćwiczenia

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – wykład	
W1	Podstawy klasyfikacji zaburzeń psychosomatycznych - nozologia, teorie powstawania zaburzeń psychosomatycznych, medycyna psychosomatyczna.
W2	Zaburzenia psychosomatyczne „nieorganiczne”: zaburzenia somatoformiczne, zaburzenia dysocjacyjne, objawy somatyczne w przebiegu zaburzeń psychicznych.
W3	Choroby psychosomatyczne - etiologia, objawy, mechanizmy biopsychospołeczne. Psychologiczne, systemowe i kulturowe podstawy somatyzacji.
W4	Zaburzenia psychosomatyczne „organiczne”: czynniki psychologiczne wpływające na stan somatyczny.
W5	Rola czynników psychologicznych w rozwoju i przebiegu wybranych chorób
W6	Rola choroby w funkcjonowaniu systemu rodzinnego – czynniki hamujące zdrowienie
W7	Zakłócenia współpracy z lekarzem jako czynnik rozwoju zaburzeń psychosomatycznych

W8	Współpraca pomiędzy różnymi specjalistami z zakresu zdrowia w terapii osób z objawami somatycznymi. Prawny, etyczny i społeczny wymiar pracy psychologa klinicznego z pacjentem z zaburzeniami psychosomatycznymi.
Forma zajęć – ćwiczenia	
Ćw. 1	Diagnoza i diagnoza różnicowa zaburzeń psychosomatycznych. Identyfikacja zaburzeń psychosomatycznych w wybranych sytuacjach klinicznych – analiza studium przypadku.
Ćw. 2	Wpływ osobowości w zaburzeniach psychosomatycznych – analiza studium przypadku.
Ćw. 3	Stres w zaburzeniach psychosomatycznych – paradygmat poznawczo – transakcyjny stresu Lazarus – Folkman oraz teoria zachowania zasobów Hobfolla – analiza studium przypadku
Ćw. 4	Stres w zaburzeniach psychosomatycznych – poczucie koherencji Antonovskyego oraz reakcja pacjenta na stratę Kubler – Ross - analiza studium przypadku.
Ćw. 5	Stres w zaburzeniach psychosomatycznych – radzenie sobie jako specyficzna forma aktywności (ujęcie klasyczne) – analiza studium przypadku.
Ćw. 6	Diagnoza w psychosomatyce i psychologii zdrowia: pomiar indywidualnego poczucia koherencji: Kwestionariusz Orientacji Życiowej SOC-29 Antonovskyego – analiza studium przypadku. Obserwacja i wywiad – ćwiczenia w warunkach symulacji.
Ćw. 7	Diagnoza w psychosomatyce i psychologii zdrowia: czynnik ryzyka w chorobach psychosomatycznych: Skala do pomiaru typu D - DS 14 Denelley; Wielowymiarowa Skala Umiejszczenia Kontroli Zdrowia - MHLC Wallstona, Wallston i DeVellis – analiza studium przypadku.
Ćw. 8	Diagnoza w psychosomatyce i psychologii zdrowia: Inwentarz Wzorów Osobowości – IWO Zawadzkiego, koncepcja wzór zachowania Friedmana i Rosenmana: Skala Typu A-Framingham – analiza studium przypadku.
Ćw. 9	Zasady komunikacji lekarza i psychologa z pacjentami z zaburzeniami psychosomatycznymi – ćwiczenie w warunkach symulacji.
Ćw. 10	Zasady postępowania klinicznego z pacjentami z zaburzeniami psychosomatycznymi – ćwiczenia w warunkach symulacji.
Ćw. 11	Rola zasobów i deficytów odpornościowych w chorobach psychosomatycznych.
Ćw. 12	Współpraca z psychiatrami i psychoterapeutami w leczeniu pacjentów z zaburzeniami psychosomatycznymi.
Ćw. 13	Wsparcie oraz terapia osób z zaburzeniami psychosomatycznymi. Możliwości leczenia zaburzeń psychosomatycznych
Ćw. 14	Profilaktyka zaburzeń psychosomatycznych oraz czynniki ochronne.
Ćw. 15	Ocena zachowań zdrowotnych: Inwentarz Zachowań Zdrowotnych -IZ Z oraz Lista Kryteriów Zdrowia - LK Z oceniająca wartościowanie zdrowia.

Metody dydaktyczne

Wykład konwersatoryjny z prezentacją multimedialną, analiza przypadków, analiza tekstów, ćwiczenia, metoda symulacji, pokaz z wykorzystaniem filmu dydaktycznego.

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych wykład, ćwiczenia – łączna liczba godzin w semestrze	45	15
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do egzaminu, analizy studium przypadku, opracowania protokołu z badań, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	30	10

Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	75	25
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	3	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		1

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1	Heszen Celińska I., Sęk H. Psychologia zdrowia, Warszawa 2020
2	Seligman M. Walker E. Rosenhan D. Psychopatologia. Poznań 2003
3	Furgał M. Związki wybranych objawów astmy oraz zmiennych psychopatologicznych z funkcjonowaniem małżeństw pacjentów. Analiza systemowa. Medycyna Praktyczna, Kraków 2015
4	Shier K. Bez tchu i bez słowa. Więż psychiczna i regulacja emocji u osób chorych na astmę oskrzelową, Gdańsk 2015

Karta (syllabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Moduł obieralny: Psychologia zdrowia

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PSYCHOEDUKACJA I PROMOCJA ZDROWIA PSYCHICZNEGO	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	Psychoeducation and mental health promotion

Typ przedmiotu	obowiązkowy	X	rok studiów	IV
	obieralny		semestr studiów	VII

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma dydaktycznych zajęć (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
<i>wykład</i>	15	1	0
<i>ćwiczenia</i>	30	3	2

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>wykład</i>	<i>egzamin</i>
	<i>ćwiczenia</i>	<i>zaliczenie na ocenę</i>

Wymagania wstępne
Student ma wiedzę i umiejętności z psychologii ogólnej, psychologii motywacji, psychologii zdrowia.

Cele przedmiotu	
C1	Rozwijanie umiejętności inicjowania, projektowania i podejmowania działań psychoedukacyjnych oraz promocji zdrowia psychicznego w różnych grupach pacjentów (dzieci, młodzież, dorośli).
C2	Ukształtowanie kompetencji komunikacyjnych i współpracy interdyscyplinarnej, niezbędnych do efektywnego wsparcia osób z zaburzeniami zdrowia psychicznego.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W1	Absolwent ma pogłębioną wiedzę z psychoedukacji.	K_W12
W2	Absolwent zna w stopniu pogłębionym szczegółowe zagadnienia z zakresu podstaw zdrowia psychicznego oraz czynników ryzyka i czynników ochronnych.	K_W23
W zakresie umiejętności:		
U1	Absolwent potrafi interpretować zachowania człowieka i zjawiska w kontekście osiągnięć psychoedukacji i promocji zdrowia psychicznego, sprawnie posługiwać się terminologią specjalistyczną, potrafi zaplanować badania empiryczne oraz wskazać potencjał aplikacyjny ich wyników.	K_U10
U2	Absolwent potrafi posługiwać się specyficznymi metodami i narzędziami psychologicznymi w stosowanych w psychoedukacji i promocji zdrowia psychicznego. Ma umiejętności rozpoznawania sygnałów ostrzegawczych zaburzeń psychicznych (lęk, depresja, uzależnienia) oraz projektowania działań psychoedukacyjnych.	K_U26
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Absolwent jest gotów do rzetelnego wypełniania obowiązków zawodowych psychologa, popularyzowania wiedzy w środowisku lokalnym oraz dbałości o kondycję psychiczną współpracowników.	K_K2
K2	Absolwent jest gotów do budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami oddziaływań psychologicznych. Jest gotowy do zmiany postaw wobec osób z zaburzeniami psychicznymi (redukcja stygmatyzacji) oraz promowania zdrowia psychicznego.	K_K5
K3	Absolwent jest gotów do posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka.	K_K9

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się	Forma zajęć dydaktycznych
W1, W2	Egzamin w formie pisemnej.	wykład
U1, K1	Kolokwium. Projekt działań psychoedukacyjny skierowany do pacjenta – analiza przypadku. Projekt zespołowy promujący zdrowie psychiczne skierowany do wybranej grupy (dzieci, młodzież, dorośli, seniorów).	ćwiczenia
K1, K2, K3	Ocena pracy w grupach, ocena udziału w dyskusji moderowanej, ćwiczeniach symulacyjnych, obserwacja w trakcie zajęć.	ćwiczenia
Treści programowe przedmiotu		
Forma zajęć¹ – wykład		
W1	Definicje i modele zdrowia psychicznego: Zdrowie jako dobrostan (WHO), koncepcja salutogenetyczna (A. Antonovsky) vs. patogenetyczna.	

¹ Należy wpisać właściwą formę zajęć np. wykład, ćwiczenia, laboratoria, itd.

W2	Psychologia zdrowia i emocje: Rola emocji, procesy poznawcze (pamięć, myślenie), motywacyjne mechanizmy zachowań zdrowotnych.
W3	Zdrowie psychiczne w cyklu życia: Czynniki rozwojowe, społeczne i biologiczne determinujące dobrostan od dzieciństwa do starości. Zjawiska kryzysowe w okresie dzieciństwa, adolescencji, dorosłości, starości. Zaburzenia psychiczne najczęściej występujące: lęki, fobie, depresja, ADHD, zaburzenia opozycyjno – buntownicze, zaburzenia zachowania, samookaleczenia, zachowania samobójcze, schizofrenia
W4	Promocja zdrowia psychicznego - definicje i strategie: Różnice między promocją, profilaktyką a leczeniem. Karta Ottawska. Czynniki chroniące i ryzyka: Budowanie odporności psychicznej (resilience), rola środowiska (rodzina, praca, szkoła).
W5	Polityka zdrowia psychicznego: Narodowy Program Ochrony Zdrowia Psychicznego, walka ze stygmatyzacją i dyskryminacją. Promocja zdrowia w różnych środowiskach: szkoła, miejsce pracy, społeczności lokalne.
W6	Psychoedukacja: Psychoedukacja jako forma promocji zdrowia: Cele, metody i narzędzia psychoedukacyjne. Różnice między edukacją a terapią.
W7	Psychoedukacja w zaburzeniach psychicznych: Edukacja pacjentów i rodzin w zakresie chorób (depresja, zaburzenia lękowe, schizofrenia).
W8	Praktyczne aspekty: Projektowanie kampanii społecznych: Planowanie działań edukacyjnych, ocena skuteczności. Rola psychologa w psychoedukacji i promocji zdrowia psychicznego.
Forma zajęć - ćwiczenia	
Ćw. 1	Rozpoznawanie czynników ryzyka i ochronnych: analiza studiów przypadków, praca na diagnozach środowiskowych.
Ćw. 2	Budowanie relacji wspierających zdrowie psychiczne. Komunikacja empatyczna i aktywne słuchanie. Wyrażanie emocji i granic w kontakcie z pacjentem (dziecko, nastolatek).
Ćw. 3	Budowanie relacji wspierających zdrowie psychiczne. Komunikacja empatyczna i aktywne słuchanie. Wyrażanie emocji i granic w kontakcie z pacjentem (dorosły, senior).
Ćw. 4	Analiza programów rekomendowanych ORE skierowanych do dzieci i młodzieży w obszarze zdrowia psychicznego
Ćw. 5	Diagnoza i rozpoznawanie czynników ryzyka i ochronnych: analiza studiów przypadków. Symulacje spotkań z dzieckiem/nastolatkiem – psychoedukacja/promocja zdrowia psychicznego.
Ćw. 6	Współpraca z rodziną i instytucjami wspierającymi dziecko i nastolatka. Analiza dokumentacji i tworzenie planów w zakresie psychoedukacji/promocji zdrowia psychicznego.
Ćw. 7	Symulacje spotkań z rodzicami – psychoedukacja/promocja zdrowia psychicznego.
Ćw. 8	Zapobieganie sytuacjom kryzysowym w środowisku szkolnym: dbanie o dobrostan fizyczny i psychiczny dzieci i młodzieży.
Ćw. 9	Zapobieganie sytuacjom kryzysowym w środowisku szkolnym: zaplanowanie kampanii promującej zdrowie psychiczne w środowisku szkolnym skierowanej do uczennic/uczniów, rodziców i nauczycieli.
Ćw. 10	Analiza programów psychoedukacyjnych/promujących zdrowie psychiczne skierowanych do dorosłych: Program PEGASUS, Barceloński Program Psychoedukacyjny, Krakowski program psychoedukacyjny pt. „Oswajanie choroby afektywnej dwubiegunowej”.
Ćw. 11	Diagnoza i rozpoznawanie czynników ryzyka i ochronnych: analiza studiów przypadków. Symulacje spotkań z osobami dorosłymi – psychoedukacja/promocja zdrowia psychicznego.

Ćw. 12	Diagnoza i rozpoznawanie czynników ryzyka i ochronnych: analiza studiów przypadków. Symulacje spotkań z seniorami – psychoedukacja/promocja zdrowia psychicznego.
Ćw. 13	Projekt zespołowy promujący zdrowie psychiczne skierowany do dzieci/młodzieży.
Ćw. 14	Projekt zespołowy promujący zdrowie psychiczne skierowany do dorosłych, w tym seniorów.
Ćw. 15	Kompetencje osobiste psychologa. Budowanie odporności psychicznej w pracy zawodowej.

Metody dydaktyczne

Wykład z prezentacją multimedialną, problemowe, meta plan, praktycznego działania, projektowanie zadań, metoda przypadków, burza mózgów, projekty grupowe i prezentacje multimedialne, analiza studium przypadku, ćwiczenia praktyczne, ćwiczenia praktyczne w warunkach symulacji

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych wykład i ćwiczenia – łączna liczba godzin w semestrze	45	25
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do zajęć, egzaminu, kolokwium, przygotowanie do ćwiczeń praktycznych, ćwiczeń w warunkach symulacji, samokształcenie. Opracowania prac indywidualnych i zespołowych – łączna liczba godzin w semestrze	30	25
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	75	50
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	3	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		1

Literatura podstawowa i uzupełniająca

1	Heszen – Celińska, Sęk H., Psychologia zdrowia. PWN, 2020.
2	Wilczek-Rużyczka, Kwak M., Zdrowie psychiczne. Współczesne zagrożenia i możliwości wzmacniania, PZWL 2022.
3	Zbiorowa praca, Promocja zdrowia psychicznego. Od teorii do praktyki, Akademia Pedagogiki Specjalnej 2021.
4	Wrona-Polańska, H. (2013). Psychoedukacja jako forma promocji zdrowia. Debata Edukacyjna nr 6 [2013] s. 78–88.
5	Majewicz, P., Wolny, J.(2017). Psychoedukacja jako płaszczyzna integracji działań psychologicznych, psychiatrycznych oraz pedagogicznych.
6	Mączka G, Grabski B, Dudek D, Gierowski JK. Psychoedukacja grupowa w kompleksowym leczeniu choroby afektywnej dwubiegunowej – doświadczenia krakowskie. Psychiatria Polska 2010
7	Polak – Janik E., Wspieranie dobrostanu dzieci i młodzieży, ich zdrowia psychicznego. Głos pedagogiczny, 2025, Nr 4
8	Kłoska A., Białogłowska A., Kubala-Kulpińska A., Kaźmierczyk A., Meslin-Kuźniak A., Zajac D., Flis J., Mazurek J., Funez-Sokoła K., Lange-Rachwał M., Łoskot M., Talaga-

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
	Duma M., Wasilewicz M., Halkiewicz P., Wsparcie zdrowia psychicznego uczniów, Forum
9	Pilecka W., Red Pilecka W., Psychologia zdrowia dzieci i młodzieży. Perspektywa kliniczna 2011
10	Woynarowska B., Edukacja zdrowia. Podstawy teoretyczne, metodyka, praktyka, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2017
11	Wrona – Polańska H., Psychoedukacja jako forma promocji zdrowia. Debata Edukacyjna nr 6 [2013] pp. 78–88.
12	https://programyrekomendowane.pl/programy/promocja-zdrowia-psychicznego/

Karta (syllabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Moduł obieralny: Psychologia zdrowia

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:		Kod przedmiotu:	
EMISJA GŁOSU W KONTAKCIE POMOCNYM		studia stacjonarne	
Przedmiot w języku angielskim:		VOICE EMISSION IN THERAPEUTIC CONTACT	

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	IV
	obieralny	X	semestr studiów	VII

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
warsztaty	30	2	2

Forma zaliczenia przedmiotu	warsztaty	zaliczenie na ocenę

Wymagania wstępne	
Gotowość do kształcenia umiejętności przestrzegania zasad higieny i emisji głosu oraz praktykowania poznanych ćwiczeń	

Cele przedmiotu	
C1	Przygotowanie do kształtowania właściwych zachowań w zakresie emisji i impostacji głosu.
C2	Kształtowanie umiejętności samoregulacji i świadomego operowania głosem w różnych sytuacjach w kontakcie pomocnym.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Zna pojęcia z zakresu emisji i impostacji głosu oraz elementarne zasady z higieny głosu.	K_W26
W zakresie umiejętności:		
U1	Sprawnie operuje głosem w różnych sytuacjach społecznych w kontakcie pomocnym	K_U25

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
U2	Pracuje z oporem w kontakcie, posługując się aparatem głosu zgodnie z zasadami prawidłowej emisji	K_U25
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Buduje relacje oparte na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami oddziaływań psychologicznych	K_K5
K2	Komunikuje się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej,	K_K7

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1	Test pisemny	Warsztaty
U1, U2	Symulacja sytuacji w kontakcie pomocnym, projekt ćwiczeń stymulujących nerw błędny i technik oddechowych oraz regularna praktyka zakończona autoewaluacją	Warsztaty
K1, K2	Karty samooceny	Warsztaty

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – warsztaty	
W-ty 1	Emisja a impostacja głosu. Fizjologia powstawania a zasady higieny głosu. Emocje jako determinanta w operowaniu głosem w trudnych sytuacjach w kontakcie pomocnym.
W-ty 2	Głos a stymulacja nerwu błędnego. Techniki oddechowe. Samoregulacja a efektywność emisji głosu.
W-ty 3	Relaksacja i techniki Alexandra. Mindfulness. Świadome operowanie głosem w różnych sytuacjach.
W-ty 4	Autodiagnoza (własnego sposobu oddychania, planowanie ćwiczeń i regularnej praktyki).
W-ty 5	Nastawienie głosowe i ćwiczenia w celu uzyskania miękkiego ataku dźwięków. Rezonatory. Mówienie “na maskę”. Zniwelowanie zmęczenia głosu. Innowacyjne techniki w emisji głosu.
W-ty 6	Techniki pracy z głosem. Symulacje sytuacji w kontakcie pomocnym. Rezonans i projekcja głosu, ton i intonacja, tempo i głośność, dykcja i artykulacja, pauza i cisza.
W-ty 7	Techniki autoewaluacji i refleksji w regularnej praktyce prawidłowej emisji głosu w kontekście relacji terapeutycznej (wyrażania empatii, wsparcia pacjenta).

Metody dydaktyczne
Pokaz, instrukcja, trening uważności, techniki Alexandra, techniki samoregulacji, symulacja i drama, ćwiczenia przedmiotowe, ćwiczenia z wykorzystaniem kart refleksji i autoewaluacji.

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych - warsztaty – łączna liczba godzin w semestrze	30	25
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	0	0

Praca własna studenta: przygotowanie się do regularnej praktyki, autoewaluacji i refleksji – łączna liczba godzin w semestrze	25	25
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	0	0
Suma godzin:	55	50
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	2	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Ciecierska-Zajdel B., Trening głosu. Praktyczny kurs dobrego mówienia. Warszawa 2012.
2.	Kedzior D., Techniki Alexandra, Warszawa 1993.
3.	Łastik A., Poznaj swój głos... twoje najważniejsze narzędzie pracy, Warszawa 2002
4.	Oczkoś M., Sztuka poprawnej wymowy, czyli o bełkotaniu i fałunieniu. Warszawa 2007.
5.	Pietroń K., Siła głosu. Jak mówić, by ludzie chcieli Cię słuchać, Gliwice 2016
6.	Rosenberg S., Terapeutyczna moc nerwu błędnego. Praca z ciałem oparta na terapii poliwagalnej, Kraków 2020.
7.	Siek S., Treningi relaksacyjne, Warszawa 1990.
8.	Toczyska B., Elementarne ćwiczenia dykcji. Gdańsk 2000.
9.	Walencik-Topiłko A., Głos jako narzędzie. Materiały do ćwiczeń emisji głosu dla osób pracujących głosem i nad głosem. Gdańsk 2009.
10.	Zi N., Sztuka oddychania, MT Biznes Sp. z o.o., Warszawa 2013.

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Moduł obieralny: Psychologia zdrowia

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:		Kod przedmiotu:
PSYCHOPROFILAKTYKA I PROMOCJA ZDROWIA		studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	PSYCHOPROPHYLAXIS AND HEALTH PROMOTION	

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	IV
	obieralny	X	semestr studiów	VII

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
warsztaty	15	1	1

Forma zaliczenia przedmiotu	warsztaty	zaliczenie na ocenę

Wymagania wstępne
Student ma wiedzę i umiejętności z obszaru psychologii zdrowia, psychologii klinicznej, psychologii społecznej, socjologii.

Cele przedmiotu	
C1	Rozwijanie umiejętności projektowania i przeprowadzenia działań z zakresu psychoprofilaktyki, psychoedukacji, promocji zdrowia.
C2	Rozwijanie umiejętności posługiwania się narzędziami psychologicznymi w zakresie psychoprofilaktyki i promocji zdrowia.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W zakresie umiejętności:		
U1	Student potrafi udzielać pomocy psychologicznej, projektować i prowadzić działania z zakresu psychoprofilaktyki i psychoedukacji dostosowując je do odbiorcy oraz uwarunkowań prawnych obowiązujących w instytucjach, w których podejmuje działania.	K_U14

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
U2	Student potrafi posługiwać się specyficznymi metodami i narzędziami psychologicznymi w zakresie psychoprofilaktyki i promocji zdrowia.	K_U26
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Inicjowania działań psychoprofilaktycznych i psychoedukacyjnych, podejmowania działań projektowych i rozwoju przedsiębiorczości społecznej	K_K3

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się	Forma zajęć dydaktycznych
U1	Projekt programu psychoprofilaktycznego i/lub promocji zdrowia z wybranego przez studenta obszaru.	Warsztaty
U2, K1	Przygotowanie scenariusza zajęć i przeprowadzenie działań promujących zdrowie/psychoprofilaktycznych (społeczność akademicka)	Warsztaty

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – warsztaty	
W-ty 1	Psychoprofilaktyka i promocja zdrowia w kontekście psychologicznym. Zadania systemowe promocji zdrowia. Prewencja a profilaktyka
W-ty 2	Pomoc: rodzaje, istota działań pomocowych. Cele zdrowotne a rodzaje pomocy psychologicznej. Pomoc psychologiczna jako forma działania prospołecznego. Pomoc – grupy adresatów, grupy docelowe. Działania pomocowe – przykłady i analiza. Analiza studium przypadku.
W-ty 3	Pomoc - dopasowanie oferty do gotowości jej adresata. Relacja pomocy: mechanizmy i uwarunkowania. Strategia „od problemu do ludzi” – strategia „od ludzi do problemu”. Model pogotowania ratunkowego i model wsparcia i animacji. Ćwiczenia praktyczne w warunkach symulacji.
W-ty 4	Pomoc psychologiczna w zapobieganiu zaburzeniom: diagnoza czynników ryzyka i czynników chroniących. Pomoc w kryzysie: interwencja kryzysowa. Ćwiczenia praktyczne w warunkach symulacji.
W-ty 5	Czynniki warunkujące skuteczność programów profilaktycznych. Rola i miejsce psychologa w programach promocji zdrowia psychicznego. Przykładowe programy promocji zdrowia psychicznego analizowane i przedstawiane przez studentów.
W-ty 6	Przygotowanie i przeprowadzenie zajęć z wybranego obszaru psychoprofilaktyki i/lub promocji zdrowia przez studentów.
W-ty 7	Przygotowanie i przeprowadzenie zajęć z wybranego obszaru psychoprofilaktyki i/lub promocji zdrowia przez studentów.
W-ty 8	Konstruowanie programów psychoprofilaktycznych i promujących – diagnoza, cele, metody, formy, zakres, zagadnienia, beneficjenci, konspekty/scenariusze zajęć.

Metody dydaktyczne
Analiza przykładów, ćwiczenia w warunkach symulacji, metoda zajęć praktycznych

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych warsztaty – łączna liczba godzin w semestrze	15	10

Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do zajęć, opracowanie programu, scenariusza zajęć, przeprowadzenie działań – łączna liczba godzin w semestrze	10	15
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze		
Suma godzin:	25	25
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	1	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		1

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Narodowy Program Ochrony Zdrowia. Narodowy Program Ochrony Zdrowia Psychicznego.
2.	Jane-Llopis E. Anderson P., Promocja zdrowia psychicznego i zapobieganie zaburzeniom psychicznym. Polityka dla Europy, 2006
3.	Sokołowska, E., Zabłocka-Żytka, L., Kluczyńska S., Wojda- Kornacka J., Zdrowie psychiczne młodych dorosłych. Wybrane zagadnienia. Warszawa 2015
4.	Zabłocka-Żytka, L., Promocja zdrowia psychicznego w praktyce psychologa klinicznego. W: D. Danielewicz, J. Rola (red.). Stare dylematy i nowe wyzwania w psychoterapii. Warszawa 2017
5.	Czabała Cz. Promocja zdrowia psychicznego. Polityka dla Europy. W: H. Wrona- Polańska (red.), Promocja zdrowia w teorii i praktyce psychologicznej (s.27-35), Kraków 2009
6.	Czabała Cz., Danielewicz D., Hryniewicka A., Rola J., Zasępa E., Promocja zdrowia psychicznego jako działania zapobiegające samobójstwom. Suicydologia, 2008, tom 4,
7.	Okulicz-Kozaryn K., Ostaszewski K., Promocja zdrowia psychicznego. Badania i działania w Polsce, Warszawa 2008
8.	Okulicz-Kozaryn K., Ostaszewski K. Promocja zdrowia psychicznego. Badania i działania w Polsce. Część II. Warszawa 2010
9.	Czabała Cz. Promocja zdrowia psychicznego. Polityka dla Europy. W: H. Wrona- Polańska (red.), Promocja zdrowia w teorii i praktyce psychologicznej (s.27-35). Kraków 2009

Semestr VIII

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PSYCHOLOGIA UZALEŻNIEŃ	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	PSYCHOLOGY OF ADDICTIONS

Typ przedmiotu	obowiązkowy	X	rok studiów	IV
	obieralny		semestr studiów	VIII

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
<i>wykład</i>	15	1	0
<i>ćwiczenia</i>	15	2	1

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>wykład</i>	<i>zaliczenie na ocenę</i>
	<i>ćwiczenia</i>	<i>zaliczenie na ocenę</i>

Wymagania wstępne
Student ma wiedzę i umiejętności z psychologii klinicznej oraz psychologii zdrowia.

Cele przedmiotu	
C1	Zapoznanie studenta z zagrożeniami zdrowia psychicznego związanymi z używaniem substancji psychoaktywnych oraz uzależnieniami behawioralnymi.
C2	Poznanie przez studenta wybranych modeli uzależnień, nabycie umiejętności rozpoznawania uzależnień od środków psychoaktywnych (alkohol, narkotyki) i uzależnień behawioralnych (nowe technologie, kształtowanie ciała)
C...	Poznanie przez studenta podstaw oddziaływań terapeutycznych stosowanych przy wybranych uzależnieniach od środków psychoaktywnych i wybranych uzależnień behawioralnych.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Student w pogłębionym stopniu ma wiedzę dotyczącą uzależnień od środków psychoaktywnych oraz uzależnień behawioralnych.	K_W1

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W2	Student w pogłębionym stopniu ma wiedzę dotyczącą głównych koncepcji i modeli przyczyn uzależnień, rozumie różnice i zależności pomiędzy nimi oraz możliwości aplikacyjne prowadzonych w nich badań	K_W12
W3	Student zna funkcjonowania system ochrony zdrowia oraz systemu społecznego w zakresie profilaktyki i terapii uzależnień	K_W21
W zakresie umiejętności:		
U1	Student potrafi samodzielnie analizować literaturę przedmiotu, wykorzystać posiadaną wiedzę, w sposób refleksyjny i krytyczny poprawnie formułować rozbudowane wypowiedzi ustne i pisemne dotyczące zachowania człowieka w kontekście uzależnień.	K_U2
U2	Student potrafi udzielać pomocy psychologicznej, projektować i prowadzić działania z zakresu psychoprofilaktyki psychoedukacji dostosowując je do odbiorcy oraz uwarunkowań prawnych obowiązujących w instytucjach, w których podejmuje działania.	K_U14
U3	Student potrafi generować oryginalne rozwiązania złożonych problemów psychologicznych w kontekście uzależnień, monitorować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań.	K_U23
U4	Student potrafi sprawnie komunikować się z innymi, pracować z oporem w kontakcie.	K_U25
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Student ma kompetencje krytycznej oceny posiadanej wiedzy, doceniania jej znaczenia dla rozwiązywania problemów związanych z uzależnieniami oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemów.	K_K1
K2	Student ma kompetencje rozpoznawania specyfiki środowiska w kontekście uzależnień, jego wpływu na funkcjonowanie dzieci lub uczniów, a także podejmowania współpracy na rzecz dobra dzieci lub uczniów i tych środowisk.	K_K4
K3	Student ma kompetencje porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji.	K_K7

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
<i>Symbol efektu przedmiotowego</i>	<i>Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się</i>	<i>Forma zajęć dydaktycznych</i>
W1, W2, W3, U1, K1,	Egzamin pisemny	Wykład
W1, U1, U2, U3, U4, K2	Ćwiczenie praktyczne - prowadzenie dialogu z pacjentem Projekt działań – analiza studium przypadku	Ćwiczenia
K3	Obserwacja studenta podczas ćwiczeń praktycznych	Ćwiczenia

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – wykład	
W1	Konteksty medyczne, psychologiczne i społeczne zachowań szkodliwych i uzależnień od substancji psychoaktywnych i uzależnień behawioralnych: pojęcia, definicja i kryteria diagnostyczne).

W2	Konteksty medyczne, psychologiczne i społeczne zachowań szkodliwych i uzależnień od substancji psychoaktywnych i uzależnień behawioralnych (natura uzależnienia od środków psychoaktywnych i behawioralnych, mechanizmy uzależnień od środków psychoaktywnych i behawioralnych).
W3	Modele biologicznych i psychologicznych przyczyn i mechanizmów uzależnień od środków psychoaktywnych i uzależnień behawioralnych: neurobiologiczne podłoże wyjaśniające uzależnienia od środków psychoaktywnych oraz behawioralnych.
W4	Modele biologicznych i psychologicznych przyczyn i mechanizmów uzależnień od środków psychoaktywnych i uzależnień behawioralnych: koncepcje psychologiczne wyjaśniające uzależnienia od środków psychoaktywnych oraz behawioralnych.
W5	Integracyjne podejście do uzależnień od środków psychoaktywnych oraz uzależnień behawioralnych: rozwój normatywny i nienormatywny, czynniki ryzyka i ochronne u podłoża szkodliwych zachowań, koncepcje i modele integracyjne uzależnień.
W6	Profilaktyka uzależnień: wobec jednostki i środowiska. Programy specyficzne i niespecyficzne. Profilaktyka w perspektywie rozwojowej.
W7	Poradnictwo psychospołeczne i psychoterapia uzależnień od środków psychoaktywnych i uzależnień behawioralnych: cele i proces terapii osób uzależnionych,
W8	Poradnictwo psychospołeczne i psychoterapia uzależnień: terapie integracyjne i grupy samopomocy uzależnionych od środków psychoaktywnych i behawioralnie.
Forma zajęć – ćwiczenia	
Ćw. 1	Uzależnienia od środków psychoaktywnych: alkohol: kryteria diagnostyczne, metody diagnozowania problemu, obraz kliniczny zaburzenia, czynniki ryzyka i czynniki ochronne. Konsekwencje dla osoby uzależnionej i jej rodziny – analiza studium przypadku.
Ćw. 2	Uzależnienia od środków psychoaktywnych: alkohol: narzędzia wspierające abstynencję jak: HALT, program na 24 godziny, zalecenia dla trzeźwiejących alkoholików i dzienniczek głodu alkoholowego. Terapia i farmakoterapia. Prowadzenie dialogu z pacjentem i elementy oddziaływań terapeutycznych – ćwiczenia w warunkach symulacji.
Ćw. 3	Uzależnienia od środków psychoaktywnych: narkotyków: kryteria diagnostyczne, metody diagnozowania problemu, obraz kliniczny zaburzenia, czynniki ryzyka i czynniki ochronne. Konsekwencje dla osoby uzależnionej i jej rodziny – analiza studium przypadku.
Ćw. 4	Uzależnienia od środków psychoaktywnych: narkotyków: narzędzia wspierające abstynencję jak: HALT, program na 24 godziny, zalecenia dla czystych narkomanów. Terapia i farmakoterapia. Prowadzenie dialogu z pacjentem i elementy oddziaływań terapeutycznych – ćwiczenia w warunkach symulacji.
Ćw. 5	Uzależnienia behawioralne: uzależnienia związane z korzystaniem z nowych technologii i „światem wirtualnym” (gry komputerowe, Internet, portale społecznościowe, telefon komórkowy): kryteria diagnostyczne, metody diagnozowania problemu, obraz kliniczny zaburzenia, czynniki ryzyka i czynniki ochronne. Konsekwencje dla osoby uzależnionej i jej rodziny. Profilaktyka i terapia – analizy studiów przypadku. Prowadzenie dialogu z pacjentem i elementy oddziaływań terapeutycznych – ćwiczenia w warunkach symulacji
Ćw. 6	Uzależnienia behawioralne: szkodliwe zachowania związane z kształtowaniem ciała (nałogowe uprawianie sportu, szkodliwe opalanie się, nałogowe poddawanie się operacjom plastycznym): kryteria diagnostyczne, metody diagnozowania problemu, obraz kliniczny zaburzenia, czynniki ryzyka i czynniki ochronne. Konsekwencje dla osoby uzależnionej i jej rodziny. Prowadzenie dialogu z pacjentem i elementy oddziaływań terapeutycznych – ćwiczenia w warunkach symulacji.
Ćw. 7	Udzielanie pomocy psychologicznej: Projektowanie działań. Przewidywanie skutków planowanych działań. Prowadzenie oddziaływań terapeutycznych. Monitorowanie przebiegu działań/rozwiązań – analiza studiów przypadku.

Ćw. 8	Prowadzenie dialogu z pacjentem (różne uzależnienia) i elementy oddziaływań terapeutycznych – ćwiczenia w warunkach symulacji.

Metody dydaktyczne
Wykład konwersatoryjny i/lub problemowy z prezentacją multimedialną, analiza studium przypadku, ćwiczenia w warunkach symulacji, praca w parze, praca w grupie

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych wykład, ćwiczenia – łączna liczba godzin w semestrze	30	15
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do egzaminu, napisania projektu działań, przygotowania się do zajęć - ćwiczeń, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	45	10
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	75	1
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	3	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		1

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Cierpiałowska, L.; Ziarko, M., Psychologia uzależnień – alkoholizm, Warszawa 2010
2.	Cierpiałowska, L. Alkoholizm, przyczyny, leczenie, profilaktyka, Poznań 2001
3.	Grzegorzewska I., Cierpiałowska L., Uzależnienia behawioralne, Warszawa 2018
4.	Mellibruda, J, Sobolewska-Mellibruda, Z., Integracyjna psychoterapia uzależnień. Teoria i praktyka, Warszawa 2011.
5.	Miller P.M., Terapia uzależnień. Metody oparte na dowodach naukowych, Warszawa 2013
6.	Modrzyński, R., Zaburzenia związane z używaniem alkoholu - Propozycje zmian w klasyfikacji ICD-11. Polskie Forum Psychologiczne, 24(3), 324-333., Warszawa 2019
7.	Bętkowska-Korpała, B., Modrzyński, R., Kotowska, J., Olszewska, K., Celebucka, J., Wywiad diagnostyczny zaburzenia używania alkoholu. Klasyfikacja DSM-5 w kontekście wyzwań dla leczenia odwykowego. Psychoterapia, 1(188), 75-91, Warszawa 2019
8.	Glasner- Edwards, S., Mózg uzależniony, Gdańsk 2020
9.	Woronowicz, B. (2000). Uzależnienia. Geneza, terapia, powrót do zdrowia, Poznań 2000
10.	Connors G.J., DiClemente C.C., Velasquez M.M., Donovan D.M., Etapy zmiany w terapii uzależnień. Wybór i planowanie interwencji, Kraków 2015
11.	Cooper M., Efektywność psychoterapii i poradnictwa psychologicznego, Warszawa 2010
12.	Erikson C.K., Nauka o uzależnieniach. Od neurobiologii do skutecznych metod leczenia, Warszawa 2013
13.	Ogińska-Bulik N., Uzależnienie od czynności. Mit czy rzeczywistość?, Warszawa 2010
14.	Materiały zamieszczone na stronie www.parpa.pl

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
ZARZĄDZANIE STRESEM	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	STRESS MANAGEMENT

Typ przedmiotu	obowiązkowy	X	rok studiów	IV
	obieralny		semestr studiów	VIII

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
warsztaty	30	2	2

Forma zaliczenia przedmiotu	warsztaty	zaliczenie na ocenę

Wymagania wstępne
Brak

Cele przedmiotu	
C1	Zapoznanie studenta z podstawową wiedzą z zakresu psychologii stresu pod kątem jej praktycznego wykorzystania w rozwoju osobistym i w pracy zawodowej.
C2	Kształtowanie umiejętności radzenia sobie ze stresem w zróżnicowanych kontekstach osobistych i profesjonalnych, zapobieganie wypaleniu zawodowemu.
C3	Nabywanie umiejętności wspierania innych w radzeniu sobie ze stresem.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W zakresie umiejętności:		
U1	Student potrafi samodzielnie planować i realizować własne uczenie się w zakresie metod i technik radzenia sobie ze stresem oraz wspierać i organizować uczenie innych osób w tym zakresie, uwzględnia w swoim rozwoju osobistym i zawodowym swój dobrostan psychiczny i fizyczny.	K_U17

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
U2	Student potrafi posługiwać się metodami i narzędziami psychologicznymi w zakresie zarządzania stresem.	K_U26
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Student ma kompetencje w zakresie dbania o swoją kondycję psychiczną i współpracowników	K_K2

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
<i>Symbol efektu przedmiotowego</i>	<i>Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się</i>	<i>Forma zajęć dydaktycznych</i>
U1	Analiza preferowanych technik i metod radzenia sobie ze stresem.	Warsztat
U2	Ćwiczenia praktyczne (radzenie sobie ze stresem: zachowanie/zmiana poznawcza)	Warsztat
K1	Obserwacja studenta podczas zajęć	Warsztat

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – warsztaty	
W-ty 1	Wprowadzenie do psychologii stresu – kluczowe terminy, pojęcia. Fakty i mity dotyczące stresu – weryfikacja. Występowanie i konsekwencje stresu – przegląd badań empirycznych.
W-ty 2	Klasyczne koncepcje stresu - stres w ujęciu biologicznym, psychologicznym i społecznym. Współczesne teorie stresu (Lazarus i Folkman, podejście interakcyjne, Hobfoll teoria zachowania zasobów, poczucie koherencji Antonovsky, współczesne rozwinięcia koncepcji R. Karaska – autodiagnoza.
W-ty 3	Stres a zdrowie, osobowościowe uwarunkowania zdrowia i choroby w kontekście stresu, fazy stresu. Objawy stresu – autodiagnoza. Ocena własnego radzenia sobie ze stresem.
W-ty 4	Źródła stresu i rola subiektywnej oceny poznawczej w identyfikowaniu i odczuwaniu Stresu – ćwiczenia.
W-ty 5	Czynniki potęgujące i łagodzące odczuwanie stresu – charakterystyki sytuacji, predyspozycje osobowościowe, umiejętności psychologiczne i zasoby - autorefleksji.
W-ty 6	Radzenie sobie ze stresem poprzez zachowanie. Identyfikowanie stresorów, wdrażanie algorytmu rozwiązywania problemów. Planowanie aktywności. Ćwiczenia.
W-ty 7	Radzenie sobie ze stresem poprzez zachowanie: Techniki relaksacyjne. Trening autogenny Schulza.
W-ty 8	Radzenie sobie ze stresem poprzez zachowanie: Fokusing. Trening mindfulness. Trening autogenny Jacobsona
W-ty 9	Radzenie sobie ze stresem poprzez zachowanie: Empatia do siebie i do innych – NVC. Praktyka wdzięczności.
W-ty 10	Radzenie sobie ze stresem poprzez zachowanie: Teoria poliwalna w praktyce: Bliżej własnego autonomicznego układu nerwowego – ćwiczenia. Angażowanie uwagi w odniesieniu do własnych stanów autonomicznych – ćwiczenia
W-ty 11	Radzenie sobie ze stresem poprzez zachowanie: Teoria poliwalna w praktyce: Stwarzanie na nowo autonomicznego układu nerwowego – ćwiczenia. Integrowanie nowych rytmów autonomicznych – ćwiczenia. Cementowanie więzi – ćwiczenia.
W-ty 12	Radzenie sobie ze stresem poprzez zmianę poznawczą. Przekonania i postawy względem własnej sprawczości. Wypracowywanie adaptacyjnej postawy poprzez techniki poznawcze. Ćwiczenia.
W-ty 13	Radzenie sobie ze stresem poprzez zmianę poznawczą. Przekonania i postawy względem własnej odporności psychicznej. Wypracowywanie adaptacyjnej postawy poprzez techniki poznawcze. Ćwiczenia.

W-ty 14	Radzenie sobie ze stresem poprzez zmianę poznawczą. Przekonania i postawy względem własnej odpowiedzialności za zdarzenia. Wypracowywanie adaptacyjnej postawy poprzez techniki poznawcze. Ćwiczenia.
W-ty 15	Wypalenie zawodowe – koncepcje, narzędzia pomiaru, diagnoza i przeciwdziałanie.

Metody dydaktyczne
metoda analiza przypadków i przykładów, ćwiczenia indywidualne i grupowe, metoda symulacji, dyskusja, debata

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych warsztaty – łączna liczba godzin w semestrze	30	30
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do zajęć – samokształcenie, wykonywanie ćwiczeń, zadań poza warsztatami – łączna liczba godzin w semestrze	20	20
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	50	50
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	2	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Terelak J., Stres życia: perspektywa psychologiczna, Warszawa 2017
2.	Berndt C., Tajemnica odporności psychicznej. Jak uodpornić się na stres, depresję i wypalenie zawodowe, Kraków 2015
3.	Nagoski A., Nagoski E., Wypalenie. Jak wyrwać się z błędnego koła stresu, Warszawa 2020
4.	Rosenberg M. Porozumienie bez przemocy. O języku życia, Warszawa 2025
5.	Dana D. Teoria Poliwagalna w praktyce. Zestaw 50 ćwiczeń, Kraków 2012
6.	Kowalski S. Relaks progresywny Jacobsona – audiobook
7.	Trening autogenny Schulza – audiobook. Media Group Consulting 2015
8.	Cornell. A. D. Focusing. Mądrość ciała, Warszawa 2015
9.	Gmitrzak D., Trening relaksacji, Warszawa 2017

Karta (syllabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PSYCHOLOGIA MEDIÓW I KOMUNIKACJI SPOŁECZNEJ	STUDIA STACJONARNE
Przedmiot w języku angielskim:	PSYCHOLOGY OF MEDIA AND SOCIAL COMMUNICATION

Typ przedmiotu	obowiązkowy	X	rok studiów	IV
	Obieralny		semestr studiów	VIII

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
ćwiczenia	30	2	1

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>ćwiczenia</i>	<i>zaliczenie na ocenę</i>

Wymagania wstępne
Brak

Cele przedmiotu	
C1	kształtowanie umiejętności, niezbędnych w codziennym obcowaniu z mediami cyfrowymi
C2	kształtowanie umiejętności odczytywania komunikatów medialnych na różnych płaszczyznach

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	student zna podstawowe pojęcia psychologii mediów oraz jej metod badawczych.	K_W1
W2	rozumie podstawowe mechanizmy funkcjonowania mechanizmów percepcji, procesów afektywnych oraz kognitywnych związanych z tworzeniem i odbiorem mediów.	K_W26
W zakresie umiejętności:		
U1	potrafi analizować ludzkie zachowania w powiązaniu z mediami i społecznym komunikowaniem	K_U2
U2	potrafi zaprojektować pracę wychowawczą – profilaktyczną w obszarze rozwojowego korzystania z mediów	K_U24
W zakresie kompetencji społecznych:		

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
K1	jest gotów do podnoszenia swoich kompetencji w zakresie korzystania z mediów, zasięgania opinii w tym zakresie.	K_K1

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1	Kolokwium	Ćwiczenia
W2	Kolokwium	Ćwiczenia
U1	dyskusja, ćwiczenia warsztatowe	Ćwiczenia
U2	dyskusja, ćwiczenia warsztatowe, projekt zespołowy	Ćwiczenia
K1	Dyskusja	Ćwiczenia

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – ćwiczenia	
Ćw. 1	Psychologia mediów – podstawowe pojęcia
Ćw. 2	Poznawcze oddziaływanie mediów.
Ćw. 3	Emocjonalne oddziaływanie mediów.
Ćw. 4	Oddziaływanie mediów na zachowanie – analiza przypadków, obserwacja, ćwiczenia warsztatowe Emocje w kontakcie z mediami: upodobania, relacje paraspołeczne, lęki, poszukiwanie stymulacji, regulacja nastroju itp. Wpływ mediów zagadnienia szczegółowe - obraz świata, stereotypy, agresja, seksualność, zachowania prospołeczne
Ćw. 5	Komunikacja interpersonalna (teorie: symboliczny interakcjonizm, skoordynowane gospodarowanie znaczeniem, teoria niespełnionych oczekiwań, teoria interpersonalnego oszustwa, teoria penetracji społecznej, teoria redukowania niepewności).
Ćw. 6	Komunikacja grupowa i publiczna
Ćw. 7	Komunikacja masowa
Ćw. 8	Metody stosowane w psychologicznych badaniach użytkowników mediów-przykłady podejść badawczych, ćwiczenia warsztatowe
Ćw. 9	Twórcze korzystanie z mediów i edukacja medialna
Ćw. 10	Co każdy użytkownik powinien wiedzieć o telewizji i Internecie? Co każdy korzystający z telewizji i Internetu powinien umieć? Propozycje działań edukacyjnych w tym obszarze – projekt indywidualny

Metody dydaktyczne
dyskusja, pokaz, praca z materiałem źródłowym, ćwiczenia warsztatowe, analiza przypadków

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (ćwiczenia) – łączna liczba godzin w semestrze	30	20
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze		
Praca własna studenta: przygotowanie się do zajęć, do kolokwium, studiowanie materiałów źródłowych, prowadzenie obserwacji, opracowanie projektu – łączna liczba godzin w semestrze	20	5

Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze		
Suma godzin:	50	25
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	2	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		1

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	P. Winterhoff-Spurk, Psychologia mediów, Kraków 2007.
2.	E. Griffin, Podstawy komunikacji społecznej, Gdańsk 2003.
3.	E. Berne, W co grają ludzie? Psychologia stosunków międzyludzkich, Warszawa 1994.
4.	P. Francuz, Rozumienie przekazu telewizyjnego. Lublin: Towarzystwo Naukowe KUL 2002
5.	Hopfinger M. (red.), Nowe media w komunikacji społecznej w XX wieku, Warszawa 2002
6.	Kubicka D., Kołodziejczyk A., Psychologia wpływu mediów. Wybrane teorie, metody, badania. Kraków 2007

Karta (syllabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PODSTAWY PSYCHOTERAPII	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	BASICS OF PSYCHOTHERAPY

Typ przedmiotu	obowiązkowy	X	rok studiów	IV
	obieralny		semestr studiów	VIII

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
<i>wykład</i>	30	2	0
<i>ćwiczenia</i>	30	2	1

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>Wykład</i>	<i>Egzamin</i>
	<i>Ćwiczenia</i>	<i>zaliczenie na ocenę</i>

Wymagania wstępne
Student ma wiedzę i umiejętności dotycząca psychologicznych koncepcji człowieka, psychologii osobowości,

Cele przedmiotu
C1 Przekazanie studentowi podstaw wiedzy o psychoterapii i wykorzystaniu jej do funkcjonowania w roli psychoterapeuty.
C2 Przygotowanie studenta do treningu podstawowych umiejętności terapeutycznych.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Student zna w stopniu pogłębionym wiedzę dotyczącą nurtów w zakresie psychoterapii, jej aktualne uwarunkowania prawne.	K_W16
W2	Student zjawiska występujące w psychoterapii, orientuje się w funkcjonowaniu działalności psychoterapeutycznej.	K_W18
W zakresie umiejętności:		

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
U1	Student potrafi przygotować się do procesu psychoterapii. adekwatnie do indywidualnego przypadku.	K_U22
U2	Student potrafi rozpoznać czynniki warunkujące powstawanie problemów u klienta/pacjenta, monitorować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań w postaci, określić rodzaje zmian, opracować diagnozę i wskazać czynniki leczące.	K_23
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Student ma kompetencje do budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami oddziaływań psychoterapeutycznych.	K_K5
K2	Student posługuje się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka.	K_K5

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
<i>Symbol efektu przedmiotowego</i>	<i>Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się</i>	<i>Forma zajęć dydaktycznych</i>
W1, W2	Egzamin pisemny	Wykład
U1	Ćwiczenie praktyczne	Ćwiczenia
U2	Praca zaliczeniowa - analiza studium przypadku	Ćwiczenia
K1, K2	Obserwacja studenta podczas ćwiczeń praktycznych	Ćwiczenia

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – wykład	
W1	Psychoterapia – wprowadzenie. Nurty teoretyczne w psychoterapii: Psychoterapia psychoanalityczna: historyczny rozwój psychoanalizy, podział szkół psychoanalitycznych. Psychoterapie pochodzące od psychoanalizy. Neopsychoanaliza.
W2	Nurty teoretyczne w psychoterapii: Psychoterapia psychoanalityczna: rodzaje zmian oczekiwanych w wyniku psychoterapii psychoanalitycznej, czynniki leczące, sposoby osiągania zmian w psychoterapii psychoanalitycznej (techniki psychoterapeutyczne, przedmiot pracy psychoterapeutycznej).
W3	Nurty teoretyczne w psychoterapii: Psychoterapia behawioralno - poznawcza: rodzaje zmian oczekiwanych w wyniku psychoterapii behawioralno - poznawczej, behawioralne metody osiągania zmian (techniki psychoterapeutyczne, przedmiot psychoterapii).
W4	Nurty teoretyczne w psychoterapii: Psychoterapia behawioralno – poznawcza: Terapia racjonalno – emotywna Ellisa, Terapia poznawcza Becka, Metoda autoinstrukcji Meichenbauma, Koncepcja Clarka.
W5	Nurty teoretyczne w psychoterapii: Psychologia humanistyczna: rodzaje zmian oczekiwanych w wyniku psychoterapii humanistycznej, sposoby osiągania zmian w psychoterapii humanistycznej (techniki psychoterapeutyczne, przedmiot psychoterapii).
W6	Nurty teoretyczne w psychoterapii: Podejście humanistyczne – egzystencjalne: Psychoterapia skoncentrowana na kliencie, Psychoterapia Gestalt, Logoterapia Frankla, Psychoterapia Lainga.
W7	Nurty teoretyczne w psychoterapii: Psychoterapia systemowa: rodzaje zmian oczekiwanych w systemowej terapii rodzin, sposoby osiągania zmian w terapii rodzin (techniki terapeutyczne, przedmiot sesji terapii rodzin).

W8	Nurty teoretyczne w psychoterapii: Podejście systemowe: Szkoła komunikacyjna. Terapia strukturalna Minuchina. Inne szkoły psychoterapeutyczne: Analiza transakcyjna. Terapia Milтона Ericksona.
W9	Nurty teoretyczne w psychoterapii: Inne szkoły psychoterapeutyczne: Neurolingwistyczne programowanie, Terapia Janova. Terapia bioenergetyczna Lowena. Podejście eklektyczne.
W10	Nurty teoretyczne w psychoterapii: Inne szkoły psychoterapeutyczne: Terapia skoncentrowana na rozwiązaniach. Podejście eklektyczne. Podejście integracyjne.
W11	Badania nad psychoterapią: założenia i cele badawcze. Strategie badań nad psychoterapią: studium przypadku, model naturalistyczno – korelacyjny, model eksperymentalno -naturalistyczny, model eksperymentalno – laboratoryjny.
W12	Zjawiska w psychoterapii: Wzajemne ustosunkowania w relacji pacjent – psychoterapeuta, opór pacjenta przeciw zmianie.
W13	Zjawiska w psychoterapii: Rozładowanie napięć emocjonalnych, ekspresja Ja. Uświadomienie i wgląd, modyfikacja schematów poznawczych. Społeczne uczenie się, uczenie się umiejętności.
W14	Psychoterapia grupowa: specyfika terapii grupowej, organizacja psychoterapii grupowej, czynniki leczące w psychoterapii grupowej, procesy i zjawiska w zamkniętej grupie terapeutycznej, zadania i rola psychoterapeuty grupowego.
W15	Szkolenie w psychoterapii – ogólne zagadnienia. Szkolenie w psychoterapii z punktu głównych nurtów teoretycznych.
Forma zajęć – ćwiczenia	
Ćw. 1	Podstawowe przyczyny podejmowania psychoterapii – analiza studium przypadku. Rysunek, metafora, wyobrażenia, paradoks, sen i zabawa w psychoterapii – ćwiczenia.
Ćw. 2	Czynniki warunkujące powstawanie problemów: problemy związane z nieadekwatnym rozpoznaniem celu działania, problemy związane z nieadekwatnym rozpoznaniem sposobów zaspokajania potrzeb i realizacji zadań – analiza studium przypadku.
Ćw. 3	Czynniki warunkujące powstawanie problemów: problemy związane z nieadekwatnym rozpoznaniem możliwości korzystania ze sposobów osiągania celów, problemy związane z nieadekwatnym rozpoznaniem konsekwencji własnego działania – analiza studium przypadku.
Ćw. 4	Rodzaje zmian możliwych do osiągnięcia w psychoterapii: zmiana behawioralna, zmiana relacji interpersonalnych.
Ćw. 5	Rodzaje zmian możliwych do osiągnięcia w psychoterapii: zmiana systemów, zmiana właściwości intrapsychicznych.
Ćw. 6	Diagnoza dla potrzeb psychoterapii: Diagnoza objawowa, diagnoza mechanizmów chorobowych – analiza studium przypadku.
Ćw. 7	Diagnoza dla potrzeb psychoterapii: wybór metod potrzebnych do zmiany pacjenta. Kontrakt terapeutyczny – analiza studium przypadku.
Ćw. 8	Sposoby osiągania zmiany w psychoterapii: Czynniki leczące w psychoterapii: związek terapeutyczny, korektywne doświadczanie emocjonalne – ćwiczenia w warunkach symulacji.
Ćw. 9	Sposoby osiągania zmiany w psychoterapii: Czynniki leczące w psychoterapii: nowe możliwości poznania siebie i otoczenia, doświadczanie nowych sposobów zachowania – ćwiczenia w warunkach symulacji.
Ćw. 10	Sposoby osiągania zmiany w psychoterapii: Proces psychoterapii: etap początkowy; nawiązanie kontaktu i angażowanie klienta/pacjenta – ćwiczenia w parach
Ćw. 11	Sposoby osiągania zmiany w psychoterapii: etap wglądu, namysłu, dążenia do zrozumienia przyczyn własnych problemów – ćwiczenie w warunkach symulacji.
Ćw. 12	Sposoby osiągania zmiany w psychoterapii: etap przygotowania do zmiany zachowania i ćwiczenie nowych zachowań - ćwiczenie w warunkach symulacji.

Ćw. 13	Sposoby osiągania zmiany w psychoterapii: etap utrwalania i rozszerzania zmian – ćwiczenia w warunkach symulacji.
Ćw. 14	Wybrane techniki w psychoterapii: psychoanaliza (opór pacjenta), terapia behawioralna (systematyczna desensytyzacja, terapia implozyjna, technika awersyjna, ekonomia żetonowa), techniki społecznego uczenia się (modelowanie), techniki poznawcze (racjonalna konfrontacja, zbieranie informacji na swój temat w toku eksperymentu, trening zaszczerpienia stresu).
Ćw. 15	Wybrane techniki w psychoterapii: terapia skoncentrowana na osobie (klaryfikacja, powtarzanie, akceptacja, strukturalizacja, niedyrektywne wprowadzanie). Terapie Gestalt (różnicowanie własnych myśli/fantazji od doznań płynących ze świata zewnętrznego i z wnętrza swojego organizmu), bioenergetyka (ćwiczenia bioenergetyczne), neurolingwistyczne progarmowanie (techniki NLP).

Metody dydaktyczne

wykład problemowy/ konwersatoryjny z prezentacją multimedialną, ćwiczenia w warunkach symulacji, analiza studium przypadku, zadania problemowe, praca w parach, w grupach, metoda laboratoryjna – doświadczenie.

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych wykład, ćwiczenia – łączna liczba godzin w semestrze	60	15
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do egzaminu pisemnego, napisania pracy zaliczeniowej, przygotowanie do ćwiczeń praktycznych – łączna liczba godzin w semestrze	40	10
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	100	25
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	4	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		1

Literatura podstawowa i uzupełniająca

1.	Wampold B.E. Wprowadzenie do teorii i praktyki psychoterapii, Warszawa 2019.
2.	Corey G. Teoria i praktyka poradnictwa i psychoterapii, Poznań 2005.
3.	Grzesiuk L. (red.). Psychoterapia. Teoria. Podręcznik akademicki, Warszawa 2006.
4.	Czabała J. Cz. Czynniki leczące w psychoterapii, Warszawa 2013
5.	Grzesiuk L. (red.). Psychoterapia. Szkoły, Zjawiska, Techniki i Specyficzne problemy. Warszawa 1994.
6.	Beck J. Terapia poznawczo – behawioralna, Kraków 2015.
7.	Popiel A., Habrat – Pragowska E., Psychoterapia poznawczo – behawioralna, teoria i praktyka, Warszawa 2022.
8.	Mearns D., Thorne B. Terapia skoncentrowana na osobie, Karków 2010
9.	Ratner H., George E., Iverson Ch., Terapia krótkoterminowa skoncentrowana na rozwiązaniu, Wrocław 2017
10.	Haley J. Niezwykła terapia. Techniki terapeutyczne Miltona H. Ericksona, Gdańsk 2018

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
11.	Leżnicka – Łoś A., Podstawy psychoterapii psychoanalitycznej. Teoria i praktyka, Gdańsk 2012.

Karta (syllabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
SEMINARIUM MAGISTERSKIE II	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	MASTER'S SEMINAR II

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	IV
	obieralny	X	semestr studiów	VIII

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
<i>ćwiczenia</i>	30	4	3

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>Ćwiczenia</i>	<i>zaliczenie na ocenę</i>

Wymagania wstępne
Uporządkowana wiedza z zakresu przedmiotu badawczego psychologii. Podstawy wiedzy z zakresu metodologii badań psychologicznych

Cele przedmiotu	
C1	Kształtowanie umiejętności opracowywania podstaw metodologicznych własnych badań empirycznych
C2	Prezentowanie postawy zaangażowania w proces badawczy i odpowiedzialności za przestrzeganie zasad etycznych w prowadzonych przez siebie badaniach psychologicznych

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Zna i rozumie w pogłębionym stopniu zasady prowadzenia badań naukowych na gruncie psychologii, zasady zastosowania wiedzy i umiejętności metodologicznych we własnym projekcie badawczym	K_W5
W zakresie umiejętności:		
U1	Potrafi zaprojektować proces badawczy, właściwie sformułować problemy badawcze, hipotezy, dobrać metody, narzędzi i próbę badawczą.	K_U3

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
U2	Potrafi samodzielnie zaplanować i zrealizować przebieg badań w wybranym w temacie pracy obszarze badawczym psychologii	K_U17
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Jest gotowy do przestrzegania zasad rzetelności intelektualnej podczas opracowywania projektu własnych badań empirycznych	K_K1

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1	udział w dyskusji, opracowany projekt badań empirycznych	Ćwiczenia
U1	opracowany projekt badań empirycznych, ćwiczenia warsztatowe podczas zajęć	Ćwiczenia
U2	plan realizacji procesu badawczego	Ćwiczenia
K1	opracowany projekt badań empirycznych, plan realizacji procesu badawczego, udział w dyskusji	Ćwiczenia

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – ćwiczenia	
Ćw. 1	Budowanie paradygmatu i modelu badawczego
Ćw. 2	Formułowanie problemów badawczych,
Ćw. 3	Określanie hipotez
Ćw. 4	Określanie szczegółowych elementów procesu badawczego i budowanie jego struktury
Ćw. 5	Dobór narzędzi badawczych
Ćw. 6	Dobór próby badawczej
Ćw. 7	Przygotowanie do prowadzenia badań, planowanie procedury badawczej

Metody dydaktyczne
dyskusja, praca z tekstem, ćwiczenia warsztatowe; projekt indywidualny

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych ćwiczenia – łączna liczba godzin w semestrze	30	25
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze		
Praca własna studenta: przygotowanie się do ćwiczeń, studiowanie literatury, krytyczna analiza tekstów, indywidualny projekt badawczy – łączna liczba godzin w semestrze	70	50
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze		
Suma godzin:	100	75
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	4	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		3

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Brzeziński, J.M., Metodologia badań psychologicznych. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. 2019
2.	Nęcka, E. i Stocki, R., Jak pisać prace z psychologii. Poradnik dla studentów i badaczy. Kraków: Universitas. (2011).
3.	Paluchowski, W.J., Bujacz, A., Haładziński, P. i Kaczmarek, L. (red.), Nowoczesne metody badawcze w psychologii. Poznań: UAM. 2012
4.	Janicka – Panek T., red., Projekty badawcze w naukach społecznych, Skierniewice 2010.

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PRAKTYKA ZAWODOWA V	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	PROFESSIONAL PRACTICE V

Typ przedmiotu	Obowiązkowy		rok studiów	IV
	Obieralny	X	semestr studiów	VIII

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
praktyka	120	5	5

Forma zaliczenia przedmiotu	Praktyka	zaliczenie z oceną

Wymagania wstępne
Wiedza z zakresu psychologii rozwojowej, metod diagnozy psychologicznej i pomocy psychologicznej.

Cele przedmiotu
C1 celem jest potwierdzenie umiejętności studenta nabytych podczas studiów oraz dotychczasowych praktyk w samodzielnym planowaniu i organizowaniu działań psychologa

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Osoba ucząca się zna w pogłębionym stopniu cele, sposoby organizacji i funkcjonowania instytucji zatrudniających psychologów	K_W17
W2	zna i rozumie w pogłębionym stopniu funkcjonowanie uczestników działalności psychoedukacyjnej, psychoprofilaktycznej, pomocowej i terapeutycznej, pogłębione w wybranych zakresach	K_W18
W3	w stopniu pogłębionym rodzaje struktur społecznych i instytucji życia społecznego (kulturowe, prawne, ekonomiczne, polityczne) oraz zachodzące między nimi relacje istotne z punktu widzenia psychologii	K_W22
W zakresie umiejętności:		
U1	Student potrafi samodzielnie planować i realizować własne uczenie się, projektować ścieżkę swojego rozwoju osobistego i zawodowego	K_U17
U2	zastosować zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w ramach organizowanych w różnych placówkach zajęć	K_U19

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
U3	zaplanować i przeprowadzić kompletną diagnozę psychologiczną z zachowaniem jej specyfiki i dbałości o każdy etap poczynając od nawiązania kontaktu, po wydanie opinii lub ekspertyzy psychologicznej, właściwie dobierać i korzystać z narzędzi diagnostycznych; biegłe posługiwać się wywiadem i obserwacją psychologiczną, jest zdolny do interpretacji wyników badań diagnostycznych z zastosowaniem dostępnej wiedzy psychologicznej jak również podejmowania odpowiednich decyzji, formułowania opinii,	K_U12
U4	Potrafi udzielać pomocy psychologicznej, projektować i prowadzić działania z zakresu psychoprofilaktyki i psychoedukacji dostosowując je do odbiorcy oraz uwarunkowań prawnych obowiązujących w instytucjach, w których podejmuje działania	K_U14
U5	Umie zaplanować psychologiczną interwencję adekwatnie do indywidualnego przypadku z wykorzystaniem odpowiednich metod pomocy psychologicznej	K_U22
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Student jest gotów do rzetelnego wypełniania obowiązków zawodowych psychologa	K_K2
K2	do skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz innymi specjalistami w celu poszerzania swojej wiedzy.	K_K5
K3	pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy innymi członkami społeczności	K_K6
K4	porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji	K_K7

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1, W2,	Zapisy w dzienniku praktyk, arkusze oceny opiekuna	Praktyka
U1, U2, U3, U4, U5	Obserwacja zachowań osób uczących się podczas realizacji praktyki, analiza przypadku, scenariusz zajęć, zapisy w dzienniku praktyk, arkusze oceny opiekuna	Praktyka
K1, K2, K3, K4	Obserwacja zachowań osób uczących się podczas realizacji praktyki, zapisy w dzienniku praktyk, arkusze oceny opiekuna	Praktyka

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – praktyka	
	20 godzin – zapoznanie z działalnością i dokumentacją placówki; 20 godz. – obserwacja diagnozy i pomocy psychologicznej i jej współprowadzenie z uwzględnieniem działań psychoterapeutycznych, 20 godz. – projektowanie działań pomocowych dotyczących zaburzeń zdrowia psychicznego; 60 godz. – prowadzenie diagnozy i pomocy psychologicznej pod nadzorem opiekuna praktyk.

Metody dydaktyczne

Samodzielna diagnoza, analiza przypadków i dyskusja problemowa. Superwizja i omówienie trudnych sytuacji z opiekunem praktyk. Konsultacje i współpraca z zespołem specjalistów.

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	Stacjonarne	w tym praktyczne
		Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (ćwiczenia terenowe) – łączna liczba godzin w semestrze	120	120
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do obserwacji, prowadzenie dzienniczka praktyk, zapoznanie z przepisami, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	5	5
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	125	125
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	5	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		5

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	W zależności od charakteru instytucji odbywania praktyki

Karta (syllabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Moduł obieralny: Psychologia edukacyjna

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PARADYGMATY I WYZWANIA WSPÓŁCZESNEJ DYDAKTYKI	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	PARADIGMS AND CHALLENGES OF MODERN DIDACTICS

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	IV
	obieralny	X	semestr studiów	VIII

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
konwersatorium	45	4	2

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>Konwersatorium</i>	<i>zaliczenie z oceną</i>

Wymagania wstępne
Znajomość podstawowych pojęć pedagogicznych i treści z obszaru dydaktyki ogólnej

Cele przedmiotu	
C1	Zapoznanie studentów z kierunkami przemian współczesnej dydaktyki
C2	Kształtowanie umiejętności określania słabych i mocnych stron paradygmatów

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych	Odwołanie do efektów uczenia się opisanych w standardzie kształcenia nauczycieli
W zakresie wiedzy:			
W1	Zna i rozumie zagadnienie klasy szkolnej jako środowiska edukacyjnego: style kierowania klasą, problem ładu i dyscypliny, procesy społeczne w klasie, integrację klasy szkolnej, tworzenie środowiska sprzyjającego postępom w nauce oraz sposób nauczania w klasie zróżnicowanej pod względem	K_W18	C.W2

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych	Odwolanie do efektów uczenia się opisanych w standardzie kształcenia nauczycieli
	poznawczym, kulturowym, statusu społecznego lub materialnego;		
W2	Zna i rozumie konieczność projektowania działań edukacyjnych dostosowanych do zróżnicowanych potrzeb i możliwości uczniów, w szczególności możliwości psychofizycznych oraz tempa uczenia się, a także potrzebę i sposoby wyrównywania szans edukacyjnych, znaczenie odkrywania oraz rozwijania predyspozycji i uzdolnień oraz zagadnienia związane z przygotowaniem uczniów do udziału w konkursach i olimpiadach przedmiotowych; autonomię dydaktyczną nauczyciela	K_W19	C.W5

W zakresie umiejętności:

U1	Potrafi zidentyfikować potrzeby dostosowania metod pracy do klasy zróżnicowanej pod względem poznawczym, kulturowym, statusu społecznego lub materialnego;	K_U21	C.U1
U2	Potrafi zaprojektować działania służące integracji klasy szkolnej;	K_U18	C.U2
U3	Potrafi zaplanować pracę z uczniem zdolnym, przygotowującą go do udziału w konkursie przedmiotowym lub współzawodnictwie sportowym;	K_U17	C.U5

W zakresie kompetencji społecznych:

K1	Jest gotów do twórczego poszukiwania najlepszych rozwiązań dydaktycznych sprzyjających postępom uczniów;	K_K8	C.K1

Weryfikacja założonych efektów uczenia się

W1	Kolokwium, ocena ćwiczeń przedmiotowych, udział w dyskusji	Konwersatorium
W2	Kolokwium, ocena ćwiczeń przedmiotowych, udział w dyskusji, projekt indywidualny (zajęcia rozwijające uzdolnienia)	Konwersatorium
U1	Kolokwium, ocena ćwiczeń przedmiotowych, projekt indywidualny	Konwersatorium
U2	Projekt grupowy	Konwersatorium
U3	Projekt indywidualny, ocena z ćwiczeń przedmiotowych	Konwersatorium
K1	Projekt indywidualny, udział w dyskusji, ćwiczenia przedmiotowe	Konwersatorium

Treści programowe przedmiotu

Forma zajęć – Konwersatorium

Kw. 1	Klasa szkolna jako środowisko wychowawcze, potrzeby, problemy, szanse i trudności
Kw. 2	Style kierowania klasą z uwzględnieniem wieku uczniów, potrzeb i zróżnicowania klasy – analiza sytuacji dydaktycznych
Kw. 3	Integracja klasy szkolnej – projekt zespołowy
Kw. 4	Indywidualizacja w pracy dydaktycznej, zróżnicowanie klasy ze względu na możliwości psychofizyczne. Wielokulturowość klasy: szanse i potrzeby.
Kw. 5	Problemy wychowawcze w zróżnicowanym środowisku klasy szkolnej i sposoby zapobiegania im oraz reagowania na nie – analiza sytuacji dydaktycznych.
Kw. 6	Teorie nauczania i uczenia się a praktyka szkolna – analiza sytuacji dydaktycznych

Kw. 7	Paradygmaty obiektywistyczne: dydaktyka normatywna, instrukcyjna i neurodydaktyka – analiza sytuacji dydaktycznych w kontekście indywidualizacji i potrzeb współczesnego ucznia
Kw. 8	Paradygmaty interpretatywno – konstruktywistyczne: dydaktyka humanistyczna, konstruktywistyczna i konektywistyczna - analiza sytuacji dydaktycznych w kontekście indywidualizacji i potrzeb współczesnego ucznia
Kw. 9	Konstruktywizm w edukacji dziecka; aktywizująca strategia uczenia się – projektowanie sytuacji dydaktycznych w kontekście indywidualizacji i potrzeb współczesnego ucznia
Kw. 10	Dydaktyczne aspekty rozwijania kompetencji kluczowych i kompetencji przyszłości – wyzwania współczesnej edukacji, projektowanie sytuacji dydaktycznych
Kw. 11	Projektowanie przestrzeni edukacyjnej sprzyjającej uczeniu się – ćwiczenia praktyczne, projekt grupowy
Kw. 12	Organizacja zajęć wspierających rozwijanie pasji i zainteresowań uczniów – projekt indywidualny
Kw. 13	Uczeń zdolny w klasie; aspekt pracy dydaktycznej i wychowawczej. Przygotowanie ucznia do konkursów i egzaminów. Radzenie sobie z sukcesem i porażką edukacyjną – analiza indywidualnych przypadków, projektowanie sytuacji edukacyjnych.
Kw. 14	Autorskie rozwiązania programowe, działania innowacyjne w klasie szkolnej – ćwiczenia praktyczne, projekt indywidualny
Kw. 15	Prezentacja i wartościowanie opracowanych autorskich projektów

Metody dydaktyczne

Wykład konwersatoryjny; dyskusja; analiza materiałów źródłowych, metoda projektów, metoda ćwiczeń, tworzenie map mentalnych, analiza indywidualnych przypadków, metoda symulacji

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (konwersatorium) – łączna liczba godzin w semestrze	45	30
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze		
Praca własna studenta: przygotowanie się do zajęć: studiowanie wskazanej literatury, przygotowanie się do kolokwium; projekt grupowy (przestrzeń edukacyjna), realizacja projektu indywidualnego – program zajęć rozwijających zainteresowania, projekt zespołowy – integracja klasy; projektowanie innowacyjnych rozwiązań w środowisku wychowawczym klasy szkolnej – łączna liczba godzin w semestrze	55	20
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze		
Suma godzin:	100	50
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	4	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca

1.	Klus-Stańska D. (red.), Dydaktyka i jej paradygmaty. Różnorodne światy szkoły, PWN 2024.
2.	red. L. Hurlo, D. Klus-Stańska Paradygmaty współczesnej dydaktyki, Kraków 2009.
3.	Klus – Stańska D., Dydaktyka wobec chaosu pojęć i zdarzeń Warszawa 2010.

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
4.	red. D. Klus – Stańska, Paradygmaty dydaktyki. Myśleć teorią o praktyce, Warszawa 2018.
5.	Żylińska M., Neurodydaktyka. Nauczanie i uczenie się przyjazne mózgowi, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, Toruń 2013.
6.	Dylak S., Konstruktywizm jako obiecująca perspektywa w kształceniu nauczycieli, [w:] H. Kwiatkowska, T. Lewowicki, S. Dylak (red.), Współczesność a kształcenie nauczycieli, WSP ZNP, Warszawa 2000.
7.	Werning R., Lütje-Klose B., Pedagogika trudności w uczeniu się, Gdańsk 2009
8.	Szymczyk K., Leshchenko M., Inkluzja a integracja w edukacji, Kielce 2021.
9.	Minge K., Minge N., Jak kreatywnie wspierać rozwój dziecka, Wyd. Edgard, Warszawa 2012.
10.	Nitsch C., Huther G., Wspieranie rozwoju dziecka. Poradnik, Wyd. Olesiejuk, Warszawa 2011.
11.	Piaget J., Dokąd zmierza edukacja, PWN, Warszawa 1997.
12.	Ripp P., Uczyć (się) z pasją. Jak sprawić, aby uczenie (się) było fascynującą podróżą, Gdańsk 2017.

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Moduł obieralny: Psychologia edukacyjna

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PEDAGOGIKA PRZEDSZKOLNA I SZKOLNA	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	PRESCHOOL AND SCHOOL PEDAGOGY

Typ przedmiotu	Obowiązkowy		rok studiów	IV
	Obieralny	X	semestr studiów	VIII

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
<i>wykład</i>	15	2	0
<i>ćwiczenia</i>	30	3	3

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>Wykład</i>	<i>Egzamin</i>
	<i>Ćwiczenia</i>	<i>zaliczenie na ocenę</i>

Wymagania wstępne
znajomość pojęć i podstawowych zagadnień z zakresu pedagogiki i dydaktyki

Cele przedmiotu	
C1	Zapoznanie z podstawami wiedzy z zakresu funkcjonowania przedszkola i szkoły jako instytucji wychowawczej oraz wspomagającej rozwój dziecka.
C2	Zapoznanie z podstawami wiedzy z zakresu grupy/klasy szkolnej jako środowiska edukacyjnego.
C3	Zapoznanie ze współczesnymi standardami jakości pracy nauczyciela.
C4	Kształtowanie umiejętności rozwiązywania problemów z zakresu pedagogiki przedszkolnej i szkolnej oraz wiązania teorii z praktyką pedagogiczną.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych	Odwołanie do efektów uczenia się opisanych w standardzie kształcenia nauczycieli
W zakresie wiedzy:			
W1	Zna i rozumie system oświaty: organizację i funkcjonowanie systemu oświaty, podstawowe zagadnienia prawa oświatowego, krajowe i międzynarodowe regulacje dotyczące praw człowieka, dziecka, ucznia oraz osób z niepełnosprawnościami, znaczenie pozycji szkoły jako instytucji edukacyjnej, funkcje i cele edukacji szkolnej, modele współczesnej szkoły, pojęcie ukrytego programu szkoły, alternatywne formy edukacji, zagadnienie prawa wewnątrzszkolnego, podstawę programową w kontekście programu nauczania oraz działania wychowawczo-profilaktyczne, tematykę oceny jakości działalności szkoły lub placówki systemu oświaty;	K_W21	F.1.W1
W2	Zna i rozumie rolę nauczyciela i koncepcje pracy nauczyciela: etykę zawodową nauczyciela, nauczycielską pragmatykę zawodową – prawa i obowiązki nauczycieli, zasady odpowiedzialności prawnej opiekuna, nauczyciela, wychowawcy i za bezpieczeństwo oraz ochronę zdrowia uczniów, tematykę oceny jakości pracy nauczyciela, zasady projektowania ścieżki własnego rozwoju zawodowego, rolę początkującego nauczyciela w szkolnej rzeczywistości, uwarunkowania sukcesu w pracy nauczyciela oraz choroby związane z wykonywaniem zawodu nauczyciela;	K_W21	F.1.W2
W3	Zna i rozumie problemy adaptacji dziecka w przedszkolu i szkole – rolę szkoły i rodziny, a także znaczenie przygotowania dziecka do nauki w szkole oraz zagadnienia związane z obowiązkiem szkolnym i dojrzałością szkolną – pojęcie, składniki i diagnozowanie;	K_W19	F.1.W4
W4	Zna i rozumie uwarunkowania funkcjonowania ucznia w środowisku szkolnym: znaczenie społecznienia ucznia i kontaktów rówieśniczych, procesy społeczne w klasie, rozwiązywanie konfliktów w klasie szkolnej lub grupie wychowawczej, potrzebę rozwijania u dzieci, uczniów lub wychowanków kompetencji komunikacyjnych i umiejętności społecznych niezbędnych do nawiązywania poprawnych relacji; diagnozę grupy uczniowskiej i każdego ucznia oraz charakterystykę i etiologię potrzeb edukacyjnych uczniów; pojęcia integracji i inkluzji; sytuację dziecka z niepełnosprawnością fizyczną i intelektualną w szkole ogólnodostępnej, a także problemy dzieci z zaburzeniami ze spektrum autyzmu i ich funkcjonowanie, problemy dzieci zaniedbanych i	K_W18	F.1.W5

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych	Odwołanie do efektów uczenia się opisanych w standardzie kształcenia nauczycieli
	pozbawionych opieki oraz szkolną sytuację dzieci z doświadczeniem migracyjnym; problematykę dziecka w sytuacji kryzysowej lub traumatycznej;		
W5	Zna i rozumie zasady pracy z uczniem z trudnościami w uczeniu się; przyczyny i przejawy trudności w uczeniu się, specyficzne trudności w uczeniu się – dysleksja, dysgrafia, dysortografia i dyskalkulia oraz trudności w uczeniu się wynikające z dysfunkcji sfery percepcyjno-motorycznej oraz zaburzeń rozwoju zdolności, w tym językowych i arytmetycznych, i sposoby ich przezwyciężania; zasady dokonywania diagnozy nauczycielskiej i techniki diagnostyczne w pedagogice;	K_W18	F.1.W6
W zakresie umiejętności:			
U1	Potrafi przeprowadzić diagnozę dojrzałości szkolnej dziecka oraz jej uwarunkowań środowiskowych;	K_U20	F.1.U1
U2	Potrafi skutecznie wspierać dziecko w procesie adaptacji do nowej sytuacji;	K_U20	F.1.U2
U3	Potrafi diagnozować problemy uczniów i wspierać ich w przezwyciężaniu trudności i deficytów;	K_U21	F.1.U3
W zakresie kompetencji społecznych:			
K1	Jest gotów do nawiązywania skutecznego dialogu z uczniem, jego rodzicami lub opiekunami na temat jego rozwoju.	K_K7	F.1.K1

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
W1	egzamin, ocena ćwiczeń warsztatowych, projekt zespołowy	wykład/ćwiczenia
W2	egzamin, ocena ćwiczeń warsztatowych, projekt zespołowy	wykład/ćwiczenia
W3	egzamin, ocena ćwiczeń warsztatowych, projekt zespołowy	wykład/ćwiczenia
W4	egzamin, ocena ćwiczeń warsztatowych, projekt zespołowy	wykład/ćwiczenia
W5	egzamin, ocena ćwiczeń warsztatowych, projekt zespołowy	wykład/ćwiczenia
U1	ćwiczenia warsztatowej, projekt indywidualny	Ćwiczenia
U2	ćwiczenia przedmiotowe projekt indywidualny	Ćwiczenia
U3	ćwiczenia przedmiotowe projekt zespołowy	Ćwiczenia
K1	ćwiczenia przedmiotowe, gry symulacyjne	Ćwiczenia

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – wykład	
W1	Pedagogika przedszkolna i szkolna jako subdyscypliny pedagogiczne- podstawowe założenia. Nowe doktryny i paradygmaty w pedagogice szkolnej. Podstawowe obszary zainteresowań i związane z nimi badania.
W2	Rozwój pedagogiki przedszkolnej i szkolnej w kontekście praw człowieka i idei współczesnego świata. Umocowanie szkoły w środowisku społecznym.
W3	Podstawowe założenia pracy przedszkola i szkoły oraz warunki ich realizacji.
W4	Prawne ramy organizacji pracy przedszkoli i szkół jako warunek stwarzania szerokich możliwości edukacyjnych osobom z różnych grup społecznych. Założenia edukacji włączającej. Wielokulturowość w edukacji. Dzieci w sytuacji kryzysowej jako

	uczestnicy procesu edukacyjnego. Możliwości i zakres praktycznych oddziaływań pedagogicznych i psychologicznych.
W5	Trudności dzieci i młodzieży w uczeniu się, uwarunkowania, charakterystyka, modele pracy
W6	Efektywność pracy szkoły - istota i możliwości dokonywania pomiarów. Efektywność a pozycja rynkowa placówek szkolnych.
W7	Nowe idee i praktyki w przestrzeni szkoły. Gotowość do podejmowania działań innowacyjnych.
W8	Przedszkole i szkoła w wybranych krajach europejskich w perspektywie badań międzynarodowych.

Forma zajęć – ćwiczenia

Ćw. 1	Tworzenie i realizacja programów edukacyjnych w perspektywie dokumentacji szkolnej i przedszkolnej – analiza materiałów źródłowych, ćwiczenia warsztatowe
Ćw. 2	Ocenianie ucznia jako jeden z elementów życia szkolnego - modele, funkcje i formy. Zasady oceniania i podstawowe trudności. Ocenianie uczniów w perspektywie uczniów i nauczycieli. – ćwiczenia warsztatowe, projektowanie sytuacji dydaktyczno – wychowawczych.
Ćw. 3	Środowisko przedszkolne i szkolne wobec specyficznych potrzeb edukacyjnych ucznia. Organizacja pracy w klasie szkolnej i grupie wychowawczej: indywidualizacja procesu kształcenia, formy pracy z uczniem specyficzne dla szkoły. Istota specyficznych potrzeb i warunki realizacji. Praca z uczniami ze specyficznymi potrzebami jako warunek budowania równych szans edukacyjnych – ćwiczenia praktyczne, analiza indywidualnych sytuacji edukacyjnych, projektowanie działań wychowawczo – dydaktycznych i profilaktycznych.
Ćw. 4	Współpraca wewnątrzrodzinkowa. Zasady i możliwości współpracy z rodzicami. Podstawowe wyzwania. – ćwiczenia warsztatowe, projekt indywidualny
Ćw. 5	Partnerstwo społeczne szkoły jako źródło skuteczności działań edukacyjnych. Zasady i problemy współpracy środowiskowej – ćwiczenia warsztatowe, projekt indywidualny
Ćw. 6	Podstawowe problemy edukacyjne: gotowość szkolna dziecka, adaptacja środowiskowa, osiągnięcia uczniowskie, niepowodzenia szkolne – źródła i możliwości pracy pedagogicznej, obowiązek szkolny, obowiązek przedszkolny, obowiązek nauki. – praktyczne ćwiczenia diagnostyczne, analiza indywidualnych przypadków.
Ćw. 7	Trudności i niepowodzenia szkolne – sposoby zapobiegania i minimalizowania – dyskusja panelowa, ćwiczenia warsztatowe, projekt zespołowy
Ćw. 8	Alternatywne rozwiązania jako inspiracja autorskich innowacyjnych działań w edukacji przedszkolnej i szkolnej – projekt zespołowy.

Metody dydaktyczne

dyskusja, wykład problemowy, wykład z prezentacją, analiza materiałów źródłowych, praktyczne ćwiczenia przedmiotowe, ćwiczenia warsztatowe, tworzenie map mentalnych, metoda projektów, analiza przypadków

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (wykład, ćwiczenia) – łączna liczba godzin w semestrze	45	30
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze		
Praca własna studenta: przygotowanie się do egzaminu, studiowanie wskazanej literatury, obowiązujących aktów	80	45

prawnych, przygotowanie do ćwiczeń, opracowanie projektu indywidualnego i zespołowego – łączna liczba godzin w semestrze		
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze		
Suma godzin:	125	75
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	5	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		3

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Edukacja przedszkolna i wczesnoszkolna. Podstawa programowa z komentarzami 2017
2.	Jarosz E., Wybrane obszary diagnozowania pedagogicznego, Katowice 2006.
3.	Klim-Klimaszewska A., Pedagogika przedszkolna. Nowa podstawa programowa. Warszawa 2010.
4.	Włoch S., Edukacja przedszkolna w teorii i praktyce, Opole 2006
5.	Jarosz E., Wysocka W., Diagnoza psychopedagogiczna. Problemy i rozwiązania, Warszawa 2006.
6.	Adamek I., Pedagogika wczesnoszkolna. Kluczowe problemy, Kraków 2016.
7.	Adamek I., Bałachowicz J., Kompetencje kreatywne nauczyciela wczesnej edukacji dziecka, Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków 2013.
8.	Bałachowicz J., Witkowska-Tomaszewska A., Edukacja wczesnoszkolna w dyskursie podmiotowości, Warszawa 2015.
9.	Bałachowicz J. i in., Zrozumieć uczenie się. Zmienić wczesną edukację, Warszawa 2017.
10.	Czaja-Chudyba I., Muchacka B., Nauczyciele wczesnej edukacji, Wyd. PETRUS, Kraków 2016.
11.	Jagiela J.: Komunikacja w szkole, Kraków 2004.
12.	Karkowska M.: Nauczyciel i uczeń: interakcje i wartości w klasie szkolnej – analiza etnograficzna, Kraków 2005.
13.	Kupisiewicz Cz.: Szkoła w XX wieku, Warszawa 2006.
14.	Uszyńska – Jarmoc J., Dudal B., Głowska – Sołdatow M. (red.), Rozwijanie kompetencji kluczowych uczniów w procesie edukacji wczesnoszkolnej, Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków 2013.
15.	Red. K. Chałas, B. Komorowska, Kreowanie Tożsamości szkoły. T.2, Wyd. KUL, Lublin 2009.
16.	Aktualnie obowiązujące (w trakcie realizacji przedmiotu) akty prawne dotyczące funkcjonowania przedszkoli i szkół w omawianych na zajęciach obszarach.

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Moduł obieralny: Psychologia edukacyjna

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PRAKTYKA ZAWODOWA NAUCZYCIELSKA ŚRÓDROCZNA	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	MID-YEAR TEACHING INTERNSHIP

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	IV
	Obieralny	X	semestr studiów	VIII

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
praktyka śródroczna	60	3	3

Forma zaliczenia przedmiotu	Praktyka	zaliczenie z oceną

Wymagania wstępne
Znajomość zagadnień z zakresu psychologii edukacyjnej i pedagogiki. Znajomość podstawowych pojęć i modeli dydaktycznych oraz rozumie zasady funkcjonowania systemu oświaty. Gotowość do aktywnego uczestnictwa w obserwacjach i analizowania procesów pedagogicznych.

Cele przedmiotu	
C1	Poznanie środowiska pracy psychologa edukacyjnego w przedszkolu, szkole lub innej placówce oświatowej.
C2	Nabycie umiejętności obserwacji procesów dydaktycznych i wychowawczych oraz analizy zachowań uczniów, w tym dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.
C3	Rozwinięcie umiejętności dokumentowania i refleksji nad sytuacjami pedagogicznymi zgodnie z zasadami ochrony danych.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych	Odwołanie do efektów uczenia się opisanych w standardzie kształcenia nauczycieli
W zakresie wiedzy:			

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych	Odwołanie do efektów uczenia się opisanych w standardzie kształcenia nauczycieli
W1	osoba ucząca się zna i rozumie w pogłębionym stopniu zadania placówki systemu oświaty oraz jej środowisko.	K_W19	F.3.W1
W2	rolę psychologa w zakresie opieki, dydaktyki, diagnozy i terapii	K_W20	F.3.W2
W3	zna i rozumie w pogłębionym stopniu sposób funkcjonowania przedszkoli, szkół lub placówek systemu oświaty, organizację ich pracy, uczestników procesów pedagogicznych i sposób prowadzenia dokumentacji, w szczególności dokumentacji prowadzonej przez nauczyciela psychologa, oraz ochrony poufności danych	K_W21	F.3.W3
W4	zna zasady zapewniania bezpieczeństwa uczniów w szkole i poza nią.	K_W17	F.3.W4
W zakresie umiejętności:			
U1	osoba ucząca się potrafi wyciągać wnioski z obserwacji pracy klasy, zachowań i postaw dzieci i młodzieży, funkcjonowania i aktywności w czasie lekcji lub zajęć poszczególnych uczniów, z uwzględnieniem uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi;	K_U12	F.3.U1
U2	zaplanować i przeprowadzić pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych zajęcia warsztatowe dla uczniów o charakterze odpowiadającym roli nauczyciela psychologa w placówce systemu oświaty, w tym integracyjne, psychoprofilaktyczne i rozwijające kompetencje społeczno-emocjonalne oraz umiejętności samodzielnego zdobywania wiedzy.	K_U14	F.3.U2
U3	potrafi analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia psychologiczno-pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk.	K_U19	F.3.U3
W zakresie kompetencji społecznych:			
K1	student jest gotów do skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych, nauczycielami i specjalistami w celu poszerzania swojej wiedzy.	K_K5	F.3.K1
Weryfikacja założonych efektów uczenia się			
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)		Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1, W2, W3	Zapisy w dzienniku praktyk, arkusze oceny opiekuna		Praktyka

U1, U2	Obserwacja zachowań osób uczących się podczas realizacji praktyki, zapisy w dzienniku praktyk, arkusze oceny opiekuna	Praktyka
K1	Obserwacja zachowań osób uczących się podczas realizacji praktyki, zapisy w dzienniku praktyk, arkusze oceny opiekuna	Praktyka

Treści programowe przedmiotu		
Forma zajęć – praktyka śródroczna		
P1	Wprowadzenie do praktyki i organizacja pracy psychologa w placówkach edukacyjnych. Cele, zadania i organizacja praktyki śródrocznej. Zapoznanie się ze strukturą organizacyjną placówki i jej regulaminem. Omówienie zasad pracy psychologa w szkole i przedszkolu. Dokumentowanie przebiegu praktyki – prowadzenie dziennika praktyk. Kryteria oceny praktyki i samoocena studenta-praktykanta.	
P2	Zapoznanie się z przepisami dotyczącymi bezpieczeństwa i higieny pracy w szkołach i przedszkolach. Procedury reagowania w sytuacjach kryzysowych (np. ewakuacja, agresja w szkole, sytuacje losowe). Rola psychologa w zapewnieniu bezpieczeństwa dzieciom i młodzieży. Analiza przypadków interwencji psychologicznych w sytuacjach kryzysowych.	
P3	Obserwacja zajęć w przedszkolach oraz szkole. Analiza metod pracy nauczycieli i ich wpływu na rozwój dzieci. Identyfikacja stylów nauczania oraz strategii motywacyjnych stosowanych w edukacji. Obserwacja uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i analiza dostosowań edukacyjnych.	
P4	Obserwacja interakcji między uczniami i ich wpływu na procesy edukacyjne. Analiza ról społecznych w grupie oraz wpływu nauczyciela na ich kształtowanie. Rozpoznanie trudności w funkcjonowaniu grupy i możliwych interwencji psychologicznych. Wsparcie psychologiczne dla dzieci przejawiających trudności w adaptacji.	
P5	Funkcjonowanie grupy uczniowskiej – analiza dynamiki grupowej i potrzeb edukacyjnych. Obserwacja interakcji między uczniami i ich wpływu na procesy edukacyjne. Analiza ról społecznych w grupie oraz wpływu nauczyciela na ich kształtowanie. Rozpoznanie trudności w funkcjonowaniu grupy i możliwych interwencji psychologicznych. Wsparcie psychologiczne dla dzieci przejawiających trudności w adaptacji.	
P6	Zapoznanie się z zasadami prowadzenia dokumentacji psychologicznej w placówkach oświatowych. Ochrona poufności danych uczniów – procedury prawne i etyczne. Analiza przykładowych opinii i orzeczeń psychologiczno-pedagogicznych. Współpraca z poradnią psychologiczno-pedagogiczną w zakresie diagnostyki i interwencji.	
P7	Diagnoza: ocena dojrzałości szkolnej, rozwój mowy i funkcji poznawczych w przedszkolu; trudności w nauce, zaburzenia emocjonalne, problemy rówieśnicze w szkole.	
P8	Współpraca psychologa z nauczycielami w tworzeniu optymalnych warunków edukacyjnych. Obserwacja wpływu przestrzeni edukacyjnej na rozwój poznawczy i emocjonalny uczniów. Identyfikacja czynników sprzyjających i utrudniających proces uczenia się. Psychologiczne wsparcie uczniów w radzeniu sobie ze stresem szkolnym. Wspieranie wychowawców w adaptacji dzieci do przedszkola. Konsultacje dotyczące metod nauczania i pracy z uczniami o specjalnych potrzebach.	
P9	Samodzielne przygotowanie planu pracy psychologa w placówce edukacyjnej (w skali rocznej, tygodniowej i dziennej). Projektowanie i realizacja zajęć warsztatowych dla uczniów (integracyjnych, psychoprofilaktycznych, wspierających kompetencje emocjonalno-społeczne). Współpraca z nauczycielami i rodzicami w zakresie rozwoju dziecka i zapobiegania trudnościom wychowawczym. Prowadzenie konsultacji i wsparcia psychologicznego dla uczniów.	
P10	Ewaluacja procesu praktyk i samoocena rozwijanych kompetencji. Podsumowanie doświadczeń zdobytych podczas praktyk. Analiza trudnych sytuacji psychologiczno-	

	pedagogicznych i strategii ich rozwiązania. Samoocena kompetencji zdobytych w trakcie praktyk i wyznaczanie obszarów do dalszego rozwoju. Konsultacje z opiekunem praktyk i refleksja nad własnym rozwojem zawodowym.

Metody dydaktyczne

Samodzielne prowadzenie zajęć psychologicznych i profilaktycznych. Analiza przypadków i dyskusja problemowa. Superwizja i omówienie trudnych sytuacji z opiekunem praktyk. Konsultacje i współpraca z zespołem szkolnym.

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (ćwiczenia terenowe) – łączna liczba godzin w semestrze	60	60
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do obserwacji, prowadzenie dzienniczka praktyk, zapoznanie z przepisami, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	15	15
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	75	75
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	3	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		3

Literatura podstawowa i uzupełniająca

1.	Cyrański B., Praktyki pedagogiczne w szkole. Projekt i porady metodyczne (eBook), Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, Łódź 2014.
2.	Bocheńska – Włostowska K., Twórcze wiązanie teorii i praktyki pedagogicznej, Wydawnictwo Impuls, Warszawa 2014.
3.	Opracowania merytoryczne, opiekuńcze, wychowawcze i metodyczne z zakresu działalności psychologa.
4.	Wójtowicz-Szeffler M., Diagnozowanie rozwoju małego dziecka, Wyd. Delfin 2018.

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Moduł obieralny: Psychologia zdrowia

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PSYCHOTRAUMATOLOGIA	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	PSYCHOTRAUMATOLOGY

Typ przedmiotu	obowiązkowy	X	rok studiów	IV
	Obieralny		semestr studiów	VIII

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
konwersatorium	30	3	1

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>Konwersatorium</i>	<i>zaliczenie na ocenę</i>

Wymagania wstępne
Student ma wiedzę z zakresu neurofizjologicznych podstaw funkcji umysłowych, psychologii klinicznej, psychologii zdrowia, psychologii wychowawczej

Cele przedmiotu	
C1	Zapoznanie studenta z podstawami psychotraumatologii.
C2	Nabycie przez studenta umiejętności rozpoznawania traumy rozwojowej/relacyjnej, PTSD oraz udzielania interwencji kryzysowej i pomocy psychologicznej.
C3	Zapoznanie ze skutecznymi metodami terapeutycznymi w kontekście terapii traumy.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Student w pogłębionym stopniu zna główne teorie i badania prowadzone w obszarze psychotraumatologii, rozumie różnice i zależności pomiędzy nimi.	K_W12
W2	Student w stopniu pogłębionym zna szczegółowe zagadnienia z zakresu psychotraumatologii.	K_W26
W zakresie umiejętności:		

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
U1	Student potrafi interpretować zachowania człowieka i zjawiska w kontekście przedmiotu psychotraumatologii, potrafi zaplanować proces interwencji kryzysowej i pomocy psychologicznej	K_U10
U2	Student potrafi posługiwać się specyficznymi metodami i narzędziami psychologicznymi w zakresie rozpoznania traumy.	K_U26
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Student ma kompetencje do budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu.	K_K5
K2	Student posługuje się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka	K_K9

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
<i>Symbol efektu przedmiotowego</i>	<i>Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się</i>	<i>Forma zajęć dydaktycznych</i>
W1, W2	Kolokwium	Konwersatorium
U1, U2	Projekt: analiza i opis studium przypadku, w tym zaplanowanie procesu interwencji kryzysowej/pomocy psychologicznej	Konwersatorium
K1, K2	Obserwacja studenta podczas zajęć	Konwersatorium

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – konwersatorium	
Kw. 1	Wprowadzenie do psychotraumatologii – różnice między stresem, stresem traumatycznym, stresem pourazowym (PTS) a zespołem stresu pourazowego (PTSD), Analiza studium przypadku.
Kw. 2	Neurofizjologiczne mechanizmy przetwarzania doświadczeń traumatycznych. Mózg w czasie traumy – anatomia przetrwania, łączność ciało i mózg. Neuroobrazowanie – badanie mózgu w kontekście traumy.
Kw. 3	Neurofizjologiczne mechanizmy przetwarzania doświadczeń traumatycznych: pamięć somatyczna: autonomiczny układ nerwowy – nadmierne pobudzenie oraz odruchy walki, ucieczki, zneruchomienia; somatyczny układ nerwowy – mięśnie, ruch i pamięć; emocje i ciało.
Kw. 4	Diagnozowanie zaburzeń po stresie traumatycznym. PTSD – kryteria diagnostyczne – wpływ traumy na ciało i umysł (PTSD – przeżycie a układ nerwowy, reakcja obronna na zapamiętane zagrożenie). Analiza studium przypadku.
Kw. 5	Diagnozowanie zaburzeń po stresie traumatycznym: wpływ traumy na ciało i umysł (dysocjacja i zneruchomienie a PTSD, następstwa urazu psychicznego i PTSD). Analiza studium przypadku.
Kw. 6	Trauma rozwojowa i relacyjna: więź i styl przywiązania oraz dostrajanie się w kontekście traumy małego dziecka. Analiza studium przypadku.
Kw. 7	Trauma rozwojowa i relacyjna: Pięć adaptacyjnych stylów przetrwania (Heller) – Neuroafektywny Model Relacyjny. Analiza studium przypadku.
Kw. 8	Trauma rozwojowa i relacyjna: kryteria rozpoznania posttraumatycznych zaburzeń rozwojowych – propozycja Van der Kolka; koszty maltretowania i zaniedbywania dziecka. Analiza studium przypadku.

Kw. 9	Zaburzenia osobowości w kontekście psychologii traumy. Zaburzenia psychotyczne – trauma jako ich przyczyna i konsekwencja, funkcjonowanie systemu rodzinnego. Analiza studium przypadku.
Kw. 10	Uzależnienie od substancji psychoaktywnych jako skutek traumy. Choroba zagrażająca życiu jako sytuacja traumatyczna. Analiza studium przypadku.
Kw. 11	Transgeneracyjny przekaz traumy. Praca z rodziną z traumą. Analiza studium przypadku.
Kw. 12	Terapia osób po urazie psychicznym: wdrażanie faz terapii Janeta, praca w kontekście traumy a praca nad traumą, przeszłość a teraźniejszość i przyszłość; nadawanie znaczenia traumie. Planowanie terapii traumy: wartość wywiadu. Bezpieczeństwo to stabilizacja sensoryczna. Poszukiwanie zasobów – czynniki leczące. Wspomnienia traumatyczne a nietraumatyczne. Markery somatyczne jako antidotum. Wyznaczanie tempa, dozowanie i organizacja.
Kw. 13	Skuteczne metody terapeutyczne traumy: procedura przedłużonej ekspozycji, przetwarzanie poznawcze, eklektyczna terapia traumy, ekspozycyjna terapia narracyjna i EMDR, Brainspotting.
Kw. 14	Interwencja kryzysowa - pierwsza pomoc psychologiczna i inne działania w sytuacjach nagłych, związanych z zagrożeniem życia lub zdrowia – ćwiczenia praktyczne w warunkach symulacji.
Kw. 15	Interwencja kryzysowa - pierwsza pomoc psychologiczna i inne działania w sytuacjach nagłych, związanych z zagrożeniem życia lub zdrowia – ćwiczenia praktyczne w warunkach symulacji.

Metody dydaktyczne

Wykład konwersatoryjny i/lub problemowy z prezentacją multimedialną, studia przypadków, ćwiczenia praktyczne.

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne
		Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych ćwiczenia – łączna liczba godzin w semestrze	30	10
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do kolokwium, opracowanie projektu, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	45	15
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	75	1
Summaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	3	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		1

Literatura podstawowa i uzupełniająca

1.	Van der Kolk B., Strach ucieleśniony. Mózg, umysł i ciało w terapii traumy, Warszawa 2018.
2.	Heller L., LaPierre A., Leczenie traumy rozwojowej, Wrocław 2018.
3.	Levine P., Uleczyć traumę, Warszawa 2022.
4.	Rothschild B., Psychofizjologia traumy i terapia osób po urazie psychicznym, Kraków 2014.
5.	Rothschild B., Ciało pamięta T. 2 Rewolucja w terapii traumy, Kraków 2021.

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
6.	Kubacka – Jasiecka D., Interwencja kryzysowa. Pomoc w kryzysach psychologicznych, Warszawa 2010.

6.	Kubacka – Jasiecka D., Interwencja kryzysowa. Pomoc w kryzysach psychologicznych, Warszawa 2010.

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Moduł obieralny: Psychologia zdrowia

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:		Kod przedmiotu:
INTERWENCJE PSYCHOLOGICZNE W CHOROBAH PRZEWLEKŁYCH		studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	PSYCHOLOGICAL INTERVENTIONS IN CHRONIC DISEASES	

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	IV
	Obieralny	X	semestr studiów	VIII

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
<i>ćwiczenia</i>	30	3	2

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>ćwiczenia</i>	<i>zaliczenie na ocenę</i>

Wymagania wstępne
Student ma wiedzę z zakresu psychologii zdrowia, psychologii klinicznej

Cele przedmiotu	
C1	Zapoznanie studenta z zasadami interwencji psychologicznej podejmowanej wobec różnych grup pacjentów z chorobami przewlekłymi.
C2	Uświadomienie studentowi problemów w zakresie komunikacji z pacjentami z chorobami przewlekłymi, w tym z objawami kryzysu utraty zdrowia oraz doskonalenie umiejętności studenta w zakresie komunikacji z pacjentem i jego rodziną
C...	

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Student zna w stopniu pogłębionym szczegółowe zagadnienia z zakresu udzielania interwencji psychologicznej w chorobach przewlekłych.	K_W23
W zakresie umiejętności:		

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
U1	Student umie rozpoznać nieprawidłowości i zaburzenia procesów psychicznych: poznawczych, emocjonalnych i motywacyjnych, odnieść diagnozowane objawy do obowiązujących klasyfikacji chorób m.in. ICD, DSM; potrafi rozpoznawać potencjalne zagrożenia i udzielać wskazówek służących poprawie zdrowia psychicznego; w nagłych wypadkach potrafi udzielić pomocy psychologicznej.	K_U13
U2	Student potrafi zaplanować psychologiczną interwencję adekwatnie do indywidualnego przypadku z wykorzystaniem odpowiednich metod pomocy psychologicznej.	K_U22
U3	Student potrafi sprawnie komunikować się z innymi, pracować z oporem w kontakcie.	K_U25
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Student ma kompetencje rzetelnego wypełniania obowiązków zawodowych psychologa, dbałości o kondycję psychiczną współpracowników.	K_K5
K2	Student potrafi posługiwać się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka.	K_K9

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się	Forma zajęć dydaktycznych
W1	Kolokwium	Ćwiczenia
U1, U2	Praca zaliczeniowa – analiza przypadku – rozpoznanie problemu i zaplanowanie interwencji	Ćwiczenia
U3, K1, K2	Obserwacja studenta podczas ćwiczeń praktycznych	Ćwiczenia

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – ćwiczenia	
Ćw. 1	Choroby przewlekłe – definicja, główne cechy, klasyfikacja chorób przewlekłych (ICD 11, DSM V), rodzaje chorób, charakterystyczne objawy chorób przewlekłych.
Ćw. 2	Interwencja psychologiczna i pomoc psychologiczna. Procedura normalizacji stanu psychicznego pacjenta.
Ćw. 3	Stres psychologiczny i jego przezwyciężenie: Lazarusa poznawczo – transakcyjny paradygmat stresu i radzenia sobie; Hobfolla teoria zachowania zasobów – gospodarowanie zasobami a stres; koncepcja Folkman i Moskowitz. Analiza studiów przypadków: rozpoznanie stresu psychologicznego i zaplanowanie interwencji.
Ćw. 4	Stres psychologiczny i jego przezwyciężenie: radzenie sobie we współczesnych koncepcjach stresu: właściwości sytuacji stresowej a radzenie sobie, indywidualne uwarunkowania radzenia sobie, styl radzenia sobie; efektywność radzenia sobie; współczesne tendencje w badaniach nad radzeniem sobie w chorobie. Analiza studiów przypadków: rozpoznanie stresu psychologicznego i zaplanowanie interwencji.
Ćw. 5	Stres i emocje jako czynniki ryzyka zaburzeń w modelu polietologicznym. Emocjonalne ustosunkowanie się do choroby i związanej z nią sytuacji. Klasyfikacje E. Kubler – Ross, N. Kerr. Analiza studiów przypadków: rozpoznanie stresu psychologicznego i zaplanowanie interwencji.
Ćw. 6	Radzenie sobie ze stresem spowodowanym chorobą: radzenie sobie z emocjami, instrumentalne radzenie sobie z chorobą, zależności między dwiema funkcjami radzenia sobie z chorobą - analiza studiów przypadków.

Ćw. 7	Komunikacja z pacjentem: empatia, szacunek, życzliwość, dialog motywujący – ćwiczenia praktyczne w warunkach symulacji.
Ćw. 8	Potrzeby pacjentów z chorobami przewlekłymi. Rozpoznawanie potrzeb pacjentów i proponowanie określonych strategii działania/reakcji – ćwiczenia praktyczne w warunkach symulacji.
Ćw. 9	Psychologiczne problemy chorób układu krążenia: psychologiczne czynniki chorób układu krążenia; zadania psychologów w profilaktyce, leczeniu i rehabilitacji pacjentów z chorobami układu krążenia. Analiza studiów przypadków: rozpoznanie stresu psychologicznego i zaplanowanie interwencji. Ćwiczenia praktyczne w warunkach symulacji.
Ćw. 10	Psychologiczne problemy chorób nowotworowych: psychologiczne czynniki ryzyka chorób nowotworowych; psychologiczne konsekwencje chorób nowotworowych – reakcje emocjonalne, obraz choroby i zmaganie się z chorobą nowotworową; zadania psychologów w profilaktyce, leczeniu i rehabilitacji pacjentów z chorobami nowotworowymi. Analiza studiów przypadków: rozpoznanie stresu psychologicznego i zaplanowanie interwencji. Ćwiczenia praktyczne w warunkach symulacji.
Ćw. 11	Psychologiczne problemy chorób autoimmunologicznych: psychologiczne konsekwencje chorób autoimmunologicznych – reakcje emocjonalne, obraz choroby i zmaganie się z chorobą autoimmunologiczną; zadania psychologów w profilaktyce, leczeniu i rehabilitacji pacjentów z chorobami autoimmunologicznymi. Analiza studiów przypadków: rozpoznanie stresu psychologicznego i zaplanowanie interwencji. Ćwiczenia praktyczne w warunkach symulacji.
Ćw. 12	Psychologiczne problemy chorób metabolicznych – cukrzyca: cukrzyca - choroba cywilizacyjna, jej leczenie jako źródło stresu dla chorego; adaptacja do cukrzycy (teoria autodeterminacji); potrzeba wielospecjalistycznej opieki nad chorym na cukrzycę – rola rodziny. Pomoc psychologiczna dla chorych na cukrzycę. Analiza studiów przypadków: rozpoznanie stresu psychologicznego i zaplanowanie interwencji. Ćwiczenia praktyczne w warunkach symulacji.
Ćw. 13	Psychologiczne problemy chorób psychicznych: psychologiczne konsekwencje chorób psychicznych – reakcje emocjonalne, obraz choroby i zmaganie się z chorobą psychiczną; potrzeba wielospecjalistycznej opieki nad pacjentem psychiatrycznym – rola rodziny. Pomoc psychologiczna dla chorych psychicznie. Analiza studiów przypadków: rozpoznanie stresu psychologicznego i zaplanowanie interwencji. Ćwiczenia praktyczne w warunkach symulacji.
Ćw. 14	Dzieci i młodzież z chorobami przewlekłymi: psychologiczne konsekwencje chorób przewlekłych u dzieci: reakcje emocjonalne, obraz choroby, zmaganie się z chorobą przewlekłą – rola rodziny. Reakcje rodziców na chorobę przewlekłą dziecka - klasyfikacja Pileckiej, klasyfikacja Twardowskiego. Analiza studiów przypadków: rozpoznanie stresu psychologicznego i zaplanowanie interwencji. Ćwiczenia praktyczne w warunkach symulacji.
Ćw. 15	Wpływ choroby dziecka/nastolatka na rodzinę. Rodzice dzieci/nastolatków z chorobami przewlekłymi: styl wychowania i postawy rodzicielskie. Relacja dziecka/nastolatka chorego przewlekłe z rodzeństwem. Kryzys wypalenia u rodziców dzieci/nastolatków chorych przewlekłe. Pomoc psychologiczna dla rodziny.

Metody dydaktyczne

Wykład konwersatoryjny, studium przypadku, ćwiczenia praktyczne w warunkach symulacji.

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne
		Stacjonarne

Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych konwersatorium – łączna liczba godzin w semestrze	30	20
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do kolokwium, przygotowanie pracy zaliczeniowej, przygotowanie do zajęć, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	45	10
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	75	50
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	3	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Heszen – Celińska I., Sęk H. Psychologia zdrowia, Warszawa 2020.
2.	Heszen I., Sęk H., Zdrowie i stres w: Strelau J. Doliński D., Psychologia Podręcznik akademicki T.1, Gdańsk 2021
3.	Kubacka – Jasiecka D., Interwencja kryzysowa. Pomoc w kryzysach psychologicznych, Warszawa 2010.
4.	Kędziora S., Wpływ przewlekłej choroby dziecka na funkcjonowanie rodziny, Nauczyciel i Szkoła 3-4 (36-37), 57-66, 2007.
5.	Zabłocka – żytko L., Sokołowska E., Pomoc psychologiczna chorym somatycznie, Warszawa 2016.
6.	Czabała Cz., Kluczyńska S. Poradnictwo psychologiczne, Warszawa 2014.
7.	Cierpiałowska L., Sęk H. Psychologia kliniczna, Warszawa 2020.

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Moduł obieralny: Psychologia zdrowia

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:		Kod przedmiotu:	
PSYCHOLOGICZNE MECHANIZMY UCZENIA SIĘ W PSYCHOEDUKACJI		studia stacjonarne	
Przedmiot w języku angielskim:		Psychological mechanisms of learning in psychoeducation	

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	IV
	obieralny		semestr studiów	VIII

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
konwersatorium	30	2	2

Forma zaliczenia przedmiotu	konwersatorium	zaliczenie na ocenę

Wymagania wstępne	
Podstawowa wiedza z zakresu psychologii, obejmująca fundamentalne pojęcia i teorie, takie jak procesy poznawcze, emocje i motywacja.	

Cele przedmiotu	
C1	Rozwijanie umiejętności wykorzystania psychologicznych mechanizmów uczenia się w psychoedukacji.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Absolwent zna w stopniu pogłębionym szczegółowe zagadnienia dotyczące psychologicznych mechanizmów uczenia się w psychoedukacji.	K_W23
W zakresie umiejętności:		
U1	Student potrafi posługiwać się specyficznymi metodami i narzędziami psychologicznymi w zakresie pracy indywidualnej i z grupą.	K_U26

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Absolwent jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy, doceniania jej znaczenia dla rozwiązywania problemów zarówno teoretycznych jak i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemów.	K_K1
Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
<i>Symbol efektu przedmiotowego</i>	<i>Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się</i>	<i>Forma zajęć dydaktycznych</i>
W1	Kolokwium	konwersatorium
U1	Opracowanie scenariusza i symulacja rozmowy indywidualnej o charakterze psychoedukacyjnym, uwzględniającego psychologiczne mechanizmy uczenia się. Opracowanie konspektu zajęć grupowych i przeprowadzenie jednego wybranego ćwiczenia o charakterze psychoedukacyjnym w grupie, uwzględniające psychologiczne mechanizmy uczenia się.	konwersatorium
K1	Praca w grupach, dyskusja moderowana, obserwacja w trakcie zajęć	konwersatorium
Treści programowe przedmiotu		
Forma zajęć² – warsztaty		
K1	Psychologia uczenia się. Teorie uczenia się (behawioralne, poznawcze, konstruktywistyczne).	
K2	Proces uczenia się i jego etapy. Sposoby i techniki uczenia się. Czynniki wpływające na proces uczenia się. Proces uczenia się w psychoedukacji.	
K3	Różnice indywidualne a proces uczenia się i psychoedukacja. Psychologiczne mechanizmy uczenia się dzieci i nastolatków.	
K4	Psychologiczne mechanizmy uczenia się dorosłych: Cykl Kolba. Ćwiczenia praktyczne.	
K5	Uczenie się poznawcze: Zrozumienie etiologii i objawów: Pacjent nabywa wiedzę na temat natury swojego zaburzenia, co zmniejsza lęk i poczucie winy. Restrukturyzacja poznawcza: Zmiana błędnych przekonań na temat własnego funkcjonowania na bardziej realistyczne. Ćwiczenia praktyczne.	
K6	Uczenie się poznawcze: Rozwój metapoznawczy: Uczenie się, jak uczyć się własnych emocji i reakcji, czyli świadomość własnych procesów psychicznych. Uczenie się behawioralne: Trening umiejętności: Nauka konkretnych technik radzenia sobie (relaksacji, komunikacji, rozwiązywania problemów). Ćwiczenia praktyczne.	
K7	Uczenie się behawioralne: Uczenie się przez działanie i informację zwrotną: Aktywne stosowanie nowych umiejętności w bezpiecznym środowisku (np. warsztaty grupowe) i otrzymywanie informacji zwrotnej. Wzmacnianie pożądanych zachowań (np. przestrzegania zaleceń terapeutycznych), co prowadzi do zmiany nawyków. Ćwiczenia praktyczne.	
K8	Uczenie się społeczne: Modelowanie i obserwacja: Uczenie się nowych zachowań poprzez obserwację specjalistów lub innych uczestników grupy. Uczenie się emocjonalne: Zrozumienie i regulacja emocji: Psychoedukacja pomaga w nazywaniu i akceptacji trudnych emocji, co zwiększa kontrolę emocjonalną. Ćwiczenia praktyczne.	
K9	Mechanizmy motywacyjne: Poczucie sprawczości: Psychoedukacja buduje wiarę w to, że pacjent ma realny wpływ na przebieg swojej choroby i proces leczenia (źródła budowania poczucia sprawczości). Ćwiczenia praktyczne.	

² Należy wpisać właściwą formę zajęć np. wykład, ćwiczenia, laboratoria, itd.

K10	Mechanizmy motywacyjne: Poczucie sprawczości a atrybucje, dysonans poznawczy, rola kontekstu społecznego i kulturowego (style atrybucji, sposoby redukowania dysonansu poznawczego u pacjentów, wpływ kontekstu społecznego i kulturowego). Ćwiczenia praktyczne.
K11	Mechanizmy motywacyjne: Zwiększenie motywacji do zmiany: Poprzez psychoedukację pacjent rozumie sens leczenia, co zmniejsza opór i defensywność. Redukcja czynników warunkujących określone działania (potrzeby). Efekt wspomagania progresu. Ćwiczenia praktyczne.
K12	Mechanizmy motywacyjne: samostanowienie (motywacja wewnętrzna i zewnętrzna), cele pacjentów, teoria VIE – wartościowanie, zasób narzędzi, oczekiwania. Ćwiczenia praktyczne.
K13	Metodyka psychoedukacji: Metody aktywizujące: Dyskusja, symulacje, praca w grupach, burza mózgów, odgrywanie ról (role-playing). Informacja zwrotna (Feedback): Jak udzielać informacji zwrotnej, aby wspierać uczenie się. Metody wizualne i sensoryczne: Uczenie się przez różne zmysły (model VARK). Ćwiczenia praktyczne.
K14	Zastosowanie praktyczne: Zmiana postaw i przekonań: przełamywanie oporu i utrwalanie nowych nawyków. Ćwiczenia praktyczne.
K14	Symulacja rozmowy indywidualnej o charakterze psychoedukacyjnym.
K15	Przeprowadzenie jednego wybranego ćwiczenia o charakterze psychoedukacyjnym w grupie.

Metody dydaktyczne

Wykład konwersatoryjny z prezentacją multimedialną, analiza studium przypadku, ćwiczenia praktyczne, ćwiczenia praktyczne w warunkach symulacji

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych konwersatorium – łączna liczba godzin w semestrze	30	30
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do zajęć, przygotowanie do ćwiczeń praktycznych, ćwiczeń w warunkach symulacji, samokształcenie, opracowanie scenariuszy – łączna liczba godzin w semestrze	20	20
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	50	50
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	2	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca

1	Zimbardo P.H, Johnson R., McCann V. Psychologia. Kluczowe koncepcje. Motywacja i uczenie się. PWN, 2017
2	Mietzel G. Psychologia kształcenia. GWP, 2008
3	Rosenberg M., Porozumienie bez przemocy. Język życia. Warszawa 2025
4	Rosengren D. B., Rozwijanie umiejętności w dialogu motywującym, Kraków 2021
5	Naar S., Safren S.A., Dialog motywujący i terapia poznawczo – behawioralna, Kraków 2020.

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
6	Czubalski K., Wpływ choroby na stan psychiczny i zachowanie człowieka chorego. Sztuka leczenia. 3, 53-61. 1995
7	Kolb A., Kolb D., Uczenie na podstawie doświadczania. Podręcznik dla edukatorów coachów trenerów. Wydawnictwo: DIALOGI & ZMYŚLY, 2024.
8	Hipsz, K. Psychoedukacja: asertywność, stres, emocje, samoocena, komunikacja interpersonalna. Warszawa: Wyd. Dr Josef Raabe Spółka Wydawnicza SP. z o o., 2014
9	Kędzierska B., Znajmiecka-Sikora M. Kształcenie ustawiczne w kontekście rozwoju człowieka-grupowe metody wspierania rozwoju (s. 77-89). W: M. Znajmiecka-Sikora, B. Kędzierska (red.), Psychologiczne metody wspierania rozwoju osobistego i społecznego osób dorosłych. Łódź: Wyd. Ego, 2011
10	Woźniak, J. Ocenianie efektów szkolenia, czyli metody i problemy ewaluacji. Sopot: Wyd. GWP, 2012
11	Czabała, C., Kluczyńska S. Poradnictwo psychologiczne. Warszawa: Wyd. PWN, 2015
12	Torój, M. Praca z grupą szkoleniową. Sopot: Wyd. GWP, 2016
13	Harwas – Napierała B., Trempała J. Psychologia rozwoju człowieka. T. 1, T. 2, T. 3, PWN, 2006.

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Moduł obieralny: Psychologia zdrowia

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PRAKTYKA ZAWODOWA ŚRÓDROCZNA	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	MID-YEAR PROFESSIONAL PRACTICE

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	IV
	obieralny	X	semestr studiów	VIII

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
praktyka śródroczna	60	3	3

Forma zaliczenia przedmiotu	praktyka	zaliczenie z oceną

Wymagania wstępne
Znajomość zagadnień z zakresu psychologii zdrowia i psychodietetyki. Gotowość do aktywnego uczestnictwa w obserwacjach i analizowania procesów diagnostycznych i terapeutycznych.

Cele przedmiotu	
C1	Poznanie środowiska pracy psychologa zdrowia.
C2	Nabycie umiejętności obserwacji procesów diagnostycznych i terapeutycznych.
C3	Rozwinięcie umiejętności dokumentowania i refleksji nad sytuacjami z praktyki psychologicznej zgodnie z zasadami ochrony danych.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Osoba ucząca się zna rolę psychologa w placówkach służby zdrowia i pomocy społecznej	K_W20
W2	zna i rozumie w pogłębionym stopniu sposób funkcjonowania placówek opieki zdrowotnej i pomocy społecznej, organizację ich pracy, uczestników procesów pomocowych, prowadzenia	K_W21

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
	dokumentacji, w szczególności dokumentacji prowadzonej przez psychologa, oraz ochrony poufności danych	
	zna zasady zapewniania bezpieczeństwa w placówce	K_W17
W zakresie umiejętności:		
U1	osoba ucząca potrafi zaplanować i przeprowadzić kompletną diagnozę psychologiczną z zachowaniem jej specyfiki i dbałości o każdy etap poczynając od nawiązania kontaktu, po wydanie opinii lub ekspertyzy psychologicznej, właściwie dobierać i korzystać z narzędzi diagnostycznych; biegle posługiwać się wywiadem i obserwacją psychologiczną, jest zdolny do interpretacji wyników badań diagnostycznych z zastosowaniem dostępnej wiedzy psychologicznej jak również podejmowania odpowiednich decyzji, formułowania opinii,	K_U12
U2	zaplanować i przeprowadzić, pod nadzorem opiekuna praktyk, działania z zakresu psychoprofilaktyki i psychoedukacji dostosowując je do odbiorcy oraz uwarunkowań prawnych obowiązujących w instytucjach, w których podejmuje działania	K_U14
U3	zastosować zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w ramach organizowanych w różnych placówkach zajęć	K_U19
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	student jest gotów do skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz innymi specjalistami w celu poszerzania swojej wiedzy.	K_K5

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1, W2, W3	Zapisy w dzienniku praktyk, arkusze oceny opiekuna	Praktyka
U1, U2	Obserwacja zachowań osób uczących się podczas realizacji praktyki, zapisy w dzienniku praktyk, arkusze oceny opiekuna	Praktyka
K1	Obserwacja zachowań osób uczących się podczas realizacji praktyki, zapisy w dzienniku praktyk, arkusze oceny opiekuna	Praktyka

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – praktyka śródroczna	
P1	Wprowadzenie do praktyki i organizacja pracy psychologa w placówkach służby zdrowia i pomocy społecznej. Cele, zadania i organizacja praktyki śródrocznej. Zapoznanie się ze strukturą organizacyjną placówki i jej regulaminem. Omówienie zasad pracy psychologa placówce. Dokumentowanie przebiegu praktyki – prowadzenie dziennika praktyk. Kryteria oceny praktyki i samoocena studenta-praktykanta.
P2	Zapoznanie się z przepisami dotyczącymi bezpieczeństwa i higieny pracy w placówkach. Procedury reagowania w sytuacjach kryzysowych (np. ewakuacja, agresja pacjenta, sytuacje losowe). Analiza przypadków interwencji psychologicznych w sytuacjach kryzysowych.
P3	Obserwacja zajęć. Analiza metod pracy stosowanych podczas obserwowanych zajęć. Obserwacja pacjentów, klientów korzystających z pomocy psychologicznej.
P4	Obserwacja interakcji między psychologiem a pacjentem/klientem. Rozpoznanie barier i trudności w kontakcie.

P5	Funkcjonowanie grupy – analiza dynamiki grupowej i ukrytych potrzeb indywidualnych. Rozpoznanie trudności w funkcjonowaniu grupy i możliwych interwencji psychologicznych.
P6	Zapoznanie się z zasadami prowadzenia dokumentacji psychologicznej w placówkach służby zdrowia i pomocy społecznej. Ochrona poufności danych – procedury prawne i etyczne. Analiza dokumentacji pacjentów.
P7	Diagnoza pacjenta/klienta.
P8	Współpraca psychologa w zespole.
P9	Samodzielne przygotowanie planu pracy psychologa w placówce. Projektowanie i prowadzenie działań z zakresu psychoprofilaktyki i psychoedukacji z uwzględnieniem potrzeb odbiorcy oraz uwarunkowań prawnych obowiązujących w instytucjach. Prowadzenie konsultacji i wsparcia psychologicznego.
P10	Ewaluacja procesu praktyk i samoocena rozwijanych kompetencji. Podsumowanie doświadczeń zdobytych podczas praktyk. Analiza trudnych sytuacji i strategii ich rozwiązania. Samoocena kompetencji zdobytych w trakcie praktyk i wyznaczanie obszarów do dalszego rozwoju. Konsultacje z opiekunem praktyk i refleksja nad własnym rozwojem zawodowym.

Metody dydaktyczne

Samodzielne prowadzenie diagnozy, zajęć psychologicznych i profilaktycznych. Analiza przypadków i dyskusja problemowa. Superwizja i omówienie trudnych sytuacji z opiekunem praktyk. Konsultacje i współpraca z zespołem specjalistów.

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne
		Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (ćwiczenia terenowe) – łączna liczba godzin w semestrze	60	60
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do obserwacji, prowadzenie dzienniczka praktyk, zapoznanie z przepisami, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	15	15
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	75	75
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	3	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		3

Literatura podstawowa i uzupełniająca

1.	W zależności od charakteru instytucji odbywania praktyki

Semestr IX

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PSYCHOLOGIA POZYTYWNA	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	POSITIVE PSYCHOLOGY

Typ przedmiotu	obowiązkowy	X	rok studiów	V
	obieralny		semestr studiów	IX

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
<i>wykład</i>	15	1	0
<i>ćwiczenia</i>	15	2	1

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>wykład</i>	<i>Egzamin</i>
	<i>ćwiczenia</i>	<i>zaliczenie na ocenę</i>

Wymagania wstępne
Wiedza z zakresu psychologii osobowości

Cele przedmiotu	
C1	Zrozumieć fundamentalne pojęcia psychologii pozytywnej.
C2	Poznać teorie i badania dotyczące dobrostanu, szczęścia i pozytywnych emocji.
C3	Rozwijać umiejętności stosowania technik psychologii pozytywnej w życiu codziennym.
C4	Praktykować refleksję nad własnym życiem w kontekście psychologii pozytywnej

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	w pogłębionym stopniu zna i rozumie w pogłębionym stopniu terminologię używaną w psychologii pozytywnej	K_W1
W2	w pogłębionym stopniu zna i rozumie w pogłębionym stopniu zagadnienia psychologii pozytywnej, zna główne teorie i badania	K_W12

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
	prowadzone w jej obszarze, rozumie możliwości aplikacyjne prowadzonych w niej badań,	
W zakresie umiejętności:		
U1	Potrafi samodzielnie analizować literaturę z zakresu psychologii pozytywnej oraz wykorzystać ją w sposób refleksyjny i krytyczny aby poprawnie formułować rozbudowane wypowiedzi ustne i pisemne dotyczące zachowania człowieka i zjawisk psychologicznych	K_U2
U2	Potrafi interpretować zachowania człowieka i zjawiska w kontekście osiągnięć psychologii pozytywnej, potrafi zaplanować postępowanie diagnostyczne oraz praktyczne wykorzystanie jego wyników dla poprawy jakości życia	K_U10
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy, doceniania jej znaczenia dla rozwiązywania problemów zarówno teoretycznych jak i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemów	K_K1
K2	Jest gotów do rzetelnego wypełniania obowiązków zawodowych psychologa, popularyzowania wiedzy w środowisku lokalnym oraz dbałości o kondycję psychiczną współpracowników	K_K2

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1	Egzamin	Wykład
W2	Egzamin	Wykład
U1	Esej na temat wybranych spośród podanych przez prowadzącego	Ćwiczenia
U2	Wykonanie ćwiczeń przedmiotowych, udział w dyskusji	Ćwiczenia
K1, K2	Wykonanie ćwiczeń przedmiotowych, udział w dyskusji	Ćwiczenia

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – wykład	
W1	Wprowadzenie do psychologii pozytywnej. Historia i rozwój psychologii pozytywnej Kluczowe pojęcia: dobrostan, szczęście, pozytywne emocje
W2	Teorie dobrostanu. Model PERMA (Pozytywne emocje, Zaangażowanie, Relacje, Sens, Osiągnięcia), teoria samoaktualizacji
W3	Emocje pozytywne. Rola emocji pozytywnych w życiu codziennym. Strategie zwiększania pozytywnych emocji
W4	Siła charakteru i cnoty. Zrozumienie siły charakteru według VIA Jak rozwijać i wykorzystywać swoje cnoty.
W5	Relacje międzyludzkie. Znaczenie relacji w kontekście dobrostanu Techniki budowania i utrzymywania pozytywnych relacji
W6	Mindfulness i uważność. Techniki mindfulness w psychologii pozytywnej Korzyści płynące z praktykowania uważności.
W7	Zastosowania psychologii pozytywnej: psychologia pozytywna w pracy Użycie psychologii pozytywnej w edukacji i w terapii
Forma zajęć – ćwiczenia	
Ćw. 1	Dobrostan, szczęście emocje pozytywne
Ćw. 2	Strategie zwiększania pozytywnych emocji – ćwiczenia

Ćw. 3	Jak rozpoznać, rozwijać i wykorzystywać swoje cnoty – ćwiczenia
Ćw. 4	Techniki budowania i utrzymywania pozytywnych relacji – ćwiczenia
Ćw. 5	Techniki mindfulnes – ćwiczenia
Ćw. 6	Interwencje psychologii pozytywnej, przykłady interwencji (np. wdzięczność, akty dobroci).
Ćw. 7	Jak wdrażać interwencje w życie osobiste i zawodowe.

Metody dydaktyczne

Wykład konwersatoryjny, dyskusja, burza mózgów, ćwiczenia przedmiotowe, zadania problemowe

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne
		Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, itp.) – łączna liczba godzin w semestrze	30	12
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do zajęć, egzaminu, analiza literatury, przygotowanie eseju – łączna liczba godzin w semestrze	45	13
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	75	25
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	3	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		1

Literatura podstawowa i uzupełniająca

1.	Czapiński, J., red. Psychologia pozytywna: nauka o szczęściu, zdrowiu, sile i cnotach człowieka. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN S.A. 2004/dodruk: 2015
2.	Seligman, M.E.P. Pełnia życia. Nowe spojrzenie na kwestię szczęścia i dobrego życia. Poznań: Wydawnictwo Media Rodzina.2011
3.	Trzebińska, E. Psychologia pozytywna. Warszawa: Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne. 2008
4.	Lindley A., Joseph S.,Psychologia pozytywna w praktyce. Warszawa. Wyd. Naukowe PWN. 2007

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PRACA Z GRUPĄ	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	WORKING WITH A GROUP

Typ przedmiotu	obowiązkowy	X	rok studiów	V
	obieralny		semestr studiów	IX

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
warsztaty	30	2	2

Forma zaliczenia przedmiotu	warsztaty	Zaliczenie z oceną

Wymagania wstępne
Wiedza z zakresu pomocy psychologicznej i podstaw psychoterapii

Cele przedmiotu	
C1	Zapoznanie studentów z rolą i odpowiedzialnością osoby prowadzącej grupę oraz zasadami organizacji i prowadzenia zajęć grupowych.
C2	Rozwinięcie umiejętności rozpoznawania i stosowania odpowiednich metod pracy z grupą, dostosowanych do różnych faz procesu grupowego oraz specyfiki uczestników

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie umiejętności:		
U1	Potrafi prowadzić proces grupowy, udzielać grupowych form pomocy psychologicznej,	K_U14
U2	Potrafi kreatywnie kierować pracą zespołu, współdziałać z innymi osobami i podejmować wiodące role,	K_U18
U3	Potrafi odpowiednio zakwalifikować osoby wymagające pomocy do odpowiedniej formy wsparcia, dokonać modyfikacji zaleceń w przypadku wystąpienia problemów i zaburzeń uniemożliwiających kontynuację m.in. uczestnictwo w procesie grupowym	K_U21
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami oddziaływań psychologicznych	K_K5

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
K2	pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy innymi członkami społeczności	K_K6
K3	posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka	K-K9

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
U1, U2, U3	Wykonanie zadań praktycznych	Warsztaty
U1, U2, U3	Wykonanie zadań problemowych	Warsztaty
U1, U2, U3	Aktywność w dyskusji	Warsztaty
K1, K2, K3	Obserwacja podczas wykonywania zadań praktycznych	Warsztaty

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – warsztaty	
W-ty 1	Definicja i cele grupy terapeutycznej
W-ty 2	Rola terapeuty w grupie – znaczenie etyki i odpowiedzialności
W-ty 3	Stworzenie bezpiecznej przestrzeni dla uczestników, kontrakt grupowy i jego znaczenie. Omówienie zasad i znaczenia kontraktu grupowego, ustalanie reguł pracy grupowej i ich wpływ na zaangażowanie uczestników. Ćwiczenia: opracowanie przykładowego kontraktu grupowego
W-ty 4	Wprowadzenie do dynamiki grupowej – etapy rozwoju grupy: formowania, burzy, normowania, działania i zamknięcia. Ćwiczenia: symulacja etapu procesu grupowego, analiza wpływu każdej fazy na zachowanie i zaangażowanie uczestników.
W-ty 5	Techniki aktywnego słuchania i empatycznego komunikowania się
W-ty 6	Ułatwianie procesu grupowego
W-ty 7	Role w grupie – identyfikacja
W-ty 8	Rozwój umiejętności interwencyjnych w sytuacjach kryzysowych
W-ty 9	Rozwiązywanie konfliktów w grupie
W-ty 10	Techniki pracy z emocjami uczestników – jak wspierać ich procesy
W-ty 11	Ćwiczenia praktyczne i symulacje prowadzenia sesji terapeutycznych

Metody dydaktyczne
Ćwiczenia w parach i grupach, ćwiczenia symulacyjne, dyskusje, refleksja i feedback

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne
		Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, itp.) – łączna liczba godzin w semestrze	30	30
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do zajęć, analiza literatury, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	20	20
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	50	50

Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	2	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Jak pracować z dziecięcymi grupami terapeutycznymi : przewodnik dla psychologów, pedagogów i pracowników socjalnych / Kathryn Geldard, David Geldard. - Gdańsk : Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne 2005
2.	Psychoterapia grupowa różnych pokoleń / Wiesław Sikorski. - Warszawa : "Żak", cop. 2002
3.	Torój, M. Praca z grupą szkoleniową. Wszystko, co powinien wiedzieć trener aby osiągnąć sukces. GWP 2016

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
TECHNIKI TERAPEUTYCZNE W PRACY PSYCHOLOGICZNEJ	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	THERAPEUTIC TECHNIQUES IN PSYCHOLOGICAL WORK

Typ przedmiotu	obowiązkowy	X	rok studiów	V
	obieralny		semestr studiów	IX

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
Ćwiczenia	30	2	2

Forma zaliczenia przedmiotu	ćwiczenia	zaliczenie na ocenę

Wymagania wstępne
Wiedza z zakresu pomocy psychologicznej i podstaw psychoterapii

Cele przedmiotu	
C1	Zrozumienie podstawowych technik terapeutycznych stosowanych w pracy psychologa
C2	Rozwijanie umiejętności praktycznych w zakresie zastosowania tych technik
C3	Rozwijanie zdolności do refleksji nad własną praktyką terapeutyczną

Symbol efektu przedmiotowe go	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Zna i rozumie w pogłębionym stopniu techniki stosowane w poszczególnych podejściach terapeutycznych posiada wiedzę na temat ich podstaw teoretycznych	K_W16
W zakresie umiejętności:		
U1	Potrafi stosować w praktyce zróżnicowane techniki terapeutyczne	K_U14
U2	Potrafi dobrać techniki terapeutyczne adekwatnie do potrzeb pacjenta/klienta	K_U22
U3	Potrafi pracować z oporem w kontakcie, posługiwać się zgodnie z zasadami aparatem emisji głosu	K_U25
W zakresie kompetencji społecznych:		

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
K1	Jest gotów do rzetelnego wypełniania obowiązków zawodowych psychologa, popularyzowania wiedzy psychologicznej oraz dbałości o kondycję psychiczną współpracowników	K_K2
K2	budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami oddziaływań psychologicznych	K_K5

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1	Kolokwium	Ćwiczenia
U1	Wykonanie zadań praktycznych,	Ćwiczenia
U2	Wykonanie zadań praktycznych,	Ćwiczenia
U3	Wykonanie zadań praktycznych,	Ćwiczenia
K1	Obserwacja podczas wykonywania zadań praktycznych	Ćwiczenia
K2	Obserwacja podczas wykonywania zadań praktycznych	Ćwiczenia

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – ćwiczenia	
Ćw. 1	Wprowadzenie do technik terapeutycznych Definicja i znaczenie technik terapeutycznych Przegląd popularnych podejść terapeutycznych (np. terapia behawioralna, poznawczo-behawioralna, humanistyczna)
Ćw. 2	Techniki stosowane w terapii poznawczo-behawioralnej: teoria i zasady działania
Ćw. 3	Techniki: identyfikacja i modyfikacja myśli automatycznych
Ćw. 4	Praktyczne ćwiczenia: symulacje sesji terapeutycznych
Ćw. 5	Techniki pracy z emocjami
Ćw. 6	Zrozumienie roli emocji w terapii Techniki: trening umiejętności emocjonalnych, praca z emocjami w terapii Ćwiczenia praktyczne: prowadzenie sesji skoncentrowanych na emocjach
Ćw. 7	Techniki wykorzystywane w terapii systemowej
Ćw. 8	Wprowadzenie do teorii systemowej
Ćw. 9	Techniki: genogram, interwencje w rodzinie Praktyczne zastosowanie w małych grupach
Ćw. 10	Techniki stosowane w terapii psychodynamicznej
Ćw. 11	Podstawowe założenia teorii psychodynamicznej
Ćw. 12	Techniki: analiza snów, przeniesienie i przeciwprzeniesienie Ćwiczenia praktyczne: symulacja sesji psychodynamicznej
Ćw. 13	Techniki relaksacyjne i uważności
Ćw. 14	Rola technik relaksacyjnych w terapii Mindfulness i jego zastosowanie w praktyce terapeutycznej Praktyczne ćwiczenia w grupie
Ćw. 15	Refleksja nad nabytymi umiejętnościami Omówienie przypadków i dzielenie się doświadczeniami Planowanie dalszego rozwoju zawodowego w zakresie technik terapeutycznych

Metody dydaktyczne
Dyskusja, ćwiczenia przedmiotowe, analiza przypadku, metoda symulacji

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, itp.) – łączna liczba godzin w semestrze	30	20
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze		
Praca własna studenta: przygotowanie się do zajęć, kolokwium, analiza literatury, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	20	5
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze		
Suma godzin:	50	25
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	2	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		1

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Grzesiuk L. Psychoterapia. Teoria – podręcznik terapeutyczny. Warszawa: ENETEIA (rozdział 15,16,18,19) 2005
2.	Kaduson H., Schaffer Ch. Zabawa w psychoterapii. Gdańsk: GWP 2003
3.	Maroda K.J. Techniki terapii psychodynamicznej. Kraków: Wyd. UJ 2014
4.	Grzesiuk L. Suszek H. Psychoterapia. Szkoły i metody. Wydawnictwo ENETEIA 2012
5.	Gmitrzak, D. Trening relaksacji. Jak uwolnić się od stresu, lęku i depresji . Warszawa. Wydawnictwo Edgar 2017
6.	Glasner-Edwards S. Uzależniony mózg : jak wyjść z nałogu, wykorzystując techniki terapii poznawczo-behawioralnej, uważności i dialogu motywującego, Sopot : GWP 2020

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
SEMINARIUM MAGISTERSKIE III	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	MASTER'S SEMINAR III

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	V
	obieralny	X	semestr studiów	IX

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
ćwiczenia	30	4	4

Forma zaliczenia przedmiotu	ćwiczenia	zaliczenie na ocenę

Wymagania wstępne
Uporządkowana wiedza teoretyczna z zakresu wybranego tematu pracy magisterskiej w obszarze przedmiotu badawczego psychologii. Podstawy wiedzy i umiejętności z zakresu metodologii badań psychologicznych.

Cele przedmiotu	
C1	Nabywanie umiejętności budowania warsztatu badawczego, stosowania metod analizy materiału badawczego
C2	Prezentowanie postawy zaangażowania w proces badawczy i odpowiedzialności za przestrzeganie zasad etycznych w prowadzonych przez siebie badaniach psychologicznych

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Student zna i rozumie w pogłębionym stopniu zasady opracowywania wyników i raportu z badań naukowych oraz sposoby prezentacji wyników badań	K_W5
W zakresie umiejętności:		
U1	Potrafi zebrać i uporządkować dane empiryczne adekwatnie do postawionych problemów badawczych	K_U3
U2	Potrafi dobrać odpowiednie narzędzia do weryfikacji hipotez i wykorzystać analizy statystyczne	K_U11

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Jest gotów do rzetelnego opracowania wyników badań	K_K2
K2	Jest gotów do prezentowania wyników badań z uwzględnieniem zasad etyki	K_K9

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1	udział w dyskusji, prezentacja z wynikami własnych badań empirycznych	Ćwiczenia
U1	ćwiczenia warsztatowe, prezentacja z wynikami własnych badań empirycznych	Ćwiczenia
U2	ćwiczenia warsztatowe, opracowane wyniki własnych badań empirycznych	Ćwiczenia
K1	ćwiczenia warsztatowe, opracowane wyniki własnych badań empirycznych	Ćwiczenia
K2	udział w dyskusji, prezentacja z wynikami własnych badań empirycznych	Ćwiczenia

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – ćwiczenia	
Ćw. 1	Prezentacja spostrzeżeń z prowadzonych badań
Ćw. 2	Przygotowanie i weryfikacja materiału badawczego do dalszych analiz.
Ćw. 3	Strategie porządkowania i organizacji danych zebranych w trakcie badań; praca z metodami standardowymi – korzystanie z podręczników, norm, kluczy
Ćw. 4	Analizy statystyczne w Statistice – dobór właściwych metod w testowaniu hipotez, statystyki opisowe
Ćw. 5	Wizualizacja danych w pracy magisterskiej, standardy przygotowywania tabel i wykresów oraz przedstawiania wyników testów statystycznych
Ćw. 6	Prezentacja wyników badań – samoocena i ocena koleżeńska

Metody dydaktyczne
analiza materiałów źródłowych, analizy statystyczne, praca praktyczna z zebranymi danymi, prezentacja

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne
		Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (ćwiczenia) – łączna liczba godzin w semestrze	30	30
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze		
Praca własna studenta: przygotowanie się do zajęć, opracowanie wyników badań, analizy statystyczne, przygotowanie prezentacji wyników badań – łączna liczba godzin w semestrze	70	70
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze		

Suma godzin:	100	100
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	4	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		4

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Brzeziński, J.M., Metodologia badań psychologicznych. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. 2019
2.	Nęcka, E. i Stocki, R., Jak pisać prace z psychologii. Poradnik dla studentów i badaczy. Kraków: Universitas. (2011).
3.	Paluchowski, W.J., Bujacz, A., Haładziński, P. i Kaczmarek, L. (red.), Nowoczesne metody badawcze w psychologii. Poznań: UAM. 2012
4.	Janicka – Panek T., red., Projekty badawcze w naukach społecznych, Skierniewice 2010.

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PRAKTYKA ZAWODOWA VI	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	PROFESSIONAL PRACTICE VI

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	V
	obieralny	X	semestr studiów	IX

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
praktyka	120	5	5

Forma zaliczenia przedmiotu	praktyka	zaliczenie z oceną

Wymagania wstępne
Wiedza z zakresu psychologii rozwojowej, metod diagnozy psychologicznej i pomocy psychologicznej.

Cele przedmiotu
C1 celem jest potwierdzenie umiejętności studenta nabytych podczas studiów oraz dotychczasowych praktyk w samodzielnym planowaniu i organizowaniu działań psychologa

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Osoba ucząca się zna w pogłębionym stopniu cele, sposoby organizacji i funkcjonowania instytucji zatrudniających psychologów	K_W17
W2	zna i rozumie w pogłębionym stopniu funkcjonowanie uczestników działalności psychoedukacyjnej, psychoprofilaktycznej, pomocowej i terapeutycznej, pogłębione w wybranych zakresach	K_W18
W3	w stopniu pogłębionym rodzaje struktur społecznych i instytucji życia społecznego (kulturowe, prawne, ekonomiczne, polityczne) oraz zachodzące między nimi relacje istotne z punktu widzenia psychologii	K_W22
W zakresie umiejętności:		
U1	Student potrafi samodzielnie planować i realizować własne uczenie się, projektować ścieżkę swojego rozwoju osobistego i zawodowego	K_U17

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
U2	zastosować zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w ramach organizowanych w różnych placówkach zajęć	K_U19
U3	zaplanować i przeprowadzić kompletną diagnozę psychologiczną z zachowaniem jej specyfiki i dbałości o każdy etap poczynając od nawiązania kontaktu, po wydanie opinii lub ekspertyzy psychologicznej, właściwie dobierać i korzystać z narzędzi diagnostycznych; biegle posługiwać się wywiadem i obserwacją psychologiczną, jest zdolny do interpretacji wyników badań diagnostycznych z zastosowaniem dostępnej wiedzy psychologicznej jak również podejmowania odpowiednich decyzji, formułowania opinii,	K_U12
U4	Potrafi udzielać pomocy psychologicznej, projektować i prowadzić działania z zakresu psychoprofilaktyki i psychoedukacji dostosowując je do odbiorcy oraz uwarunkowań prawnych obowiązujących w instytucjach, w których podejmuje działania	K_U14
U5	Umie zaplanować psychologiczną interwencję adekwatnie do indywidualnego przypadku z wykorzystaniem odpowiednich metod pomocy psychologicznej	K_U22
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Student jest gotów do rzetelnego wypełniania obowiązków zawodowych psychologa	K_K2
K2	do skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz innymi specjalistami w celu poszerzania swojej wiedzy.	K_K5
K3	pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy innymi członkami społeczności	K_K6
K4	porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji	K_K7

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1, W2,	Zapisy w dzienniku praktyk, arkusze oceny opiekuna	Praktyka
U1, U2, U3, U4, U5	Obserwacja zachowań osób uczących się podczas realizacji praktyki, analiza przypadku, scenariusz zajęć, zapisy w dzienniku praktyk, arkusze oceny opiekuna	Praktyka
K1, K2, K3, K4	Obserwacja zachowań osób uczących się podczas realizacji praktyki, zapisy w dzienniku praktyk, arkusze oceny opiekuna	Praktyka

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – praktyka	
	20 godzin – zapoznanie z działalnością i dokumentacją placówki; 20 godz. – obserwacja diagnozy i pomocy psychologicznej i jej współprowadzenie z uwzględnieniem działań psychoterapeutycznych, 20 godz. – projektowanie działań pomocowych dotyczących zaburzeń zdrowia psychicznego; 60 godz. – prowadzenie diagnozy i pomocy psychologicznej pod nadzorem opiekuna praktyk.

Metody dydaktyczne

Samodzielna diagnoza, analiza przypadków i dyskusja problemowa. Superwizja i omówienie trudnych sytuacji z opiekunem praktyk. Konsultacje i współpraca z zespołem specjalistów.

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	Stacjonarne	w tym praktyczne
		Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (ćwiczenia terenowe) – łączna liczba godzin w semestrze	120	120
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do obserwacji, prowadzenie dzienniczka praktyk, zapoznanie z przepisami, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	5	5
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	125	125
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	5	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		5

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	W zależności od charakteru instytucji odbywania praktyki

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Moduł obieralny: Psychologia edukacyjna

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
METODYKA PRACY PSYCHOLOGA W PLACÓWKACH OŚWIATOWYCH	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	METHODOLOGY OF PSYCHOLOGIST'S WORK IN EDUCATIONAL INSTITUTIONS

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	V
	obieralny	X	semestr studiów	IX

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
<i>wykład</i>	30	2	0
<i>ćwiczenia</i>	30	3	2
<i>warsztaty</i>	15	2	2

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>wykład</i>	<i>Egzamin</i>
	<i>ćwiczenia</i>	<i>zaliczenie na ocenę</i>
	<i>warsztaty</i>	<i>zaliczenie na ocenę</i>

Wymagania wstępne
Wiedza z podstaw psychologii: różnic indywidualnych, emocji i motywacji, rozwojowej, poznawczej.

Cele przedmiotu	
C1	zapoznanie studentów z metodami i formami pracy psychologa szkolnego
C2	kształtowanie umiejętności projektowania i realizacji zadań wychowawczych, profilaktycznych, interwencyjnych, wspierających, integrujących przez psychologa szkolnego

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych	Odwołanie do efektów uczenia się opisanych w standardzie kształcenia nauczycieli
W zakresie wiedzy:			

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych	Odwołanie do efektów uczenia się opisanych w standardzie kształcenia nauczycieli
W1	zna i rozumie rolę, zadania i funkcje psychologa w przedszkolu, szkole i placówce systemu oświaty oraz jego prawa i obowiązki;	K_W16	F.2.W2
W2	zna i rozumie rolę monitorowania procesu dydaktyczno-wychowawczego realizowanego w przedszkolu, szkole lub placówce systemu oświaty; zasady dokonywania diagnozy sytuacji wychowawczych i sposoby zapobiegania błędom wychowawczym oraz korygowania negatywnych skutków oddziaływań wychowawczych;	K_W19	F.2.W3
W3	zna i rozumie problematykę animowania działań edukacyjnych i pracy nad rozwojem ucznia; potrzebę kształtowania u ucznia pozytywnego stosunku do nauki, motywacji do uczenia się i nawyków systematycznego uczenia się, stymulowania samodzielnej pracy dziecka lub ucznia w kontekście uczenia się przez całe życie, rozwijania ciekawości, aktywności, samodzielności poznawczej, logicznego i krytycznego myślenia, a także umiejętności korzystania z różnych źródeł wiedzy, w tym z Internetu, oraz przygotowania ucznia lub wychowanka do samokształcenia;	K_W23	F.2.W7
W4	zna i rozumie metodykę prowadzenia działań edukacyjnych przez nauczyciela psychologa: zasady projektowania zajęć z uczniami, doboru metod, form pracy i środków dydaktycznych, projektowania zajęć (warsztatów) dla nauczycieli, a także sposoby realizacji zajęć z dziećmi, uczniami lub wychowankami w różnym wieku i o różnych możliwościach psychofizycznych;	K_W23	F.2.W9
W5	zna i rozumie organizację wsparcia dzieci lub uczniów w przedszkolach, szkołach lub placówkach systemu oświaty, zasady projektowania, koordynacji, realizacji oraz ewaluacji działań pomocowych;	K_W23	F.2.W10
W6	zna i rozumie doradztwo edukacyjno-zawodowe oraz zasady współpracy przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty z poradnią psychologiczno- -pedagogiczną;	K_W16	F.2.W11
W7	znaczenie języka jako narzędzia pracy nauczyciela: problematykę pracy z uczniami z ograniczoną znajomością języka polskiego lub zaburzeniami komunikacji językowej, metody porozumiewania się w celach dydaktycznych – sztukę wykładania i zadawania pytań, sposoby zwiększania aktywności komunikacyjnej uczniów, praktyczne aspekty wystąpień publicznych – poprawność językową, etykę	K_W23	F.2.W13

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych	Odwołanie do efektów uczenia się opisanych w standardzie kształcenia nauczycieli
	języka oraz etykietę korespondencji tradycyjnej i elektronicznej.		
W zakresie umiejętności:			
U1	potrafi diagnozować potrzeby rozwojowe i edukacyjne uczniów, zaburzenia i trudności w uczeniu się oraz ich źródła;	K_U13	F.2.U2
U2	potrafi interweniować w sytuacjach konfliktowych (prowadzić mediację) i kryzysowych (podjąć interwencję kryzysową);	K_U22	F.2.U7
U3	potrafi wspomagać rodziców lub opiekunów i nauczycieli w działaniach wychowawczych;	K.U18	F.2.U8
U4	potrafi wspierać proces nauczania-uczenia się uczniów w oparciu o wiedzę w zakresie prawidłowości i metod efektywnego uczenia się.	K_U17	F.2.U9
W zakresie kompetencji społecznych:			
K1	jest gotów do nawiązywania skutecznego dialogu z uczniem, jego rodzicami lub opiekunami na temat rozwoju ucznia;	K_K7	F.2.K1
K2	jest gotów do popularyzacji wiedzy psychologicznej;	K_K8	F.2.K2
K3	jest gotów do podejmowania współpracy z różnymi podmiotami w środowisku ucznia na rzecz jego rozwoju.	K_K5	F.2.K3

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1-W6	Egzamin	Wykład
W7	egzamin, ćwiczenia praktyczne	wykład/ćwiczenia
U1	ćwiczenia warsztatowe, ćwiczenia praktyczne, sporządzanie opinii	ćwiczenia/ warsztaty
U2	ćwiczenia warsztatowe, projekt indywidualny	ćwiczenia/ warsztaty
U3	ćwiczenia warsztatowe, projekt zespołowy	Ćwiczenia
U4	ćwiczenia warsztatowe, autorski projekt cyklu zajęć	ćwiczenia/ warsztaty
K1	ćwiczenia warsztatowe, projekt zespołowy	Ćwiczenia
K2	ćwiczenia warsztatowe	ćwiczenia/warsztaty
K3	ćwiczenia warsztatowe, projekt zespołowy	Ćwiczenia

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – wykład	
W1	Organizacja pracy psychologa szkolnego
W2	Podstawy prawne pracy psychologa szkolnego
W3	Zakres obowiązków i projektowanie planu pracy psychologa szkolnego
W4	Dokumentacja w pracy psychologa szkolnego
W5	Organizacja pomocy psychologiczno – pedagogicznej w szkole
W6	Zajęcia specjalistyczne w szkole

W7	Praca psychologa z zespołem klasowym
W8	Poradnictwo psychologiczne dla rodziców i nauczycieli
W9	Indywidualna praca psychologa z uczniem
W10	Współpraca psychologa szkolnego z innymi placówkami
W11	Wypalenie zawodowe w pracy nauczyciela
W12	Kompetencje psychologa szkolnego

Forma zajęć – ćwiczenia

Ćw. 1	Organizacja miejsca pracy psychologa szkolnego, plan zadań, dyżurów – ćwiczenia praktyczne
Ćw. 2	Kontakt psychologiczny z uczniami na różnych etapach edukacyjnych.
Ćw. 3	Praca indywidualna z dzieckiem - metody diagnozy, zasady, formy i metody pracy – ćwiczenia warsztatowe
Ćw. 4	Praca z grupą - projektowanie i prowadzenie programów profilaktycznych oraz zasady interwencji kryzysowej w klasie szkolnej
Ćw. 5	Praca z grupą – projektowanie i prowadzenie działań w zakresie kształtowania kompetencji miękkich
Ćw. 6	Praca z uczniami mającymi niepowodzenia szkolne
Ćw. 7	Praca z uczniem zdolnym
Ćw. 8	Psycholog szkolny jako koordynator działań wychowawczo – profilaktycznych w szkole
Ćw. 9	Działania psychologa szkolnego wspierające realizację funkcji dydaktycznej szkoły – ćwiczenia warsztatowe, projektowe
Ćw. 10	Działania integrujące podmioty szkoły wspierające integralny rozwój uczniów – projekt zespołowy.

Forma zajęć – warsztaty

W-ty 1	Praca indywidualna z dzieckiem - obserwacja i rozmowa psychologiczna, najczęściej stosowane testy psychometryczne (diagnoza) oraz metody udzielanej pomocy – analiza indywidualnych przypadków, obserwacja zajęć, ćwiczenia warsztatowe
W-ty 2	Specyfika wykorzystania podstawowych metod diagnostycznych w pracy z uczniami na różnych etapach edukacyjnych – analiza przypadków, ćwiczenia warsztatowe
W-ty 3	Przygotowanie opinii psychologicznej w oparciu o studium przypadku
W-ty 4	Przygotowanie i zrealizowanie autorskiej propozycji cyklu zajęć warsztatowych wspierających wybrane kompetencje uczniów – projekt indywidualny
W-ty 5	Przygotowanie i zrealizowanie zajęć psychoedukacyjnych dla rodziców i nauczycieli

Metody dydaktyczne

Wykład z prezentacją, wykład problemowy, praca z tekstem źródłowym, analiza przypadków, metoda ćwiczeń, metoda symulacji, analiza przypadków, metoda projektów

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	Stacjonarne	w tym praktyczne
		Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (wykład, ćwiczenia, warsztaty) – łączna liczba godzin w semestrze	75	45
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze		
Praca własna studenta: przygotowanie się do egzaminu, studiowanie literatury, aktów prawnych, obserwacja uczniów, przygotowanie się do ćwiczeń, projekt indywidualny, projekt zespołowy, sporządzanie opinii, przykładowej dokumentacji ucznia – łączna liczba godzin w semestrze	100	55

Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze		
Suma godzin:	175	100
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	7	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		4

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Krasowicz-Kupis G., Wiejak K., Gruszczyńska K., , Katalog metod diagnozy rozwoju poznawczego dziecka na etapie edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej. Tom I Narzędzia dostępne w poradniach psychologiczno-pedagogicznych i szkołach, , Warszawa:IBE, 2015
2.	Krakowiak K. (red.), Diagnoza specjalnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych dzieci i młodzieży. Standardy, wytyczne oraz wskazówki do przygotowania i adaptacji narzędzi diagnostycznych dla dzieci i młodzieży z wybranymi specjalnymi potrzebami rozwojowymi i edukacyjnymi, Warszawa: Ośrodek Rozwoju Edukacji, 2017
3.	Domagała-Zyśk E., Knopik T., Oszwa U., , Diagnoza funkcjonalna rozwoju społeczno-emocjonalnego uczniów w wieku 9–13 lat., Warszawa: Ośrodek Rozwoju Edukacji., 2017
4.	Babiuch, M. Jak współpracować z rodzicami trudnych uczniów? Warszawa: WSiP, 2002
5.	Katra, G., Sokołowska, E. (red.). Rola i zadania psychologa we współczesnej szkole. Warszawa: Wolters Kluwer, Fraszka Edukacyjna 2010
6.	Kendall, P.C. Zaburzenia okresu dzieciństwa adolescencji. Mechanizmy zaburzeń i techniki terapeutyczne. Dla praktyków i rodziców Gdańsk: GWP 2004
7.	Covan, D., Palomares, S., Schilling, D.. Jak nauczać rozwiązywania konfliktów. Warszawa: Fraszka Edukacyjna 2007
8.	Gruszczyk-Kolczyńska, E., Zielińska, E., Wspomaganie dzieci w rozwoju zdolności do skupiania uwagi i zapamiętywania. Warszawa: Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, 2005
9.	Aktualnie obowiązujące akty prawne regulujące pracę psychologa szkolnego

Karta (syllabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Moduł obieralny: Psychologia edukacyjna

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PROCESY GRUPOWE W PLACÓWKACH EDUKACYJNYCH	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	GROUP PROCESSES IN EDUCATIONAL INSTITUTIONS

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	V
	obieralny	X	semestr studiów	IX

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
ćwiczenia	45	3	2

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>ćwiczenia</i>	<i>zaliczenie na ocenę</i>

Wymagania wstępne
Wiedza o uwarunkowaniach rozwoju dzieci i młodzieży, wiedza i umiejętności z zakresu psychologii wychowawczej

Cele przedmiotu	
C1	Przygotowanie do organizacji, planowania i realizacji działań pracy wychowawczej w klasie szkolnej i grupie przedszkolnej
C2	Przygotowanie studentów do tworzenia własnego warsztatu pracy jako psychologa w zespole klasowym

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych	Odwołanie do efektów uczenia się opisanych w standardzie kształcenia nauczycieli
W zakresie wiedzy:			
W1	student zna i rozumie rolę diagnozy zespołu klasowego (strukturę grupy, obraz relacji i pozycji uczniów w grupie) i zasady dokonywania diagnozy potrzeb rozwojowych i edukacyjnych uczniów,	K_W14	F.2.W4

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych	Odwołanie do efektów uczenia się opisanych w standardzie kształcenia nauczycieli
	zaburzeń oraz trudności i ich źródeł; zagadnienia diagnozy pozytywnej ucznia		
W2	zna i rozumie znaczenie wspomagania pracy wychowawczej nauczycieli: sposoby współpracy psychologa z nauczycielami, potrzebę kształtowania środowiska sprzyjającego harmonijnemu rozwojowi uczniów, model pracy psychologa z zespołem klasowym oraz integrowanie zespołu klasowego; sposób pracy indywidualnej psychologa z dzieckiem, uczniem lub wychowankiem, metody i techniki identyfikacji oraz wspomagania rozwoju uzdolnień i zainteresowań, bariery i trudności w procesie komunikowania się oraz techniki i metody usprawniania komunikacji z uczniem;	K_W20	F.2.W6
W zakresie umiejętności:			
U1	potrafi diagnozować sytuacje wychowawcze;	K_U26	F.2.U1
U2	potrafi wspomagać dzieci lub uczniów w adaptacji do przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty;	K_U14	F.2.U3
W zakresie kompetencji społecznych:			
K1	jest gotów nawiązywania skutecznego dialogu z uczniem, jego rodzicami lub opiekunami na temat rozwoju ucznia;	K_K7	F.2.K1

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1	dyskusja, analiza indywidualnych przypadków, analiza materiałów źródłowych	Ćwiczenia
W2	dyskusja, projekt indywidualny, projekt zespołowy	Ćwiczenia
U1	ćwiczenia warsztatowe, ćwiczenia projektowe	Ćwiczenia
U2	ćwiczenia warsztatowe, ćwiczenia projektowe	Ćwiczenia
K1	dyskusja, projekt zespołowy, ćwiczenia warsztatowe	Ćwiczenia

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – ćwiczenia	
Ćw. 1	Klasa szkolna i grupa przedszkolna jako środowisko wychowawcze
Ćw. 2	Dynamika zespołu klasowego, struktura zespołu (formalna, nieformalna), przywództwo, struktura, spójność, normy grupowe i ich wpływ na wychowanie
Ćw. 3	Zróźnicowanie uczniów w zespole klasowym. Integracja i indywidualizacja pracy dydaktyczno – wychowawczej
Ćw. 4	Diagnozowanie zespołu klasowego. Zajęcia warsztatowe z wybranymi technikami socjometrycznymi. Konstruowanie własnych narzędzi diagnostycznych.
Ćw. 5	Wychowawcze znaczenie grupy rówieśniczej. Tworzenie klimatu wychowawczego w klasie.
Ćw. 6	Trudności wychowawcze. Konflikty w klasie. Błędy wychowawcze.
Ćw. 7	Analiza trudnych/kontrowersyjnych sytuacji wychowawczych – ćwiczenia warsztatowe

Ćw. 8	Uczeń zdolny w klasie szkolnej
Ćw. 9	Komunikowanie się w klasie szkolnej: komunikacja bez przemocy, zachowania asertywne, budowanie spójności działań wychowawczych, wspieranie wychowanków w rozwiązywaniu problemów osobistych i w nauce – ćwiczenia warsztatowe
Ćw. 10	Psycholog szkolny w pracy z nauczycielem i z zespołem klasowym. Praca indywidualna i zespołowa – ćwiczenia projektowe, projekt indywidualny
Ćw. 11	Integracja podmiotów szkoły wokół pracy wychowawczej w klasie szkolnej/grupie przedszkolnej – projekt zespołowy

Metody dydaktyczne

dyskusja, mapy myśli, analiza indywidualnych przypadków, ćwiczenia projektowe, ćwiczenia warsztatowe, metoda projektów

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	Stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (ćwiczenia) – łączna liczba godzin w semestrze	45	35
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze		
Praca własna studenta: przygotowanie się do zajęć, studiowanie literatury, opracowanie projektu indywidualnego i projektu zespołowego – łączna liczba godzin w semestrze	30	15
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze		
Suma godzin:	75	50
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	3	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca

1.	Zubrzycka-Maciąg T., Wychowanie w praktyce szkolnej, Warszawa 2016
2.	Ekiert – Grabowska D., Dzieci nieakceptowane w klasie szkolnej. Warszawa 2002
3.	Faber A., Mazlish E., Jak mówić, żeby dzieci nas słuchały, jak słuchać, żeby dzieci do nas mówiły, Poznań 2001
4.	Gordon T., Wychowanie bez porażek, Instytut Wydawniczy PAX, 2014
5.	Janowski A., Uczeń w teatrze życia szkolnego. Warszawa 2008
6.	Janowski A., Stachyra R., Prestiż ucznia wśród rówieśników. Warszawa 2005
7.	Król G., Król D., Wieczorkowska G., Rola interakcji w wyjaśnianiu percepcji grup społecznych. Warszawa 2002
8.	MacKenzie R.J., Kiedy pozwolić, kiedy zabronić w klasie, GWP, Gdańsk 2008
9.	Syndyk M., Jak się czujesz w klasie? Edukacja i Dialog, 2004, nr 8
10.	Tulczyńska A., Planowanie pracy wychowawczej, Poradnik wychowawcy, Raabe, Warszawa 2004

Karta (syllabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Moduł obieralny: Psychologia edukacyjna

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PRAKTYKA ZAWODOWA NAUCZYCIELSKA ŚRÓDROCZNA	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	MID-YEAR TEACHING INTERNSHIP

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	V
	obieralny	X	semestr studiów	IX

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
praktyka śródroczna	60	3	3

Forma zaliczenia przedmiotu	praktyka	zaliczenie z oceną

Wymagania wstępne
Znajomość zagadnień z zakresu psychologii edukacyjnej i pedagogiki. Znajomość podstawowych pojęć i modeli dydaktycznych oraz rozumie zasady funkcjonowania systemu oświaty. Gotowość do aktywnego uczestnictwa w obserwacjach i analizowania procesów pedagogicznych.

Cele przedmiotu
C1 Poznanie środowiska pracy psychologa edukacyjnego w przedszkolu, szkole lub innej placówce oświatowej.
C2 Nabycie umiejętności obserwacji procesów dydaktycznych i wychowawczych oraz analizy zachowań uczniów, w tym dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.
C3 Rozwinięcie umiejętności dokumentowania i refleksji nad sytuacjami pedagogicznymi zgodnie z zasadami ochrony danych.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych	Odwołanie do efektów uczenia się opisanych w standardzie kształcenia nauczycieli
W zakresie wiedzy:			

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych	Odwołanie do efektów uczenia się opisanych w standardzie kształcenia nauczycieli
W1	osoba ucząca się zna i rozumie zadania placówki systemu oświaty oraz jej środowisko.	K_W19	F.3.W1
W2	rolę psychologa w zakresie opieki, dydaktyki, diagnozy i terapii	K_W20	F.3.W2
W3	zna i rozumie sposób funkcjonowania przedszkoli, szkół lub placówek systemu oświaty, organizację ich pracy, uczestników procesów pedagogicznych i sposób prowadzenia dokumentacji, w szczególności dokumentacji prowadzonej przez nauczyciela psychologa, oraz ochrony poufności danych	K_W21	F.3.W3
W4	zna zasady zapewniania bezpieczeństwa uczniów w szkole i poza nią.	K_W17	F.3.W4

W zakresie umiejętności:

U1	osoba ucząca się potrafi wyciągać wnioski z obserwacji pracy klasy, zachowań i postaw dzieci i młodzieży, funkcjonowania i aktywności w czasie lekcji lub zajęć poszczególnych uczniów, z uwzględnieniem uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi;	K_U12	F.3.U1
U2	zaplanować i przeprowadzić pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych zajęcia warsztatowe dla uczniów o charakterze odpowiadającym roli nauczyciela psychologa w placówce systemu oświaty, w tym integracyjne, psychoprofilaktyczne i rozwijające kompetencje społeczno-emocjonalne oraz umiejętności samodzielnego zdobywania wiedzy.	K_U14	F.3.U2
U3	potrafi analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia psychologiczno-pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk.	K_U19	F.3.U3

W zakresie kompetencji społecznych:

K1	student jest gotów do skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych, nauczycielami i specjalistami w celu poszerzania swojej wiedzy.	K_K5	F.3.K1

Weryfikacja założonych efektów uczenia się

Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1, W2, W3	Zapisy w dzienniku praktyk, arkusze oceny opiekuna	Praktyka
U1, U2	Obserwacja zachowań osób uczących się podczas realizacji praktyki, zapisy w dzienniku praktyk, arkusze oceny opiekuna	Praktyka

K1	Obserwacja zachowań osób uczących się podczas realizacji praktyki, zapisy w dzienniku praktyk, arkusze oceny opiekuna	Praktyka

Treści programowe przedmiotu

Forma zajęć – praktyka śródroczna

P1	Cele, zadania i organizacja praktyki śródrocznej. Zasady pracy. Dokumentowanie przebiegu praktyki. Kryteria oceny oraz samoocena. Postawa studenta-praktykanta. Podstawowe wiadomości na temat placówek – miejsc odbywania praktyki śródrocznej.
P2	Zapoznanie się z zasadami bezpieczeństwa obowiązującymi w przedszkolach i szkołach podstawowych. Analiza procedur postępowania w sytuacjach kryzysowych oraz roli psychologa w zapewnianiu bezpieczeństwa dzieci i młodzieży. Rozmowa z dyrektorem placówki.
P3	Współpraca psychologa z nauczycielami w zakresie tworzenia optymalnych warunków edukacyjnych. Obserwacja wpływu przestrzeni edukacyjnej na rozwój społeczno-emocjonalny dzieci. Analiza strategii wspierania uczniów przez psychologa w procesie dydaktycznym i wychowawczym. Rozmowa ze specjalistami.
P4	Obserwacja zajęć w przedszkolu i szkole z uwzględnieniem zachowań i interakcji uczniów. Analiza metod dydaktycznych i wychowawczych stosowanych przez nauczycieli. Identyfikacja trudności i potrzeb edukacyjnych dzieci, w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Rozmowa z wychowawcą.
P5	Analiza roli nauczyciela i jego wpływu na rozwój społeczno-emocjonalny uczniów. Identyfikacja sytuacji wymagających wsparcia psychologicznego. Ocena efektywności stosowanych metod wychowawczych i dydaktycznych.
P6	Analiza podstawy programowej oraz organizacji pracy dydaktycznej w placówkach edukacyjnych. Rozpoznanie, w jaki sposób psycholog może wspierać realizację programu nauczania.
P7	Praca z grupą: obserwacja interakcji w zabawie i w codziennych sytuacjach w przedszkolu. Prowadzenie warsztatów dotyczących emocji, relacji społecznych, stresu w szkole.
P8	Samodzielne przygotowanie planu działań psychologicznych w placówce edukacyjnej (w skali rocznej, tygodniowej i dziennej). Planowanie i prowadzenie zajęć psychoprophylaktycznych, integracyjnych i rozwijających kompetencje społeczno-emocjonalne uczniów.
P9	Refleksja nad własnymi doświadczeniami i kompetencjami psychologicznymi zdobytymi podczas praktyki. Analiza trudnych sytuacji pedagogicznych oraz dyskusja nad potencjalnymi rozwiązaniami. Konsultacje z opiekunem praktyk i nauczycielami w celu doskonalenia umiejętności psychologicznych w kontekście edukacyjnym.
P10	Wsparcie rodziców: konsultacje w zakresie rozwoju dziecka, pierwsze trudności wychowawcze w przedszkolu oraz pomoc w sytuacjach kryzysowych, rozwój kompetencji rodzicielskich rodziców uczniów w szkole.

Metody dydaktyczne

Samodzielne prowadzenie zajęć psychologicznych i profilaktycznych. Analiza przypadków i dyskusja problemowa. Superwizja i omówienie trudnych sytuacji z opiekunem praktyk. Konsultacje i współpraca z zespołem szkolnym.

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (ćwiczenia terenowe) – łączna liczba godzin w semestrze	60	60

Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do przygotowanie się do obserwacji, prowadzenie dzienniczka praktyk, zapoznanie z przepisami, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	15	15
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	75	75
Summaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	3	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		3

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Cyrański B., Praktyki pedagogiczne w szkole. Projekt i porady metodyczne (eBook), Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, Łódź 2014.
2.	Bocheńska – Włostowska K., Twórcze wiązanie teorii i praktyki pedagogicznej, Wydawnictwo Impuls, Warszawa 2014.
3.	Opracowania merytoryczne, opiekuńcze, wychowawcze i metodyczne z zakresu działalności psychologa.
4.	Katra G., Rola i zadania psychologa we współczesnej szkole, Wyd. Wolters Kluwer 2009

Karta (syllabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Moduł obieralny: Psychologia zdrowia

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
WARSZTAT PRACY PSYCHOLOGA ZDROWIA	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	WORK OF A HEALTH PSYCHOLOGIST

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	V
	obieralny	X	semestr studiów	IX

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
Wykład	15	1	0
Ćwiczenia	30	3	2

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>wykład</i>	<i>Egzamin</i>
	<i>ćwiczenia</i>	<i>zaliczenie na ocenę</i>

Wymagania wstępne
Znajomość metod diagnozy psychologicznej, psychologii zdrowia, psychologii klinicznej

Cele przedmiotu
C1 rozumienie roli psychologa zdrowia w kontekście promocji zdrowia i prewencji chorób.
C2 Rozwijanie umiejętności praktycznych w zakresie interwencji psychologicznych w obszarze zdrowia.
C3 Nabycie umiejętności posługiwania się narzędziami stosowanymi w psychologii zdrowia
C4 Rozwijanie umiejętności komunikacyjnych i interpersonalnych w pracy z pacjentami.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Zna i rozumie w pogłębionym stopniu funkcjonowanie różnych odbiorców oddziaływań psychologów zdrowia, zarówno osób chorych somatycznie, członków ich rodzin, dzieci i młodzieży oraz innych uczestników działalności psychoedukacyjnej, psychoprofilaktycznej, pomocowej i terapeutycznej,	K_W18

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W2	Zna i rozumie w pogłębionym stopniu zadania psychologa zdrowia w różnego rodzaju placówkach zatrudniających specjalistów w tym zakresie,	K_W23
W3	Zna i rozumie w pogłębionym stopniu znaczenie przestrzegania zasad i norm etycznych oraz etyki zawodowej psychologa; zna formy rozwoju indywidualnej przedsiębiorczości w zakresie działalności psychologicznej	K_W25
W zakresie umiejętności:		
U1	Potrafi zdobywać wiedzę i poszerzać umiejętności profesjonalne i osobiste oraz podejmować autonomiczne działania zmierzające do kierowania własną karierą zawodową i rozwojem osobistym	K_U17
U2	Umie posługiwać się specyficznymi metodami i narzędziami wykorzystywanymi w psychologii zdrowia	K_U26
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	jest gotów do rzetelnego wypełniania obowiązków zawodowych psychologa, popularyzowania wiedzy w środowisku lokalnym oraz dbałości o kondycję psychiczną współpracowników	K_K2
K2	jest gotów do inicjowania działań na rzecz promocji zdrowia	K_K3
K3	jest gotów do porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji zdrowotnej, dbając o ich komfort i czytelność przekazu	K_K7
K4	jest gotów do projektowania działań zmierzających do rozwoju własnego oraz stymulowania poprawy jakości pracy instytucji	K_K8

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1, W2, W3	Egzamin	Wykład
U1, U2	Portfolio, projekt indywidualny	Ćwiczenia
K1, K2, K3, K4	Aktywny udział w dyskusji,	Wykład, ćwiczenia

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – wykład	
W1	Rola psychologa zdrowia. Obszary działań psychologa zdrowia. Współpraca z innymi profesjonalistami. Etyka w pracy psychologa zdrowia
W2	
W3	Metody pracy psychologa zdrowia. Psychoterapia w kontekście zdrowia.
W4	Specyfika pracy z różnymi grupami odbiorców. Praca z osobami dorosłymi vs praca z dziećmi i młodzieżą, praca z osobami zdrowymi vs praca z osobami chorymi, praca z pracownikami ochrony zdrowia vs praca z pacjentem i jego rodziną.
W5	Interwencje psychologiczne w różnych kontekstach. Praca z pacjentami przewlekłe chorymi. Interwencje w kryzysie. Promocja zdrowia i profilaktyka
W6	
W7	Badania i ewaluacja w psychologii zdrowia. Metody badawcze w psychologii zdrowia. Ewaluacja programów interwencyjnych
W8	Przestrzeń i regulacje prawne dotyczące samodzielnej praktyki psychologa w obszarze psychologii zdrowia
Forma zajęć – ćwiczenia	
Ćw. 1	Narzędzia Pomiaru w Promocji i Psychologii Zdrowia NPPPZ – zapoznanie z kwestionariuszami wykorzystywanymi do oceny przekonań na temat zdrowia: LKZ –

	Lista Kryteriów Zdrowia, IZZ- Inwentarz Zachowań Zdrowotnych – projekt praktycznych zastosowań danych kwestionariuszowych
Ćw. 2 Ćw. 3	Narzędzia Pomiaru w Promocji i Psychologii Zdrowia NPPPZ – zapoznanie z kwestionariuszami wykorzystywanymi do oceny wstępnych oczekiwań pacjenta – PRF – Lista Oczekiwań Pacjenta - relacja pacjent – lekarz, zadania psychologa w placówce służby zdrowia, ćwiczenia symulacyjne, projekt rozwiązań praktycznych
Ćw. 4	Narzędzia Pomiaru w Promocji i Psychologii Zdrowia NPPPZ – zapoznanie z kwestionariuszami wykorzystywanymi do oceny przekonań na temat choroby: AIS – Skala Akceptacji Choroby, Mini MAC – Skala Przystosowania do Choroby Nowotworowej - projekt praktycznego wykorzystania wyników pomiaru
Ćw. 5	Narzędzia Pomiaru w Promocji i Psychologii Zdrowia NPPPZ – zapoznanie z kwestionariuszami wykorzystywanymi do oceny bólu – BPCQ – Kwestionariusz Przekonań nt. Kontroli Bólu, CSQ- Kwestionariusz Strategii Radzenia Sobie z Bólem - projekt praktycznego wykorzystania wyników pomiaru
Ćw. 6 Ćw. 7	Praca z osobą chorą somatycznie i jej rodziną – diagnoza potrzeb, metody i techniki wsparcia
Ćw. 8 Ćw. 9	Narzędzia Pomiaru w Promocji i Psychologii Zdrowia NPPPZ – zapoznanie z kwestionariuszami wykorzystywanymi do diagnozy sfery emocjonalnej – CECS- Skala Kontroli Emocji, GSES - Skala Uogólnionej Własnej Skuteczności, SEG – Skala Ekspresji Gniewu – projekt praktycznego wykorzystania wyników pomiaru
Ćw. 10	Inne narzędzia stosowane w promocji i psychologii zdrowia – skale dla dzieci i młodzieży:: TAB-Skala Typu A/B – wersja DM oraz Skala Kompetencji Osobistej KompOs - projekt praktycznego wykorzystania wyników pomiaru
Ćw. 11	Inne narzędzia stosowane w promocji i psychologii zdrowia – SWLS – skala satysfakcji z życia, LOT-R – Test Orientacji Życiowej, Ocena Zdrowia Psychicznego według D. Goldberga- GHQ - projekt praktycznego wykorzystania wyników pomiaru
Ćw. 12 Ćw. 13	Działania promujące zdrowie jako sfera aktywności psychologa zdrowia – ćwiczenia praktyczne
Ćw. 14 Ćw. 15	Prezentacja autorskich projektów z zakresu psychologii zdrowia

Metody dydaktyczne

Wykład konwersatoryjny, ćwiczenia przedmiotowe, burza mózgów, gry symulacyjne, metoda projektów

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne
		Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, itp.) – łączna liczba godzin w semestrze	45	30
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze		
Praca własna studenta: przygotowanie się do zajęć, do egzaminu, przygotowanie portfolio, analiza literatury, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	55	20
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze		
Suma godzin:	100	50

Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	4	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Zofia Makowska, Dorota Merecz, Ocena Zdrowia Psychicznego według D. Goldberga*-GHQ. Podręcznik, Pracownia Testów Psychologicznych PTP, Warszawa
2.	Juczyński Z., Narzędzia Pomiaru w Promocji i Psychologii Zdrowia NPPZ. Podręcznik, Pracownia Testów Psychologicznych PTP, Warszawa
3.	Ewa Wilczek-Rużyczka (red) , Człowiek w sytuacji zagrożenia zdrowia z perspektywy psychosomatyki , Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2020
4.	Irena Heszen-Celińska, Helena Sęk, Psychologia zdrowia, PWN, Warszawa 2020

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Moduł obieralny: Psychologia zdrowia

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:		Kod przedmiotu:
PSYCHOLOGICZNE MECHANIZMY ZABURZEŃ ODŻYWIANIA		studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	PSYCHOLOGICAL MECHANISMS OF EATING DISORDERS	

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	V
	obieralny	X	semestr studiów	IX

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
Konwersatorium	15	1	0

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>konwersatorium</i>	<i>zaliczenie na ocenę</i>

Wymagania wstępne
Wiedza z zakresu psychologii klinicznej i psychologicznych mechanizmów zachowań żywieniowych

Cele przedmiotu
C1 Zrozumienie podstawowych psychologicznych mechanizmów zaburzeń odżywiania.
C2 Rozpoznawanie różnych typów zaburzeń odżywiania oraz ich specyfiki.
C3 Analiza wpływu czynników społecznych i kulturowych na zachowania żywieniowe.
C4 Poznanie metod terapeutycznych w pracy z osobami z zaburzeniami odżywiania.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Zna i rozumie w pogłębionym stopniu kryteria rozpoznawania zaburzeń odżywiania zgodnie z obowiązującymi klasyfikacjami chorób i zaburzeń; posiada wiedzę o biologicznych, społecznych i kulturowych uwarunkowaniach tych zaburzeń	K_W15

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
W2	Zna i rozumie w pogłębionym stopniu przyczyny, konsekwencje oraz możliwe strategie postępowania w przypadku zaburzeń odżywiania	K-W23
W zakresie umiejętności:		
U1	Potrafi interpretować zachowania osób z zaburzeniami odżywiania uwzględniając specyfikę ich funkcjonowania, proponuje kierunki oddziaływań zmierzających do poprawy jakości życia	K_U10
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	jest gotów popularyzowania wiedzy na temat zaburzeń odżywiania w środowisku lokalnym	K_K2

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1, W2	Kolokwium	Konwersatorium
U1	Prezentacja multimedialna, plakat	Konwersatorium
K1	Aktywny udział w dyskusji, prezentacja multimedialna	Konwersatorium

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – konwersatorium	
Kw. 1	Wprowadzenie do problematyki zaburzeń odżywiania. Rodzaje zaburzeń (anoreksja, bulimia, ortoreksja, pregoreksja, kompulsywny przymus jedzenia) Kryteria diagnostyczne, epidemiologia i statystyki
Kw. 2	Czynniki psychologiczne w etiologii zaburzeń odżywiania: niska samoocena i perfekcjonizm, kontrola i zarządzanie emocjami
Kw. 3	Czynniki społeczno-kulturowe w etiologii zaburzeń odżywiania: presja mediów i normy kulturowe, wpływ rodziny i rówieśników
Kw. 4	Trauma i zaburzenia odżywiania. Związek między traumą a zachowaniami żywieniowymi. Modele pamięci traumy
Kw. 5	Biologiczne aspekty zaburzeń odżywiania. Genetyczne i neurobiologiczne uwarunkowania
Kw. 6	Psychoterapia i interwencje psychologiczne w zaburzeniach odżywiania: terapia poznawczo-behawioralna, podejście systemowe i terapia rodzinna
Kw. 7	Zaburzenia odżywiania - analiza przypadków. Dyskusja nad strategiami terapeutycznymi

Metody dydaktyczne
Wykład konwersatoryjny, dyskusja, burza mózgów, wykład problemowy

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	Stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, itp.) – łączna liczba godzin w semestrze	15	0

Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do zajęć, egzaminu, przygotowanie prezentacji, plakatu, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	10	0
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze		
Suma godzin:	25	0
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	1	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		0

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Spitzer M., Dopamina i sernik, Wyd. PWN, Warszawa 2015
2.	Brytek-Matera A., Zaburzenia odżywiania, PZWL, Warszawa 2021
3.	Józefik B., Anoreksja i bulimia psychiczna – rozumienie i leczenie zaburzeń odżywiania, Kraków 2006
4.	Ogden J., Psychologia odżywiania się. Od zdrowych do zaburzonych zachowań żywieniowych, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2011.

Karta (syllabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Moduł obieralny: Psychologia zdrowia

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:		Kod przedmiotu:	
STRATEGIE TERAPEUTYCZNE W PROCESIE MODYFIKACJI NAWYKÓW ŻYWIENIOWYCH		studia stacjonarne	
Przedmiot w języku angielskim:		THERAPEUTIC STRATEGIES IN THE PROCESS OF MODIFICATION OF EATING HABITS	

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	V
	obieralny	X	semestr studiów	IX

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
Warsztaty	30	3	2

Forma zaliczenia przedmiotu	warsztaty	zaliczenie na ocenę

Wymagania wstępne
Wiedza z zakresu psychologicznych mechanizmów zachowań żywieniowych

Cele przedmiotu	
C1	zapoznanie studentów z teorią i praktyką strategii terapeutycznych wykorzystywanych w modyfikacji nawyków żywieniowych.
C2	nabycie umiejętności identyfikowania problemów związanych z odżywianiem oraz stosowania odpowiednich technik terapeutycznych w celu wprowadzenia trwałych zmian w nawykach żywieniowych pacjentów

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Zna i rozumie w stopniu pogłębionym zagadnienia związane z nawykami żywieniowymi, teoretycznymi podstawami ich zmiany oraz ich psychologicznymi podstawami	K_W23
W zakresie umiejętności:		
U1	Potrafi projektować i prowadzić działania zmierzające do modyfikacji nawyków żywieniowych	K_U14

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
U2	zaplanować strategię terapeutyczną zmierzającą do zmiany nawyków żywieniowych adekwatnie do indywidualnego przypadku	K_U22
U3	generować oryginalne rozwiązania zmierzające do modyfikacji nieprawidłowych nawyków żywieniowych, zaplanować monitoring ich przebiegu oraz przewidywać skutki planowanych działań	K_U23
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Jest gotów do budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami oddziaływań psychologicznych	K_K5
K2	Jest gotów do posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka	K_K9

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1	Zaliczenie pisemne	Warsztaty
U1, U2, U3	Projekt indywidualny, opracowanie materiałów edukacyjnych	Warsztaty
K1, K2	Aktywny udział w dyskusji i ćwiczeniach symulacyjnych	Warsztaty

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – warsztaty	
W-ty 1	Wprowadzenie do modyfikacji nawyków żywieniowych: definicja nawyków żywieniowych Znaczenie modyfikacji nawyków,
W-ty 2	Teoretyczne podstawy zmiany nawyków : model transteoretyczny zmiany, teoria planowanego zachowania.
W-ty 3	Rola psychologii w modyfikacji nawyków: motywacja i jej wpływ na zachowania żywieniowe. Bariery w zmianie nawyków.
W-ty 4	Strategie terapeutyczne: kognitywno-behawioralne podejście do modyfikacji nawyków, techniki motywacyjne i wsparcie
W-ty 5	Interwencje dietetyczne: Wprowadzenie do planowania diety, techniki pracy z pacjentem
W-ty 6	Wybrane podejścia do terapii żywieniowej: terapia grupowa, terapia indywidualna
W-ty 7	Znaczenie wsparcia społecznego: Rola grup wsparcia, rodzina jako element wsparcia w zmianie nawyków
W-ty 8	Zapobieganie nawrotom: strategie utrzymywania zmiany, monitorowanie postępów
W-ty 9	Wykorzystanie technologii w modyfikacji nawyków: aplikacje mobilne, platformy internetowe
W-ty 10 W-ty 11	Analiza przypadków pacjentów z problemami żywieniowymi
W-ty 12	Warsztaty z wykorzystania technik motywacyjnych
W-ty 13 W-ty 14	Symulacje sesji terapeutycznych
W-ty 15	Opracowywanie materiałów edukacyjnych dla pacjentów

Metody dydaktyczne
Dyskusja, burza mózgów, ćwiczenia przedmiotowe, ćwiczenia symulacyjne

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	Stacjonarne	w tym praktyczne
		Stacjonarne

Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, itp.) – łączna liczba godzin w semestrze	30	15
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze		
Praca własna studenta: przygotowanie się do zajęć, zaliczenia, przygotowanie projektu, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	45	35
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze		
Suma godzin:		
Summaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	3	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Wood W., Dobry nawyk, zły nawyk : potwierdzone naukowo sposoby wprowadzania pozytywnych i trwałych zmian w życiu, PWN, Warszawa 2020
2.	Marijn Stok , Denise de Ridder , Emely de Vet , John de Wit , Magdalena Safron , Anna Januszewicz, Strategie wspierania zdrowych zwyczajów żywieniowych u młodzieży, Sowa, 2013
3.	Czepczor-Bernat Kamila Brytek-Matera Anna, Psychologiczne aspekty nadwagi i otyłości. Teoria i praktyka, Difin 2020
4.	Miller W. R., Rollnick R.: Dialog motywujący. Jak pomóc ludziom w zmianie. Wyd. Uniwersytetu Jagiellońskiego, 2014, 225-244.

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Moduł obieralny: Psychologia zdrowia

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
MECHANIZMY OBRONNE, UWAŻNOŚĆ I EMPATIA W TERAPII	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	DEFENCE MECHANISMS, MINDFULNESS AND EMPATHY IN THERAPY

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	V
	obieralny	X	semestr studiów	IX

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
Warsztaty	30	2	2

Forma zaliczenia przedmiotu	warsztaty	zaliczenie na ocenę

Wymagania wstępne
Wiedza z zakresu pomocy psychologicznej i podstaw psychoterapii

Cele przedmiotu	
C1	zapoznanie studentów praktycznymi aspektami mechanizmów obronnych,
C2	rozwijanie umiejętności uważności i empatii w kontekście terapii
C3	uczestnicy zdobędą wiedzę na temat tego, jak mechanizmy obronne wpływają na proces terapeutyczny oraz jak można je zrozumieć i wykorzystać w pracy z klientem.

Symbol efektu przedmiotowe go	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie umiejętności:		
U1	Potrafi pracować z mechanizmami obronnymi w kontakcie terapeutycznym, wykorzystuje w pracy uważność i empatię, posługuje się dialogiem empatycznym	K_U26
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Jest gotów do budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami oddziaływań psychologicznych	K_K5

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
U1	Wykonanie zadań problemowych	Warsztaty
U1,	Wykonanie zadań praktycznych	Warsztaty
U1,	Aktywność w dyskusji	Warsztaty
K1,	Obserwacja podczas wykonywania zadań praktycznych	Warsztaty

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – warsztaty	
W-ty 1	Mechanizmy obronne i ich znaczenie w terapii
W-ty 2	Identyfikacja mechanizmów obronnych w kontakcie terapeutycznym (zaprzeczenie, projekcja, racjonalizacja, sublimacja) analiza przypadków
W-ty 3	Mechanizmy obronne a rozwój osobisty – dyskusja
W-ty 4	Uważność i jej znaczenie w procesie terapeutycznym – ćwiczenia symulacyjne.
W-ty 5	Techniki uważności w terapii – praktyczne zastosowanie.
W-ty 6	Empatia – znaczenie w relacji terapeutycznej.
W-ty 7	Dialog empatyczny – ćwiczenia symulacyjne
W-ty 8	Mechanizmy obronne a zjawisko empatii – analiza przypadków
W-ty 9	Ćwiczenia rozwijające uważność – sesje praktyczne.
W-ty 10	Zastosowanie empatii w pracy z trudnymi klientami – ćwiczenia symulacyjne
W-ty 11	Analiza przypadków – mechanizmy obronne w praktyce terapeutycznej.
W-ty 12	Rola refleksji w pracy z mechanizmami obronnymi i empatią.
W-ty 13	Wyzwania w budowaniu uważności i empatii w terapii – ćwiczenia symulacyjne
W-ty 14	Podsumowanie i refleksja – jak prowadzić skuteczną terapię?

Metody dydaktyczne
Ćwiczenia symulacyjne, analiza przypadków, dyskusja, refleksja i feedback

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, itp.) – łączna liczba godzin w semestrze	30	30
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze		
Praca własna studenta: przygotowanie się do zajęć, analiza literatury, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	20	20
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze		
Suma godzin:	50	50
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	2	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Christopher K. Germer, Ronald D. Siegel, Paul R. Fulton, Uważność i psychoterapia, Wyd UJ, Kraków 2015

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
2.	Teasdale John, Williams Mark, Segal Zindel, Praktyka uważności Ośmiotygodniowy program ćwiczeń pozwalający uwolnić się od depresji i napięcia emocjonalnego, Wyd UJ, Kraków 2016
3.	Stach-Borejko Anna, Stach Ryszard, Empatai i mózg, Wyd. UJ, Kraków 2016
4.	Charles J. Gelso, Relacja terapeutyczna, GWP, Gdańsk 2004

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Moduł obieralny: Psychologia zdrowia

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PRAKTYKA ZAWODOWA ŚRÓDROCZNA	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	MID-YEAR PROFESSIONAL INTERNSHIP

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	V
	obieralny	X	semestr studiów	IX

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
<i>praktyka śródroczna</i>	60	3	3

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>praktyka</i>	<i>zaliczenie z oceną</i>

Wymagania wstępne
Znajomość zagadnień z zakresu psychologii zdrowia i psychodietetyki. Gotowość do aktywnego uczestnictwa w obserwacjach i analizowania procesów diagnostycznych i terapeutycznych.

Cele przedmiotu	
C1	Poznanie środowiska pracy psychologa zdrowia.
C2	Nabywanie umiejętności obserwacji procesów diagnostycznych i terapeutycznych.
C3	Rozwinięcie umiejętności dokumentowania i refleksji nad sytuacjami z praktyki psychologicznej zgodnie z zasadami ochrony danych.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Osoba ucząca się zna w pogłębionym stopniu rolę psychologa w placówkach służby zdrowia i pomocy społecznej	K_W20
W2	zna i rozumie w pogłębionym stopniu sposób funkcjonowania placówek opieki zdrowotnej i pomocy społecznej, organizację ich pracy, uczestników procesów pomocowych, prowadzenia	K_W21

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
	dokumentacji, w szczególności dokumentacji prowadzonej przez psychologa, oraz ochrony poufności danych	
	zna zasady zapewniania bezpieczeństwa w placówce	K_W17
W zakresie umiejętności:		
U1	osoba ucząca potrafi zaplanować i przeprowadzić kompletną diagnozę psychologiczną z zachowaniem jej specyfiki i dbałości o każdy etap poczynając od nawiązania kontaktu, po wydanie opinii lub ekspertyzy psychologicznej, właściwie dobierać i korzystać z narzędzi diagnostycznych; biegle posługiwać się wywiadem i obserwacją psychologiczną, jest zdolny do interpretacji wyników badań diagnostycznych z zastosowaniem dostępnej wiedzy psychologicznej jak również podejmowania odpowiednich decyzji, formułowania opinii,	K_U12
U2	zaplanować i przeprowadzić, pod nadzorem opiekuna praktyk, działania z zakresu psychoprofilaktyki i psychoedukacji dostosowując je do odbiorcy oraz uwarunkowań prawnych obowiązujących w instytucjach, w których podejmuje działania	K_U14
U3	zastosować zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w ramach organizowanych w różnych placówkach zajęć	K_U19
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	student jest gotów do skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz innymi specjalistami w celu poszerzania swojej wiedzy.	K_K5

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1, W2, W3	Zapisy w dzienniku praktyk, arkusze oceny opiekuna	praktyka
U1, U2	Obserwacja zachowań osób uczących się podczas realizacji praktyki, zapisy w dzienniku praktyk, arkusze oceny opiekuna	praktyka
K1	Obserwacja zachowań osób uczących się podczas realizacji praktyki, zapisy w dzienniku praktyk, arkusze oceny opiekuna	praktyka

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – praktyka śródroczna	
P1	Wprowadzenie do praktyki i organizacja pracy psychologa w placówkach służby zdrowia i pomocy społecznej. Cele, zadania i organizacja praktyki śródrocznej. Zapoznanie się ze strukturą organizacyjną placówki i jej regulaminem. Omówienie zasad pracy psychologa placówce. Dokumentowanie przebiegu praktyki – prowadzenie dziennika praktyk. Kryteria oceny praktyki i samoocena studenta-praktykanta.
P2	Zapoznanie się z przepisami dotyczącymi bezpieczeństwa i higieny pracy w placówkach. Procedury reagowania w sytuacjach kryzysowych (np. ewakuacja, agresja pacjenta, sytuacje losowe). Analiza przypadków interwencji psychologicznych w sytuacjach kryzysowych.
P3	Obserwacja zajęć. Analiza metod pracy stosowanych podczas obserwowanych zajęć. Obserwacja pacjentów, klientów korzystających z pomocy psychologicznej.
P4	Obserwacja interakcji między psychologiem a pacjentem/klientem. Rozpoznanie barier i trudności w kontakcie.

P5	Funkcjonowanie grupy – analiza dynamiki grupowej i ukrytych potrzeb indywidualnych. Rozpoznanie trudności w funkcjonowaniu grupy i możliwych interwencji psychologicznych.
P6	Zapoznanie się z zasadami prowadzenia dokumentacji psychologicznej w placówkach służby zdrowia i pomocy społecznej. Ochrona poufności danych – procedury prawne i etyczne. Analiza dokumentacji pacjentów.
P7	Diagnoza pacjenta/klienta.
P8	Współpraca psychologa w zespole.
P9	Samodzielne przygotowanie planu pracy psychologa w placówce. Projektowanie i prowadzenie działań z zakresu psychoprofilaktyki i psychoedukacji z uwzględnieniem potrzeb odbiorcy oraz uwarunkowań prawnych obowiązujących w instytucjach. Prowadzenie konsultacji i wsparcia psychologicznego.
P10	Ewaluacja procesu praktyk i samoocena rozwijanych kompetencji. Podsumowanie doświadczeń zdobytych podczas praktyk. Analiza trudnych sytuacji i strategii ich rozwiązania. Samoocena kompetencji zdobytych w trakcie praktyk i wyznaczanie obszarów do dalszego rozwoju. Konsultacje z opiekunem praktyk i refleksja nad własnym rozwojem zawodowym.

Metody dydaktyczne

Samodzielne prowadzenie diagnozy, zajęć psychologicznych i profilaktycznych. Analiza przypadków i dyskusja problemowa. Superwizja i omówienie trudnych sytuacji z opiekunem praktyk. Konsultacje i współpraca z zespołem specjalistów.

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne
		Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (ćwiczenia terenowe) – łączna liczba godzin w semestrze	60	60
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do obserwacji, prowadzenie dzienniczka praktyk, zapoznanie z przepisami, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	15	15
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	75	75
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	3	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		3

Literatura podstawowa i uzupełniająca

1.	W zależności od charakteru instytucji odbywania praktyki

Semestr X

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
ARTETERAPIA, COACHING I TUTORING W PRACY PSYCHOLOGA	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	ART THERAPY, COACHING, AND TUTORING IN PSYCHOLOGICAL PRACTICE

Typ przedmiotu	obowiązkowy	X	rok studiów	V
	obieralny		semestr studiów	X

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
Warsztaty	30	3	3

Forma zaliczenia przedmiotu	warsztaty	zaliczenie na ocenę

Wymagania wstępne
Gotowość do kształcenia podstawowych kompetencji psychologicznych : kontaktu psychologicznego i komunikacji interpersonalnej oraz empatii.

Cele przedmiotu	
C1	Kształtowanie umiejętności w obszarze zastosowania wybranych metod i technik arteterapeutycznych w indywidualnych formach pomocy psychologicznej.
C2	Zapoznanie z metodyką tutoringu i coachingu w kontakcie pomocnym, rozwój umiejętności związanych z prowadzeniem sesji coachingowych oraz przygotowanie do pełnienia roli tutora.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Posiada poszerzoną wiedzę z obszaru psychologii emocji i motywacji, rozumie wpływ emocji na przebieg procesów poznawczych i zachowanie człowieka; zna koncepcje motywacji i badania w tym obszarze.	K_W8
W zakresie umiejętności:		
U1	Planuje i realizuje własny trening uczenia się, a także wspiera i organizuje proces uczenia innych; projektuje ścieżkę rozwoju osobistego i zawodowego swojego i innych osób, rozwiązuje problemy zawodowe.	K_U17

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
U2	Rozpoznaje problemy i zaburzenia dotyczące sfery emocjonalno-motywacyjnej u dzieci i dorosłych, proponuje ich rozwiązania; wdraża oddziaływania profilaktyczne, pomocowe i terapeutyczne.	K_U21
U3	Planuje psychologiczną interwencję adekwatnie do indywidualnego przypadku z wykorzystaniem odpowiednich metod pomocy psychologicznej.	K_U22
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Buduje relacje oparte na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami oddziaływań psychologicznych	K_K5
K2	Posługuje się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka.	K_K9

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1	Ocena udziału w dyskusji	Warsztaty
U1-2	Projekt arteterapeutyczny, przygotowanie i prowadzenie sesji coachingowej (protokół, dokumentacja fotograficzna), tutoring rówieśniczy (prezentacja programu i ewaluacji)	Warsztaty
K1-2	Dziennik refleksji i karty autoewaluacji (cykliczne)	Warsztaty

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – warsztaty	
W-ty 1	Wprowadzenie do arteterapii (z naciskiem na arteterapię medyczną): cele, funkcje, narzędzia i środki, metody diagnostyczne. Kreatywność i myślenie twórcze - dotarcie do swoich zasobów. Metafora i symbol w arteterapii. Praca z tekstem kultury. Przykłady dobrych praktyk.
W-ty 2	Wizualizacja. Metody i techniki porządkowania wewnętrznego świata (mandala, storytelling, terapia z narracją, dziennik refleksji i wdzięczności. Mindfulness.
W-ty 3	Struktura sesji coachingowej, modele konwersacji (GROW, ORACLE). Specyfika relacji z coachem w kontekście spotkania pomocowego. Casy study.
W-ty 4	Autodiagnoza w odniesieniu do modelowych kompetencji coachingowych (techniki aktywnego słuchania, postawa uważności i empatii, zadawanie pytań, facylitowanie, skoncentrowanie na rozwiązaniach). Symulacja.
W-ty 5	Struktura sesji coachingowych opartych na rozwiązaniach. Kreowanie pozytywnych opcji. Planowanie i koordynacja sesji coachingowej. Ewaluacja.
W-ty 6	Tutoring jako metoda wspierająca rozwój osobisty i rozwiązywanie problemów. Case study.
W-ty 7	Techniki autoewaluacji i refleksji w regularnej praktyce w kontekście relacji terapeutycznej.
W-ty 8	Arteterapia, coaching i tutoring w sytuacji kryzysu.
W-ty 9	Wzmocnienie poczucia własnej wartości. Strategie pomocowe w arteterapii (biblio-, filmo- i teatroterapia, warsztat kreatywności i twórczości) . Trening uważności z rzemiosłem artystycznym. Muzyko- i poezjoterapia. Ruch i taniec, choreoterapia. Śmiechoterapia i joga śmiechu.
W-ty 10	Strategia w tutoring. Określanie potencjału zespołu. Diady tutorskie. Tworzenie umowy i obserwacja wspierająca. Dobre praktyki pracy tutorskiej z pacjentem. Analiza studium przypadku.
W-ty 11	Coach w trudnych sytuacjach komunikacyjnych. Symulacja sesji coachingowej (metoda Teatru Forum).
W-ty 12	Punkt zwrotny – wyzwalamie zmiany. Podejście w arteterapii, coachingu i tutoring. Case study. Ewaluacja.

Metody dydaktyczne

Pokaz, instrukcja, metoda symulacji, techniki dramy, ćwiczenia relaksacyjne Alexandra, techniki samoregulacji, case study, projekt edukacyjny, praca z tekstem kultury, metoda tekstu przewodniego, ćwiczenia przedmiotowe, dziennik refleksji i karty autoewaluacji.

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne
		Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych - warsztaty – łączna liczba godzin w semestrze	30	25
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	0	0
Praca własna studenta: przygotowanie się do regularnej praktyki, autoewaluacji i refleksji, opracowanie projektów – łączna liczba godzin w semestrze	50	50
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	0	0
Suma godzin:	80	75
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	3	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		3

Literatura podstawowa i uzupełniająca

1.	Gillian Jones, Ro Gorell, 50 najlepszych technik coachingowych, Poznań 2019.
2.	Karolak W., Kaczorowska B. (red.), Arteterapia, Łódź 2011.2014.
3.	Kedzior D., Techniki Alexandra, Warszawa 1993.
4.	Pelczyński Z., Tutoring wart zachodu. Z doświadczeń tutora oksfordzkiego, [w:] Tutoring w poszukiwaniu metody kształcenia liderów, Warszawa 2006.
5.	Parsloe E., Melville L., Melville D., Coaching i mentoring. Podręcznik dla trenerów i mentorów, PWN Warszawa 2018.
6.	Piegowska R., Wójcik M. B., Zarządzanie sobą. Książka o działaniu, myśleniu i odczuwaniu, Warszawa 2008.
7.	Rosenberg S., Terapeutyczna moc nerwu błędnego. Praca z ciałem oparta na terapii poliwalgalnej, Kraków 2020.
8.	Siek S., Treningi relaksacyjne, Warszawa 1990.
9.	Wita Szulc, Arteterapia. Narodziny idei, ewaluacja teorii, rozwój praktyki, Warszawa 2011.
10.	Zi N., Sztuka oddychania, MT Biznes Sp. z o.o., Warszawa 2013.

Karta (syllabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PODSTAWY SEKSUOLOGII	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	BASICS OF SEXOLOGY

Typ przedmiotu	obowiązkowy	X	rok studiów	V
	obieralny		semestr studiów	X

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
wykład	15	2	0
ćwiczenia	30	3	2

Forma zaliczenia przedmiotu	wykład	egzamin
	ćwiczenia	zaliczenie na ocenę

Wymagania wstępne
Wiedza z zakresu psychologii rozwoju człowieka i psychologii klinicznej

Cele przedmiotu
C1 Zrozumienie pojęć dotyczących seksuologii.
C2 Analiza różnych zaburzeń seksualnych na podstawie kryteriów diagnostycznych.
C3 Poznanie czynników biologicznych, psychologicznych i społecznych w rozwoju zaburzeń seksualnych.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Zna i rozumie w pogłębionym stopniu relacje i powiązania psychologii i seksuologii oraz ich wzajemne znaczenie,	K_W1
W2	Posiada pogłębioną wiedzę dotyczącą zagadnień z pogranicza psychologii i seksuologii, zna główne teorie i badania pozwalające na psychologiczne wyjaśnienie zagadnień seksualności człowieka,	K_W12

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie umiejętności:		
U1	Potrafi samodzielnie analizować literaturę z zakresu psychologii i seksuologii i wykorzystać pozyskaną wiedzę aby w sposób krytyczny formułować rozbudowane wypowiedzi dotyczące psychologicznych kontekstów seksualności człowieka	K_U2
U2	Umie interpretować seksualne zachowania człowieka odnosząc je do wiedzy z zakresu seksuologii, sprawnie posługiwać się terminologią specjalistyczną	K_U10
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Jest zdolny do krytycznej oceny posiadanej wiedzy z zakresu seksuologii, oraz zasięgania opinii seksuologicznej w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemów pacjentów	K_K1
K2	Jest gotów do rzetelnego wypełniania obowiązków zawodowych psychologa, popularyzowania wiedzy w środowisku lokalnym	K_K2

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1, W2	Egzamin	W
U1,	Pisemna praca zaliczeniowa pisemna analiza wybranego problemu z obszaru seksuologii, aktywność w dyskusji	W, ćw
U2	Aktywność w dyskusji, analiza przypadku	Ćw
K1, K2	Aktywność w dyskusji, obserwacja podczas wykonywania ćwiczeń	Ćw

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – wykład	
W1	Wprowadzenie do seksuologii - historia i rozwój dziedziny
W2	Anatomia i fizjologia układu rozrodczego - podstawowe pojęcia i funkcje
W3	Rozwój seksualny człowieka - etapy rozwoju seksualnego i ich znaczenie
W4	Orientacje seksualne i tożsamość płciowa - definicje i różnice, spory pojęciowe
W5 W6	Problemy zdrowotne związane z seksualnością - dysfunkcje seksualne, choroby przenoszone drogą płciową
W7	Aspekty społeczne i kulturowe seksualności - normy, wartości, tabu i ich wpływ
W8	Edukacja seksualna - metody i strategie w pracy z różnymi grupami
Forma zajęć – ćwiczenia	
Ćw.1 Ćw. 2 Ćw. 3	Interaktywne warsztaty: rozwój umiejętności interpersonalnych w kontekście pracy z klientami (praca z oporem, wstydem, radzenie sobie z skracanie dystansu, wulgaryzację języka)
Ćw. 4 Ćw. 5 Ćw. 6	Studium przypadku: analiza rzeczywistych sytuacji z zakresu seksuologii
Ćw. 7 Ćw. 8 Ćw. 9	Problemy i wyzwania w edukacji seksualnej - dyskusja, projektowanie rozwiązań Seksualność osób starszych, seksualność osób z niepełnosprawnością intelektualną, seksualność osób z niepełnosprawnością ruchową, seksualność osób w izolacji.

Ćw. 10 Ćw. 11	Symulacja sytuacji terapeutycznych
Ćw. 12 Ćw. 13	Prezentacje prac problemowych przygotowanych przez studentów - dyskusja
Ćw. 14 Ćw. 15	Praca z materiałami edukacyjnymi i technikami wdrażania wiedzy o seksualności - ćwiczenia

Metody dydaktyczne

Wykład konwersatoryjny, dyskusja dydaktyczna, analiza przypadków, ćwiczenia problemowe, ćwiczenia symulacyjne

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne
		Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, itp.) – łączna liczba godzin w semestrze	45	30
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do zajęć, kolokwium, przygotowanie pracy zaliczeniowej, analiza literatury, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	80	20
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	125	50
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	5	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		1

Literatura podstawowa i uzupełniająca

1.	Lew-Starowicz Z, Lew-Starowicz M, Skrzypulec-Plinta V., Seksuologia., PZWL, Warszawa 2017
2.	Leiblum, S., Rosen, R., Terapia zaburzeń seksualnych, GWP Gdańsk 2005
3.	Beisert M., Seksualność w cyklu życia człowieka, Wydawnictwo Naukowe PWN, Poznań 2004

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
SEMINARIUM MAGISTERSKIE IV	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	MASTER'S SEMINAR IV

Typ przedmiotu	Obowiązkowy		rok studiów	V
	Obieralny	X	semestr studiów	X

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
ćwiczenia	30	4	4

Forma zaliczenia przedmiotu	Ćwiczenia	zaliczenie na ocenę

Wymagania wstępne
Uporządkowana wiedza teoretyczna z zakresu wybranego tematu pracy magisterskiej w obszarze przedmiotu badawczego psychologii. Podstawy wiedzy i umiejętności z zakresu metodologii badań pedagogicznych.

Cele przedmiotu
C1 Kształtowanie kompetencji krytycznych w zakresie analizy problematyki badawczej z perspektywy różnych orientacji poznawczych.
C2 Rozwijanie kompetencji poznawczych w zakresie analizowania materiału empirycznego.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Student zna i rozumie w pogłębionym stopniu sposoby wykorzystania wyników badań empirycznych w praktyce społecznej, psychologicznej, zna sposoby przygotowania wyników do publikacji.	K_W5
W zakresie umiejętności:		
U1	Potrafi opracować i krytycznie przeanalizować raport wyników badań	K_U3

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
U2	Potrafi rozwiązać problemy badawcze, zweryfikować hipotezy odnosząc się do przeprowadzonych analiz statystycznych	K_U11
U3	Potrafi przeprowadzić analizę wyników badań empirycznych z odniesieniem do wiedzy psychologicznej, wskazać praktyczne obszary jej wykorzystania	K_U12
U4	Potrafi nakreślić dalsze perspektywy badawcze w interesującym go temacie podjętym w pracy magisterskiej	K_U17
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Jest gotów do rzetelnego sprawozdania i analizy wyników badań zawartych w pracy magisterskiej	K_K2
K2	Jest gotów do wykorzystywania wyników badań w celu optymalizacji i efektywności pracy psychologa w wybranej instytucji	K_K8
K3	Jest gotów do prezentacji wyników badań i ich wykorzystania w praktyce psychologicznej i tekstach naukowych zgodnie z zasadami etyki	K_K9

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1	udział w dyskusji; finalna wersja pracy magisterskiej	ćwiczenia
U1 – U4	ćwiczenia warsztatowe; finalna wersja pracy magisterskiej	ćwiczenia
K1 – K3	udział w dyskusji, ćwiczenia warsztatowe, finalna wersja pracy magisterskiej	ćwiczenia

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – ćwiczenia	
Ćw. 1	Analiza wyników i przygotowanie dyskusji wyników przeprowadzonych badań z odniesieniem do treści zawartych w części teoretycznej pracy
Ćw. 2	Formułowanie wniosków wynikających z przeprowadzonych badań z odniesieniem do problemów badawczych – ćwiczenia praktyczne
Ćw. 3	Formułowanie przesłanek teoretycznych – ćwiczenia praktyczne
Ćw. 4	Nakreślanie dalszych kierunków badawczych – ćwiczenia praktyczne
Ćw. 5	Nakreślenie wskazań dla praktycznej pracy psychologa wynikających z uzyskanych wyników badań – ćwiczenia praktyczne
Ćw. 6	Prezentacja prac wraz z samooceną i oceną koleżeńską
Ćw. 7	Omówienie procedury dyplomowania – obrona pracy magisterskiej

Metody dydaktyczne
krytyczna analiza tekstu, dyskusja, ćwiczenia praktyczne

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne
		stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (ćwiczenia) – łączna liczba godzin w semestrze	30	30
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze		

Praca własna studenta: przygotowanie się do zajęć, opracowanie analizy wyników i wniosków, przygotowanie finalnej wersji pracy magisterskiej – łączna liczba godzin w semestrze	70	70
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze		
Suma godzin:	100	100
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	4	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		4

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Brzeziński, J.M., Metodologia badań psychologicznych. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. 2019
2.	Nęcka, E. i Stocki, R., Jak pisać prace z psychologii. Poradnik dla studentów i badaczy. Kraków: Universitas. (2011).
3.	Paluchowski, W.J., Bujacz, A., Haładziński, P. i Kaczmarek, L. (red.), Nowoczesne metody badawcze w psychologii. Poznań: UAM. 2012
4.	Janicka – Panek T., red., Projekty badawcze w naukach społecznych, Skierniewice 2010.

Karta (syllabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Moduł obieralny: Psychologia edukacyjna

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
WSPIERANIE ROZWOJU SPOŁECZNO – EMOCJONALNEGO DZIECI I MŁODZIEŻY	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	SUPPORTING SOCIAL-EMOTIONAL DEVELOPMENT OF CHILDREN AND ADOLESCENTS

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	V
	obieralny	X	semestr studiów	X

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
warsztaty	30	2	2

Forma zaliczenia przedmiotu	warsztaty	zaliczenie na ocenę

Wymagania wstępne
Podstawowa wiedza i umiejętności z zakresu komunikacji interpersonalnej, psychologii rozwojowej i wychowawczej

Cele przedmiotu
C1 Rozwijanie kompetencji wychowawczych w obszarze wsparcia społeczno - emocjonalnego

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych	Odwołanie do efektów uczenia się opisanych w standardzie kształcenia nauczycieli
W zakresie wiedzy:			
W1	student zna i rozumie w pogłębionym stopniu rolę wspierania rozwoju dziecka lub ucznia: wspomaganie rozwoju kompetencji społecznych i komunikacyjnych oraz sposoby wspierania rozwoju społeczno- -moralnego, emocjonalnego i samoregulacji, znaczenie wspomaganie uczniów w adaptacji do przedszkola,	K_W16	F.2.W5

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych	Odwołanie do efektów uczenia się opisanych w standardzie kształcenia nauczycieli
	szkoły lub placówki systemu oświaty oraz konieczność wspierania uczniów lub wychowanków w radzeniu sobie z problemami wieku dorastania;		
W zakresie umiejętności:			
U1	potrafi wspierać uczniów w radzeniu sobie z problemami wieku dorastania;	K_U21	F.2.U4
W zakresie kompetencji społecznych:			
K1	jest gotów do nawiązywania skutecznego dialogu z uczniem, jego rodzicami lub opiekunami na temat rozwoju ucznia;	K_K4	F.2.K1

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1	dyskusja, ćwiczenia warsztatowe, projekt indywidualny	warsztaty
U1	ćwiczenia warsztatowe, projekt indywidualny	warsztaty
K1	dyskusja, ćwiczenia warsztatowe	warsztaty

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – warsztaty	
W-ty 1	Zasady i sposoby organizowania środowiska edukacyjnego w przedszkolu i w szkole uwzględniające indywidualne potrzeby i możliwości dziecka. – ćwiczenia warsztatowe
W-ty 2	Adaptacja dzieci/uczniów do przedszkola i szkoły, do uczenia się we wspólnocie – projektowe ćwiczenia warsztatowe
W-ty 3	Rozwijanie inteligencji emocjonalnej. Znaczenie samoregulacji i koregulacji. – ćwiczenia warsztatowe
W-ty 4	Rozwijanie umiejętności rozpoznawania, wyrażania i reagowania na uczucia. – metody symulacyjne, elementy dramy
W-ty 5	Rozwijanie umiejętności rozpoznawania potrzeb i możliwości dzieci/uczniów w powiązaniu z temperamentu, inteligencjami wielorakimi, zdolnościami dzieci/uczniów. – ćwiczenia warsztatowe
W-ty 6	Rozwijanie kompetencji relacyjnych – budowanie zaufania, relacji i bezpiecznych więzi nauczyciel – dzieci/uczniowie, dzieci/uczniowie – dzieci/uczniowie, nauczyciel – rodzice. – ćwiczenia warsztatowe, projekt indywidualny
W-ty 7	Budowanie bezpiecznych ram relacyjnych – znaczenie granic i asertywności w budowaniu relacji z dziećmi/uczniami. – ćwiczenia warsztatowe
W-ty 8	Rozwijanie umiejętności współpracy i współdziałania oraz pracy w zespole/grupie. Integracja dzieci/uczniów. – ćwiczenia warsztatowe
W-ty 9	Rozwijanie świadomości i sprawności komunikacyjnej. – ćwiczenia warsztatowe
W-ty 10	Rozwijanie poczucia własnej wartości oraz pewności siebie u dzieci/uczniów. – ćwiczenia warsztatowe
W-ty 11	Rozwijanie empatii u dzieci/uczniów. – ćwiczenia warsztatowe
W-ty 12	Rozwijanie umiejętności efektywnego radzenia sobie ze stresem przez dzieci/uczniów. – ćwiczenia warsztatowe
W-ty 13	Specyfika okresu adolescencji w zakresie wspierania rozwoju społeczno – emocjonalnego uczniów – ćwiczenia projektowe, warsztatowe

W-ty 14	Rozwijanie umiejętności rozwiązywania konfliktów w grupie/wspólnocie. – ćwiczenia warsztatowe
W-ty 15	Rozwijanie ciekawości i zaangażowania dzieci/uczniów – ćwiczenia warsztatowe
W-ty 16	Konstruowanie scenariuszy dla cyklu zajęć skierowanych do młodzieży z zakresu rozwijania kompetencji społeczno emocjonalnych. – projekt indywidualny

Metody dydaktyczne

dyskusja, ćwiczenia dramowe, warsztatowe, gry symulacyjne, projekt indywidualny

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (warsztaty)– łączna liczba godzin w semestrze	30	30
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze		
Praca własna studenta: przygotowanie się do zajęć, opracowanie autorskich ćwiczeń i scenariuszy zajęć w ramach projektu indywidualnego – łączna liczba godzin w semestrze	20	20
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze		
Suma godzin:	50	50
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	2	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca

1.	Fensterheim H., Baer J., Jak nauczyć się asertywności? Nie mów tak, gdy chcesz powiedzieć nie, Warszawa 1999.
2.	Gardner H., Inteligencje wielorakie. Nowe horyzonty w teorii i praktyce, Warszawa 2009.
3.	Gaś Z. (red.), Wspomaganie rozwoju dziecka, Lublin 1994.
4.	Goleman D., Inteligencja emocjonalna w praktyce, Poznań 1999.
5.	Hamer H., Rozwój umiejętności społecznych, Warszawa 2003.
6.	Zubrzycka-Maciąg T., Wosik-Kawała D., Wychowanie w szkole. Wskazówki dla nauczycieli. Nowe wydanie, Lublin 2012.

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Moduł obieralny: Psychologia edukacyjna

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PROJEKTOWANIE PROGRAMÓW WYCHOWAWCZO - PROFILAKTYCZNYCH	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	DESIGNING EDUCATIONAL AND PREVENTIVE PROGRAMS

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	V
	obieralny	X	semestr studiów	X

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
<i>wykład</i>	15	1	0
<i>ćwiczenia</i>	45	3	2

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>wykład</i>	<i>Egzamin</i>
	<i>ćwiczenia</i>	<i>zaliczenie na ocenę</i>

Wymagania wstępne
Posiada podstawową wiedzę z zakresu funkcjonowania szkoły jako organizacji skupiającej w swoich szeregach różne podmioty – ucznia, nauczyciela, rodzica; znajomość zagadnień z obszaru wychowania i profilaktyki.

Cele przedmiotu	
C1	Poznanie podstawowych zagadnień teoretycznych z zakresu planowania i projektowania pracy wychowawczo-profilaktycznej.
C2	Kształtowanie umiejętności w zakresie organizacji własnej pracy, nabycia umiejętności konstruowania programu wychowawczo profilaktycznego w oparciu o diagnozę potrzeb danej placówki i wnioski z ewaluacji.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych	Odwołanie do efektów uczenia się opisanych w standardzie kształcenia nauczycieli
W zakresie wiedzy:			

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych	Odwolanie do efektów uczenia się opisanych w standardzie kształcenia nauczycieli
W1	Student zna i rozumie rolę profilaktyki i promocji zdrowia: sposoby konstruowania szkolnych programów profilaktycznych, zasady promocji i ochrony zdrowia uczniów, edukacji zdrowotnej oraz udzielania pierwszej pomocy, zagadnienia związane z promowaniem rozwoju fizycznego i zdrowia psychicznego (kształtowanie odporności emocjonalnej, prowadzenie treningów interpersonalnych, radzenia sobie ze stresem, zarządzania własnymi emocjami), profilaktyką uzależnień, zapobieganiem zjawiskom dyskryminacji, agresji i przemocy oraz sposoby interwencji w sytuacjach konfliktowych (prowadzenie mediacji) i kryzysowych (interwencja kryzysowa);	K_W16	F.2.W8
W2	zna i rozumie rolę psychoedukacji, zasady udzielania porad psychologicznych, wspomagania rodziców lub opiekunów w działaniach wychowawczych oraz wspierania rozwoju dzieci i młodzieży, zasady prowadzenia warsztatów dla uczniów, nauczycieli i rodziców lub opiekunów, działania na rzecz popularyzacji wiedzy psychologicznej;	K_W18	F.2.W12
W zakresie umiejętności:			
U1	potrafi promować zdrowy styl życia uczniów oraz rozwój i zdrowie psychiczne (kształtować odporność emocjonalną, prowadzić treningi interpersonalne, radzenia sobie ze stresem i zarządzania własnymi emocjami);	K_U20	F.2.U5
U2	potrafi działać na rzecz profilaktyki uzależnień, zapobiegania zjawiskom dyskryminacji, agresji i przemocy;	K_U23	F.2.U6
W zakresie kompetencji społecznych:			
K1	jest gotów do podejmowania współpracy z różnymi podmiotami w środowisku ucznia na rzecz jego rozwoju.	K_K5	F.2.K3

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1	Egzamin pisemny	wykład
W2	Egzamin pisemny, projekt indywidualny	wykład/ćwiczenia
U1	Projekt zespołowy, projekt indywidualny, ćwiczenia warsztatowe	ćwiczenia
U2	Projekt zespołowy, projekt indywidualny, ćwiczenia warsztatowe	ćwiczenia
K1	Dyskusja, ćwiczenia warsztatowe, projekt zespołowy	ćwiczenia

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – wykład	
W1	Podstawy teoretyczne i prawne konstruowania programów wychowawczo-profilaktycznych.
W2	Struktura programu wychowawczo-profilaktycznego.
W3	Wychowanie, jego cele i założenia we współczesnej szkole i placówce opiekuńczo-wychowawczej.
W4	Zachowania ryzykowne we współczesnej szkole

W5	Profilaktyka, jej cele i założenia w reformującej się szkole i placówce opiekuńczo wychowawczej; czynniki ryzyka, czynniki chroniące, określanie grupy ryzyka i dobieranie odpowiedniego poziomu profilaktyki
W6	Profilaktyka a wychowanie.
W7	Analiza i wartościowanie programów wychowawczo- profilaktycznych.
W8	Projektowanie programu wychowawczo-profilaktycznego adresowanego do różnych grup odbiorców aspekt teoretyczny.
W9	Ewaluacja działań wychowawczo-profilaktycznych.
W10	Specjalistyczne programy profilaktyczne przeznaczone do realizacji w szkole. Prezentacja 5 wybranych.

Forma zajęć – ćwiczenia

Ćw. 1	Program rozwoju szkoły-planowanie i projektowanie strategii rozwoju szkoły/placówki oświatowej a projektowanie programu wychowawczo-profilaktycznego.
Ćw. 2	Wyznaczniki dobrego programu wychowawczo-profilaktycznego. Etapy pracy nad programem. Struktura programu. – ćwiczenia warsztatowe
Ćw. 3	Diagnozowanie pracy szkoły/placówki oświatowej – ćwiczenia warsztatowe, projektowanie zadań
Ćw. 4	Zakres działań profilaktycznych szkoły / placówki opiekuńczo-wychowawczej – czynniki ryzyka, czynniki chroniące, określanie grupy ryzyka i dobieranie odpowiedniego poziomu profilaktyki i strategii profilaktycznych. – ćwiczenia warsztatowe.
Ćw. 5	Analiza i wartościowanie dostępnych programów wychowawczo-profilaktycznych. Standardy jakości programów wychowawczo-profilaktycznych. – ćwiczenia warsztatowe
Ćw. 6	Projektowanie programu wychowawczo- profilaktycznego – projekt zespołowy
Ćw. 7	Projektowanie cyklu zajęć profilaktycznych z wybranego obszaru – projekt indywidualny
Ćw. 8	Ewaluacja programu. Wnioskowanie o jakości działań profilaktyczno-wychowawczych na podstawie danych uzyskanych podczas ewaluacji. Rekomendowanie działań do znowelizowanego programu wychowawczo-profilaktycznego – ćwiczenia warsztatowe, projektowanie działań i narzędzi ewaluacyjnych
Ćw. 9	Prezentacja autorskich rozwiązań w opracowanych projektach, samoocena i ocena koleżeńska

Metody dydaktyczne

wykład problemowy, wykład z prezentacją, analiza materiałów źródłowych, dyskusja, ćwiczenia warsztatowe, projekt zespołowy (opracowanie programu wychowawczo – profilaktycznego), projekt indywidualny (opracowanie cyklu zajęć w wybranym obszarze realizacji programu wychowawczo profilaktycznego).

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (wykład, ćwiczenia,) – łączna liczba godzin w semestrze	60	35
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze		
Praca własna studenta: przygotowanie się do egzaminu, ćwiczeń, opracowanie projektu zespołowego i indywidualnego – łączna liczba godzin w semestrze	40	15

Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze		
Suma godzin:	100	50
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	4	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Dziewiecki M., Integralna profilaktyka uzależnień w szkole, Kraków 2003.
2.	Kwiatkowska M., Żyj bezpiecznie i zdrowo. Program, Kraków 2007.
3.	Simm M., Węgrzyn-Jonek E., Budowanie szkolnego programu profilaktyki, Kraków 2002.
4.	Struzik Z., Program wychowawczy oparty na wartościach, Warszawa 2009.
5.	Śliwerski B., Program wychowawczy szkoły, Warszawa 2001.
6.	Taraszkiewicz M., Malinowski M., Planowanie scenariuszy lekcji i materiałów edukacyjnych, Warszawa 2003.
7.	Tylińska R., Analiza SWOT instrumentem w planowaniu rozwoju, Warszawa 2005.
8.	Obowiązujące akty prawne stanowiące podstawę programu wychowawczo – profilaktycznego w szkole
9.	Wybrane programy wychowawczo-profilaktyczne i inne materiały z tego obszaru do analiz

Karta (syllabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Modul obieralny: Psychologia edukacyjna

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:		Kod przedmiotu:
SPECJALNE POTRZEBY EDUKACYJNE UCZNIÓW		studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	SPECIAL EDUCATIONAL NEEDS OF STUDENTS	

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	V
	obieralny	X	semestr studiów	X

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
<i>wykład</i>	15	1	0
<i>ćwiczenia</i>	30	3	2
<i>warsztaty</i>	15	2	2

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>wykład</i>	<i>Egzamin</i>
	<i>ćwiczenia</i>	<i>zaliczenie na ocenę</i>
	<i>warsztaty</i>	<i>zaliczenie na ocenę</i>

Wymagania wstępne
Posiada wiedzę z zakresu pedagogiki, psychologii klinicznej, rozwojowej i wychowawczej.

Cele przedmiotu	
C1	Zapoznanie z aktualną wiedzą na temat specjalnych potrzeb edukacyjnych dzieci i młodzieży, metodami i formami pracy z uczniami ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi
C2	Wprowadzenie we współczesny świat teorii i praktyk wychowania ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, obejmujące metody, formy, sytuacje i treści oddziaływań wychowawczych na ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, z uwzględnieniem jego indywidualnych utrudnień i swoistych potrzeb.
C3	Wskazania na potrzebę współpracy różnych środowisk wychowawczych ucznia/wychowanka ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych	Odwołanie do efektów uczenia się opisanych w standardzie kształcenia nauczycieli
W zakresie wiedzy:			
W1	Student zna i rozumie problematykę rozwoju dziecka w kontekście edukacji oraz metody zastosowania wiedzy psychologicznej w działaniach dydaktyczno-wychowawczych;	K_W9	F.2.W1
W2	zna i rozumie poradnictwo psychologiczno-pedagogiczne: zasady dokonywania diagnozy, opiniowania i orzekania oraz zasady współpracy przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty z poradnią psychologiczno- -pedagogiczną;	K_W16	F.2.W11
W zakresie umiejętności:			
U1	potrafi diagnozować potrzeby rozwojowe i edukacyjne uczniów, zaburzenia i trudności w uczeniu się oraz ich źródła;	K_U13	F.2.U2
U2	potrafi wspomagać rodziców lub opiekunów i nauczycieli w działaniach wychowawczych;	K_U18	F.2.U8
U3	potrafi wspierać proces nauczania-uczenia się uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w oparciu o wiedzę w zakresie prawidłowości i metod efektywnego uczenia się.	K_U17	F.2.U9
W zakresie kompetencji społecznych:			
K1	jest gotów do nawiązywania skutecznego dialogu z uczniem, jego rodzicami lub opiekunami na temat rozwoju ucznia;	K_K7	F.2.K1
K2	jest gotów do podejmowania współpracy z różnymi podmiotami w środowisku ucznia na rzecz jego rozwoju.	K_K5	F.2.K3

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1	Egzamin	Wykład
W2	Egzamin	Wykład
U1	egzamin, ćwiczenia warsztatowe	wykład/ćwiczenia/ warsztaty
U2	ćwiczenia warsztatowe, projekt indywidualny, projekt zespołowy	Ćwiczenia
U3	ćwiczenia projekt indywidualny, projekt zespołowy	ćwiczenia/ warsztaty
K1	projekt indywidualny, projekt zespołowy	Ćwiczenia
K2	projekt indywidualny, projekt zespołowy	Ćwiczenia

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – wykład	
W1	Pojęcie i typologia specjalnych potrzeb edukacyjnych (kryteria diagnostyczne uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi).

W2	Specyfika pracy z uczniem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi: zasady pracy pedagogicznej i psychologicznej z wychowankiem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.
W3	Akty prawne regulujące pracę z uczniami ze SPE.
W4	Kompetencje nauczyciela, wychowawcy, psychologia, pracującego z uczniem/wychowankiem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.
W5	Współpraca środowisk wychowawczych na rzecz ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.
W6	Pomoc-psychologiczno-pedagogiczna dla uczniów ze SPE.
W7	Zajęcia rewalidacyjne, socjoterapeutyczne, resocjalizacyjne dla uczniów ze SPE posiadających orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego.
W8	Dokumentacja w pracy z uczniem ze SPE.
Forma zajęć – ćwiczenia	
Ćw. 1	Przyczyny uszkodzeń, upośledzeń i zaburzeń rozwoju.
Ćw. 2	Charakterystyka podstawowych zaburzeń poznawczych i ich konsekwencji dla edukacji i wychowania.
Ćw. 3	Charakterystyka niepełnosprawności fizyczno-ruchowych i ich konsekwencji wychowawczo-edukacyjnych.
Ćw. 4	Charakterystyka niepełnosprawności sensorycznych i ich konsekwencji wychowawczo-edukacyjnych.
Ćw. 5	Charakterystyka uczniów/wychowanków ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi: uczeń/wychowanek ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się czytania i pisanie, uczeń/wychowanek z niepełnosprawnością (niepełnosprawność intelektualna, uczeń niewidomy i słabowidzący, niesłyszący i słabosłyszący, z niepełnosprawnością ruchową), uczeń/wychowanek przewlekłe chory, uczeń/wychowanek ze spektrum autyzmu, uczeń/wychowanek z ADHD, uczeń/wychowanek niedostosowany społecznie i zagrożony niedostosowaniem społecznym uczeń/wychowanek szczególnie uzdolniony.
Ćw. 6	Problemy zdrowotne ucznia i ich wpływ na jego sytuację szkolną. Niepełnosprawność fizyczna i intelektualna oraz jej konsekwencje psychologiczne. Zaburzenia w procesie rozwoju językowego. Zaburzenia neurorowojowe. – projekt indywidualny
Ćw. 7	Postępowanie pedagogiczne z uczniem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Pomoc uczniowi z problemami zdrowotnymi – choremu przewlekłe i z niepełnosprawnością. Współpraca z rodzicami ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i specjalistami pracującymi z uczniem. – projekt indywidualny
Ćw. 8	Współpraca z rodzicami ucznia ze SPE i specjalistami pracującymi z uczniem. – projekt zespołowy
Ćw. 9	Metody pracy psychologicznej i pedagogiczno-terapeutycznej z osobami o specjalnych potrzebach edukacyjnych .
Forma zajęć – warsztaty	
W-ty 1	Analiza orzeczeń o potrzebie kształcenia specjalnego dla poszczególnych kategorii uczniów ze SPE. 4 godz.
W-ty 2	Diagnoza pedagogiczna i indywidualne programy w pracy z osobami ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

W-ty 3	Wielospecjalistyczna Ocena Funkcjonowania Dziecka
W-ty 4	Indywidualne Programy Edukacyjno-Terapeutyczne w pracy z wychowankiem o specjalnych potrzebach edukacyjnych
W-ty 5	Opracowania i prezentacja IPET-u.
W-ty 6	Konstruowanie scenariuszy zajęć rewalidacyjnych.

Metody dydaktyczne

wykład z prezentacją, wykład problemowy, dyskusja, pokaz, praca z materiałami źródłowymi, dokumentami, ćwiczenia warsztatowe, ćwiczenia projektowe

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (wykład, ćwiczenia, warsztaty) – łączna liczba godzin w semestrze	60	40
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze		
Praca własna studenta: przygotowanie się do egzaminu, do ćwiczeń, studiowanie literatury, opracowywanie projektu pracy z uczniem ze SPE, opracowanie IPET, projekt grupowy, projekt indywidualny – łączna liczba godzin w semestrze	90	60
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze		
Suma godzin:	150	100
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	6	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		4

Literatura podstawowa i uzupełniająca

1.	Byers R., Rose R., Jak zaplanować pracę z dziećmi o specjalnych potrzebach edukacyjnych, Warszawa 2002.
2.	Emos P. G., Andersen L. M, Dzieci z zaburzeniami integracji sensorycznej. Zaburzenia rozwojowo-sensoryczne oraz edukacyjne występujące w ramach autyzmu, ADHD, trudności szkolnych oraz zaburzeń dwubiegunowych, Warszawa 2007.
3.	Fairbairn G., Fairbairn S. (red.), Integracja dzieci o specjalnych potrzebach: wybrane zagadnienia etyczne, Warszawa 2000.
4.	Głodkowska J. (red.), Uczeń ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w szkole ogólnodostępnej, Warszawa 2011.
5.	Głodkowska J. (red.), Dydaktyka specjalna: od wzorca do interpretacji, Warszawa 2017.
6.	Jastrząb J. (red.), Edukacja terapeutyczna, Toruń 2002.
7.	Klaczak M., Majewicz P. (red.), Diagnoza i rewalidacja indywidualna dziecka ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, Kraków 2006.
8.	O'Regan F., <u>Specjalne potrzeby edukacyjne</u> , Warszawa 2016.
9.	O'Regan Fintan J., ADHD Warszawa 2005.
10.	Thompson J., <u>Specjalne potrzeby edukacyjne: wskazówki dla nauczycieli</u> , Warszawa 2013.
11.	Werning R., Lütje-Klose B., Pedagogika trudności w uczeniu się, Gdańsk 2009.
12.	Wyczesany J., Gajdzica Z., Uwarunkowania edukacji i rehabilitacji uczniów o specjalnych potrzebach w rozwoju, Kraków 2006.

Karta (syllabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Moduł obieralny: Psychologia edukacyjna

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PORADNICTWO ZAWODOWE I ZARZĄDZANIE KARIERĄ	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	VOCATIONAL COUNSELLING AND CAREER MANAGEMENT

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	V
	obieralny	X	semestr studiów	X

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
Konwersatorium	30	2	2

Forma zaliczenia przedmiotu	<i>konwersatorium</i>	<i>zaliczenie na ocenę</i>

Wymagania wstępne
Posiada wiedzę z zakresu funkcjonowania szkoły, jej funkcji i zadań. Charakteryzuje się rozległą wiedzą psychologiczno – pedagogiczno – socjologiczną w kontekście funkcjonowania człowieka w społeczeństwie.

Cele przedmiotu
C1 Poznanie zagadnień praktycznych z zakresu poradnictwa zawodowego i zarządzania karierą w obszarze wsparcia uczniów przez nauczycieli w planowaniu swojego rozwoju.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych	Odwołanie do efektów uczenia się opisanych w standardzie kształcenia nauczycieli
W zakresie wiedzy:			
W1	Zna i rozumie doradztwo zawodowe: wspomaganie ucznia w projektowaniu ścieżki edukacyjno- - zawodowej, metody i techniki określania potencjału	K_W16	F.1.W7

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych	Odwołanie do efektów uczenia się opisanych w standardzie kształcenia nauczycieli
	uczenia oraz potrzebę przygotowania uczniów do uczenia się przez całe życie.		
W zakresie umiejętności:			
U1	Potrafi wspomagać nauczycieli i rodziców lub opiekunów w rozwiązywaniu problemów wychowawczych oraz wspieraniu wszechstronnego rozwoju uczniów w zakresie wyboru dalszej drogi edukacyjnej i zawodowej ucznia	K_U21	F.1.U5
W zakresie kompetencji społecznych:			
K1	Jest gotów do nawiązywania skutecznego dialogu z uczniem, jego rodzicami lub opiekunami na temat jego rozwoju edukacyjnego i zawodowego	K_K7	F.1.K1

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych
W1	Udział w dyskusji, ćwiczenia praktyczne na zajęciach, projekt indywidualny	konwersatorium
U1	Projekt indywidualny	konwersatorium
K1	Udział w dyskusji, ćwiczenia praktyczne na zajęciach, projekt indywidualny	konwersatorium

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – konwersatorium	
Kw. 1	Podstawy prawne funkcjonowania doradztwa. Elementarne pojęcia używane w poradnictwie i orientacji zawodowej, zarządzaniu karierą – analiza dokumentów i materiałów źródłowych
Kw. 2	Organizacja systemu poradnictwa we wszystkich typach szkół – analiza materiałów źródłowych
Kw. 3	Narzędzia do badania predyspozycji zawodowych. Analiza wyników badań przeprowadzonych wybranym narzędziem, wnioski i rekomendacje
Kw. 4	Analiza opinii i orzeczeń wydawanych przez poradnie psychologiczno-pedagogiczne dla dzieci i młodzieży w aspekcie wsparcia rozwoju zawodowego ucznia
Kw. 5	Analiza przypadku na podstawie dokumentacji - opis , analiza i rekomendacje do dalszej pracy z uczniem
Kw. 6	Integracja podmiotów szkoły wokół problematyki wsparcia ucznia w planowaniu i zarządzaniu swoją karierą zawodową.
Kw. 7	Projektowanie cyklu zajęć z zakresu pracy wychowawczej w aspekcie planowania kariery i zarządzania własnym rozwojem dla różnych grup wiekowych (Projekt indywidualny) Przeprowadzenie fragmentu zaprojektowanych zajęć. Samoocena i ocena koleżeńska.

Metody dydaktyczne
dyskusja panelowa; burza mózgów; analiza przypadku; metaplan, analiza tekstu z dyskusją, metoda projektów, ćwiczenia praktyczne

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne
		stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (konwersatorium) – łączna liczba godzin w semestrze	30	30
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze		
Praca własna studenta: przygotowanie się do zajęć, pisanie sprawozdań z analiz dokumentów, projektowanie zajęć, opracowanie projektu indywidualnego – łączna liczba godzin w semestrze	20	20
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze		
Suma godzin:	50	50
Summaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	2	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Guichard J, Huteau M., Psychologia orientacji i poradnictwa zawodowego, Warszawa 2004.
2.	Kelly-Plate J., Zaplanuj karierę, Warszawa 1998.
3.	Parzęcki R., Plany edukacyjno-zawodowe młodzieży w stadium eksploracji, Włocławek 2003.
4.	Próchniak S., Rozwój decyzji zawodowej u młodzieży, Słupsk 2001.
5.	Weidner G., Strun J., Bauer K. red., Metodyka poradnictwa zawodowego. Aspekty psychologiczne – wskazówki praktyczne, Warszawa 1996.
6.	Widelak D., <i>Orientacja i poradnictwo zawodowe w zreformowanej szkole</i> , w : Szkoła nauce i praktyce edukacyjnej, t. 2, red. Suchacka B., Kraków 2006.
7.	Paszkowska – Rogacz A., <i>Warsztat pracy europejskiego doradcy kariery zawodowej</i> . Warszawa 2002 .

Karta (syllabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Moduł obieralny: Psychologia zdrowia

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PSYCHOONKOLOGIA	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	PSYCHO-ONCOLOGY

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	V
	obieralny	X	semestr studiów	X

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
konwersatorium	30	3	2

Forma zaliczenia przedmiotu	Konwersatorium	zaliczenie na ocenę

Wymagania wstępne
Psychologia kliniczna, psychoosmatyka

Cele przedmiotu	
C1	Zapoznanie z zagadnieniami psychoonkologii, jej głównymi teoriami i kierunkami badań
C2	Przygotowanie do pracy z pacjentem z chorobą nowotworową, ukazanie specyfiki zagadnienia i szczególnych warunków postępowania diagnostycznego i terapeutycznego
C3	Przybliżenie technik pomocnych w pracy z pacjentem z chorobą nowotworową

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie umiejętności:		
W1	Zna i rozumie w pogłębionym stopniu wiedzę z zakresu psychoonkologii, zna główne teorie i badania dotyczące związków psychologii z etiologią i konsekwencjami choroby nowotworowej oraz wskazuje możliwości aplikacyjne badań prowadzonych w obszarze psychoonkologii	K_W12

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
W2	Zna i rozumie zadania psychologa w placówkach zajmujących się pracą z osobami z chorobą nowotworową, rozumie problematykę umierania i towarzyszenia osobom chorym i ich rodzinom w tym procesie	K_W23
W zakresie umiejętności:		
U1	interpretować zachowania człowieka z chorobą nowotworową oraz społeczny odbiór tej choroby w kontekście wiedzy z zakresu psychoonkologii, potrafi dokonać diagnozy egzystencjalnych problemów człowieka umierające oraz zaplanować adekwatne do niej strategii wsparcia	K_U12
U2	Potrafi posługiwać się wywiadem diagnostycznym zachowując specyfikę poznania właściwą dla pracy z pacjentem z chorobą nowotworową i jego rodziny, umie wykorzystywać założenia Racjonalnej Terapii Zachowań w pracy z pacjentem onkologicznymi	K_U23
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami oddziaływań psychologicznych	K_K5
K2	posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka	K_K9

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1, W2	Kolokwium	Konwersatorium
U1, U2	Pisemna praca zaliczeniowa (krytyczna analiza problemu), wywiad z pacjentem z chorobą nowotworową	Konwersatorium
U2	Aktywny udział w zadaniach symulacyjnych	Konwersatorium
K1, K2,	Aktywny udział w zadaniach symulacyjnych, aktywny udział w dyskusji	Konwersatorium

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć– konwersatorium	
Kw. 1	Psychoonkologia, definicja i najważniejsze pojęcia. Teorie i kierunki badań w psychoonkologii.
Kw. 2	Czynniki sprzyjające chorobom nowotworowym, psychologiczne aspekt leczenia chorób nowotworowych.
Kw. 3	Zadania psychoonkologa, rodzaje wsparcia i współpraca z pacjentem i jego rodziną w różnych fazach choroby.
Kw. 4	Pacjent z chorobą nowotworową, radzenie sobie z chorobą
Kw. 5	Protokół EMPATIA. W kontakcie z pacjentem z chorobą nowotworową, przekazywanie wiadomości o rozpoznaniu
Kw. 6	Psychopatologia zaburzeń w chorobie onkologicznej.
Kw. 7	Kompetencje psychologa w pracy z pacjentem onkologicznym, relacja pacjent - psycholog.
Kw. 8	Wywiad kliniczny w pracy psychologa z pacjentem onkologicznym – symulacja wywiadu
Kw. 9	Potrzeby i emocje osób chorych- specyfika i dynamika zmian.
Kw. 10	Konsekwencje psychologiczne objawów somatycznych i uciążliwych protokołów leczenia.
Kw. 11	Diagnoza egzystencjalnych problemów człowieka umierającego metodą wywiadu klinicznego – symulacja wywiadu klinicznego.
Kw. 12	Psychologiczna problematyka choroby i umierania dzieci i młodzieży, praca z rodziną – symulacja rozmowy z rodziną.

Kw. 13	Problematyka żałoby. Żałoba normalna i patologiczna. Pomoc psychologiczna w przeżywaniu żałoby
Kw. 14	Wsparcie psychiczne i profesjonalne metody pomocy psychologicznej.
Kw. 15	RTZ- racjonalna terapia zachowań w pracy psychoonkologa.

Metody dydaktyczne

Wykład konwersatoryjny, dyskusja, burza mózgów, ćwiczenia symulacyjne, analiza przypadku

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	Stacjonarne	w tym praktyczne
		Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, itp.) – łączna liczba godzin w semestrze	30	20
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do zajęć, kolokwium, przygotowanie pracy zaliczeniowej, analiza literatury, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	45	30
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	75	50
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	3	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca

1.	De Walden-Gałuszko, K., Psychoonkologia w praktyce klinicznej, PZWL, Warszawa 2020.
2.	Dorfmueller, M., Dietzfelbinger, H., Psychoonkologia. Diagnostyka - metody terapeutyczne, Wrocław: Wydawnictwo Medyczne Urban & Partner, Wrocław, 2012
3.	Rogiewicz M., Praktyczny podręcznik psychoonkologii dzieci i dorosłych, Wydawca: Medycyna Praktyczna, 2015.

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Modul obieralny: Psychologia zdrowia

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
ZDROWIE PUBLICZNE I KONSTRUOWANIE PROGRAMÓW PSYCHOEDUKACYJNYCH	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	PUBLIC HEALTH AND DESIGN OF PSYCHOEDUCATIONAL PROGRAMS

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	V
	obieralny	X	semestr studiów	X

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
konwersatorium	30	3	1

Forma zaliczenia przedmiotu	Konwersatorium	zaliczenie na ocenę

Wymagania wstępne
Znajomość zagadnień z psychologii klinicznej, psychologii zdrowia

Cele przedmiotu	
C1	Zapoznanie z definicją zdrowia publicznego i jego kluczowymi zasadami oraz determinującymi je czynnikami
C2	Przygotowanie do przeprowadzenia oceny potrzeb w celu określenia problemów zdrowotnych i potrzeb w społeczności, oraz wykorzystywania ram teoretycznych do projektowania skutecznych programów psychoedukacyjnych.
C3	Uwrażliwienie na różnorodność kulturową i populacyjną w interwencjach w zakresie zdrowia publicznego.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	W pogłębionym stopniu wiedzę dotyczącą zdrowia, , kryteria rozpoznawania zaburzeń zgodnie z obowiązującymi klasyfikacjami chorób i	K_W15

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
	zaburzeń; posiada wiedzę o biologicznych, społecznych i kulturowych uwarunkowaniach zaburzeń oraz czynnikach wspierających zdrowie	
W2	Zna i rozumie na poziomie rozszerzonym zastosowania psychologii w instytucjach i organizacjach realizujących zadania z zakresu zdrowia publicznego;	K_W20
W zakresie umiejętności:		
U1	Potrafi wskazać czynniki biologiczne, psychologiczne i społeczno-kulturowe związane ze zdrowiem, potrafi rozpoznawać potencjalne zagrożenia i udzielać wskazówek służących ochronie i poprawie zdrowia	K_U13
U2	Potrafi projektować i prowadzić działania z zakresu psychoedukacji dostosowując je do odbiorcy oraz uwarunkowań prawnych obowiązujących w instytucjach, w których podejmuje działania	K_U14
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	jest gotów do inicjowania działań psychoedukacyjnych, podejmowania działań projektowych	K_K3
K2	jest gotów do projektowania działań zmierzających do rozwoju poprawy zdrowia publicznego	K_K8

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1, W2	Zaliczenie pisemne	Konwersatorium
U1	Projekt grupowy – diagnoza potrzeb i projekt psychoedukacyjny	Konwersatorium
U2	Projekt grupowy – diagnoza potrzeb i projekt psychoedukacyjny	Konwersatorium
K1, K2	Projekt grupowy – diagnoza potrzeb i projekt psychoedukacyjny, Aktywność w dyskusji	Konwersatorium

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – konwersatorium	
Kw. 1	Wprowadzenie do zdrowia publicznego, definicja i historia zdrowia publicznego.
Kw. 2	Kluczowe zasady zdrowia publicznego, czynniki determinujące zdrowie.
Kw. 3	Znaczenie programów psychoedukacyjnych w zdrowiu publicznym Ocena potrzeb, definicja i cel oceny potrzeb, metody gromadzenia danych (dane pierwotne i wtórne), analiza i interpretacja danych.
Kw. 4 Kw. 5	Określanie problemów i potrzeb zdrowotnych: Ramy teoretyczne: teorie behawioralne (np. teoria zdrowego rozsądku, teoria planowanego zachowania), teorie poznawcze (np. teoria społeczno-poznawcza). Modele ekologiczne.
Kw. 6 Kw. 7	Wybór odpowiedniej ramy teoretycznej dla konkretnego programu. Projektowanie programów, określanie celów i zadań programu, wybór odpowiednich metod i materiałów psychoedukacyjnych.
Kw. 8	Opracowywanie planu wdrażania programu. Budżetowanie i pozyskiwanie zasobów, wdrażanie programu.
Kw. 9	Rekrutacja i szkolenie pracowników Marketing i promocja programu. Zarządzanie logistyczne. Monitorowanie i ocena wdrażania programu
Kw. 10	Ocena programu. Rodzaje oceny (ocena formatywna i sumatywna) Metody oceny ilościowej (np. ankiety, eksperymenty) Metody oceny jakościowej (np. wywiady, grupy fokusowe)
Kw. 11	Analiza i interpretacja danych ewaluacyjnych

	Wykorzystanie wyników oceny do doskonalenia programu
Kw. 12	Etyka: Zasady etyczne w zdrowiu publicznym, świadoma zgoda, prywatność i poufność, sprawiedliwość i równość
Kw. 13	Różnorodność kulturowa i populacyjna Znaczenie kompetencji kulturowych Dostosowywanie programów do konkretnych populacji

Metody dydaktyczne

Wykład konwersatoryjny, dyskusja, objaśnienie, metoda projektów, gry symulacyjne

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, itp.) – łączna liczba godzin w semestrze	30	20
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do zajęć, kolokwium, przygotowanie pracy zaliczeniowej, analiza literatury, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	45	5
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	75	25
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	3	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		1

Literatura podstawowa i uzupełniająca

1.	Pinkas J., Współczesne wyzwania zdrowia publicznego. Wyd. PZWL, 2021
2.	Wojtczak A., Zdrowie Publiczne, Wydawnictwo CeDeWu, Warszawa, 2017
3.	Majewicz P., Kościółek M., Dyduch E., Psychoedukacja w procesie wspomagania rehabilitacji osób z niepełnosprawnością, WNUP, Kraków 2017

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Moduł obieralny: Psychologia zdrowia

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:		Kod przedmiotu:
PRACA INDYWIDUALNA I Z GRUPĄ W PROCESIE MODYFIKACJI STYLU ŻYCIA		studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	INDIVIDUAL AND GROUP WORK IN THE PROCESS OF LIFESTYLE MODIFICATION	

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	V
	obieralny	X	semestr studiów	X

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
Warsztaty	30	2	2

Forma zaliczenia przedmiotu	warsztaty	zaliczenie na ocenę

Wymagania wstępne
Student ma wiedzę i umiejętności z psychologii zdrowia, podstaw psychoterapii, promocji zdrowia

Cele przedmiotu	
C1	Rozwijanie umiejętności prowadzenia wsparcia, pomocy psychologicznej indywidualnej i z grupą w kontekście modyfikacji stylu życia.
C2	Rozwijanie umiejętności rozpoznawania środowiska życia pacjentów.
C4	Rozwijanie umiejętności inicjonowania, projektowania i podejmowania działań na rzecz pacjentów w kontekście modyfikacji stylu życia.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W zakresie umiejętności:		
U1	Student potrafi udzielać pomocy psychologicznej, projektować i prowadzić działania z zakresu psychoprophylaktyki i psychoedukacji dostosowując je do odbiorcy oraz uwarunkowań prawnych obowiązujących w instytucjach, w których podejmuje działania	K_U14

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
U2	Student potrafi posługiwać się specyficznymi metodami i narzędziami psychologicznymi w zakresie pracy indywidualnej i z grupą w kontekście modyfikacji stylu życia pacjenta.	K_U26
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Student ma kompetencje do inicjowania działań psychoprophylaktycznych i psychoedukacyjnych, podejmowania działań projektowych.	K_K3
K2	Student ma kompetencje do rozpoznawania specyfiki środowiska pacjentów w celu modyfikacji ich stylu życia wynikającego z choroby.	K_K4

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
<i>Symbol efektu przedmiotowego</i>	<i>Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się</i>	<i>Forma zajęć dydaktycznych</i>
U1, K1	Projekt działań skierowany do pacjenta uwzględniający modyfikację stylu jego życia (wybrana choroba przewlekła) – analiza przypadku	Warsztaty
U2, K2	Prowadzenie rozmowy indywidualnej z pacjentem w kontekście modyfikacji stylu życia	Warsztaty

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – warsztaty	
W-ty 1	Zdrowy styl życia jako wyzwanie dla zdrowia publicznego: elementy zdrowego stylu życia – aspekt psychologiczny.
W-ty 2	Pomoc i wsparcie psychologiczne: ocena reakcji pacjenta na chorobę (Kubler-Ross, Kerr), ocena postawy pacjenta wobec choroby (Lazarus i Folkman, Hobfoll, Antonovsky), mapa empatii – analiza studiów przypadków.
W-ty 3	Pomoc i wsparcie psychologiczne: umiejętności interpersonalne psychologa: komunikacja empatyczna NVC – osiągnięcie porozumienia z pacjentem w oparciu o jego uczucia i potrzeby. Strategie ukierunkowane na reakcję/działanie. Ćwiczenia praktyczne.
W-ty 4	Pomoc i wsparcie psychologiczne: umiejętności interpersonalne psychologa: stosowanie dialogu motywującego – język zmiany w procesie modyfikacji stylu życia. Poszukiwanie wspierających pacjenta przekonań, wartości. Wzmacnianie motywacji. Ćwiczenia praktyczne.
W-ty 5	Pomoc i wsparcie psychologiczne: podejście skoncentrowane na rozwiązania, podejście skoncentrowane na osobę. Towarzyszenie pacjentowi w jego życiu. Ćwiczenia praktyczne.
W-ty 6	Wybrane choroby przewlekłe: cukrzyca, nadciśnienie, otyłość, choroby autoimmunologiczne, nowotwory, choroby nerek – charakterystyczne objawy, analiza potrzeb pacjentów. Rozpoznanie stanu emocjonalnego, rozpoznanie potrzeb, rozpoznanie przekonań – punkt wyjścia do podjęcia działań.
W-ty 7	Wybrane choroby przewlekłe: cukrzyca – projektowanie wsparcia psychologicznego, w tym psychoedukacja. Wykorzystanie arkusza obserwacji rozmowy wspierającej. Symulacja indywidualnej rozmowy z pacjentem z cukrzycą w kontekście modyfikacji stylu życia. Ćwiczenia praktyczne w warunkach symulacji.
W-ty 8	Wybrane choroby przewlekłe: nadciśnienie – projektowanie wsparcia psychologicznego, w tym psychoedukacja. Wykorzystanie arkusza obserwacji rozmowy wspierającej.

	Symulacja indywidualnej rozmowy z pacjentem z nadciśnieniem w kontekście modyfikacji stylu życia. Ćwiczenia praktyczne w warunkach symulacji.
W-ty 9	Wybrane choroby przewlekłe: otyłość – projektowanie wsparcia psychologicznego, w tym psychoedukacja. Wykorzystanie arkusza obserwacji rozmowy wspierającej. Symulacja indywidualnej rozmowy z pacjentem z otyłością w kontekście modyfikacji stylu życia. Ćwiczenia praktyczne w warunkach symulacji.
W-ty 10	Wybrane choroby przewlekłe: SM – projektowanie wsparcia psychologicznego, w tym psychoedukacja. Wykorzystanie arkusza obserwacji rozmowy wspierającej. Symulacja indywidualnej rozmowy z pacjentem z SM w kontekście modyfikacji stylu życia. Ćwiczenia praktyczne w warunkach symulacji.
W-ty 11	Wybrane choroby przewlekłe: RZS – projektowanie wsparcia psychologicznego, w tym psychoedukacja. Wykorzystanie arkusza obserwacji rozmowy wspierającej. Symulacja indywidualnej rozmowy z pacjentem z RZS w kontekście modyfikacji stylu życia. Ćwiczenia praktyczne w warunkach symulacji.
W-ty 12	Wybrane choroby przewlekłe: choroba nerek – pacjent dializowany – projektowanie wsparcia psychologicznego, w tym psychoedukacja. Wykorzystanie arkusza obserwacji rozmowy wspierającej. Symulacja indywidualnej rozmowy z pacjentem z chorobą nerek w kontekście modyfikacji stylu życia. Ćwiczenia praktyczne w warunkach symulacji.
W-ty 13	Wybrane choroby przewlekłe: nowotwór piersi – projektowanie wsparcia psychologicznego, w tym psychoedukacja. Wykorzystanie arkusza obserwacji rozmowy wspierającej. Symulacja indywidualnej rozmowy z pacjentką z nowotworem piersi w kontekście modyfikacji stylu życia. Ćwiczenia praktyczne w warunkach symulacji.
W-ty 14	Praca z grupą: prowadzenie grupy, umiejętności psychologa do prowadzenia grup rozwojowych/terapeutycznych w obszarze modyfikacji stylu życia. Nawiązanie kontaktu, interakcji, relacji, kontrakt grupowy, procesy grupowe, dynamika grupy, praca z oporem, cel spotkania. Wykorzystanie arkusza obserwacji rozmowy wspierającej z grupą. Ćwiczenia praktyczne w warunkach symulacji (wybrana choroba przewlekła).
W-ty 15	Praca z grupą: prowadzenie grupy, umiejętności psychologa do prowadzenia grup rozwojowych/terapeutycznych w obszarze modyfikacji stylu życia. Nawiązanie kontaktu, interakcji, relacji, kontrakt grupowy, procesy grupowe, dynamika grupy, praca z oporem, cel spotkania. Wykorzystanie arkusza obserwacji rozmowy wspierającej z grupą. Ćwiczenia praktyczne w warunkach symulacji (wybrana choroba przewlekła).

Metody dydaktyczne

Analiza studium przypadku, ćwiczenia praktyczne, ćwiczenia praktyczne w warunkach symulacji

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	Stacjonarne	w tym praktyczne stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych warsztaty – łączna liczba godzin w semestrze	30	30
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do zajęć, przygotowanie do ćwiczeń praktycznych, ćwiczeń w warunkach symulacji, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	20	20
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	50	50
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	2	

w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Wrona-Polańska H., Psychologiczne aspekty informowania pacjentów o chorobie, w: Psychologiczny wymiar zdrowia, kryzysu i choroby, Kubacka-Jasiecka D., Ostrowski T. M., Kraków 2005.
2.	Kubacka-Jasiecka D., Ostrowski T. M., Psychologiczny wymiar zdrowia, kryzysu i choroby, Kraków 2005.
3.	Rosenberg M., Porozumienie bez przemocy. Język życia. Warszawa 2025
4.	Rosengren D. B., Rozwijanie umiejętności w dialogu motywującym, Kraków 2021
5.	Naar S., Safren S.A., Dialog motywujący i terapia poznawczo – behawioralna, Kraków 2020.
6.	Czubalski K., Wpływ choroby na stan psychiczny i zachowanie człowieka chorego. Sztuka leczenia. 3, 53-61. 1995
7.	Frankl V. E. Homo patiens. Warszawa 1998.
8.	Heszen-Niejodek I. Psychologiczne problemy chorych somatycznie. W: Strelau J. (red.). Psychologia. Podręcznik akademicki t.3. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne
9.	Łój G., Psychosomatyka czy somatopsychika - wzajemne relacje psychiki i somatyki w okresie dorosłości. Psychiatria 4(3), 105-118, 2007
10.	Popielski K., Psychologiczne aspekty doświadczania chorób reumatycznych. Reumatologia 43(3), 160-165., 2005
11.	Steuden S., Z psychologicznej problematyki zdrowia i choroby. W: P. Oleś, Steuden S., J. Toczolowicz (red.). Jak świata mniej widzę: zaburzenia widzenia a jakość życia. Lublin 2002
12.	Bonek R., Stwardnienie rozsiane, Warszawa 2019

Karta (sylabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Moduł obieralny: Psychologia zdrowia

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
STRATEGIE TERAPEUTYCZNE W MODYFIKACJI NAWYKÓW ZDROWOTNYCH	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	Therapeutic strategies for health habit modification

Typ przedmiotu	obowiązkowy	X	rok studiów	V
	obieralny		semestr studiów	X

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratorium itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
Ćwiczenia	30	2	2

Forma zaliczenia przedmiotu	Ćwiczenia	zaliczenie na ocenę

Wymagania wstępne
Student ma wiedzę i umiejętności z psychologii zdrowia.

Cele przedmiotu	
C1	Zapoznanie z czynnikami determinującymi zdrowy styl życia oraz strategiami i nawykami prozdrowotnymi.
C2	Kształtowanie umiejętności modyfikacji nawyków zdrowotnych oraz promocji zdrowego stylu życia.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Zna i rozumie w pogłębionym stopniu wiedzę dotyczącą zdrowia jego uwarunkowań; posiada wiedzę o biologicznych, społecznych i kulturowych czynnikach wspierających zdrowie.	K_W15
W zakresie umiejętności:		

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
U1	Potrafi samodzielnie planować i realizować rozwój osobisty własny i innych osób.	U_17
U2	Potrafi posługiwać się metodami i narzędziami psychologicznymi w modyfikacji nawyków zdrowotnych.	U_26
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Student buduje relację opartą na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami oddziaływań psychologicznych.	K_K5
K2	Student posługuje się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka.	K_K9

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się	Forma zajęć dydaktycznych
W1	Aktywny udział w dyskusji, przygotowanie prezentacji multimedialnej na wybrany temat.	ćwiczenia
U1, U2	Pisemna praca zaliczeniowa (diagnoza oraz planu rozwoju/modyfikacji nawyków zdrowotnych)	ćwiczenia
K1, K2	Aktywny udział w dyskusji i obserwacja studenta podczas ćwiczeń symulacyjnych.	ćwiczenia

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć ³ – warsztaty	
Ćw.1	Strategie terapeutyczne – definicje, podejścia terapeutyczne, modele. Terapia Krótkoterminowa. Terapia Skoncentrowana na Rozwiązaniach. Regulacyjne Strategie Sensoryczne (RSS) . Strategie Poznawczo-Behawioralne i Radzenie sobie ze schematami . Strategie profilaktyczne . Kluczowe elementy skutecznej strategii terapeutycznej.
Ćw. 2	Komponenty zdrowia: sen, aktywność fizyczna, odżywianie. Nadużywanie substancji.
Ćw. 3	Strategie terapeutyczne w podejściu poznawczo-behawioralna (CBT) Techniki CBT: Restrukturyzacja poznawcza: Samomonitorowanie. Kontrola bodźców. Zmiana perspektywy. Wizualizacja sukcesu.
Ćw. 4	Strategie terapeutyczne: Techniki behawioralne: Wygaszanie i zastępowanie nawyków. Planowanie "Jeżeli - To". Wyznaczanie celów (SMART).
Ćw. 5	Strategie terapeutyczne: Transteoretyczny model zmiany (TTM): Etapy procesu zmiany.
Ćw. 6	Strategie terapeutyczne: Transteoretyczny model zmiany (TTM): Strategie powodujące zmianę.
Ćw. 7	Strategie terapeutyczne: wywiady motywujące - zwiększenie wewnętrznej motywacji pacjenta poprzez badanie i rozwiązywanie ambiwalencji (niepewności) związanej ze zmianą. Analiza korzyści i strat. Wzmacnianie poczucia sprawstwa. Podejście małymi krokami.
Ćw. 8	Zarządzanie emocjami i stresem: Techniki relaksacyjne: Nauka radzenia sobie ze stresem, który często jest wyzwalaczem jedzenia emocjonalnego lub porzucenia aktywności fizycznej. Uważność (Mindfulness).

³ Należy wpisać właściwą formę zajęć np. wykład, ćwiczenia, laboratoria, itd.

Ćw. 9	Zarządzanie emocjami i stresem: Techniki pracy z ciałem (treningi autogenne).
Ćw. 10	Zapobieganie nawrotom: Akceptacja potknięć: Traktowanie porażek jako okazji do nauki, a nie jako koniec procesu zmiany. Wsparcie społeczne: Angażowanie rodziny lub otoczenia w proces.
Ćw. 11	<i>Terapia akceptacji i zaangażowania (ACT): procesy w ACT.</i>
Ćw. 12	Terapia akceptacji i zaangażowania (ACT): strategię w ACT.
Ćw. 13	Podejście oparte na procesie działania na rzecz zdrowia (HAPA). Teoria Planowanego Zachowania (TPB). Model Przekonań Zdrowotnych (Health Belief Model - HBM).
Ćw. 14	Ćwiczenia praktyczne – symulacja rozmowy z pacjentem w kontekście modyfikacji jego nawyków zdrowotnych.
Ćw. 15	Ćwiczenia praktyczne – symulacja rozmowy z pacjentem w kontekście jego nawyków zdrowotnych.

Metody dydaktyczne

Analiza studium przypadku, ćwiczenia praktyczne, ćwiczenia praktyczne w warunkach symulacji

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	stacjonarne	w tym praktyczne stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych warsztaty – łączna liczba godzin w semestrze	30	30
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Praca własna studenta: przygotowanie się do zajęć, przygotowanie do ćwiczeń praktycznych, ćwiczeń w warunkach symulacji, samokształcenie – łączna liczba godzin w semestrze	20	20
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	-	-
Suma godzin:	50	50
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	2	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca

1	J. Ciarrochi, A. Bailey ,R. Harris: Pożegnaj wagę. Jak wykorzystać techniki ACT w odchudzaniu. Wydawnictwo GWP, 2019.
2	https://actodwagi.pl/terapia-act-po-polsku-terapia-akceptacji-i-zaangazowania/
3	Klon W, Waszyńska K.: ACT jako forma wsparcia młodzieży w budowaniu zdrowych nawyków żywieniowych. <i>Rocznik Pedagogiczny 2020</i> , 43, 211-225.
4	Gawęcki J., Roszkowski w.: Żywnie człowieka a zdrowie publiczne, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2017.
5	Gromadzak-Ostrowska J., Włodarek D., Toeplitz Z., Myszkowska-Ryciak J., Królikowski T. Edukacja zdrowotna i promocja zdrowia. Wyd. SGGW 2019.
6	Polechoński J. Aktywność fizyczna w promocji zdrowia: wybrane zagadnienia, Wyd. Ak. Wych. Fiz. Katowice 2018.
7	Kasperczyk T., Mucha D. Promocja zdrowia i żywienie w zapobieganiu chorób cywilizacyjnych, Krakowska Wyższa Szkoła Promocji Zdrowia 2014
8	https://programyrekomentowane.pl/profilaktyka/teorie/transteoretyczny-model-zmiany-james-prochaska-carlo-diclemente/

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
9	Kozioł M., Szewczak R., Skuteczna zmiana w coachingu. Transteoretyczny model zmiany i podejście systemowe jako determinanty trwałej zmiany coachingowej. OACHING REVIEW 1/2018 (10) s. 171–192.
10	Ellis A. Terapia Krótkoterminowa. GWP, 1998.
11	Nelson T. S. Terapia skoncentrowana na rozwiązaniach w pracy z rodzinami. Wyd. UMK, 2024.
12	Hofmann S. G., Hayes S. C., Lorscheid D. N. Terapia oparta na procesach w praktyce. GWP, 2023.
13	Kubitsky J., Vademecum terapeuty poznawczego. Wyd. UJ, 2014.

Karta (syllabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Moduł obieralny: Psychologia zdrowia

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
COACHING ZDROWIA	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	MENTAL HEALTH COACH

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	V
	obieralny	X	semestr studiów	X

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
warsztaty	30	2	2

Forma zaliczenia przedmiotu	warsztaty	zaliczenie na ocenę

Wymagania wstępne
Gotowość do kształcenia kompetencji w obszarze coachingu zdrowia oraz planowania i koordynowania indywidualnych programów zdrowia psychicznego.

Cele przedmiotu	
C1	Kształtowanie umiejętności zastosowania podstawowych teorii i modeli coachingu zdrowia psychicznego.
C2	Rozwój umiejętności analitycznych i krytycznych w ocenie poznanych teorii i modeli coachingu.
C3	Wsparcie w rozwoju umiejętności planowania sesji coachingowych oraz koordynowania indywidualnych programów zdrowia psychicznego.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Posiada poszerzoną wiedzę z obszaru psychologii emocji i motywacji; zna koncepcje rozwoju człowieka, w oparciu o które rozumie istotę coachingu zdrowia psychicznego.	K_W8
W zakresie umiejętności:		
U1	Planuje i realizuje własny trening uczenia się, a także wspiera i organizuje proces uczenia innych; projektuje ścieżkę rozwoju osobistego i zawodowego w obszarze coachingu zdrowia psychicznego.	K_U17

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
U2	Wykorzystuje metody i narzędzia psychologiczne coacha zdrowia psychicznego, planując i koordynując sesje coachingowe, dostosowując programy zdrowia do indywidualnych potrzeb i możliwości pacjenta z wykorzystaniem innowacji i nowoczesnych technologii.	K_U26
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Podjeżdżuje pracę w zespole, pełniąc w nim różne role oraz współpracuje z innymi członkami społeczności w zakresie wsparcia zdrowia psychicznego.	K_K6
K2	Projektuje działania zmierzające do rozwoju własnego jako coacha zdrowia psychicznego.	K_K8

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1	Testy kompetencji	Warsztaty
U1-2	Analiza przypadku, badania potrzeb (symulacja), indywidualny projekt zdrowia psychicznego (do case study), koordynacja sesji coachingowej	Warsztaty
K1-2	Dziennik refleksji i karty ewaluacji (cykliczne)	Warsztaty

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – warsztaty	
W-ty 1	Zdrowie psychiczne. Współczesne zagrożenia i możliwości wzmacniania w procesie coachingowym (dobre praktyki, case study).
W-ty 2	Automatyzmy i bezrefleksyjność w kontekście wpływu społecznego. Antyprzykłady i naganne praktyki coachów zdrowia w kontekście dostępnych doniesień medialnych.
W-ty 3	Psychologia stresu. Korzystne i niekorzystne skutki stresu życiowego. Analiza przypadku. Symulacja. Autoewaluacja.
W-ty 4	Mózg (nie)odporny na stres? Praktyki coachingowe – kierunki, przykłady. Debata -refleksja.
W-ty 5	Psychologiczny model dobrostanu w pracy. Badania potrzeb pacjenta/ uczestników. Planowanie i koordynacja sesji coachingowej.
W-ty 6	Indywidualizacja programów zdrowia psychicznego. Symulacje. Dzienniki refleksji i ewaluacji.
W-ty 7	Jak motywować do zmiany zachowania? Dobre praktyki coachingowe.
W-ty 8	Projekt zmiany. Prognozy pozytywne i negatywne. Determinanty w pracy coacha zdrowia.
W-ty 9	Indywidualizacja programów zdrowia psychicznego pacjenta w kontekście etyki coacha zdrowia. Dobre i naganne praktyki. Dyskusja i ewaluacja.
W-ty 10	Koordynacja sesji coachingowej. Symulacja. Ewaluacja, refleksja, modelowanie.

Metody dydaktyczne
Pokaz, symulacja, case study, dyskusje, analiza przekazów medialnych i relacji (do analizy przykładów), projekt edukacyjny, narzędzia coachingu, ćwiczenia przedmiotowe, dziennik refleksji i karty autoewaluacji.

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	Stacjonarne	w tym praktyczne Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych - warsztaty – łączna liczba godzin w semestrze	30	25

Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	0	0
Praca własna studenta: przygotowanie się do regularnej praktyki, autoewaluacji i refleksji – łączna liczba godzin w semestrze	25	25
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	0	0
Suma godzin:	55	50
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	2	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Czerw A., <i>Psychologiczny model dobrostanu w pracy</i> , PWN, Warszawa 2024.
2.	Greenberg M., <i>Mózg odporny na stres</i> , Poznań 2022.
3.	Heszen-Celinska I., Sęk H., <i>Psychologia zdrowia</i> , PWN 2020.
4.	Heszen I., <i>Psychologia stresu. Korzystne i niekorzystne skutki stresu życiowego</i> , PWN, Warszawa 2012.
5.	Law H., Ireland S., <i>Psychologia coachingu</i> , PWN, Warszawa 2020.
6.	Maciuszek J., <i>Automatyzmy i bezrefleksyjność w kontekście wpływu społecznego</i> , Warszawa 2024.
7.	Owczarek K., Fijałkowska I., <i>Psychologia – medycyna – zdrowie</i> , Scholar 2021.
8.	Rogers J., <i>Coaching</i> , GWP, Sopot 2017.
9.	Strelau J., <i>Psychologia temperamentu</i> , PWN, Warszawa 2024.
10.	Trempała J. (red.), <i>Psychologia rozwoju człowieka</i> , PWN, Warszawa 2019.
11.	Wilczek-Różycka E. (red.), <i>Zdrowie psychiczne. Współczesne zagrożenia i możliwości wzmacniania</i> , PZWL 2022.
12.	Wilczek-Różycka E., Czabanowska K., <i>Jak motywować do zmiany zachowania? Trening motywacyjny dla studentów i profesjonalistów</i> , Kraków 2010.

Karta (syllabus) przedmiotu

KIERUNEK: PSYCHOLOGIA

Moduł obieralny: Psychologia zdrowia

Poziom kształcenia: Studia jednolite magisterskie

Profil kształcenia praktyczny

Nazwa przedmiotu:	Kod przedmiotu:
PLANOWANIE I ZARZĄDZANIE ROZWOJEM	studia stacjonarne
Przedmiot w języku angielskim:	PLANNING I MANAGING DEVELOPMENT IN PSYCHOLOGY

Typ przedmiotu	obowiązkowy		rok studiów	V
	obieralny	X	semestr studiów	X

Forma kształcenia	studia stacjonarne

Forma zajęć dydaktycznych (np. wykład, ćwiczenia, laboratoria itp.)	Liczba godzin:	Liczba punktów ECTS:	w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:
	studia stacjonarne	studia stacjonarne	studia stacjonarne
warsztaty	30	2	2

Forma zaliczenia przedmiotu	warsztaty	zaliczenie na ocenę

Wymagania wstępne
Gotowość do kształcenia podstawowych kompetencji psychologicznych oraz dążenia do samorozwoju.

Cele przedmiotu	
C1	Kształtowanie umiejętności zastosowania podstawowych teorii i koncepcji rozwoju człowieka.
C2	Rozwój umiejętności analitycznych i krytycznych w ocenie badań nad rozwojem człowieka.

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwołanie do efektów uczenia się kierunkowych
W zakresie wiedzy:		
W1	Posiada poszerzoną wiedzę z obszaru psychologii emocji i motywacji; zna koncepcje rozwoju człowieka.	K_W8
W zakresie umiejętności:		
U1	Planuje i realizuje własny trening uczenia się, a także wspiera i organizuje proces uczenia innych; projektuje ścieżkę rozwoju osobistego i zawodowego swojego i innych osób, rozwiązuje problemy zawodowe.	K_U17
U2	Koordynuje kreatywnie pracę zespołu, współdziała z innymi osobami i podejmuje wiodące role, komunikując się z innymi specjalistami.	K_U18

Symbol efektu przedmiotowego	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odwolanie do efektów uczenia się kierunkowych
U3	Zdobywa wiedzę oraz poszerza umiejętności profesjonalne i osobiste, podejmuje autonomiczne działania zmierzające do kierowania własną karierą zawodową i rozwojem osobistym.	K_U17
W zakresie kompetencji społecznych:		
K1	Podejmuje pracę w zespole, pełniąc w nim różne role oraz współpracuje z innymi członkami społeczności.	K_K6
K2	Projektuje działania zmierzające do rozwoju własnego oraz stymulowania poprawy jakości pracy instytucji.	K_K8

Weryfikacja założonych efektów uczenia się		
Symbol efektu przedmiotowego	Opis sposobu weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć, itd.)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw., ...)
W1	Projekt samorozwoju	Warsztaty
U1-3	Badania potrzeb w oparciu o model Design Thinking, projekt rozwoju w zespole (DT), projekt samorozwoju (na podst. wybranego modelu)	Warsztaty
K1-2	Dziennik refleksji i karty ewaluacji (cykliczne)	Warsztaty

Treści programowe przedmiotu	
Forma zajęć – warsztaty	
W-ty 1	Modele samorozwoju, wybrane koncepcje. Determinanty rozwoju człowieka.
W-ty 2	Autodiagnoza. Kierunki refleksji w modelach samorozwoju. Kreowanie pozytywnych opcji.
W-ty 3	Planowanie i koordynacja. Zarządzanie karierą i planowanie życiowe.
W-ty 4	Cele osobiste a cele zespołu. Rozpoznawanie potrzeb i modelowanie – Design Thinking. Kompetencje lidera (testy kompetencji, autoewaluacja i refleksja).
W-ty 5	Case study. Sytuacje życiowe w różnych etapach rozwoju. Symulacje. Drama Teatr Forum (decyzje i ich konsekwencje, rozwój socjalny i emocjonalny, opcje i strategie).
W-ty 6	Psychologiczny model dobrostanu w pracy. Planowanie rozwoju osobistego. Studium przypadku.
W-ty 7	Zarządzanie rozwojem. Model DT i in. Symulacje.
W-ty 8	Psychologia rozwoju człowieka. Dyskusja na temat teorii rozwoju. Kierunki refleksji.
W-ty 9	Dziennik refleksji, uważności, wdzięcznik i inne modele autoewaluacji. Przykłady zastosowania.
W-ty 10	Projekt samorozwoju na podstawie wybranego modelu. Projekt dla placówki/firmy/zespołu specjalistycznego. Ewaluacja.

Metody dydaktyczne
Pokaz, Design Thinking, symulacja, techniki dramy społecznej, mindfulness, case study, projekt edukacyjny, metoda tekstu przewodniego, ćwiczenia przedmiotowe, dziennik refleksji i karty autoewaluacji.

Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności	Średnia liczba godzin na realizowanie aktywności	
	Stacjonarne	w tym praktyczne
		Stacjonarne
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć dydaktycznych - warsztaty – łączna liczba godzin w semestrze	30	25
Godziny kontaktowe z wykładowcą, realizowane w formie zajęć e-learningowych – łączna liczba godzin w semestrze	0	0

Praca własna studenta: przygotowanie się do regularnej praktyki, autoewaluacji i refleksji – łączna liczba godzin w semestrze	25	25
Praca własna studenta, realizowana w formie e-learningu – łączna liczba godzin w semestrze	0	0
Suma godzin:	55	50
Sumaryczna liczba punktów ECTS dla przedmiotu	2	
w tym: liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym:		2

Literatura podstawowa i uzupełniająca	
1.	Birch A., <i>Psychologia rozwojowa w zarysie. Od dzieciństwa do dorosłości</i> , PWN, Warszawa 2011.
2.	Brzezińska A., <i>Psychologia rozwoju człowieka</i> , GPW, Sopot 2015.
3.	Czerw A., <i>Psychologiczny model dobrostanu w pracy</i> , PWN, Warszawa 2024.
4.	Deb D., <i>Teoria poliwalna w praktyce. Zestaw 50 ćwiczeń</i> , UJ, Kraków 2021.
5.	Maciuszek J., <i>Automatyzmy i bezrefleksyjność w kontekście wpływu społecznego</i> , Warszawa 2024.
6.	Mollitor S., <i>Planowanie kariery. Jak świadomie kształtować własną karierę zawodową?</i> , Warszawa 2008.
7.	Piegowska R., Wójcik M. B., <i>Zarządzanie sobą. Książka o działaniu, myśleniu i odczuwaniu</i> , Warszawa 2008.
8.	Ratajczak Z., <i>Psychologia pracy i organizacji</i> , PWN, Warszawa 2021.
9.	Shotton R., <i>Iluzja wyboru. 16 i pół pułapki myślenia</i> , Warszawa 2024.
10.	Trempała J. (red.), <i>Psychologia rozwoju człowieka</i> , PWN, Warszawa 2019.

5. Praktyki zawodowe

Celem praktyk zawodowych będzie umożliwienie studentom zdobycia doświadczenia zawodowego poprzez aktywne uczestnictwo w działaniach psychologa, obserwację jego pracy oraz współprowadzenie działań. Praktyki pozwolą studentom na zastosowanie wiedzy teoretycznej w praktyce, szczególnie w zakresie diagnozy psychologicznej, pracy z jednostką, rodziną i społecznością lokalną, a także w projektowaniu i realizacji działań ukierunkowanych na rozwiązywanie problemów społecznych. Studenci zapoznają się z różnorodnymi formami pracy psychologa oraz specyfiką funkcjonowania placówek, w których będą mogli podejmować pracę po ukończeniu studiów.

Praktyki zawodowe będą miały na celu stworzenie warunków, w których studenci będą mogli doświadczać siebie w roli psychologa, rozwijając umiejętność profesjonalnego udzielania pomocy psychologicznej, zarówno w sytuacjach kryzysowych, jak i w ramach działań profilaktycznych. Dodatkowym celem praktyk będzie kształtowanie postaw badawczych, umiejętności refleksyjnej analizy zdobytych doświadczeń oraz zdolności do samodzielnej oceny własnej pracy w różnych środowiskach zawodowych.

Studenci będą zobowiązani do aktywnego udziału w realizacji zadań placówki, w której będą odbywać praktyki. W ramach swoich obowiązków zapoznają się ze specyfiką pracy psychologa, stosowanymi narzędziami diagnostycznymi i metodami pracy z pacjentami lub klientami. Poprzez obserwację i współuczestnictwo w działaniach, studenci poznają zakres obowiązków psychologa, rozwijają umiejętności interpersonalne oraz nauczą się odpowiedzialności zawodowej. Ponadto, będą uczestniczyć w zebraniach zespołu oraz konsultacjach, zdobywając doświadczenie w pracy zespołowej i współpracy interdyscyplinarnej.

Praktyka powinna przyczynić się do ukształtowania u studentów kluczowych cech charakteru niezbędnych w zawodzie psychologa, takich jak rzetelność, odpowiedzialność, uczciwość, empatia i szacunek dla drugiego człowieka.

Studenci kierunku psychologia będą mogli realizować praktyki zawodowe w różnych instytucjach publicznych, pozarządowych i prywatnych, gdzie zatrudnieni są psychologowie pełniący rolę opiekunów praktyk. Miejsca odbywania praktyk będą obejmować m.in.:

- placówki ochrony zdrowia zatrudniające psychologa, np. poradnie zdrowia psychicznego, poradnie leczenia uzależnień, szpitale;
- ośrodki interwencji kryzysowej, telefony zaufania;

- placówki pomocowe dla dorosłych, np. domy pomocy społecznej, warsztaty terapii zajęciowej, środowiskowe domy samopomocy;
- ośrodki kuratorskie przy sądach rejonowych;
- rodzinne ośrodki diagnostyczno-konsultacyjne;
- jednostki policji;
- ośrodki resocjalizacyjne, zakłady karne;
- organizacje pozarządowe zajmujące się pomocą psychologiczną;
- szkoły;
- poradnie psychologiczno-pedagogiczne;
- placówki opiekuńczo-wychowawcze, np. domy dziecka, świetlice socjoterapeutyczne;
- instytucje edukacyjno-rozwojowe prowadzące warsztaty umiejętności psychologicznych.

Ocena wszystkich efektów będzie dokonywana przez koordynatora praktyk z ramienia Uczelni na podstawie:

1. analizy dzienniczka praktyk,
2. analizy arkusza oceny wystawionego przez opiekuna praktyk z ramienia placówki,
3. analizy dokumentacji potwierdzającej realizację zadań przewidzianych programem praktyk.

Koordinador praktyk z ramienia PANS w Chełmie (pracownik Uczelni) określi termin składania dokumentacji po ukończonej praktyce. Na podstawie analizy tych dokumentów koordynator dokona zaliczenia praktyki w systemie USOSweb.

Opiekun merytoryczny praktyki, reprezentujący Uczelnię, będzie odpowiedzialny za udzielanie konsultacji dotyczących wyboru miejsca odbywania praktyki, precyzowania jej szczegółowych celów oraz procesu zaliczenia. Natomiast nadzór nad realizacją powierzonych studentowi obowiązków w danej placówce będzie sprawował opiekun zakładowy praktyk.

Organizacja, przebieg praktyki:

Studenci w trakcie studiów zrealizują łącznie 840 godzin praktyk zawodowych, którym przypisano 37 punktów ECTS.

Praktyki zawodowe będą realizowane przez sześć semestrów studiów, obejmując:

- II rok studiów - w semestrze IV (praktyka obserwacyjna, łącznie: 120 h);
- III rok studiów - w semestrze V (praktyka asystencka, łącznie: 120 h) oraz w semestrze VI (praktyka asystencka, łącznie: 120 h);

- IV rok studiów - w semestrze VII (praktyka asystencka, łącznie: 120 h) oraz w semestrze VIII (praktyka doskonaląca, łącznie: 180 h);
- V rok studiów - w semestrze IX (praktyka doskonaląca, łącznie: 180 h).

Praktyki zawodowe są realizowane przez sześć semestrów studiów i stopniowo zwiększają zakres samodzielności studentów. Początkowo, w IV semestrze, studenci uczestniczą w praktyce obserwacyjnej (120 h), następnie w semestrach V–VII odbywają praktyki asystenckie (łącznie 360 h), które pozwalają im na aktywne wspieranie działań w miejscu praktyk. W ostatnich semestrach (VIII–IX) realizowane są praktyki doskonalące (360 h), w ramach których studenci samodzielnie wykonują bardziej zaawansowane zadania, przygotowując się do przyszłej pracy zawodowej.

W semestrze VI praktyki rozdzielono na dwie formy: praktykę zawodową oraz obóz naukowy, którym to przewidziano po 60 godzin oraz 3 punkty ECTS na każdą z form.

W semestrze VIII i IX studenci część praktyk (60 godzin w semestrze) zrealizują w formie praktyk śródrocznych, realizowanych pod opieką wyznaczonego przedstawiciela Uczelni. Praktyki te pozwolą na bezpośrednie zastosowanie zdobytej wiedzy w warunkach rzeczywistej pracy psychologa, a także umożliwią rozwój umiejętności praktycznych pod nadzorem doświadczonego specjalisty.

Studenci wybierający moduł **psychologia zdrowia** praktyki będą odbywać w placówkach takich jak poradnie psychologiczne, poradnie zdrowia psychicznego, ośrodki terapii uzależnień, ośrodki interwencji kryzysowej, szpitale (w warunkach oddziałów zatrudniających psychologów), placówki pomocy społecznej.

Natomiast studenci wybierający moduł **psychologia edukacyjna** praktyki będą realizować w szkołach podstawowych i ponadpodstawowych, przedszkolach, poradniach psychologiczno-pedagogicznych, ośrodkach opiekuńczo-wychowawczych oraz innych placówkach oświatowych pod nadzorem psychologa.

Praktyka zawodowa może mieć dwie formy realizacji:

- **Praktyka śródroczna** – student skorzysta z oferty Uczelni, wynikającej z umów o współpracy z instytucjami publicznymi, pozarządowymi i prywatnymi, gdzie opiekę nad praktykantem sprawować będzie psycholog zatrudniony w danej placówce oraz opiekun z ramienia Uczelni.
- **Praktyka indywidualna** – student samodzielnie wybierze placówkę i zainicjuje proces podpisania umowy lub porozumienia z instytucją, która zgodzi się go przyjąć na praktykę. Uczelnia sprawować będzie nadzór merytoryczny i organizacyjny nad jej przebiegiem. Odbycie praktyki w wybranej przez studenta instytucji wymagać będzie zgody opiekuna merytorycznego praktyk. W przypadku trudności ze znalezieniem miejsca praktyki uczelnia zapewni studentowi wsparcie, kierując go do placówki, z którą ma podpisane porozumienie o współpracy. Dzięki

temu student ma możliwość odbycia praktyki w instytucji spełniającej wymagania programowe i zapewniającej odpowiednie warunki do zdobywania doświadczenia. Uczelnia dba o to, aby praktyki realizowane w tych placówkach odpowiadały celom kształcenia i umożliwiały rozwój umiejętności zawodowych.

Wymagania, jakie powinna spełniać placówka, w której student może odbywać praktyki:

- Działalność placówki musi być powiązana z psychologią, co pozwoli studentowi na rozwijanie umiejętności i wiedzy z zakresu psychologii.
- Konieczna jest obecność psychologa, który będzie odpowiedzialny za kierowanie i nadzorowanie praktykanta.
- Placówka powinna stwarzać warunki do realizacji celów praktyki, takich jak zapoznanie się z pracą psychologa, obserwacja, prowadzenie wywiadów, analiza przypadków udział w warsztatach i inne wskazane w sylabusie praktyk.
- Wymagane jest, aby placówka przestrzegała zasad etyki zawodowej obowiązujących w psychologii.
- Placówka powinna być otwarta na przyjmowanie studentów, nawet jeśli nie jest to stała współpraca. Placówka wyraża zgodę na przyjęcie studenta poprzez podpisanie umowy lub porozumienia z Uczelnią.
- Ważne jest, aby placówka dysponowała odpowiednimi warunkami lokalowymi i sprzętowymi do prowadzenia praktyk, np. gabinetem do konsultacji, pomieszczeniem do przeprowadzania testów, narzędziami diagnozy psychologicznej.

Wymagania względem zakładowego opiekuna praktyk:

Dyplom magistra psychologii – ukończone pięcioletnie studia psychologiczne (jednolite magisterskie lub w trybie 3+2)

Minimum 2 lata pracy w zawodzie psychologa, potwierdzające praktyczne umiejętności i wiedzę.

Uczelnia przewiduje mechanizm weryfikacji i akceptacji nowych placówek praktyk zgłaszanych przez studentów, realizowany przez opiekuna uczelnianego praktyk. Do jego zadań należy analiza wniosku studenta w kontekście zakładanych efektów uczenia się oraz formalnych i merytorycznych wymagań stawianych miejscu odbywania praktyki i osobie opiekuna zakładowego. Opiekun uczelniany ocenia, czy dana placówka umożliwia zrealizowanie celów dydaktycznych oraz wspiera studenta w doprecyzowaniu zakresu praktyki. W porozumieniu z opiekunem zakładowym ustala szczegółowy program praktyki, dbając o jego zgodność z planem studiów i standardami kształcenia. W ten sposób uczelnia zapewnia spójność między indywidualnymi potrzebami studentów a wymogami jakościowymi kierunku studiów.

6. Opis kwalifikacji uzyskiwanych lub możliwych do uzyskania po ukończeniu studiów oraz możliwości zatrudnienia

Absolwent Psychologii to osoba posiadająca szeroką wiedzę na temat ludzkiego zachowania, procesów poznawczych, emocji, osobowości, prawidłowości rozwojowych i szeroko rozumianych różnic indywidualnych. Posiada umiejętności analizy, interpretacji i przewidywania zachowań, a także diagnozowania problemów psychologicznych. Wszystkie nabyte kompetencje mają na celu realizację nadrzędnego zadania psychologa jakim jest poprawa jakości życia.

Absolwent jednolitych studiów magisterskich na kierunku Psychologia Państwowej Akademii Nauk Stosowanych w Chełmie będzie posiadał szerokie kompetencje w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych. W zakresie wiedzy teoretycznej będzie wykazywał dogłębną znajomość teorii psychologicznych, funkcji psychicznych, poszczególnych subdyscyplin psychologii jak również metodologii badań, psychometrii i wzajemnych relacji pomiędzy psychologią a naukami z nią powiązanymi ze szczególnym uwzględnieniem socjologii, medycyny i pedagogiki.

Osoba legitymująca się dyplomem ukończenia studiów na w/w kierunku będzie umiała projektować i przeprowadzać badania naukowe, analizować dane statystyczne, interpretować wyniki oraz formułować wnioski i wskazywać praktyczne aplikacje uzyskanych wyników.

Przygotowanie do praktycznego wykonywania zawodu psychologa będzie przejawiało się poprzez:

- umiejętności diagnostyczne: rozpoznawanie i diagnozowanie problemów psychologicznych, zaburzeń zachowania i emocji, potrzeb rozwojowych za pomocą odpowiednio dobranych narzędzi i strategii diagnostycznych;
- umiejętności interpersonalne: efektywna komunikacja, empatia, umiejętność budowania relacji i współpracy z innymi ludźmi;
- umiejętności praktyczne: stosowanie wiedzy psychologicznej w praktyce, np. w poradnictwie psychologicznym, terapii, edukacji, zarządzaniu zasobami ludzkimi;
- krytyczne myślenie: analiza informacji, ocena argumentów i formułowanie własnych opinii na podstawie dowodów;
- wysokie standardy etyczne: przestrzeganie zasad etyki zawodowej psychologa, dbałość o dobro klienta i poufność informacji.

Absolwent jednolitych studiów magisterskich na kierunku Psychologia jest przygotowany do pracy w:

- Poradniach psychologicznych / gabinetach psychologicznych: udzielanie poradnictwa psychologicznego, prowadzenie terapii indywidualnej i grupowej, diagnozowanie problemów psychologicznych.
- Szkołach i placówkach oświatowych: praca jako psycholog w szkole, przedszkolu lub poradni psychologiczno-pedagogicznej (po module obieralnym psychologia edukacyjna), wspieranie uczniów w rozwoju emocjonalnym i społecznym, prowadzenie zajęć psychoedukacyjnych, porady i konsultacje.
- Szpitalach i klinikach: diagnozowanie i leczenie zaburzeń psychicznych, prowadzenie terapii, wsparcie psychologiczne dla pacjentów i ich rodzin.
- Firmach i organizacjach: praca w dziale HR, rekrutacji, szkoleń, marketingu, doradztwo zawodowe, coaching.
- Organizacjach pozarządowych: wsparcie psychologiczne dla osób potrzebujących, prowadzenie programów profilaktycznych, interwencja kryzysowa.
- Służbach mundurowych (policja, straż graniczna, służba więzienna) – szeroki zakres obowiązków od rekrutacji i szkoleń po diagnozę i czynności o charakterze terapeutycznym.

Absolwent Psychologii to osoba wszechstronnie przygotowana do pracy z ludźmi, posiadająca wiedzę teoretyczną, umiejętności badawcze i praktyczne. Ponadto, absolwent przygotowany jest do ciągłego doskonalenia umiejętności, zdobywania doświadczenia i specjalizacji w wybranej dziedzinie psychologii. Może pracować w różnych sektorach, od edukacji i zdrowia po biznes i organizacje pozarządowe.